Promemoria

Kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning

Fi2018/02700/V

Juli 2018

Innehållsförteckning

1 Promemorians huvudsakliga innehåll 6

2 Lagförslag 7
- 2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning 7
- 2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument 15
- 2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 24
- 2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet 25
- 2.5 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551) 26
- 2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 28
- 2.7 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) 30
- 2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 32
- 2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning 33

3 EU:s prospektförordning 34
- 3.1 Bakgrund 34
- 3.2 EU-förordningens innehåll 35
  - 3.2.1 Syfte och tillämpningsområde 35
  - 3.2.2 Skyldighet att upprätta prospekt och undantag 35
  - 3.2.3 Innehållet i prospekt 37
  - 3.2.4 Enklare prospekt i vissa fall 39
  - 3.2.5 Granskning, godkännande och offentliggörande av prospekt 41
  - 3.2.6 Gränsöverskridande erbjudanden och upptagande till handel på en reglerad marknad 42
  - 3.2.7 Den behöriga myndigheten och dess befogenheter 43
  - 3.2.8 Det fortsatta arbetet inom EU 44

4 Allmänna utgångspunkter 45
- 4.1 En ny lag 45
- 4.2 Finansinspektionen utses till behörig myndighet 46
- 4.3 Hänvisningar till EU:s prospektförordning 46

5 Tröskelvärdet för prospektskyldighet 47
- 5.1 Inledning 47
- 5.2 Bör tröskelvärdet för prospektskyldighet ändras? 48

6 Finansinspektionens utredningsbefogenheter 56
6.1 Inledning 56
6.2 Rätt att kräva att ett prospekt kompletteras 56
6.3 Rätt att få tillgång till dokument och information 57
6.4 Rätt att förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel 58
6.5 Rätt att förbjuda reklam 60
6.6 Rätt att förbjuda handel på en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform 62
6.7 Korrigering av felaktig eller vilseledande information 63
6.8 Rätt att avbryta granskningen av ett prospekt m.m. 65
6.9 Rätt att utföra platsundersökningar 66
6.10 Övriga befogenheter 67

7 Ingripanden 68
7.1 Inledning 68
7.2 Administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder? 69
7.3 Överträdelser som kan föranleda ett ingripande 70
7.4 Administrativa sanktioner och åtgärder 75
7.4.1 Föreläggande att vidta rättelse 75
7.4.2 Anmärkning 75
7.4.3 Beslut att inte godkänna prospekt under högst fem år 76
7.4.4 Sanktionsavgifter 76
7.5 Omständigheter som ska vara styrande vid beslut om sanktioner 79
7.6 Offentliggörande av sanktionsbeslut 82
7.7 Betalning, preskription och verkställighet 83

8 Överklagande 84
8.1 Bestämmelser till följd av EU:s prospektförordning 84
8.2 Dröjsmålstalan enligt andra EU-förordningar 86

9 Samarbete med behöriga myndigheter i andra länder 88
9.1 Inledning 88
9.2 Utbyte av information och tystnadsplikt 88
9.3 Samarbete vid särskild begäran av – och vid överenskommelse med – en behörig myndighet i ett annat land inom EES 90
9.4 Samarbetsavtal med tredjeland 91

10 Rapportering av överträdelser 93
10.1 Inledning 93
10.2 Krav på särskilda förfaranden för hur anmälningar ska omhändertas hos behöriga myndigheter 93
10.3 Skydd för den som rapporterar mot att drabbas av repressalier 94
10.4 Sekretess i Finansinspektionens verksamhet 96
10.5 Interna rapporteringssystem 99

11 Avgifter för Finansinspektionens verksamhet 99

12 Offentliga uppköpserbjudanden, fusion och delning 101
12.1 Undantag från prospektskyldighet....101
12.2 Offentliggörande av och tillägg till erbjudande-handlingar....103
12.3 Förbud mot uppköpserbjudanden och reklam för uppköpserbjudanden....104
13 Övriga frågor....106
13.1 Frivilligt upprättade prospekt....106
13.2 Krav på innehållet i prospekt enligt förordningen om referensvärden....106
13.3 Ansvaret för prospekt....107
13.4 Språket i prospekt och vissa prospektliknande dokument....108
13.5 Språket när insiderinformation offentliggörs....110
13.6 Gröna obligationer....111
13.6.1 Utredningen om gröna obligationer....111
13.6.2 Bör särskilda bestämmelser införas för prospekt som avser gröna obligationer?....112
14 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser....113
15 Förslagens konsekvenser....115
15.1 Förslagets syfte och alternativa lösningar....115
15.2 Kostnader och andra konsekvenser....117
15.2.1 Berörda aktörer....117
15.2.2 Konsekvenser för företag....117
15.2.3 Konsekvenser för investerare inklusive konsumenter....119
15.2.4 Konsekvenser för Finansinspektionen....120
15.2.5 Konsekvenser för Sveriges domstolar....120
15.2.6 Övriga konsekvenser....120
16 Författningskommentar....121
16.1 Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning....121
16.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument....139
16.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse....143
16.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet....143
16.5 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)....144
16.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden....144
16.7 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)....145
16.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder....145
16.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning....146

Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG 147

Bilaga 2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1991 av den 25 oktober 2017 om ändring av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande..... 218

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och rådet utfärdade i juni 2017 förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (prospektförordningen). Förordningen trädde i kraft den 20 juli 2017. Flertalet av bestämmelserna i förordningen ska tillämpas fr.o.m. den 21 juli 2019. Några bestämmelser började dock tillämpas den 20 juli 2017 och några bestämmelser tillämpas fr.o.m. den 21 juli 2018.

Förordningen innehåller bestämmelser om när prospektskyldighet uppstår, innehållet i ett prospekt och när undantag kan göras från prospektskyldigheten. I förordningen finns också bestämmelser om vilka tillsyns-, utrednings- och ingripandebefogenheter den behöriga myndigheten ska ha.

Förordningen förutsätter att vissa nationella åtgärder vidtas. I promemorian föreslås därför en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning, som bl.a. ska innehålla de bestämmelser om utrednings- och ingripandebefogenheter som prospektförordningen föreskriver att medlemsstaterna ska införa. I promemorian föreslås även följdändringar i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument där det i dag finns bestämmelser om prospekt. I den lagen föreslås även vissa ändringar i fråga om erbjudandehandlingar vid offentliga uppköpserbjudanden. Ändringar föranledda av prospektförordningen föreslås även i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Därutöver föreslås följdändringar i några andra lagar.

I promemorian föreslås även att det i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska införas bestämmelser om s.k. dröjsmålstalan med anledning av regler i två EU-förordningar om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande. Det föreslås även ett nytt bemyndigande i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att meddela föreskrifter om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras.

De nya lagen och de lagändringar som föranleds av prospektförordningen föreslås träda i kraft den 21 juli 2019. Ändringarna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordningen föreslås träda i kraft den 1 juli 2019.

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning

Härigenom förskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, i denna lag kallad EU:s prospektförordning.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU:s prospektförordning.

2 § Denna lag omfattar även frivilligt upprättade prospekt enligt artikel 4 i EU:s prospektförordning.

3 § Om information som enligt EU:s prospektförordning ska framgå av prospekt och marknadsföringsmaterial inte tillhandahålls på det sätt och i den form som följer av förordningen ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag för bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

4 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU:s prospektförordning.

5 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt EU:s prospektförordning eller denna lag.

De företag som står under Finansinspektionens tillsyn ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s prospektförordning.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

2 kap. Vissa bestämmelser om upprättande av prospekt m.m.

Tröskelvärde för prospektskyldighet

1 § När värdepapper erbjuds till allmänheten behöver prospekt inte upprättas om det belopp som sammanlagt inom EES erbjuds till investerare under en tid av tolv månader motsvarar högst 2,5 miljoner euro.

Bestämmelser i EU:s förordning om referensvärden

2 § För ett prospekt som avser värdepapper som hänvisar till ett referensvärde finns bestämmelser om vad ett prospekt ska innehålla i artikel 29.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014.

Kompletterande uppgifter i ett prospekt

3 § Om Finansinspektionen vid granskningen av ett prospekt enligt artikel 20 i EU:s prospektförordning bedömer att det behövs för att investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet, får inspektionen kräva att emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande av värdepapperen till handel på en reglerad marknad kompletterar prospektet med ytterligare uppgifter utöver dem som prospektet ska innehålla enligt förordningen.

Granskning av prospektliknande dokument

4 § Vid ett offentligt uppköpserbjudande enligt lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, där vederlaget utgörs av värdepapper, får budgivaren samtidigt med ansökan om godkännande av erbjudandehandlingen ansöka om att Finansinspektionen ska granska om erbjudandehandlingen innehåller den information som krävs enligt artikel 1.4 f och 1.5 första stycket e i EU:s prospektförordning. Om Finansinspektionen bedömer att erbjudandehandlingen inte innehåller den information som krävs ska inspektionen inom de tidsfrister som anges i artikel 20.2–20.4 i EU:s prospektförordning meddela beslut om att ett prospekt ska upprättas.

5 § Vid en fusion enligt 23 kap. aktiebolagslagen (2005:551) eller en delning enligt 24 kap. samma lag, där minst ett av bolagen är ett publikt aktiebolag, får de deltagande bolagen ansöka om att Finansinspektionen ska granska om ett dokument innehåller den information som krävs enligt artikel 1.4 g och 1.5 första stycket f i EU:s prospektförordning. Om Finansinspektionen bedömer att dokumentet inte innehåller den information som krävs ska inspektionen inom de tidsfrister som anges i artikel 20.2–20.4 i EU:s prospektförordning meddela beslut om att ett prospekt ska upprättas.

Bemyndigande

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det belopp som avses i 1 § ska beräknas när erbjudandet görs i en annan valuta än euro,
2. på vilket språk sådana dokument som avses i artikel 1.4 f och g och 1.5 första stycket e, f och j v i EU:s prospektförordning ska upprättas, och

3. på vilket språk ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument ska upprättas.

3 kap. Utredningsbefogenheter

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För tillsynen över att bestämmelserna i EU:s prospektförordning följs får Finansinspektionen besluta att förelägga

1. en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och
2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Förbud

2 § Finansinspektionen får tillfälligt förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning.

Finansinspektionen får tillfälligt förbjuda reklam som avser ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, om det finns skälig anledning att anta att reklamen, erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning.

Ett beslut om förbud som avses i första eller andra stycket får gälla under högst tio arbetsdagar.

3 § Om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning, får Finansinspektionen förbjuda

1. erbjudandet eller upptagandet till handel, eller
2. reklam som avser erbjudandet eller upptagandet till handel.

Ett sådant förbud ska upphävas om erbjudandet eller upptagandet till handel inte längre strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning.

Befogenhet enligt annan lag

4 § I 22 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden finns bestämmelser om rätt för Finansinspektionen att besluta om handelsstopp.

Korrigering av felaktig eller vilseledande information

5 § Om det förekommer felaktiga eller vilseledande uppgifter i ett prospekt får Finansinspektionen offentliggöra korrekta uppgifter.

Avbruten granskning av ett prospekt m.m.

6 § Om ett värdepapper omfattas av ett produktingripande enligt artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument, får Finansinspektionen avbryta granskningen av ett prospekt som har getts in till inspektionen för godkännande, eller förelägga en emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad att avbryta eller begränsa erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller upptagandet till handel i enlighet med produktingripandet.

Platsundersökning

7 § Om det är nödvändigt för tillsynen över att en fysisk eller juridisk person följer bestämmelserna i EU:s prospektförordning, får Finansinspektionen genomföra en undersökning i personens verksamhetslokaler.

Vite

8 § Ett föreläggande eller förbud enligt 1, 2, 3 eller 6 § får förenas med vite. Detsamma gäller ett föreläggande om ändring eller komplettering av ett universellt registreringsdokument enligt artikel 9.9 i EU:s prospektförordning.

Internationellt samarbete

9 § Finansinspektionen ska inom ramen för sin befogenhet, efter begäran från en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn motsvarande den tillsyn som inspektionen bedriver enligt denna lag, lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Detta gäller dock bara i den utsträckning det följer av ett avtal om samarbete som Finansinspektionen, med stöd av regeringens bemyndigande, har ingått med den utländska myndigheten.

Om en begäran avser rättslig hjälp i brottmål, gäller i stället lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.

4 kap. Ansvaret för prospekt

1 § I 29 kap. 1 § aktiebolagslagen (2005:551) finns bestämmelser om ansvar för skada som har tillfogats en aktieägare eller någon annan när ett prospekt har upprättats och EU:s prospektförordning har överträtts.

2 § En person får göras ansvarig för uppgifter som ingår i eller saknas i sammanfattningen i ett prospekt eller en översättning av den bara om sammanfattningen eller översättningen är vilseledande eller felaktig i förhållande till de andra delarna av prospektet eller om sammanfattningen, tillsammans med de andra delarna av prospektet, inte förmedlar nyckelinformation.

5 kap. Ingripanden

Överträdelser

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, erbjudare av värdepapper till allmänheten eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning genom att

1. inte registrera det slutliga emissionsbeloppet och volymen värdepapper hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller göra dessa uppgifter tillgängliga för allmänheten enligt artikel 17.2,
2. inte ansöka om godkännande av ett prospekt enligt artikel 20 trots att prospektskyldighet föreligger,
3. inte offentliggöra, eller hålla tillgängligt, ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument enligt artikel 21,
4. inte ange när giltighetstiden för ett prospekt och ett eventuellt tillägg till prospekt löper ut enligt artikel 21.8,
5. inte lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare enligt artikel 21.11,
6. inte uppfylla kraven på innehållet i en annons eller i sådan information som lämnas i skriftlig eller muntlig form enligt artikel 22.2–22.5,
7. inte ansöka om godkännande av ett tillägg till ett prospekt enligt artikel 23, eller
8. inte informera investerare om rätten att återkalla ett tidigare lämnat samtycke till att köpa eller teckna sig för värdepapper enligt artikel 23.2 och 23.3.

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, erbjudare av värdepapper till allmänheten eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad som i ett prospekt eller tillägg till prospekt har utelämnat väsentlig information eller som har lämnat information som är vilseledande eller felaktig på ett sätt som är ägnat att påverka allmänhetens möjlighet att göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet.

3 § Finansinspektionen ska ingripa mot den som, i egenskap av finansiell mellanhand, har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning genom att

1. återförsälja värdepapper till icke-kvalificerade investerare i strid med artikel 5.2,
2. inte lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare enligt artikel 21.11, eller
3. inte lämna information till investerare enligt artikel 23.3.

Sanktioner och åtgärder

Ingripande

4 § Ett ingripande enligt någon av 1–3 §§ sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,
2. anmärkning,
3. att inte godkänna prospekt enligt 7 §, eller

4. sanktionsavgift enligt 5 §.

Ett beslut om föreläggande enligt första stycket 1 får förenas med vite.

Ett ingripande enligt denna lag får inte ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande om vite och överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet.

Sanktionsavgifter

5 § Sanktionsavgiften för en överträdelse som anges i 1–3 §§ ska fastställas till högst det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 20 juli 2017 i svenska kronor motsvarade 5 000 000 euro,

b) tre procent av den juridiska personens omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår, eller

c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 20 juli 2017 i svenska kronor motsvarade 700 000 euro, eller

b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

6 § Om en överträdelse har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får när den högsta sanktionsavgiften ska beräknas enligt 5 § omsättningen uppskattas.

7 § Finansinspektionen får besluta att ett prospekt som upprättas av en viss emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inte ska godkännas under en viss tid, dock högst fem år, om emittenten, erbjudaren eller personen som avser att ansöka om upptagande till handel allvarligt och vid upprepade tillfällen har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning.

Att bestämma sanktion

8 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

9 § Utöver det som anges i 8 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelsen

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upprepas.

10 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om
1. överträdelsen är ringa eller ursäktlig,
2. personen i fråga gör rättelse,
3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det annars finns särskilda skäl.

11 § När sanktionsavgiftens storlek ska bestämmas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 8 och 9 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av regelöverträdelsen.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

12 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

13 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 12 §, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

14 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

6 kap. Överklagande m.m.

Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller förbud enligt EU:s prospektförordning eller enligt denna lag ska gälla omedelbart.

2 § Om Finansinspektionen i ett ärende om granskning och godkännande av ett prospekt enligt artikel 20 i EU:s prospektförordning inte har meddelat beslut om att godkänna eller avslå en ansökan inom den tid som anges i förordningen, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Finansinspektionen inte har meddelat ett beslut som avses i första stycket inom fem arbetsdagar från det att en förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits.

---

1. Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

2. Lagen tillämpas inte på prospekt som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2019:000) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

3. Ansökningar om godkännande av prospekt som har kommit in till Finansinspektionen före lagens ikraftträdande ska anses ha kommit in den dag lagen träder i kraft.

4. Ingripande enligt denna lag får inte ske för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument[1]

dels att 2, 2 b och 2 c kap., 2 a kap. 3 och 6 §§ och 6 kap. 1 e och 1 f §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 6 kap. 1 e och 1 f §§ ska utgå,

dels att 1 kap. 1 §, 2 a kap. 11 § och 6 kap. 1 a, 1 c, 1 d, 1 h, 3 a, 3 b, 3 l, 3 n, 5 och 5 a §§ ska ha följande lydelse.

[1] Lagen omtryckt 1992:558.

Senaste lydelse av

2 kap. 1 § 2007:535	2 kap. 40 § 2015:958
2 kap. 2 § 2013:564	2 a kap. 3 § 2007:535
2 kap. 3 § 2007:535	2 a kap. 6 § 2007:535
2 kap. 4 § 2012:378	2 b kap. 1 § 2012:378
2 kap. 5 § 2012:378	2 b kap. 2 § 2005:833
2 kap. 6 § 2012:378	2 b kap. 3 § 2007:535
2 kap. 7 § 2007:535	2 b kap. 4 § 2010:2055
2 kap. 8 § 2005:833	2 c kap. 1 § 2012:378
2 kap. 9 § 2007:535	2 c kap. 1 § 2012:378
2 kap. 10 § 2007:535	2 c kap. 2 § 2012:378
2 kap. 11 § 2010:1009	2 c kap. 3 § 2012:378
2 kap. 12 § 2018:323	2 c kap. 4 § 2012:378
2 kap. 13 § 2012:378	6 kap. 1 e § 2017:680
2 kap. 14 § 2012:378	6 kap. 1 f § 2007:535
2 kap. 15 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 1 § 2005:833
2 kap. 16 § 2007:535	rubriken närmast efter 2 kap. 1 § 2005:833
2 kap. 17 § 2015:712	rubriken närmast före 2 kap. 2 § 2005:833
2 kap. 18 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 4 § 2005:833
2 kap. 19 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 6 § 2005:833
2 kap. 20 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 8 § 2005:833
2 kap. 21 § 2012:378	rubriken närmast efter 2 kap. 8 § 2005:833
2 kap. 22 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 9 § 2005:833
2 kap. 23 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 10 § 2005:833
2 kap. 24 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 11 § 2005:833
2 kap. 25 § 2007:365	rubriken närmast före 2 kap. 13 § 2005:833
2 kap. 26 § 2012:189	rubriken närmast före 2 kap. 18 § 2005:833
2 kap. 27 § 2012:189	rubriken närmast före 2 kap. 20 § 2005:833
2 kap. 28 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 21 § 2005:833
2 kap. 29 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 24 § 2005:833
2 kap. 30 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 25 § 2005:833
2 kap. 31 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 28 § 2005:833
2 kap. 32 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 32 § 2005:833
2 kap. 33 § 2007:535	rubriken närmast före 2 kap. 34 § 2005:833
2 kap. 34 § 2015:395	rubriken närmast före 2 kap. 35 § 2005:833
2 kap. 35 § 2012:378	rubriken närmast före 2 kap. 36 § 2005:833
2 kap. 36 § 2012:189	rubriken närmast före 2 kap. 37 § 2007:365
2 kap. 37 § 2007:535	rubriken närmast före 6 kap. 1 e § 2005:833
2 kap. 39 § 2015:958	rubriken närmast före 6 kap. 1 f § 2005:833.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

1 kap.

1 §[2]

I denna lag betyder

aktierelaterat överlåtbart värdepapper:

1. aktie och överlåtbart värdepapper som kan jämställas med aktie, såsom interimsbevis, fondaktierätt och teckningsrätt, samt

2. överlåtbart värdepapper, såsom konvertibel där emittenten har rätt att begära konvertering och teckningsoption, som ger rätt att förvärva sådant värdepapper som avses i 1 genom konvertering eller utövande av annan rättighet som värdepapperet är bärare av, om värdepapperet utfärdats av emittenten av den aktie som rättigheten hänför sig till eller av ett bolag som ingår i samma koncern som den emittenten,

anmält avvecklingssystem: det som anges i 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

budgivare: den som lämnar ett offentligt uppköpserbjudande,

börs: det som anges i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

emissionsprogram: ett program för utgivning av icke aktierelaterade överlåtbara värdepapper av likartad sort eller kategori, fortlöpande eller vid upprepade tillfällen under en särskilt angiven emissionsperiod,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

finansiella instrument: det som anges i 1 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden,

företag med begränsat börsvärde: ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har ett genomsnittligt börsvärde på mindre än 100 miljoner euro beräknat på slutkursen för de tre föregående kalenderåren,

kvalificerade investerare:

1. kund som avses i 9 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden, om inte denna kund har begärt att bli behandlad som en icke-professionell kund,

2. kund som avses i 9 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

3. enhet som avses i 9 kap. 7 § lagen om värdepappersmarknaden, om inte denna enhet har begärt att bli behandlad som en icke-professionell kund, samt

4. kund som avses i punkten 13 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om värdepappersmarknaden,

marknadsmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

[2] Senaste lydelse 2017:680.

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas,

nyckelinformation: väsentlig och väl strukturerad information som ska lämnas till investerare med följande innehåll:

1. en kortfattad redogörelse för väsentliga uppgifter om och risker förenade med emittenten och eventuell garant, innefattande tillgångar, skulder och finansiell ställning,
2. en kortfattad redogörelse för väsentliga uppgifter om och risker förenade med investeringen i värdepapperet, innefattande eventuella rättigheter förenade med värdepapperet,
3. erbjudandets allmänna villkor, inklusive en uppskattning av de kostnader som emittenten eller erbjudaren tar ut av investeraren,
4. närmare upplysningar om upptagandet till handel, och
5. motiven för erbjudandet och användningen av de medel som emissionen tillför,

offentligt uppköpserbjudande: ett offentligt erbjudande till innehavare av aktier som har getts ut av ett svenskt eller utländskt bolag att överlåta samtliga eller en del av dessa aktier till budgivaren,

penningmarknadsinstrument: det som anges i 1 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden,

prospektdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU,

prospektförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser, i lydelsen enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1604,

reglerad marknad: det som anges i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

samverkande system: det som anges i 2 § lagen om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv

2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU, och

överlåtbara värdepapper: det som anges i 1 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden.

2 a kap.

11 §[3]

Vad som sägs i *2 kap. 29–31 §§ och 34 § skall* också gälla för erbjudandehandlingar.	Vad som sägs i *artiklarna 21.2, 21.5 första stycket och 21.11 samt 23.1 och 23.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG ska* också gälla för erbjudandehandlingar.

Lydelse enligt prop. 2017/18:263	*Föreslagen lydelse*

6 kap.

1 a §

För övervakningen av att denna lag *följs, liksom prospektförordningen* och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, får Finansinspektionen begära att	För övervakningen av att denna lag och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden *följs*, får Finansinspektionen begära att

1. ett företag eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken inställer sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av *2, 2 b och* 4 kap. gäller inte första stycket 2.	Vid tillämpningen av 4 kap. gäller inte första stycket 2.
Om en begäran från en utländsk myndighet enligt 6 § avser en fråga som rör reglering som motsvarar den i *2, 2 b eller* 4 kap., gäller inte första stycket 2.	Om en begäran från en utländsk myndighet enligt 6 § avser en fråga som rör reglering som motsvarar den i 4 kap., gäller inte första stycket 2.

[3] Senaste lydelse 2006:454.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 c §[4]	
Finansinspektionen får tillfälligt förbjuda *ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten, ett upptagande av överlåtbara värdepapper till handel på en reglerad marknad eller* ett offentligt uppköpserbjudande, om *inspektionen har* skälig anledning att anta att *erbjudandet, upptagandet till handel eller* uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i denna lag eller *prospektförordningen. Ett sådant förbud får gälla under högst tio arbetsdagar.*	Finansinspektionen får tillfälligt förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande, om *det finns* skälig anledning att anta att uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i denna lag eller *lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden*.
Finansinspektionen får *permanent* förbjuda *ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten,* om *inspektionen finner att* bestämmelserna i denna lag eller *prospektförordningen har överträtts.*	Finansinspektionen får *tillfälligt* förbjuda *reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande* om *det finns skälig anledning att anta att reklamen eller uppköpserbjudandet strider mot* bestämmelserna i denna lag eller *lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden*.
Finansinspektionen får permanent förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande, om inspektionen finner att bestämmelserna i lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden har överträtts.	*Ett beslut om förbud som avses i första eller andra stycket får gälla under högst tio arbetsdagar.*
1 d §[5]	
Finansinspektionen får förbjuda *reklam som avser ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten, ett upptagande av överlåtbara värdepapper till handel på en reglerad marknad eller* ett offentligt uppköpserbjudande, om *inspektionen har skälig anledning att anta att erbjudandet, upptagandet eller uppköpserbjudandet* strider mot bestämmelserna i denna	Finansinspektionen får förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande om *det* strider mot bestämmelserna i denna lag eller *lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden*.

[4] Senaste lydelse 2007:535.
[5] Senaste lydelse 2007:535.

lag eller *prospektförordningen*. *Om förbudet är tillfälligt, får det gälla under högst tio arbetsdagar.*

Finansinspektionen får förbjuda reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande om reklamen eller uppköpserbjudandet strider mot denna lag eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

Ett förbud som avses i första eller andra stycket ska upphävas om uppköpserbjudandet eller reklamen inte längre strider mot bestämmelserna i denna lag eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

1 h §[6]

Om Finansinspektionen finner att en anmälan inte har gjorts som uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat där bolaget har sitt säte eller, om bolaget inte har säte i en stat inom EES, den stat som avses i artikel 2.1 *m iii* i *prospektdirektivet*. Finansinspektionen ska också underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Om Finansinspektionen finner att en anmälan inte har gjorts som uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat där bolaget har sitt säte eller, om bolaget inte har säte i en stat inom EES, den stat som avses i artikel 2.1 *i* i *öppenhetsdirektivet*. Finansinspektionen ska också underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Om en anmälan fortfarande inte görs trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndighet som Finansinspektionen har underrättat, och en sådan anmälan ska göras enligt en offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av den stat som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta att den anmälningsskyldige ska anmäla innehavet till bolaget och till Finansinspektionen. Innan åtgärden vidtas ska inspektionen underrätta den utländska behöriga myndigheten. Finansinspektionen ska också underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten så snart som möjligt.

[6] Senaste lydelse 2012:378.

3 a §[7]

Finansinspektionen ska besluta att en sanktionsavgift ska tas ut av den som

1. trots att prospektskyldighet föreligger inte i rätt tid ansöker om godkännande av ett prospekt enligt 2 kap. 25 §,

2. inte ansöker om godkännande av ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

3. inte offentliggör ett prospekt enligt 2 kap. 28 och 29 §§ eller ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

4. trots att det finns en skyldighet att upprätta en erbjudandehandling inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §,

6. inte i rätt tid fullgör skyldigheten att göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, eller

7. inte i rätt tid offentliggör uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §.

Avgiften tillfaller staten.

1. trots att det finns en skyldighet att upprätta en erbjudandehandling inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

2. inte ansöker om godkännande av ett tillägg till en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 11 §,

3. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 § *eller ett tillägg till en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 11 §,*

4. inte i rätt tid fullgör skyldigheten att göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, eller

5. inte i rätt tid offentliggör uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §.

3 b §[8]

För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket 1–*5* ska sanktionsavgiften fastställas till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket *6* ska sanktionsavgiften fastställas till lägst

För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket 1–*3* ska sanktionsavgiften fastställas till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket *4* ska sanktionsavgiften fastställas till lägst

[7] Senaste lydelse 2015:958.
[8] Senaste lydelse 2017:680.

15 000 kronor och högst det högsta av	15 000 kronor och högst det högsta av
1. för en juridisk person:	
a) ett belopp som per den 26 november 2013 i kronor motsvarade tio miljoner euro,	
b) fem procent av den juridiska personens omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår, eller	
c) två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.	
2. för en fysisk person:	
a) ett belopp som per den 26 november 2013 i kronor motsvarade två miljoner euro, eller	
b) två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.	
För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket *7* ska sanktionsavgiften fastställas enligt andra stycket 1.	För en överträdelse som anges i 3 a § första stycket *5* ska sanktionsavgiften fastställas enligt andra stycket 1.
Om överträdelsen som anges i 3 a § första stycket *6* eller *7* har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.	Om överträdelsen som anges i 3 a § första stycket *4* eller *5* har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

3 l §[9]

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en sanktionsavgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av har delgetts en upplysning om att frågan om sanktionsavgift har tagits upp av inspektionen	
1. inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 1–*5*, eller	1. inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 1–*3*, eller
2. inom två år från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket *6* eller *7*.	2. inom två år från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket *4* eller *5*.

3 n [10]§

En sanktionsavgift som har beslutats enligt 3 a § första stycket 1–*5* faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom	En sanktionsavgift som har beslutats enligt 3 a § första stycket 1–*3* faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom

[9] Senaste lydelse 2015:958.
[10] Senaste lydelse 2015:958.

fem år från det att beslutet eller domen fått laga kraft.	fem år från det att beslutet eller domen fått laga kraft.
5 §[11]	
Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet enligt denna lag samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter och med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i den utsträckning som följer *av prospektdirektivet och* av öppenhetsdirektivet.	Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet enligt denna lag samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter och med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i den utsträckning som följer av öppenhetsdirektivet.
5 a §[12]	
Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av *artikel 22.2 i prospektdirektivet och* artikel 25.2a i öppenhetsdirektivet.	Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artikel 25.2a i öppenhetsdirektivet.

1. Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.
2. Äldre bestämmelser gäller för prospekt som har godkänts före den 21 juli 2019 till dess att prospektets giltighetstid löper ut eller senast till den 22 juli 2020.
3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

[11] Senaste lydelse 2012:189.
[12] Senaste lydelse 2012:189.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 7 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
7 §[1]	
Bara ett svenskt eller utländskt kreditinstitut får driva näringsverksamhet som har till ändamål att ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten, om inte annat är särskilt föreskrivet.	
Första stycket gäller inte för verksamhet för vilken det *skall* upprättas prospekt enligt *lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller motsvarande utländska bestämmelser.*	Första stycket gäller inte för verksamhet för vilken det *ska* upprättas prospekt enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG*.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

[1] Senaste lydelse 2005:932.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[1]	
Denna lag innehåller bestämmelser om sådan inlåningsverksamhet som andra företag än institut enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti får driva.	
Lagen gäller inte för inlåningsverksamhet för vilken det *skall* upprättas prospekt enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller motsvarande utländska bestämmelser.	Lagen gäller inte för inlåningsverksamhet för vilken det *ska* upprättas prospekt enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG*.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

[1] Senaste lydelse 2005:934.

2.5 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs att 19 kap. 35 § och 29 kap. 1 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

19 kap.

35 §[1]

Vid ett publikt aktiebolags överlåtelse av egna aktier på annat sätt än som anges i 32 § tillämpas

1. vad som gäller vid nyemission av aktier enligt:
11 kap. 2 § första stycket om beslutanderätt,
11 kap. 5 § om emissionsbevis m.m.,
11 kap. 8 § om registrering av teckningsrätter m.m. i avstämningsbolag,
11 kap. 9 § om försäljning av överskjutande teckningsrätter,
13 kap. 1 § första och andra styckena om företrädesrätt,
13 kap. 2 § om beslut att avvika från aktieägarnas företrädesrätt,
13 kap. 3 § om upprättande av förslag till beslut,
13 kap. 6 § om kompletterande information,
13 kap. 7 § om apportegendom och kvittning,
13 kap. 8 § om revisorsgranskning,
13 kap. 9 § om tillhandahållande av förslag till beslut m.m.,
13 kap. 10 § om kallelsens innehåll,
13 kap. 12 § om underrättelse,
13 kap. 13 § om hur teckning skall ske,
13 kap. 18 § om tilldelning av aktier,
13 kap. 31 § första stycket om styrelsebeslut under förutsättning av bolagsstämmans godkännande,
13 kap. 35 § om styrelsebeslut enligt bolagsstämmans bemyndigande,

2. vad som gäller vid nyemission eller överlåtelse av aktier enligt 16 kap., och

3. vad som enligt *lagen (1991:980) om handel med finansiella* instrument *gäller om prospekt vid erbjudanden om finansiella instrument till allmänheten*.

3. vad som *gäller om prospekt vid erbjudanden om värdepapper till allmänheten* enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG*.

I fråga om styrelsebeslut under förutsättning av bolagsstämmans godkännande gäller 13 kap. 31 § andra stycket, 32 och 33 §§ i tillämpliga delar. I fråga om styrelsebeslut enligt bemyndigande av bolagsstämman gäller 13 kap. 36 och 38 §§ i tillämpliga delar.

[1] Senaste lydelse 2007:317.

29 kap.

1 §[2]

En stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar bolaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en aktieägare eller någon annan genom överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Om bolaget har upprättat ett prospekt, en erbjudandehandling som avses i 2 a kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument *eller ett sådant dokument som avses i 2 b kap. 2 § eller 2 c kap. 2 § samma lag*, gäller vad som sägs i första stycket andra meningen även skada som tillfogas genom överträdelse av *2*, 2 a, *2 b eller 2 c* kap. nämnda lag *eller kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG* i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser.

Om bolaget har upprättat ett prospekt *enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129, ett sådant dokument som avses i artikel 1.4 g och 1.5 första stycket f i samma förordning eller* en erbjudandehandling som avses i 2 a kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, gäller vad som sägs i första stycket andra meningen även skada som tillfogas genom överträdelse av *nämnda förordning eller* 2 a kap. nämnda lag i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

[2] Senaste lydelse 2012:380.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 13 §, 13 kap. 3 § och 22 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
11 kap.	
13 §[1]	
Ett värdepappersinstitut som driver en MTF-plattform får ansöka hos Finansinspektionen om att få plattformen registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. Finansinspektionen ska bifalla ansökan om	
1. minst 50 procent av de emittenter vars finansiella instrument tas upp till handel på plattformen är små och medelstora företag,	
2. det finns lämpliga kriterier för upptagande av finansiella instrument till handel på plattformen,	
3. det finns tillräcklig information offentliggjord för att göra det möjligt för investerare att fatta ett välgrundat beslut om att investera eller inte investera i de finansiella instrumenten, antingen i form av ett prospekt enligt *2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument* eller, om ett prospekt inte krävs *enligt den lagen*, ett upptagandedokument,	3. det finns tillräcklig information offentliggjord för att göra det möjligt för investerare att fatta ett välgrundat beslut om att investera eller inte investera i de finansiella instrumenten, antingen i form av ett prospekt enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG* eller, om ett prospekt inte krävs, ett upptagandedokument,
4. det finns ändamålsenlig, fortlöpande och regelbunden finansiell rapportering från emittenterna,	
5. emittenterna och personer som har ledande ställning hos dem samt närstående till emittenterna och personer som har ledande ställning hos emittenterna uppfyller kraven i marknadsmissbruksförordningen,	
6. tillsynsinformation som rör emittenterna lagras och sprids till allmänheten, och	
7. det finns effektiva system och kontroller som syftar till att förhindra och upptäcka marknadsmissbruk i enlighet med kraven i marknadsmissbruksförordningen.	

[1] Senaste lydelse 2017:679.

13 kap.

3 §

Finansiella instrument får tas upp till handel på en reglerad marknad genom att börsen, efter prövning enligt 15 kap. 2 §, beslutar om upptagande till handel.

Om det finns en skyldighet enligt *2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument* att upprätta ett prospekt, får handel med instrumentet inte inledas förrän	Om det finns en skyldighet enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129* att upprätta ett prospekt, får handel med instrumentet inte inledas förrän
1. prospektet har godkänts och registrerats hos Finansinspektionen eller inspektionen har fått *ett intyg som avses i 2 kap. 36 § samma lag*, och	1. prospektet har godkänts och registrerats hos Finansinspektionen eller inspektionen har fått *en anmälan enligt artikel 25 i den förordningen*, och
2. prospektet har offentliggjorts enligt *den lagen*.	2. prospektet har offentliggjorts enligt *förordningen*.

22 kap.

1 §[2]

Finansinspektionen ska, efter en underrättelse om handelsstopp enligt 11 kap. 12 § fjärde stycket eller 13 kap. 7 a § fjärde stycket, så snart det kan ske besluta om handelsstoppet ska bestå, om det berott på

1. misstänkt marknadsmissbruk,	
2. ett uppköpserbjudande, *eller*	2. ett uppköpserbjudande,
3. att investerarna inte i tillräcklig omfattning har tillgång till information om emittenten eller det finansiella instrumentet.	3. att investerarna inte i tillräcklig omfattning har tillgång till information om emittenten eller det finansiella instrumentet, *eller*
	4. att emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen.

Finansinspektionen får, utan föregående beslut av en börs eller ett värdepappersinstitut, besluta om handelsstopp på sådan grund som anges i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

[2] Senaste lydelse 2017:679.

2.7 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 4 b § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2018:1228	*Föreslagen lydelse*
30 kap.	
4 b §	
Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.	
Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, lagen (2017:317) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter *eller* lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga, om	Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, lagen (2017:317) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter, lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution *eller lagen (2019:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning* för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga, om
1. anmälan eller utsagan avser en överträdelse av bestämmelse i lag eller annan författning som gäller för	
a) värdepapperscentralers och utsedda kreditinstituts verksamhet,	
b) verksamhet i värdepappersinstitut, börser och leverantörer av datarapporteringstjänster,	
c) den som utvecklar, ger råd om eller säljer en Priip-produkt, *eller*	c) den som utvecklar, ger råd om eller säljer en Priip-produkt,
d) försäkringsdistributörers verksamhet, *och*	d) försäkringsdistributörers verksamhet, *eller*
	e) den som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad,

och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, och

2. uppgiften kan avslöja den anmäldes identitet och det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att denne lider skada eller men.

Sekretessen enligt andra stycket gäller inte beslut om sanktioner eller sanktionsföreläggande.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2019.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska införas en ny paragraf, 16 kap. 3 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	16 kap.
	3 §
	Om Finansinspektionen i ett ärende om registrering enligt artikel 14 eller 14a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 eller artikel 15 eller 15a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 inte meddelar beslut inom två månader från det att ansökan gavs in, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.
	En begäran om förklaring ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.
	Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut som avses i första stycket inom två månader från det att en förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2019.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

dels att rubriken närmast före 2 kap. 2 § ska lyda ”Offentliggörande av insiderinformation”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 kap.
	2 a §
	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2019.

3 EU:s prospektförordning

3.1 Bakgrund

Ett prospekt ska innehålla den nödvändiga information som är väsentlig för att en investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av i huvudsak emittenten och värdepapperen. Med värdepapper avses i prospektförordningen överlåtbara värdepapper med undantag för penningmarknadsinstrument som har en löptid på mindre än tolv månader (artikel 2 a). Ett exempel på en situation när värdepapper erbjuds till allmänheten är när ett aktiebolag genomför en nyemission där allmänheten erbjuds att teckna aktier i bolaget. Ett annat exempel är när någon med ett stort innehav av t.ex. aktier i ett bolag erbjuder allmänheten att köpa dessa. Ett prospekt ska innehålla den nödvändiga information om emittenten och värdepapperen som är väsentlig för att en investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av bl.a. emittentens finansiella ställning och framtidsutsikter samt av värdepapperen.

I dag finns bestämmelser om prospekt i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:17) om verksamhet på marknadsplatser (11 a kap.). Viss självreglering finns även genom börserna och MTF-plattformarnas regelverk på området. Enligt dessa regelverk ska företag som ansöker om upptagande av värdepapper till handel och inte omfattas av prospektkrav upprätta ett dokument med viss information som investerarna ska kunna lägga till grund för sin investering.

Bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument genomför i svensk rätt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (prospektdirektivet) (se prop. 2004/05:158 och SFS 2005:833). Direktivet kompletteras av kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (kommissionens genomförandeförordning). Förordningen innehåller bl.a. detaljerade bestämmelser om innehållet i olika typer av prospekt.

År 2012 ändrades prospektreglernas innehåll till viss del till följd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/73/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (ändringsdirektivet) (se prop. 2011/12:129 och SFS 2012:378).

I juli 2017 antog Europaparlamentet och rådet prospektförordningen. Genom förordningen upphävs prospektdirektivet och kommissionens genomförandeförordning.

3.2 EU-förordningens innehåll

3.2.1 Syfte och tillämpningsområde

Prospektförordningen syftar till att säkerställa investerarskydd och marknadseffektivitet samtidigt som den inre kapitalmarknaden stärks (skäl 7). Förordningen utgör även ett viktigt steg mot fullbordandet av kapitalmarknadsunionen. Syftet med kapitalmarknadsunionen är att hjälpa företag att få tillgång till mer diversifierade kapitalkällor inom EU, bidra till marknadseffektivitet och ge investerare och sparare ytterligare möjligheter att använda sina pengar på ett mer effektivt sätt för att stärka tillväxten och skapa arbetstillfällen (skäl 1).

Prospektförordningen fastställer krav för upprättande, godkännande och spridning av prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad som är belägen eller bedriver verksamhet inom en medlemsstat (artikel 1.1).

3.2.2 Skyldighet att upprätta prospekt och undantag

Enligt prospektförordningen får värdepapper endast erbjudas till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad inom EU efter det att ett prospekt har offentliggjorts (artikel 3). Med värdepapper avses överlåtbara värdepapper enligt den definition som finns i artikel 4.1.44 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II), med undantag för penningmarknadsinstrument enligt den definition som finns i samma direktiv (artikel 4.1.17) som har en löptid på mindre än tolv månader (artikel 2 a i prospektförordningen). Definitionen har genomförts i lagen om värdepappersmarknaden. Med överlåtbara värdepapper avses i svensk rätt således värdepapper som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden (1 kap. 4 § första stycket), vilket inte omfattar aktier i privata bolag (prop. 2006/07:115 s. 281–283).

Varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller väsentliga felaktigheter i prospekt som kan påverka bedömningen av värdepapperen och som uppkommer eller uppmärksammas mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och utgången av antingen erbjudandeperioden eller den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas ska uppges i ett tillägg till prospektet (artikel 23 i prospektförordningen).

Från kravet på att upprätta prospekt finns en rad undantag. Undantagen avser vissa typer av värdepapper som faller utanför prospektförordningens tillämpningsområde (artikel 1.2) eller erbjudanden av värdepapper till allmänheten och vissa fall när värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad, vilka i och för sig omfattas av prospektförordningen men är undantagna prospektskyldighet (artikel 1.4 och 1.5). När det gäller olika typer av värdepapper behöver förordningen t.ex. inte tillämpas på andelar som emitteras av företag för kollektiva investeringar som inte är av en sluten typ (t.ex. värdepappersfonder och specialfonder) eller icke-aktierelaterade värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter, av internationella

offentliga organ i vilken en eller flera medlemsstater är medlemmar, av Europeiska centralbanken eller medlemsstaternas centralbanker (artikel 1.2).

Prospektförordningen behöver inte heller tillämpas på erbjudanden av värdepapper till allmänheten för ett sammanlagt belopp i unionen på mindre än en miljon euro under en tolvmånadersperiod (artiklarna 1.3 och 3.2). Medlemsstaterna får välja ett tröskelvärde upp till åtta miljoner euro under vilket detta undantag ska gälla. Medlemsstaterna får även införa nationella informationskrav som ska tillämpas under tröskelvärdet. I prospektdirektivet anges i stället att erbjudanden till allmänheten understigande fem miljoner euro faller utanför direktivets tillämpningsområde, samtidigt som skyldigheten att offentliggöra ett prospekt inte ska gälla för erbjudanden av värdepapper för ett sammanlagt vederlag på under 100 000 euro beräknat för en tolvmånadersperiod. (artiklarna 3.2 e och 1.2 h). I praktiken innebär det att tröskelvärdena i prospektförordningen i direktivet motsvaras av det högre tröskelvärdet fem miljoner euro och det lägre på 100 000 euro. Det högre tröskelvärdet uppgick ursprungligen i prospektdirektivet till 2,5 miljoner euro innan det ändrades genom ändringsdirektivet. I avsnitt 5.2 behandlas frågan om vilket tröskelvärde som bör gälla i svensk rätt.

Ytterligare undantag från prospektskyldighet gäller enligt prospektförordningen när värdepapper erbjuds till allmänheten i samband med ett offentligt uppköpserbjudande eller erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas i samband med en fusion eller delning under förutsättning att ett dokument som gjorts tillgängligt för allmänheten som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs (artikel 1.4 f och g).

När värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad kan undantag från prospektskyldighet göras t.ex. om värdepapperen är utbytbara mot värdepapper som redan har tagits upp till handel på samma reglerade marknad, under förutsättning att de under en tolvmånadersperiod utgör mindre än 20 procent av det antal värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad (artikel 1.5 första stycket a). I prospektdirektivet omfattar motsvarande undantag endast aktier (artikel 4.2 a). Det har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (2 kap. 6 § 1). Enligt den bestämmelsen ska antalet aktier utgöra mindre än 10 procent av det antal aktier som redan har tagits upp till handel på samma reglerade marknad. Höjningen av gränsvärdet från 10 till 20 procent började tillämpas den 21 juli 2017 (artikel 49.2 i prospektförordningen).

Andra undantag enligt prospektförordningen när värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad avser aktier som har tillkommit genom konvertering eller utbyte av andra värdepapper eller efter utövande av rättigheter som, under vissa förutsättningar, är förenade med andra värdepapper (artikel 1.5 första stycket b). Till skillnad från när det gäller motsvarande undantag i prospektdirektivet (artikel 4.2 g) har det dock införts en begränsning enligt vilken de nya aktierna måste utgöra mindre än 20 procent av det antal aktier av samma kategori som redan tagits upp till handel. Den begränsningen gäller inte alltid, t.ex. om ett prospekt tidigare har upprättats i samband med ett erbjudande av de värdepapper som ger åtkomst till aktierna (artikel 1.5 andra stycket). När värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad i samband med ett offentligt

uppköpserbjudande, en fusion eller delning gäller motsvarande undantag som när värdepapper erbjuds till allmänheten (artikel 1.5 första stycket e och f).

Undantagen från prospektskyldighet som gäller erbjudanden till allmänheten och upptagande till handel på en reglerad marknad kan i de flesta fall kombineras (artikel 1.6).

På samma sätt som i prospektdirektivet anges i förordningen att vidareförsäljningar av värdepapper ska betraktas som separata erbjudanden (artikel 5.1 första stycket). Om t.ex. en placering av värdepapper sker via finansiella mellanhänder, t.ex. ett värdepappersinstitut, ska ett prospekt upprättas om inte något av undantagen är tillämpligt (jfr prop. 2004/05:158 s. 171). Det finns dock ytterligare ett undantag som innebär att det vid återförsäljning av värdepapper via finansiella mellanhänder inte krävs ett nytt prospekt om det finns ett giltigt prospekt och emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av ett sådant prospekt i ett skriftligt avtal godkänner att det används (artikel 5.1 andra stycket). Oavsett om ett undantag är tillämpligt får icke-aktierelaterade värdepapper inte återförsäljas till icke-kvalificerade investerare utan att ett prospekt lämpligt för sådana investerare upprättas, om ett redan upprättat prospekt rör upptagande till handel på en reglerad marknad, eller ett segment därav, till vilket endast kvalificerade investerare kan få tillträde (artikel 5.2).

Även om prospektskyldighet inte gäller enligt förordningen har emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad möjlighet att upprätta ett prospekt frivilligt (artikel 4.1). Ett sådant prospekt som godkänns av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska omfattas av de rättigheter och skyldigheter som gäller i förhållande till andra prospekt enligt förordningen (artikel 4.2).

3.2.3 Innehållet i prospekt

Inledning

Ett prospekt ska innehålla den nödvändiga information som är väsentlig för att en investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av emittentens och en eventuell garants ekonomi och framtidsutsikter och de rättigheter som är förenade med värdepapperen, skälen till emissionen samt emissionens effekt på emittenten (artikel 6 i prospektförordningen). Informationen kan variera bl.a. beroende på emittentens art och typen av värdepapper.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (förordningen om referensvärden) ska ett prospekt som utgörs av överlåtbara värdepapper eller andra investeringsprodukter som hänvisar till ett referensvärde, utöver den information som krävs enligt prospektförordningen, även innehålla tydlig och väl synlig information om huruvida referensvärdet har tillhandahållits av en administratör som ingår i Esmas register över administratörer och referensvärden (artikel 29.2).

Informationen i prospekt ska vara skriftlig, kortfattad och lättbegriplig så att den enkelt kan analyseras. Prospektet kan upprättas som ett sammanhängande dokument eller separata delar som består av ett registreringsdokument (innehållande information om emittenten), en värdepappersnot (innehållande information om värdepapperen) och, i tillämpliga fall, en sammanfattning. Ett prospekt ska vara giltigt under en tid av tolv månader efter godkännandet (artikel 12.1 i prospektförordningen). Om prospektet består av separata dokument ska giltighetstiden börja gälla från godkännandet av värdepappersnoten.

Kommissionen ska anta delegerade akter angående formatet för ett prospekt, ett grundprospekt och slutliga villkor samt mallar för den särskilda information som ska ingå i ett prospekt bl.a. i syfte att undvika duplicering av information när ett prospekt består av separata dokument (artikel 13.1 och 13.2).

Prospektsammanfattningen

Prospektsammanfattningen ska utgöra en introduktion till prospektet och syftar till att informera investerarna om typen av och riskerna med emittenten, garanten och de värdepapper som erbjuds eller tas upp till handel på en reglerad marknad (artikel 7). Sammanfattningen ska bestå av fyra avsnitt: en inledning med varningar, nyckelinformation om emittenten, nyckelinformation om värdepapperen och nyckelinformation om erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad (artikel 7.4). Genom sammanfattningen ska en investerare bl.a. bli varnad om att varje beslut om investering bör baseras på en bedömning av såväl sammanfattningen som övriga delar av prospektet, att investeraren kan riskera att förlora hela eller delar av det investerade kapitalet och att civilrättsligt ansvar endast kan krävas om sammanfattningen är vilseledande, felaktig eller oförenlig med övriga delar av prospektet eller om den inte, tillsammans med de andra delarna av prospektet, ger nyckelinformation (artikel 7.5 andra stycket b, c och e). Genom sammanfattningen ska en investerare dessutom bl.a. få reda på vem emittenten är, finansiell nyckelinformation om emittenten, specifika nyckelrisker för emittenten, värdepapperens viktigaste egenskaper och nyckelrisker och var värdepapperen kommer att handlas, på vilka villkor och enligt vilken tidsplan investering kan ske, om erbjudaren eller den person som tar upp värdepapper till handel är annan än emittenten, varför prospektet upprättas och, i förekommande fall, om värdepapperen omfattas av en garanti (artikel 7.6 och 7.7).

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder som antas av kommissionen för att ange det innehåll och format som finansiell nyckelinformation ska ha (artikel 7.13).

Ett universellt registreringsdokument

Som nämns ovan kan ett prospekt bestå av tre delar, dvs. en sammanfattning, ett registreringsdokument och en värdepappersnot. I prospektförordningen finns en möjlighet för vissa emittenter att i stället för ett registreringsdokument upprätta ett universellt registreringsdokument som en del av ett prospekt. Denna möjlighet är ny i förhållande till prospektdirektivet. Möjligheten kan t.ex. vara intressant för en emittent som fått

statusen frekvent emittent och därigenom, under vissa förutsättningar, har rätt till ett snabbare godkännandeförfarande (artiklarna 9.11 och 20.6 i förordningen). Frekventa emittenter är sådana emittenter som ofta söker finansiering på kapitalmarknaderna och därför bör erbjudas särskilda format för registreringsdokument och prospekt samt särskilda förfaranden för ingivande och godkännande, så att de ges mer flexibilitet och snabbt kan utnyttja marknadsmöjligheter (skälen 34 och 39). En emittent vars värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad eller en MTF-plattform får alltså en möjlighet att frivilligt varje räkenskapsår upprätta ett universellt registreringsdokument med information om företagets organisation, verksamhet, finansiella ställning, inkomster, framtidsutsikter, styrning och aktieinnehav (artikel 9). Ett universellt registreringsdokument ska lämnas in för godkännande till den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat. En emittent som i två på varandra följande räkenskapsår har fått ett universellt registreringsdokument godkänt ska anses välkänd hos den behöriga myndigheten, vilket innebär att efterföljande universella registreringsdokument kan ges in utan förhandsgodkännande och granskas i efterhand av den behöriga myndigheten. När marknadsförhållandena blir gynnsamma för ett erbjudande av värdepapper eller upptagande till handel på en reglerad marknad kan en emittent med ett godkänt registreringsdokument upprätta ett prospekt genom att lägga till en värdepappersnot och en sammanfattning (skäl 39). Kommissionen ska anta delegerade akter för att specificera kriterierna för förfarandet för granskning och översyn av det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av det och förfarandena för godkännande och ingivande av sådana dokument samt de villkor enligt vilka en emittent kan förlora sin status som frekvent emittent (artikel 9.14).

Grundprospekt

Ett grundprospekt kan upprättas för icke-aktierelaterade värdepapper inbegripet warranter och innehålla nödvändig information om emittenten och de värdepapper som erbjuds eller tas upp till handel på en reglerad marknad (artikel 8). Ett grundprospekt ska bl.a. innehålla en mall för slutliga villkor som ska fyllas i för varje enskild emission och får bestå av ett dokument eller flera separata dokument.

3.2.4 Enklare prospekt i vissa fall

Förenklade regler för sekundäremissioner

Prospektförordningen innehåller en ny möjlighet i förhållande till prospektdirektivet för vissa emittenter och erbjudare att under vissa förutsättningar upprätta förenklat prospekt för sekundäremissioner vid erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad (artikel 14 i förordningen). Den möjligheten omfattar erbjudare och emittenter av värdepapper som kontinuerligt har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag under som minst de senaste 18 månaderna och som emitterar antingen icke-aktierelaterade värdepapper eller värdepapper som är utbytbara mot redan emitterade värdepapper (artikel 14.1 första stycket). Ett förenklat prospekt ska bestå av en

sammanfattning, ett särskilt registreringsdokument och en särskild värdepappersnot och innehålla relevant begränsad information om emittenten, värdepapperen och skälen för emissionen (artikel 14.1 andra stycket och 14.2). Kommissionen ska anta delegerade akter som specificerar den begränsade information som ska ingå i ett förenklat prospekt (artikel 14.3). När informationen specificeras ska kommissionen beakta behovet av att underlätta kapitalanskaffning på kapitalmarknaderna och vikten av att minska kapitalkostnaderna (artikel 14.3 tredje stycket).

Förenklade regler för bl.a. små och medelstora företag

I gällande rätt finns en möjlighet för emittenter som utgörs av små och medelstora företag eller företag med begränsat börsvärde som erbjuder värdepapper till allmänheten eller tar upp värdepapper till handel på en reglerad marknad att upprätta ett registreringsdokument innehållande s.k. proportionerlig information (artikel 26 b i kommissionens genomförandeförordning). Innehållet i registreringsdokumentet framgår av bilaga XXV till kommissionens genomförandeförordning och består av uppgifter som måste ingå i ett prospekt med beaktande av bl.a. skillnader i verksamhet och storlek mellan emittenter, särskilt när det gäller små och medelstora företag (artikel 7.1 och 7.2 e i prospektdirektivet).

För att uppfylla ett av kapitalmarknadsunionens centrala mål – att underlätta tillgången till finansiering på kapitalmarknaderna för små och medelstora företag i unionen – har det ansetts lämpligt att genom prospektförordningen inrätta ett särskilt proportionellt regelverk för små och medelstora företag, s.k. EU-tillväxtprospekt. Eftersom sådana företag vanligtvis behöver anskaffa förhållandevis lägre belopp än andra emittenter, kan kostnaden för att upprätta standardprospekt bli oproportionellt hög och avskräcka dem från att erbjuda sina värdepapper till allmänheten (skäl 51).

Till skillnad från de förenklade regler i gällande rätt som nämns ovan kan EU-tillväxtprospekt endast upprättas av emittenter som inte har värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad (artikel 15). Emittenterna kan antingen utgöras av små och medelstora företag eller av emittenter med ett genomsnittligt börsvärde på 500 000 000 euro (beräknat på slutkursen för de tre föregående kalenderåren) vars värdepapper handlas eller ska handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. Definitionen av små och medelstora företag har utvidgats till att omfatta dels samma typer av företag som omfattades av prospektdirektivets definition, dels företag som hade ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 000 000 euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren. De senare företagen är sådana som i MiFID II definieras som små och medelstora företag (artikel 4.1.13). EU-tillväxtprospekt kan även upprättas av emittenter vars sammanlagda belopp i unionen för erbjudande av värdepapper till allmänheten inte överstiger 20 000 000 euro beräknat under en tolvmånadersperiod, förutsatt att antalet anställda under föregående räkenskapsår uppgick till högst 499 och att emittenterna inte har några värdepapper som handlas på en MTF-plattform. Dessutom kan erbjudare av värdepapper som har emitterats av nyssnämnda emittenter upprätta EU-tillväxtprospekt. Ett EU-tillväxtprospekt ska bestå av en särskild sammanfattning, ett särskilt registreringsdokument och en särskild värdepappersnot. Kommissionen ska anta

delegerade akter som specificerar det begränsade innehåll, det standardiserade format och den standardiserade ordningsföljden som ett EU-tillväxtprospekt ska ha (artikel 15.2 första stycket). Kommissionen ska anpassa kraven så att prospektet ska innehålla väsentlig information för investerarna samtidigt som det säkerställs proportionalitet mellan företagens storlek och kostnaden för att ta fram prospekt (artikel 15.2 tredje stycket).

3.2.5 Granskning, godkännande och offentliggörande av prospekt

Ett prospekt får offentliggöras först efter att prospektet har godkänts av den relevanta behöriga myndigheten (artikel 20.1). Godkännande ska som huvudregel ske inom tio arbetsdagar fr.o.m. inlämnandet av ett utkast till prospekt förutsatt att prospektet är fullständigt (artikel 20.2 första stycket). Den behöriga myndigheten kan nämligen begära komplettering av uppgifter i ett prospekt (artikel 20.4). För ett erbjudande till allmänheten av en emittent som varken har värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller tidigare har erbjudit allmänheten värdepapper gäller en tidsfrist på 20 dagar för bedömning av det första utkastet till prospekt. Ett snabbare godkännandeförfarande på fem arbetsdagar fr.o.m. inlämnandet gäller för prospekt som består av separata dokument och upprättas av s.k. frekventa emittenter (artikel 20.6, se även avsnitt 3.2.4). Senast dagen efter att den som upprättat prospektet fått besked om att det har godkänts ska den behöriga myndigheten underrätta Esma om godkännandet och lämna Esma en elektronisk kopia av prospektet (artikel 20.2 tredje stycket och artikel 21.5 andra stycket). Den behöriga myndigheten ska på sin webbplats tillhandahålla information om förfarandet för granskning och godkännande av prospekt. På begäran av den som har upprättat prospektet kan det i stället, om vissa förutsättningar är uppfyllda, godkännas av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat (artikel 20.8).

Kommissionen ska anta delegerade akter som ska specificera kriterierna för granskning av prospekt (artikel 20.11). Vidare ska Esma utarbeta riktlinjer i fråga om de behöriga myndigheternas förfarande för granskning och godkännande av prospekt i syfte att främja enhetlighet inom EU (artikel 20.12). Esma ska även anordna och genomföra en sakkunnigbedömning av de behöriga myndigheternas förfaranden för granskning och godkännande och därigenom bl.a. undersöka hur olika metoder som används av de behöriga myndigheterna påverkar emittenternas förmåga att anskaffa kapital i unionen (artikel 20.13).

Efter att ett prospekt har godkänts ska det offentliggöras av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad. Det ska göras tillgängligt för allmänheten senast vid den tidpunkt då erbjudandet börjar gälla eller värdepapperen tas upp till handel på en reglerad marknad (artikel 21.1 första stycket). Om ett värdepapper utgörs av en kategori aktier som upptas till handel på en reglerad marknad för första gången och det rör sig om det första erbjudandet till allmänheten, ska prospektet emellertid göras tillgängligt för allmänheten minst sex dagar innan erbjudandet löper ut (artikel 21.1 andra stycket). Prospektet ska offentliggöras på webbplatsen för den som har upprättat det, på webb-

platsen för finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen eller på webbplatsen för den reglerade marknad där upptagande till handel ska ske alternativt för operatören av MTF-plattformen (artikel 21.2). Det ska hållas tillgängligt på dessa webbplatser under tio års tid (artikel 21.7). Även den behöriga myndigheten och Esma ska offentliggöra godkända prospekt (artikel 21.5–21.7). Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera kraven för offentliggörande av prospekt (artikel 21.12).

Ett tillägg till prospekt ska upprättas utan onödigt dröjsmål och godkännas inom maximalt fem arbetsdagar och offentliggöras på samma sätt som ett prospekt (artikel 23.2).

Ett godkänt prospekt ska vara giltigt i varje värdmedlemsstat förutsatt att anmälan av prospektet görs till Esma och den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat (artikel 24.1). Med värdmedlemsstat avses alla medlemsstater som inte utgör hemmedlemsstat där värdepapper erbjuds till allmänheten eller ansökan om att ta upp värdepapper till handel på en reglerad marknad görs (artikel 2 n).

3.2.6 Gränsöverskridande erbjudanden och upptagande till handel på en reglerad marknad

Anmälan av prospekt m.m.

På begäran av den person som har upprättat ett prospekt ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anmäla till den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat och till Esma att godkännande skett (artikel 25.1 och 25.3). Esma ska inrätta en anmälningsportal för detta ändamål. Esma ska även utarbeta tekniska standarder som antas av kommissionen för att bl.a. specificera de tekniska arrangemang och de standardformulär och mallar som krävs för att anmälningsportalen ska fungera (artikel 25.7 och 25.8).

I prospektförordningen finns bestämmelser om det språk på vilket prospekt ska avfattas (artikel 27). Liksom i prospektdirektivet är utgångspunkten att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten avgör vilket språk som godtas. När värdepapper erbjuds till allmänheten eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs i flera medlemsstater inklusive hemmedlemsstaten, ska prospektet även avfattas på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i respektive värdmedlemsstat eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, dvs. engelska. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska kräva att prospektsammanfattningen görs tillgänglig på medlemsstatens officiella språk eller på ett annat språk som godtas av den behöriga myndigheten (artikel 27.2 och 27.3 i förordningen).

Anmälan av registreringsdokument eller universella registreringsdokument

Emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper som är etablerade i tredjeland kan välja en hemmedlemsstat för godkännande av ett prospekt och en annan hemmedlemsstat för godkännande av ett

registreringsdokument eller universellt registreringsdokument (artikel 26.1). I dessa fall kan den behöriga myndighet som har godkänt registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet på begäran av emittenten, erbjudaren, den person som har ansökt om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den som ansvarar för upprättandet av dokumentet anmäla till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för godkännande av prospekt och till Esma att registreringsdokumentet har godkänts (artikel 26.2). Anledningen till det är att registreringsdokumentet får användas som en del av prospektet som ska godkännas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för godkännande av prospekt (artikel 26.3 första stycket). Esma ska utarbeta tekniska standarder som antas av kommissionen för att bl.a. specificera standardformulär och mallar som krävs för denna anmälan (artikel 26.6).

Särskilda regler för emittenter som är etablerade i ett tredjeland

En emittent från ett tredjeland som har för avsikt att erbjuda värdepapper till allmänheten i EU eller att ansöka om upptagande till handel på en reglerad marknad i EU med ett prospekt som har upprättats i enlighet med prospektförordningen ska inhämta godkännande från den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat (artikel 28). Ett sådant prospekt omfattas av förordningen på samma sätt som andra prospekt, och emittenten från tredjeland står under tillsyn av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Hemmedlemsstaten för en emittent från tredjeland kan variera i olika fall, vilka fastställs i prospektförordningen (artikel 2 m ii och iii). Exempelvis kan hemmedlemsstaten fastställas genom att emittenten, erbjudaren eller personen som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad väljer mellan den medlemsstat där värdepapperen avses erbjudas allmänheten för första gången eller där den första ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs.

Under vissa förutsättningar får en behörig myndighet i hemmedlemsstaten för en emittent från tredjeland godkänna prospekt som upprättas enligt, och omfattas av, den nationella rätten i tredjelandet (artikel 29.1). Kommissionen får anta delegerade akter och fatta ett genomförandebeslut som fastställer att informationskraven i lagstiftningen i tredjelandet är likvärdiga med kraven i förordningen (artikel 29.3).

I syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism ska vid tillämpning av nämnda bestämmelser om emittenter från tredjeland, om det anses nödvändigt, medlemsstaternas behöriga myndigheter ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer (artikel 30). Samarbetsavtalen ska säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör att de behöriga myndigheterna kan utföra sina skyldigheter enligt förordningen. Esma ska informeras om och, i förekommande fall, vara behjälplig när ett sådant avtal ingås. Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinnehållet i avtalen och mallen för dessa (artikel 30.4).

3.2.7 Den behöriga myndigheten och dess befogenheter

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som är ansvarig för att säkerställa att bestämmelserna i prospektförordningen tillämpas (artikel

31). I förordningen anges de tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöriga myndigheten åtminstone ska ha enligt nationell rätt (artikel 32). Myndigheten ska bl.a. ha rätt att få tillgång till information och dokumentation, rätt att förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad och att genomföra platsundersökningar (artikel 32.1 första stycket b, c, f och n). Befogenheterna ska kunna utövas direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna (artikel 32.2).

Den behöriga myndigheten ska också ha möjlighet att besluta om administrativa sanktioner, såsom sanktionsavgifter, vid överträdelser av förordningen (artikel 38). I förordningen fastslås också skyldigheter för de behöriga myndigheterna att samarbeta och utbyta information sinsemellan och med Esma (artiklarna 33 och 34).

3.2.8 Det fortsatta arbetet inom EU

Som framgår ovan följer det av prospektförordningen att kommissionen ska anta delegerade akter och genomförandeakter på ett antal områden. Esma har konsulterat förslag till tekniska standarder för tillsyn. Konsultationsperioden avslutades i mars 2018. Esma har även lämnat tekniska råd till kommissionen rörande innehållet och formatet för olika typer av prospekt, inklusive EU-tillväxtprospektet, och rörande granskning och godkännande av prospekt.

Kommissionen ska före den 21 juli 2022 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av prospektförordningen, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag (artikel 48). Rapporten ska bl.a. innehålla en analys av om tröskelvärdena för undantag för prospekt behöver justeras och om bestämmelserna om EU-tillväxtprospekt leder till en balans mellan investerarskyddet och minskningen av den administrativa bördan för de personer som har rätt att använda ett sådant. Rapporten ska även innehålla en bedömning av om det krävs ändringar för att ytterligare underlätta kapitalanskaffning för mindre företag samtidigt som en tillräcklig nivå på investerarskyddet säkerställs.

Kommissionen har presenterat ett förslag till revidering av prospektförordningen vilket i huvudsak innebär att Esma ska få ansvaret för att granska och godkänna vissa prospekt (COM(2017) 536). Förslaget innebär även att Esma ska få vidta tillsynsåtgärder och besluta om sanktioner. Kommissionen har vidare presenterat ett förslag om ändring i prospektförordningen vad gäller främjande av användning av tillväxtmarknader för små och medelstora företag (COM(2018) 331 final). Förslaget innebär att det ska vara möjligt för emittenter vilkas finansiella instrument har varit upptagna till handel på tillväxtmarknader för små och medelstora företag under minst tre år att presentera ett förenklat prospekt när de övergår till att vara upptagna till handel på en reglerad marknad. Förslagen förhandlas för närvarande i Europaparlamentet och rådet och det är för närvarande oklart när en eventuell ändring av förordningen kan beslutas och vad den kommer att innebära.

4 Allmänna utgångspunkter

4.1 En ny lag

Promemorians förslag: En ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga för att komplettera EU:s prospektförordning ska införas. De nuvarande bestämmelserna om prospekt och vissa prospektliknande handlingar i lagen om handel med finansiella instrument ska utmönstras.

Skälen för promemorians förslag: Prospektförordningen ska tillämpas på prospekt som avser värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad som är belägen eller bedriver verksamhet inom en medlemsstat (artikel 1.1). En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva prospektförordningen med svensk rätt får Sverige därför inte vidta. Nationella bestämmelser som reglerar de frågor som regleras av förordningen måste dock upphävas för att undvika dubbelreglering. Det innebär för Sveriges del att bestämmelserna om prospekt i 2 kap. lagen om handel med finansiella instrument, och till viss del i 6 kap. samma lag, bör utmönstras. I 2 b och 2 c kap. lagen om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om vissa prospektliknande handlingar som ska upprättas i samband med en fusion eller en delning, som också regleras i prospektförordningen. Dessa kapitel bör också utmönstras. Även i 2 a kap., som rör offentliga uppköpserbjudanden, finns vissa bestämmelser som har en motsvarighet i prospektförordningen och som bör utmönstras (se närmare avsnitt 12).

Förordningen förutsätter också att medlemsstaterna inför vissa nationella bestämmelser. Det krävs att varje medlemsstat utser en behörig myndighet som ska ansvara för att uppgifterna enligt förordningen utförs (artikel 31.1). Vidare krävs att denna myndighet ges de befogenheter som den enligt förordningen ska ha (artikel 32), samt att medlemsstaterna inför sanktioner mot överträdelser av förordningen (artikel 38.1).

Sådana kompletterande bestämmelser skulle kunna införas genom ändringar i de nuvarande bestämmelserna om prospekt i lagen om handel med finansiella instrument. Den lagen har kommit att utvecklas till en samlingsplats för olika bestämmelser som rör handel med värdepapper. På senare år har det antagits flera EU-förordningar som har kompletterats med bestämmelser i svensk rätt om bl.a. den behöriga myndighetens befogenheter och sanktioner. Sådana bestämmelser har då införts i en särskild lag med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen (se t.ex. lagen [2016:1306] med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och lagen [2017:317] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter). Det är lämpligt att på samma sätt införa en ny kompletterande lag till prospektförordningen. Lagen bör benämnas lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (i denna promemoria kallad kompletteringslagen). Samtidigt bör även de bestämmelser i lagen om handel med finansiella

instrument som rör Finansinspektionens utredningsbefogenheter och sanktioner på prospektområdet utmönstras.

4.2 Finansinspektionen utses till behörig myndighet

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt EU:s prospektförordning. Det ska anges i en bestämmelse i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

Skälen för promemorians förslag: Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet enligt prospektförordningen (artikel 31.1). Den behöriga myndigheten ska övervaka att förordningen följs och besluta om sanktioner samt fullgöra de uppgifter i övrigt som anges i förordningen. Finansinspektionen är den myndighet i Sverige som har tillsyn över värdepappersmarknaden och är i dag behörig myndighet enligt prospektdirektivet (6 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument). Inspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter, vilket är av stor betydelse för att kunna samarbeta på det sätt som krävs enligt förordningen (artiklarna 33 och 34). Finansinspektionen bör därför vara den behöriga myndigheten i Sverige enligt prospektförordningen. Det bör anges i en bestämmelse i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. Finansinspektionen får därmed de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt på grund av förordningen. Det innebär att Finansinspektionen t.ex. får ta emot prospekt för granskning och godkännande när Sverige antingen är eller väljs som hemmedlemsstat och i övrigt övervaka att förordningen följs (artiklarna 20, 28 och 29). I egenskap av behörig myndighet blir Finansinspektionen samtidigt skyldig att samarbeta med Esma, med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och med tillsynsmyndigheter i tredjeländer (artiklarna 30, 33 och 34).

4.3 Hänvisningar till EU:s prospektförordning

Promemorians förslag: Hänvisningar till EU:s prospektförordning i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Skälen för promemorians förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Prospektförordningen innebär att det i svensk rätt måste införas bestämmelser om den behöriga myndighetens utredningsbefogenheter och om sanktioner vid överträdelser av förordningen. I flera av de bestämmelserna krävs det hänvisningar till förordningen. Vilka befogenheter den

behöriga myndigheten ska ha, liksom vilken typ av sanktioner och storleken på sanktionsavgifterna, anges detaljerat i förordningen. Handlingsutrymmet för medlemsstaterna när det gäller att införa bestämmelser i nationell rätt är därmed begränsat. Hänvisningar till förordningen i sådana bestämmelser bör göras för att ange vid vilka överträdelser av förordningen som Finansinspektionen får använda de befogenheter som ges i kompletteringslagen. För att ändringar i förordningen ska få omedelbart genomslag i lagen är det lämpligt att hänvisningar till förordningen görs dynamiska. För det fall förordningens bestämmelser skulle ändras vore det inte lämpligt att det uppstår oklarheter kring de befogenheter Finansinspektionen har för att utreda överträdelser av förordningen. Hänvisningar till förordningen bör därför vara dynamiska när det gäller bestämmelser om Finansinspektionens utredningsbefogenheter och om administrativa sanktioner. Även i andra bestämmelser som föreslås i denna promemoria bör hänvisningarna till prospektförordningen vara dynamiska. Det är också den hänvisningsteknik som regeringen har använt i senare propositioner (se t.ex. prop. 2016/17:22 s. 95–97 och prop. 2017/18:148 s. 36 f.).

5 Tröskelvärdet för prospektskyldighet

5.1 Inledning

Enligt gällande rätt behöver prospekt inte upprättas när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten om det belopp som sammanlagt inom EES ska betalas av investerarna under en tid av tolv månader motsvarar högst 2,5 miljoner euro (2 kap. 4 § första stycket 5 lagen om handel med finansiella instrument). Undantaget gäller endast vid erbjudanden till allmänheten och inte när överlåtbara värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad. I prospektdirektivet var från början det s.k. tröskelvärdet för när medlemsstaterna kunde välja om prospektskyldighet skulle gälla 2,5 miljoner euro (se avsnitt 3.2.2). När prospektdirektivet genomfördes bestämdes tröskelvärdet i svensk rätt till en miljon euro (prop. 2004/05:158 s. 76–78). Genom ändringsdirektivet höjdes tröskelvärdet till fem miljoner euro. Ändringsdirektivet syftade bl.a. till att minska de administrativa bördorna för företagen med 25 procent för att öka konkurrenskraften för företagen i unionen (skäl 1 till ändringsdirektivet). Genom en lagändring år 2012 höjdes tröskelvärdet i svensk rätt från en miljon euro till nuvarande nivå på 2,5 miljoner euro (se prop. 2011/12:129 s. 38–41).

I prospektförordningen höjs tröskelvärdet under vilket medlemsstaterna får avgöra om prospektskyldighet ska gälla. En medlemsstat får besluta att undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt om det sammanlagda beloppet för varje sådant erbjudande inom unionen är lägre än åtta miljoner euro under en tolvmånadersperiod (artikel 3.2 första stycket b). Undantaget är, liksom i dag, inte tillämpligt när värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad.

Undantagna erbjudanden får inte vara föremål för anmälan rörande gränsöverskridande erbjudanden av värdepapper (artiklarna 3.2 första stycket a och 25). Om den som erbjuder värdepapper till allmänheten vill erbjuda värdepapper i en annan medlemsstat måste således ett prospekt upprättas och anmälas till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten (enligt artikel 25), eller de bestämmelser som gäller i värdmedlemsstaten följas. Under tröskelvärdet får medlemsstaterna införa andra informationskrav i nationell rätt om kraven inte utgör en oproportionell eller onödig börda i förhållande till sådana undantagna erbjudanden av värdepapper (skäl 13). Förordningen innebär också att den nedre gräns under vilken en medlemsstat inte kan kräva att prospekt upprättas ändras från 100 000 euro till en miljon euro.

5.2 Bör tröskelvärdet för prospektskyldighet ändras?

Promemorians förslag: Ett prospekt ska inte behöva upprättas när värdepapper erbjuds till allmänheten om det belopp som sammanlagt inom EES erbjuds till investerarna under en tid av tolv månader motsvarar högst 2,5 miljoner euro.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur beloppet ska beräknas när erbjudandet görs i en annan valuta än euro.

Skälen för promemorians förslag

Utgångspunkter

Enligt prospektförordningen kan medlemsstaterna således välja att i sin nationella rätt ange ett tröskelvärde mellan en miljon och åtta miljoner euro. Dessa trösklar är bestämda med tanke på finansmarknadernas varierande storlek inom unionen. En medlemsstat bör bestämma ett tröskelvärde med hänsyn till den nivå på det inhemska investerarskyddet som medlemsstaten finner lämpligt (se skäl 13).

Utgångspunkten för ställningstagandet i frågan om en eventuell ändring av tröskelvärdet bör vara att hitta den rätta balansen mellan att underlätta för företag (särskilt små och medelstora företag) att skaffa finansiering på kapitalmarknaden och att säkerställa en hög nivå av investerarskydd.

Å ena sidan innebär ett högre tröskelvärde, dvs. enklare informationskrav eller undantag från prospektskyldighet, minskade kostnader för t.ex. juridisk rådgivning vid upprättande av prospekt vilket utgör en lättnad för de berörda företagen. Ett lågt tröskelvärde innebär att fler företag omfattas av prospektskyldighet och ger en högre administrativ börda för dessa. Det är särskilt kännbart för små och medelstora företag vars kostnader i proportion till anskaffat kapital är höga. Det kan leda till en minskad benägenhet för dessa företag att söka finansiering på kapitalmarknaden, vilket i sin tur innebär färre finansieringskällor och en sämre tillväxt. Ett lägre tröskelvärde innebär å andra sidan större genomlysning, ökat marknadsförtroende och högre investerarskydd. Behovet av genomlysning kan också anses vara större för mindre företag som ofta har få eller inga

analytiker som följer deras utveckling och som har lägre likviditet, kortare historia och där investeringarna vanligtvis medför högre risk.

Finansinspektionen granskar och godkänner prospekt för att säkerställa att de krav som ställs i prospektregelverket uppfylls så att investerarna kan göra en välgrundad bedömning av den aktuella emittenten och värdepapperen. Enligt Finansinspektionen är behovet av granskning av prospekt som störst när små eller medelstora företag, som har mindre resurser att lägga på juridiska ombud, erbjuder värdepapper till allmänheten.

Vid överväganden av olika alternativ bör hänsyn tas till investerarskyddsaspekter, finansieringsklimatet i Sverige, kostnaderna för att upprätta ett prospekt, de lättnader som reglerna i prospektförordningen innebär jämfört med prospektkraven i gällande rätt och hur angränsande länders reglering kan påverka Sverige. Dessa aspekter utvecklas nedan.

Investerarskyddet

På de finansiella marknaderna gäller olika rörelseregler för den som erbjuder finansiella tjänster åt investerare. Regleringen syftar i många fall till att se till att det finns adekvat information så att investerare kan fatta välgrundade beslut. Ett motiv för reglering som ofta nämns är att investerare eller sparare befinner sig i ett informationsunderläge gentemot de företag eller personer som tillhandahåller eller ger ut värdepapper.

Ett prospekt innehåller de uppgifter som krävs för att en investerare ska kunna göra en bedömning av möjlig avkastning och vilken risk som är förknippad med en investering i det överlåtbara värdepapperet. Ett prospekt ska innehålla uppgifter om såväl företaget och dess ekonomiska ställning som det finansiella instrumentet och dess egenskaper. Investerare ska få den information som krävs för att kunna göra ett välgrundat investeringsbeslut, vilket även innebär att informationen inte ska vara felaktig. Företag ska inte kunna utnyttja sitt informationsövertag till att finansiera sin verksamhet genom att ge felaktig eller tillrättalagd information. Det är dock inte fråga om att skydda någon från att fatta felaktiga beslut. Prospektreglerna syftar till att ge investerare objektiv, uttömmande och lättbegriplig information vilket ger dem en möjlighet att göra en välgrundad bedömning av riskerna och att fatta sina beslut med full kännedom om fakta. Det faktum att prospekt upprättas på visst sätt innebär också att analytiker kan jämföra olika investeringar, vilket bidrar till att investerare får ytterligare underlag för sin bedömning.

I sammanhanget bör nämnas att handelsplatserna ställer upp egna informationskrav för emittenter som inte når tröskeln för när prospektskyldighet gäller. Kraven innebär att företagen måste upprätta ett dokument med relevant information om emittenten och värdepapperen. Informationen ska bl.a. handla om emittentens organisation, affärsmodell, verksamhet och risker.

I Sverige är hushållens exponering mot aktier och obligationer globalt sett relativt hög. Denna exponering är både direkt (genom handel med finansiella instrument) och indirekt (genom t.ex. pensionssparande). Enligt siffror från OECD var de svenska hushållens direkta investeringar i aktier som en andel av hushållens finansiella tillgångar näst högst inom OECD år 2016 (OECD: National accounts at a Glance 2016; https://data.oecd.org/hha/household-financial-assets.htm).

Finansieringsklimatet i Sverige jämfört med resten av EU

Kapitalmarknadsunionen syftar till att öka och diversifiera företags möjlighet till finansiering och investerarnas investeringsmöjligheter, främja den inre marknaden och i förlängningen främja tillväxt. Prospektförordningen är ett led i fullbordandet av kapitalmarknadsunionen (skäl 1 till förordningen). Det finns dock stora skillnader i finansieringsklimatet mellan medlemsstaterna i EU.

Statistik över antalet godkända prospekt och storleken på de erbjudanden som prospekten avser ger en bild av finansieringsklimatet inom EU. Enligt Esmas senaste rapport (Report EEA prospectus activity in 2016, ESMA31-62-746, 3 July 2017) om prospekt har den nedåtgående trenden för antalet godkända prospekt inom EES sedan finanskrisen fortsatt. Mellan år 2015 och 2016 minskade antalet godkända prospekt med 8,5 procent. Antalet godkända prospekt under år 2016 utgjorde endast 33,5 procent av antalet godkända prospekt under toppåret 2007. Nästan tre fjärdedelar av de godkända prospekten 2016 avsåg icke-aktierelaterade värdepapper, där obligationer med ett värde på minst 100 000 euro var vanligast. Godkännandet av prospekt, oavsett typ, var koncentrerat till några få jurisdiktioner. Användningen av s.k. Europapass för prospekt har också minskat under år 2016 och är koncentrerad till ett fåtal länder, där Luxembourg och Tyskland tillsammans står för 64 procent av alla prospekt med ett Europapass.

Finanskrisen har haft en negativ effekt på antalet godkända prospekt i hela EES, inklusive i Sverige. Medan återhämtningen i många länder inom EES har uteblivit har Sverige dock återhämtat sig och år 2016 hade Sverige, enligt data från Finansinspektionen, det största antalet godkända prospekt under en tioårsperiod. I Esmas rapport framgår att Sverige ligger på sjätte plats inom EES när det gäller alla typer av godkända prospekt. Vid en jämförelse av antalet godkända aktieprospekt låg Sverige på tredje plats.

Enligt Finansinspektionens data har antalet godkända prospekt i Sverige ökat med 12 procent varje år de senaste tre åren (14 procent om hänsyn endast tas till aktieprospekt). Av figuren nedan framgår att antalet godkända prospekt i Sverige avseende erbjudanden av aktier till allmänheten under åren 2015, 2016 och 2017 var 80, 117 respektive 126 stycken. Cirka 50 procent av antalet godkända prospekt avseende erbjudanden av aktier till allmänheten under åren 2015–2017 avsåg emissioner för mindre än 80 miljoner kronor, vilket motsvarar maximigränsen för undantag från prospektskyldighet enligt prospektförordningen. Mellan 12 och 15 procent avsåg emissioner för mindre än 40 miljoner kronor. De flesta av dessa emissioner avser värdepapper som finns upptagna till handel på en MTF-plattform. Dessa uppgifter tyder på ett relativt gynnsamt finansieringsklimat för företag i Sverige. Det är dock inte möjligt att uppskatta hur många företag som inte söker sig till kapitalmarknaderna eller som begränsar sin marknadsfinansiering med hänsyn till den nuvarande tröskeln på grund av kostnaderna för att upprätta ett prospekt.

Antal godkända prospekt avseende erbjudanden av aktier till allmänheten

Emissionsbelopp	2015	2016	2017
<25	13	16	9
25–39	10	14	19
40–59	11	20	22
60–79	10	5	11
80–	36	62	65

Uppgifterna avser prospekt godkända av Finansinspektionen. Emissionsbeloppet anges i miljoner SEK och avser det belopp som sammanlagt ska betalas av investerarna.

Källa: Finansinspektionen

Antal godkända prospekt per handelsplats

Handelsplats	2015	2016	2017
Nasdaq Stockholm	26	45	34
NGM Equity	5	6	3
First North Premier	3	8	11
First North	30	40	49
Aktietorget	13	15	25
NGM Nordic MTF	0	3	4
Onoterat	3	0	0
Totalt	**80**	**117**	**126**

Källa: Finansinspektionen

Kostnaden för att upprätta ett prospekt

Det finns begränsad tillgång till uppgifter om kostnaden för att upprätta ett prospekt inom EU och i Sverige. Uppskattningar är svåra att göra och kostnadsvariationerna är stora. Enligt kommissionen godkändes 4 000 prospekt inom EU under åren 2013 och 2014. Kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt i EU uppskattas till i genomsnitt 1 000 000 euro. Kostnaden för att upprätta prospekt för andra typer av värdepapper uppskattas i genomsnitt till en fjärdedel av kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt. Kostnaden för ett prospekt för upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad för första gången (IPO) är betydligt högre. Utifrån data som lämnats i samband med kommissionens konsultation om en översyn av prospektdirektivet 2015 uppgår dessa kostnader till mellan 680 000 euro och 1,6 miljoner euro. Juridiska kostnader inklusive juridisk rådgivning utgör 40 procent eller mer av de sammanlagda kostnaderna som uppkommer när ett prospekt upprättas (avsnitt 3.2.1 i Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the prospectus to be published when securities are offered to the public or admitted to trading, SWD(2015) 255 final, i det följande kommissionens konsekvensanalys).

Finansinspektionen gjorde 2015 en uppskattning av kostnaderna för att upprätta olika typer av prospekt i Sverige (se regeringens, Finansinspektionens och Riksbankens gemensamma konsultationssvar på kommissionens konsultation om en översyn av prospektdirektivet). Kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt uppskattades till mellan 43 000 och 118 000 euro, andra typer av prospekt till mellan 11 000 och 32 000 euro, ett

grundprospekt till mellan 22 000 och 54 000 euro och en IPO till mellan 108 000 och 753 000 euro. Finansinspektionens avgifter för prövning av ett aktieprospekt är 65 000 kronor och för prospekt avseende andra överlåtbara värdepapper 35 000 kronor. Avgifterna varierar dock beroende på om ett prospekt upprättas i olika deldokument eller i form av ett sammanhängande prospekt. Finansinspektionen tar även ut avgift för prövning av ärenden om anmälan av ett prospekt för att få ett Europapass, överlämnande av prospekt till en annan myndighet och för godkännande av tillägg till prospekt. Vissa av dessa avgifter kommer att tas bort i samband med att prospektförordningen ska börja tillämpas (se avsnitt 11). Den samlade bilden är därmed att kostnaderna för att upprätta ett prospekt i Sverige förefaller vara lägre jämfört med genomsnittet i EU.

Det är samtidigt viktigt att komma ihåg att även utan ett prospektkrav skulle företag som söker finansiering på kapitalmarknaden ha kostnader i samband med erbjudanden och emissioner, eftersom investerare kräver information och handelsplatserna har sina egna krav på informationsdokument om prospekt inte har upprättats.

Lättnader i prospektförordningen

I förhållande till reglerna om prospekt i prospektdirektivet och därmed även till bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument, innebär prospektförordningen flera lättnader. Dessa lättnader inbegriper en möjlighet att upprätta ett enklare prospekt i form av ett EU-tillväxtprospekt (artikel 15), ett förenklat prospekt för sekundäremissioner (artikel 14) och möjlighet att använda sig av ett universellt registreringsdokument (artikel 9). Dessa bestämmelser beskrivs i avsnitten 3.2.3 och 3.2.4.

Kommissionen uppskattar att det nya EU-tillväxtprospektet skulle innebära en kostnadsbesparing på ca 20 procent för de företag som kan använda sig av det. I beräkningarna utgår kommissionen från att genomsnittskostnaden för små och medelstora företag eller företag med begränsat börsvärde att upprätta ett prospekt är 700 000 euro och uppskattar kostnadsbesparingen för emittenter vars värdepapper handlas på en MTF-plattform till sammanlagt 45 miljoner euro per år (avsnitt 5.4.2 i kommissionens konsekvensanalys). En tjugoprocentig kostnadsminskning för aktieprospekt i Sverige motsvarar en kostnadsbesparing på mellan 8 600 och 23 600 euro per prospekt. Det är dock osäkert om kostnadsbesparingen i Sverige blir 20 procent eftersom kostnaden för att upprätta ett prospekt är olika i olika medlemsstater och är relativt låg i Sverige jämfört med motsvarande kostnadsuppskattning för hela EU.

När det gäller sekundäremissioner framgår i kommissionens konsekvensanalys att ca 70 procent av alla godkända aktieprospekt under åren 2013 och 2014 avsåg sekundäremissioner (avsnitt 5.2.2). Kommissionen uppskattar att användandet av det förenklade prospektet för sekundäremissioner skulle innebära en kostnadsbesparing på ca 20 procent. Den sammanlagda kostnadsbesparingen inom EU uppskattas av kommissionen uppgå till 130 miljoner euro.

När det gäller s.k. frekventa emittenter som kan använda sig av den förenkling som det universella registreringsdokumentet innebär, anser kommissionen att det är svårt att göra en uppskattning av de ekonomiska effekterna av de förenklade reglerna. Möjligheten anses dock leda till att

dessa emittenter kan dra fördel av gynnsamma marknadsförhållanden, vilket även är syftet med införandet av bestämmelser om universella registreringsdokument i prospektförordningen (skäl 34).

Tröskelvärdet i andra länder inom EES

Ett antal medlemsstater har beslutat eller planerar att höja tröskelvärdet, t.ex. Danmark, Finland, Tyskland och Nederländerna. De avser att genomföra olika lösningar när det gäller nivån på tröskeln och frågan om nationella bestämmelser ska krävas under tröskeln. Vid bedömningen av dessa frågor för svensk del bör det även beaktas vilka effekter andra medlemsstaters tröskelvärden kan få för den svenska marknaden.

Att Sverige har en lägre beloppsgräns för prospektskyldighet än andra länder inom EES skulle kunna minska den svenska kapitalmarknadens attraktionskraft och innebära en konkurrensnackdel i förhållande till de länder som inte kräver att något prospekt upprättas. Det kan också tyckas olyckligt att tröskelvärdena inom Norden inte harmoniseras. Det är inte optimalt att företag som avser att söka finansiering på flera marknader i Norden behöver följa olika regelverk. Det bör dock noteras att tröskelvärdet för undantag från prospektskyldighet redan skiljer sig åt i de nordiska länderna. De lösningar som övervägs av länderna inom Norden kommer att innebära att det även fortsättningsvis kommer gälla olika regler. Att olika regler gäller inom Norden i dag kan inte sägas ha inneburit någon nackdel för Sverige. Marknaderna för små och medelstora företag och investeringsviljan i sådana företag skiljer sig nämligen åt i de nordiska länderna. I Sverige är investeringsviljan hög och det finns en väl fungerande marknad för små och medelstora företag. En förhållandevis lägre tröskel för undantag från prospektskyldighet skulle snarare kunna innebära att den svenska kapitalmarknaden bibehåller sitt starka förtroende, vilket kan stärka attraktionskraften. Det kan därför antas att konkurrensen inte skulle påverkas i någon märkbar omfattning om Sverige behåller tröskelvärdet på nuvarande nivå.

Möjligheten att införa nationella regler om information i stället för prospekt bör inte utnyttjas

Enligt prospektförordningen får medlemsstaterna under tröskelvärdet införa andra informationskrav på nationell nivå, i den mån dessa inte utgör en oproportionell eller onödig börda i förhållande till sådana undantagna erbjudanden av värdepapper (skäl 13). Ett alternativ till att enbart höja tröskeln för prospektskyldighet kan därför vara att införa andra informationskrav under tröskelvärdet. Sådana informationskrav bör då vara mindre betungande än dem som följer av prospektförordningen.

Eftersom utgångspunkten för övervägandena är att förbättra för emittenter utan att försämra investerarskyddet jämfört med dagens situation är det inte lämpligt att införa nationella regler för erbjudanden under dagens tröskelvärde på 2,5 miljoner euro. Det som bör övervägas är därför informationsregler för erbjudanden som uppgår till ett värde mellan 2,5 miljoner och 8 miljoner euro.

En möjlighet skulle kunna vara att kräva att det för ett erbjudande under en viss tröskel upprättas bolagsinformation i enlighet med de regler som gäller på en handelsplats. Det skulle innebära att de värdepapper som

omfattas av erbjudandet måste tas upp till handel på en MTF-plattform för att omfattas av undantaget. Om det inte ställs några krav i lagstiftningen på hur informationen ser ut, finns dock en risk att den kommer att variera mellan handelsplatserna. Det kan inte heller bortses från risken att handelsplatserna anpassar sina krav, eller granskningen av informationen, för att få konkurrensfördelar. Ur investerarskyddssynpunkt är det problematiskt att införa lagstiftning som innebär att handelsplatsernas självreglering ska anses tillräcklig. Den jämförbarhet mellan olika erbjudanden som kan åstadkommas med allmänt tillämpliga, standardiserade regler uppnås inte heller.

En annan möjlighet är att införa särskilda bestämmelser om informationsgivning under ett visst tröskelvärde. Sådana krav skulle dock skapa en ytterligare nivå av regler, vilket skulle riskera att komplicera prospektregelverket ytterligare. EU-tillväxtprospektet innebär en betydande lättnad jämfört med nuvarande krav. När Esma har tagit fram sitt förslag till innehållet i EU-tillväxtprospektet har Esma, utifrån det uppdrag som kommissionen gett, haft som utgångspunkt innehållet i de dokument som enligt självregleringen krävs för att ta upp värdepapper till handel på MTF-plattformar (se Final Report Technical advice under the Prospectus Regulation, ESMA31-62-800, 28 March 2018). EU-tillväxtprospektet får enligt förordningen användas bl.a. av små eller medelstora företag, och av andra emittenter vars värdepapper handlas eller ska handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag förutsatt att emittentens genomsnittliga börsvärde var mindre än 500 000 000 euro beräknat på slutkursen för de tre föregående kalenderåren (se avsnitt 3.2.4). Villkoren för att använda sig av EU-tillväxtprospektet enligt förordningen innebär att företag vars värdepapper handlas på en MTF-plattform och som inte inbegrips i definitionen av små eller medelstora företag inte kommer att kunna använda sig av det prospektet. Om MTF-plattformen blir en tillväxtmarknad för små och medelstora företag skulle vissa av dessa företag kunna använda sig av EU-tillväxtprospektet. En möjlighet skulle kunna vara att införa bestämmelser i nationell rätt som innebär att alla emittenter som erbjuder värdepapper under tröskelvärdet åtta miljoner euro kan använda sig av ett dokument som motsvarar EU-tillväxtprospektet. En förfrågan till de företag som driver MTF-plattformar i Sverige visar dock att det är mycket få emittenter som inte uppfyller villkoren för att använda ett EU-tillväxtprospekt. Det är således ett mycket litet antal emittenter som skulle kunna dra fördel av en sådan reglering. Det skulle också riskera att bli förvirrande att nationellt medge att ett dokument som motsvarar EU-tillväxtprospektet upprättas i stället för ett fullständigt prospekt, samtidigt som det dokumentet inte skulle omfattas av prospektförordningen i övrigt (t.ex. Europapasset).

Sammanfattningsvis innebär det anförda att det inte finns tillräckliga skäl att införa nationella regler i stället för prospektkravet enligt prospektförordningen.

Tröskelvärdet bör inte ändras

Som nämns ovan är aktiesparande en vanlig sparform i Sverige och Sverige har en utvecklad marknad för små och medelstora företag. Finansieringsklimatet i Sverige är gott till skillnad från i många andra

länder inom EES. En bidragande orsak till detta kan antas vara att den svenska marknaden är genomlyst och förtroendet för marknaden därmed är högt. Reglerna i de nordiska länderna skiljer sig redan i dag och det kan inte antas ha påverkat den svenska marknaden negativt. Sett utifrån storleken på de emissioner för vilka aktieprospekt har godkänts på senare år skulle en höjning av tröskelvärdet innebära att en stor andel erbjudanden inte skulle omfattas av prospektskyldighet. Prospektförordningen innebär avsevärda lättnader avseende de informationskrav som ställs på företag vid upprättande av prospekt, i synnerhet för små och medelstora företag. Särskilt införandet av möjligheten att använda EU-tillväxtprospektet syftar till att minska kostnaderna för bl.a. små och medelstoras företag att erbjuda värdepapper till allmänheten.

Enligt prospektförordningen ska kommissionen före den 21 juli 2022 rapportera om tillämpningen av förordningen. Rapporten ska bl.a. innehålla en analys av om EU-tillväxtprospektet leder till en balans mellan investerarskyddet och minskningen av den administrativa bördan för de personer som har rätt att använda det (artikel 48.2 b). Hur utvecklingen ser ut när det gäller användningen av bl.a. EU-tillväxtprospektet kommer att få betydelse för framtida revideringar av kraven i prospektförordningen.

Mot den bakgrunden bör det tröskelvärde som gäller i dag enligt svensk rätt tillsammans med de lättnader som finns i prospektförordningen anses utgöra en bra balans mellan en minskning av de administrativa bördorna för företag och en hög nivå av investerarskydd. Tröskelvärdet bör därför inte ändras.

Utformning av bestämmelsen

I lagen om handel med finansiella instrument anges att ett prospekt inte behöver upprättas om det belopp som sammanlagt inom EES ska betalas av investerarna under en tid av tolv månader motsvarar högst 2,5 miljoner euro (2 kap. 4 § första stycket 5). Uttrycket ”ska betalas” används inte i prospektförordningen, där det i stället anges att tröskeln avser ”det sammanlagda beloppet för varje sådant erbjudande” (artikel 3.2 b). Uttrycket ”ska betalas” kan visserligen anses motsvara ”erbjuds”, men riskerar att leda till tolkningssvårigheter när det gäller hur beräkningen ska ske i vissa fall. Om exempelvis en emittent erbjuder aktier till allmänheten till ett belopp om 10 miljoner kronor men endast aktier motsvarande ett belopp av 5 miljoner kronor tecknas och betalas skulle det kunna hävdas att det vid nästa emission inom tolvmånadersperioden endast ska tas hänsyn till vad som faktiskt tecknades och betalades vid det tidigare erbjudandet. För att förtydliga att beräkningen ska utgå från det belopp som har erbjudits, bör det i bestämmelsen i kompletteringslagen anges att tröskeln utgår från det belopp som sammanlagt inom EES erbjuds till investerare.

I den nuvarande bestämmelsen anges tröskeln som ett belopp som motsvarar 2,5 miljoner euro. Det framgår inte vid vilken tidpunkt beräkningen av beloppet ska ske, dvs. vilken växelkurs som ska gälla. Finansinspektionen har därför behövt ta ställning till detta i tillämpningen. I sin vägledning ”Granskning av prospekt” anger Finansinspektionen alternativa tidpunkter i form av tidpunkten för styrelsens beslut villkorat av bolags-

stämmans godkännande, tidpunkten för bolagsstämmans beslut om nyemission efter förslag från styrelsen eller tidpunkten när styrelsen utnyttjar ett bemyndigande från bolagsstämman (Vägledning Granskning av prospekt 2012-11-01). För att skapa tydlighet för emittenterna är det önskvärt att det exakta tröskelvärdet framgår antingen av bestämmelsen i lagen eller att det i föreskrifter på lägre nivå än lag framgår hur beräkningen ska ske. Ett alternativ är att ange tröskelvärdet i svenska kronor. En flexibel lösning är annars att även fortsättningsvis ange tröskelvärdet i euro, men ge en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hur beräkningen ska ske. Det senare framstår som den lämpligaste lösningen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om hur beloppet ska beräknas när erbjudandet görs i en annan valuta än euro.

6 Finansinspektionens utredningsbefogenheter

6.1 Inledning

Enligt prospektförordningen ska behöriga myndigheter, i enlighet med nationell rätt, ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt förordningen. I förordningen anges uttryckligen de tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöriga myndigheten åtminstone ska ha (artikel 32.1 första stycket). Det åligger medlemsstaterna att säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs (artikel 32.3). I förordningen anges också att utövandet av befogenheterna kan ske direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller efter ansökan till behöriga rättsliga myndigheter (artikel 32.2). I avsnitt 9 behandlas de utredningsbefogenheter som Finansinspektionen behöver ha till följd av förordningen.

6.2 Rätt att kräva att ett prospekt kompletteras

Promemorians förslag: Om Finansinspektionen vid granskningen av ett prospekt bedömer att det behövs för att investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet, ska inspektionen få kräva att emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande av värdepapperen till handel på en reglerad marknad kompletterar prospektet med ytterligare uppgifter utöver dem som prospektet ska innehålla enligt förordningen.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten även kunna kräva att emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad

tar med kompletterande uppgifter i prospektet, om det är nödvändigt för investerarskyddet (artikel 32.1 första stycket a). Det följer redan av bestämmelserna om granskning och godkännande av prospekt att den behöriga myndigheten kan kräva kompletterande information för att prospektet ska uppfylla kraven på fullständig, begriplig och konsekvent information (artikel 20.4). Den bestämmelsen ger Finansinspektionen en möjlighet att se till att prospektet uppfyller kraven i prospektförordningen. Utöver detta ska den behöriga myndigheten dock ha en möjlighet att i det enskilda fallet kräva att prospektet innehåller andra uppgifter än de som anges i prospektförordningen eller i de delegerade akter till förordningen som kommissionen kommer att anta. En sådan befogenhet bör därför införas i kompletteringslagen. En förutsättning bör vara att Finansinspektionen bedömer att det behövs kompletteringar för att investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudaren.

6.3 Rätt att få tillgång till dokument och information

Promemorians förslag: För tillsynen över att EU:s prospektförordning följs, ska Finansinspektionen få besluta att förelägga en fysisk eller juridisk person att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat. Finansinspektionen ska även få besluta att förelägga den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör. Ett föreläggande ska få förenas med vite. Ett beslut om föreläggande ska dock inte få strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten kunna kräva att emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad samt personer som kontrollerar dem eller kontrolleras av dem lämnar handlingar och annan information till myndigheten (artikel 32.1 första stycket b). Den behöriga myndigheten ska även kunna kräva att revisorer och företagsledning hos emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad samt finansiella mellanhänder lämnar information till myndigheten (artikel 32.1 första stycket c). Motsvarande regler finns i prospektdirektivet (artiklarna 21.3 a–c) och har genomförts i svensk rätt i en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 1 a §). Finansinspektionen får därmed enligt gällande rätt begära uppgifter, handlingar eller annat för övervakningen av att bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument och kommissionens genomförandeförordning följs. Om ett sådant föreläggande inte följs får Finansinspektionen vid vite förelägga personen att göra rättelse (6 kap. 3 § 4). I avsnitt 4.1 föreslås att nuvarande bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument om Finansinspektionens tillsyn på prospektområdet ska utmönstras. Motsvarande bestämmelser bör i stället införas i kompletteringslagen. Till skillnad från gällande rätt bör emellertid Finansinspektionen ha möjlighet att direkt förena ett föreläggande med vite. Det bör alltså inte krävas att Finansinspektionen beslutar om ett föreläggande om rättelse för att vid vite kunna

förelägga någon att lämna uppgifter. Finansinspektionen kan även i samband med en platsundersökning (se avsnitt 6.9) begära att undersökningsobjektet lämnar handlingar till inspektionen och förena det föreläggandet med vite. Finansinspektionen har inte rätt att döma ut ett förelagt vite, utan får enligt allmänna bestämmelser ansöka hos allmän förvaltningsdomstol om att vitet ska dömas ut. Bestämmelser om viten finns i lagen (1985:206) om viten.

I de flesta andra lagar på finansmarknadsområdet får den behöriga myndigheten även kalla den som kan förväntas kunna lämna upplysningar i saken till förhör (se t.ex. 23 kap. 3 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden och 3 kap. 1 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Finansinspektionen bör även få en sådan befogenhet på prospektområdet.

Enligt förordningen ska den behöriga myndigheten ha sina befogenheter ”i enlighet med nationell rätt” (artikel 32.1 första stycket). I och med detta finns ett stort utrymme att beakta nationella regler om t.ex. anonymitetsskydd och efterforskningsförbud (prop. 2009/10:217 s. 17 f.). Skyldigheten att tillhandahålla Finansinspektionen information begränsas således av bl.a. tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Eftersom det redan följer av principen att grundlag har företräde framför vanlig lag, behöver detta inte anges särskilt (jfr prop. 2011/12:175 s. 19 och prop. 2016/17:22 s. 142). I likhet med det som anges i lagen om handel med finansiella instrument i dag (6 kap. 1 a §) bör det emellertid i bestämmelsen i kompletteringslagen uttryckligen anges att ett föreläggande inte får strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Advokater som avkrävs uppgifter kan alltså underlåta att lämna sådana, om det skulle kunna medföra straffrättsligt ansvar för brott mot tystnadsplikten. Det bör poängteras att bestämmelsen inte är avsedd att tolkas motsatsvis, dvs. den utesluter inte att även andra tystnadsplikter kan upprätthållas (se prop. 2011/12:175 s. 20 och prop. 2016/17:22 s. 141 f.)

6.4 Rätt att förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få tillfälligt förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, om det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning. Ett beslut om förbud ska få gälla under högst tio arbetsdagar. Om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning, ska Finansinspektionen få förbjuda erbjudandet eller upptagandet. Ett sådant förbud ska upphävas om erbjudandet eller upptagandet inte längre strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning.

Ett förbud ska få förenas med vite.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att meddela ett tillfälligt eller permanent

förbud mot ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad (artikel 32.1 första stycket d och f). Det kan uppstå ett behov av att meddela ett förbud om t.ex. ett erbjudande om försäljning av värdepapper lämnas till allmänheten utan att ett prospekt har lämnats för godkännande till Finansinspektionen. Enligt förordningen ska ett tillfälligt förbud få meddelas om det föreligger skälig anledning att misstänka att förordningen har överträtts. Ett permanent förbud ska få meddelas om det har framkommit att förordningen redan har överträtts eller om det finns skälig anledning att misstänka att den kommer överträdas. Motsvarande regler finns i prospektdirektivet (artikel 21.3 d och f) och har genomförts i svensk rätt i en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 1 c §). Enligt prospektdirektivet behöver dock ett permanent förbud inte kunna meddelas avseende ett upptagande till handel på en reglerad marknad. Enligt gällande rätt får därför ett permanent förbud endast avse ett erbjudande till allmänheten (se prop. 2004/05:158 s. 136). Förutsättningen är att erbjudandet strider mot bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument eller kommissionens genomförandeförordning.

I avsnitt 4.1 föreslås att nuvarande bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument om Finansinspektionens tillsyn på prospektområdet ska utmönstras. Bestämmelser som tillgodoser kravet i prospektförordningen bör i stället införas i kompletteringslagen. Frågan är hur bestämmelserna bör utformas för att tillgodose sitt syfte, samtidigt som befogenheten inte blir alltför ingripande.

Ett tillfälligt förbud under högst tio dagar ska enligt förordningen kunna beslutas om det finns skälig anledning att misstänka att ett erbjudande eller ett upptagande till handel strider mot prospektförordningen. Syftet med ett sådant förbjud måste anses vara att Finansinspektionen ska få viss tid på sig att bedöma om erbjudandet eller upptagandet t.ex. omfattas av en skyldighet att upprätta prospekt och att investerare inte ska kunna teckna sig i erbjudandet eller ett upptagande till handel inte ska kunna ske under den tiden. En motsvarande bestämmelse bör införas i kompletteringslagen. I lagen om handel med finansiella instrument motsvaras ”skälig anledning att misstänka” i prospektdirektivet av ”skälig anledning att anta” (6 kap. 1 c § första stycket). Det är ett vanligt beviskrav i svensk rätt och bör därför gälla även enligt den nya bestämmelsen. Om Finansinspektionen bedömer att det inte finns något krav på prospekt, bör förbudet upphävas. Om Finansinspektionen kommer fram till att det finns en prospektskyldighet – dvs. att erbjudandet eller upptagandet strider mot prospektförordningen – bör det i stället vara möjligt att förbjuda erbjudandet eller upptagandet till handel. Enligt förordningen ska ett sådant förbud kunna meddelas om det framkommit att förordningen överträtts eller om det föreligger ”skälig anledning att misstänka att den skulle överträdas”. Med det senare torde avses en misstanke om att emittenten inte skulle rätta sig efter den behöriga myndighetens besked att prospektskyldighet föreligger. Det bestående förbudet bör således inte beslutas per automatik om Finansinspektionen finner att prospektskyldighet föreligger. Detta torde inte behöva anges särskilt utan det räcker att i bestämmelsen ange att förbudet får beslutas om erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot prospektförordningen. Vidare bör ett sådant förbud gälla på obestämd tid. Det hindrar dock inte emittenten från att genomföra ett annat

erbjudande eller upptagande till handel. Det bör t.ex. anses vara fråga om ett annat erbjudande om erbjudandet avser en annan typ av värdepapper än det som förbudet avser. En emittent bör inte heller vara helt förhindrad från att gå vidare med det erbjudande som förbudet avser, eftersom emittenten t.ex. kan ta fram och få ett prospekt godkänt. Det bör därför anges i bestämmelsen att förbudet ska upphävas om erbjudandet eller upptagandet till handel inte längre strider mot bestämmelserna i prospektförordningen.

Ett förbud bör få förenas med vite.

6.5 Rätt att förbjuda reklam

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få tillfälligt förbjuda reklam som avser ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad om det finns skälig anledning att anta att reklamen, erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning. Ett sådant förbud ska få gälla under högst tio arbetsdagar. Om ett erbjudande av värdepapper eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning, ska Finansinspektionen få förbjuda reklam som avser erbjudandet eller upptagandet till handel. Ett sådant förbud ska upphävas om erbjudandet eller upptagandet till handel inte längre strider mot bestämmelserna i EU:s prospektförordning. Ett förbud ska få förenas med vite.

Om information som ska framgå av prospekt och marknadsföringsmaterial inte tillhandahålls på det sätt och i den form som följer av EU:s prospektförordning ska även marknadsföringslagen tillämpas.

Skälen för promemorians förslag

Finansinspektionens befogenhet

Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten ha möjlighet att förbjuda annonsering helt eller tillfälligt eller kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med eller tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att tro att förordningen har överträtts (artikel 32.1 första stycket e). En motsvarande regel finns i prospektdirektivet (artikel 21.3 e) och har genomförts i en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 1 d §). Enligt den bestämmelsen får Finansinspektionen förbjuda reklam som avser ett erbjudande av överlåtbara värdepapper eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad, om Finansinspektionen har skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet strider mot bestämmelserna i lagen eller prospektförordningen. Om förbudet är tillfälligt, får det gälla under högst tio arbetsdagar.

I avsnitt 4.1 föreslås att nuvarande bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument om Finansinspektionens tillsyn på prospektområdet

ska utmönstras. Bestämmelser som tillgodoser kravet i prospektförordningen bör i stället införas i kompletteringslagen. Det är lämpligt att bestämmelsen om förbud mot reklam utformas på samma sätt som bestämmelsen om förbud mot ett erbjudande eller upptagande till handel (se avsnitt 6.4), dvs. den bör skilja mellan tillfälliga och permanenta förbud. Ett tillfälligt förbud mot reklam, som gäller i högst tio dagar, bör därför få meddelas om det finns skälig anledning att anta att ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad strider mot bestämmelserna i prospektförordningen. I prospektförordningen finns det dock även bestämmelser om hur reklam (i förordningen kallat annonsering) som gäller ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad ska utformas (artikel 22). Informationen i annonseringen måste bl.a. överensstämma med informationen i prospektet. Eftersom det i prospektförordningen anges att ett förbud mot annonsering ska kunna meddelas om det finns skälig anledning att tro att förordningen har överträtts, bör det även omfatta en misstänkt överträdelse av bestämmelserna om annonsering. Ett tillfälligt förbud bör därför även kunna meddelas om det finns skälig anledning att anta att reklamen strider mot prospektförordningen.

Om Finansinspektionen finner att ett erbjudande av värdepapper eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad strider mot bestämmelserna i prospektförordningen bör inspektionen, på samma sätt som när det gäller förbud mot erbjudanden eller upptaganden till handel, kunna förbjuda reklam som avser erbjudandet eller upptagandet till handel. I bestämmelsen bör det även anges att ett sådant förbud ska upphävas om erbjudandet eller upptagandet till handel inte längre strider mot bestämmelserna i prospektförordningen. Bestämmelsen om ett sådant permanent förbud behöver dock inte omfatta reklam som strider mot prospektförordningen, eftersom ett förbud på den grunden kan beslutas med stöd av den bestämmelse som föreslås i avsnitt 7.4.1.

Förutom att den behöriga myndigheten ska kunna förbjuda annonsering, anges i prospektförordningen, till skillnad från i prospektdirektivet, att den behöriga myndigheten ska kunna kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med eller tillfälligt drar in annonseringen (artikel 32.1 e). En sådan möjlighet bör dock anses rymmas inom möjligheten att förbjuda reklam.

Ett förbud bör få förenas med vite.

Konsumentverkets tillsyn

Enligt förslaget ovan kommer Finansinspektionen att kunna förbjuda reklam. Samtidigt gäller marknadsföringslagens (2008:486) bestämmelser för konsumenter som inte har fått tillräcklig information i samband med marknadsföring av produkter. Enligt den lagen får domstolen besluta om bl.a. förbud mot marknadsföring som är otillbörlig (23 och 27 §§) eller Konsumentombudsmannen besluta att meddela ett förbudsföreläggande (23 och 28 §§). Det förhållandet att även marknadsföringslagen kan tillämpas innebär inte något hinder mot att Finansinspektionen ingriper med stöd av den föreslagna bestämmelsen i kompletteringslagen. Det är

dock lämpligt att, på samma sätt som i flera andra lagar på finansmarknadsområdet (se bl.a. 4 kap. 20 § lagen [2004:46] om värdepappersfonder och 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter), i kompletteringslagen införa en bestämmelse som hänvisar till marknadsföringslagens bestämmelser. En sådan bestämmelse klargör att också marknadsföringslagens sanktionssystem (förutom 29–36 §§) inklusive skadeståndsbestämmelse (37 §) kan komma att tillämpas om informationskraven i prospektförordningen inte följs.

Som anfördes i samband med genomförandet i svensk rätt av prospektdirektivet bör Finansinspektionen och Konsumentverket samråda med varandra innan en åtgärd vidtas (se prop. 2004/05:158 s. 120). Att myndigheterna ska samråda med varandra i frågor på de områden där myndigheterna har ett gemensamt tillsynsansvar framgår av respektive myndighetsinstruktion (2§ och 7 § första stycket 2 förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen och 1 § och 6 § 2 förordningen [2009:607] med instruktion för Konsumentverket). Sedan tidigare finns ett samverkansavtal mellan myndigheterna som klargör hur detta samråd ska ske och på vilka områden. Finansinspektionen och Konsumentverket bör därmed kunna bedriva sin tillsyn med anledning av kompletteringslagen på samma sätt som i de övriga fallen där de har ett gemensamt tillsynsansvar.

6.6 Rätt att förbjuda handel på en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform

Promemorians förslag: Det ska införas en bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden om att Finansinspektionen får besluta om handelsstopp för värdepapper som handlas på en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform om emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen. I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska det tas in en upplysningsbestämmelse som hänvisar till bestämmelserna om handelsstopp i lagen om värdepappersmarknaden.

Promemorians bedömning: Kraven i EU:s prospektförordning på att den behöriga myndigheten ska få förbjuda handel på en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform om EU:s prospektförordning har överträtts, eller att den behöriga myndigheten ska få begära att den berörda reglerade marknaden, MTF-plattformen eller OTF-plattformen meddelar tillfälligt förbud för handel om det föreligger skälig anledning att tro att bestämmelserna i EU:s prospektförordning har överträtts är tillgodosedda i gällande rätt.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Den behöriga myndigheten ska enligt prospektförordningen kunna förbjuda handel på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller OTF-plattform om det har framkommit att bestämmelserna i förordningen har överträtts (artikel 32.1 första stycket h). Den behöriga myndigheten ska även tillfälligt kunna förbjuda handel eller begära att en reglerad marknad, MTF-plattform eller

OTF-plattform meddelar tillfälligt förbud för handel om det föreligger skälig anledning att tro att bestämmelserna i förordningen har överträtts (artikel 32.1 första stycket g) eller att emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen (artikel 32.1 första stycket m). Reglerna har motsvarigheter i prospektdirektivet (artikel 21.3 g och h och 21.4 b) med den skillnaden att reglerna i prospektdirektivet endast omfattar handel på reglerade marknader. Reglerna i prospektdirektivet genomfördes i den numera upphävda lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet. I den lagen fanns redan ett handelsförbud som regeringen bedömde delvis uppfyllde prospektdirektivets krav (10 kap. 1 §). För ett fullständigt genomförande av direktivets krav behövde emellertid ”emittentens ställning” införas som ett skäl att förbjuda handel (prop. 2004/05:158 s. 139 f.). Bestämmelsen om handelsstopp i lagen om börs- och clearingverksamhet överfördes år 2007 till lagen om värdepappersmarknaden (prop. 2006/07:115 s. 481 f.). Vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II) ändrades bestämmelsen så att den skulle stämma överens med kraven i det direktivet och i samband därmed utmönstrades ”emittentens ställning” som en grund för handelsstopp (prop. 2016/17:162 s. 492). Enligt gällande rätt kan Finansinspektionen således besluta att ett av börsen eller värdepappersinstitutet (som driver en MTF- eller OTF-plattform) beslutat handelsstopp ska bestå och kan också själv besluta om handelsstopp (22 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden). Handelsstopp kan beslutas bl.a. på den grunden att investerarna inte i tillräcklig omfattning har tillgång till information om emittenten eller det finansiella instrumentet, dvs. t.ex. om ett prospekt inte har upprättats eller att informationen i prospektet inte är tillräcklig. Dessa bestämmelser får anses tillgodose reglerna i prospektförordningen om handelsstopp när det finns anledning att tro att bestämmelserna i förordningen har överträtts. För att tillgodose kraven i prospektförordningen bör emellertid emittentens ställning återinföras som en ytterligare grund i bestämmelsen om handelsstopp i lagen om värdepappersmarknaden. I kompletteringslagen bör det samtidigt införas en bestämmelse som upplyser om bestämmelserna om handelsstopp i lagen om värdepappersmarknaden.

6.7 Korrigering av felaktig eller vilseledande information

Promemorians förslag: Om det förekommer felaktiga eller vilseledande uppgifter i ett prospekt, ska Finansinspektionen få offentliggöra korrekta uppgifter.

Ett föreläggande om ändring eller komplettering av ett universellt registreringsdokument ska få förenas med vite.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten kunna lämna ut eller kräva att emittenten lämnar ut all väsentlig information som kan tänkas påverka bedömningen

av ett värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad för att säkerställa investerarskydd eller att marknaden fungerar störningsfritt (artikel 32.1 första stycket l). Regeln har en viss motsvarighet i prospektdirektivet, där det anges att den behöriga myndigheten ska ha befogenhet att kräva att emittenten låter investerarna ta del av all väsentlig information som kan tänkas påverka bedömningen av ett värdepapper som tagits upp till handel på en reglerad marknad (artikel 21.4 a). När prospektdirektivet skulle genomföras i svensk rätt hänvisade regeringen till bestämmelserna i den numera upphävda lagen om börs- och clearingverksamhet om utgivares skyldighet att offentliggöra upplysningar som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på värdepapperen (prop. 2004/05:158 s. 139 f.). Skyldigheten att offentliggöra kurspåverkande information motsvaras i gällande rätt av skyldigheten enligt marknadsmissbruksförordningen att offentliggöra insiderinformation (artikel 17). Liksom när prospektdirektivet genomfördes har handelsplatsen ett ansvar att se till att utgivaren fullgör denna skyldighet (11 kap. 8 § och 15 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden). Det har dock införts nya befogenheter för Finansinspektionen på marknadsmissbruksområdet som innebär att inspektionen kan ingripa mot den som inte uppfyller sin skyldighet att offentliggöra insiderinformation till allmänheten. Finansinspektionen kan t.ex. förelägga en emittent att offentliggöra insiderinformationen (5 kap. 2 § 2 och 3 § 1 lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Inspektionen kan även korrigera sådan felaktig eller vilseledande information som kan utgöra ett led i marknadsmanipulation (3 kap. 4 § samma lag). Dessa bestämmelser bör kunna anses tillgodose det nu aktuella kravet i prospektförordningen.

Förslaget i avsnitt 7.4.1 innebär också att Finansinspektionen kan förelägga en emittent eller erbjudare att upprätta ett tillägg till prospekt om emittenten eller erbjudaren inte har uppfyllt den skyldigheten (se artikel 23). Vidare har Finansinspektionen, i egenskap av behörig myndighet, möjlighet att med stöd av prospektförordningen kräva att en emittent under vissa förutsättningar ändrar eller kompletterar ett universellt registreringsdokument om det är felaktigt på ett sätt som sannolikt kan vilseleda allmänheten, även om det universella registreringsdokumentet inte används som en del av ett prospekt (artikel 9.9). Av prospektförordningen följer att en person kan hållas ansvarig för information som lämnas i ett universellt registreringsdokument endast om dokumentet används som en del av ett godkänt prospekt (artikel 11.3). Det torde innebära att Finansinspektionen inte kan ingripa mot den som har upprättat ett universellt registreringsdokument på felaktigt sätt om inte dokumentet används som en del av ett prospekt (se avsnitt 7.3). För att ett föreläggande mot en emittent om ändring eller komplettering av ett sådant universellt registreringsdokument inte ska vara verkningslöst bör Finansinspektionen i stället ha möjlighet att förena föreläggandet med vite. En bestämmelse som gör det möjligt att förena ett sådant föreläggande med vite bör tas in i kompletteringslagen.

I vissa situationer kan det dock finnas anledning för Finansinspektionen att själv snabbt gå ut med korrigerande information för att säkerställa investerarskydd. Enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning får Finansinspektionen dels själv korrigera,

dels förelägga den som spridit felaktig eller vilseledande information som kan utgöra ett led i förbudet mot marknadsmanipulation i marknadsmissbruksförordningen att korrigera informationen (3 kap. 4 §). Bestämmelsen har införts till följd av marknadsmissbruksförordningen (artikel 23.2 första stycket m). Syftet med bestämmelsen är att Finansinspektionen ska kunna vidta åtgärder för att se till att allmänheten får korrekt information genom att se till att en emittent eller annan person som har offentliggjort falsk eller vilseledande information offentliggör en rättelse (prop. 2016/17:22 s. 173). På motsvarande sätt syftar regeln i prospektförordningen till att förse investerare med korrekt information inför investerarens bedömning av ett värdepapper.

Det finns i gällande rätt inget hinder mot att Finansinspektionen – med beaktande av bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) – publicerar information som kan behövas för investerare och allmänhet, inklusive korrigeringar av falsk eller vilseledande information. En myndighet kan dock vara obenägen att tillkännage sin uppfattning i olika frågor om detta riskerar att inverka negativt på t.ex. ett företags möjlighet att bedriva affärsverksamhet. Det är därför lämpligt att det införs en tydlig rättslig grund för agerandet, mot vilken Finansinspektionens ställningstagande också kan bedömas (jfr samma prop. s. 173 f.). Det bör därför införas en bestämmelse i kompletteringslagen om att Finansinspektionen, om det förekommit felaktiga eller vilseledande uppgifter i ett prospekt, får offentliggöra korrekt information

6.8 Rätt att avbryta granskningen av ett prospekt m.m.

Promemorians förslag: Om ett värdepapper omfattas av ett produktingripande enligt artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument, ska Finansinspektionen få avbryta granskningen av ett prospekt som har getts in till inspektionen för godkännande, eller förelägga en emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande av värdepaper till handel på en reglerad marknad att avbryta eller begränsa erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller upptagandet till handel i enlighet med ingripandet.

Ett föreläggande ska få förenas med vite.

Skälen för promemorians förslag: Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (MiFIR) (artikel 42.1) får den behöriga myndigheten under vissa förutsättningar förbjuda eller begränsa

1. marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella instrument eller strukturerade insättningar eller finansiella instrument eller strukturerade insättningar med vissa särskilda egenskaper, eller
2. en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis.

Den behöriga myndigheten kan av försiktighetsskäl även införa ett förbud eller begränsning innan ett finansiellt instrument eller en strukturerad insättning har marknadsförts, distribuerats eller sålts till kunder (artikel 42.2 andra stycket i MiFIR). Vidare får den behöriga myndigheten i undantagsfall vidta provisoriska åtgärder om myndigheten bedömer det nödvändigt för att förhindra att finansiella instrument, strukturerade insättningar, praxis eller verksamheter ger upphov till skada (artikel 42.4). De provisoriska åtgärderna får endast gälla upp till tre månader. Sådana åtgärder kallas för produktingripanden. Ett produktingripande enligt MiFIR gäller för värdepappersinstitut och börser, som inte får agera i strid med produktingripandet. Syftet med bestämmelsen om produktingripande är att den behöriga myndigheten ska kunna förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av någon typ av finansiellt instrument eller strukturerad insättning som väcker allvarliga betänkligheter i fråga om investerarskyddet eller finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktion (skäl 29 till MiFIR).

Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att avbryta granskningen av ett prospekt eller avbryta eller begränsa ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad om myndigheten utnyttjar den ovan nämnda befogenheten enligt MiFIR (artikel 32.1 första stycket j). Om Finansinspektionen beslutar om ett produktingripande bör inspektionen således kunna avbryta en pågående granskning av ett prospekt som relaterar till ett värdepapper som omfattas av ingripandet, eller förelägga en erbjudare, emittent eller den som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad att avbryta eller begränsa erbjudandet eller upptagandet till handel i enlighet med ingripandet. En bestämmelse med den innebörden bör tas in i kompletteringslagen.

Ett föreläggande bör få förenas med vite.

6.9 Rätt att utföra platsundersökningar

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få genomföra en undersökning i en fysisk eller juridisk persons verksamhetslokal om det är nödvändigt för tillsynen över att denne följer bestämmelserna i EU:s prospektförordning.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten kunna utföra inspektioner eller undersökningar på plats, utom i fysiska personers privatbostäder, för att få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av förordningen (artikel 32.1 första stycket n). Bestämmelsen har en motsvarighet i prospektdirektivet (artikel 21.4 d). Till skillnad från i prospektförordningen anges i direktivet att befogenheten ska gälla efter det att värdepapper tagits upp till handel på en reglerad marknad. Vid genomförandet av regeln i svensk rätt bedömde regeringen att det i praktiken endast skulle

vara aktuellt att genomföra platsundersökningar hos börser och auktoriserade marknadsplatser och valde därför att begränsa Finansinspektionens befogenhet till undersökningar hos dessa företag (prop. 2004/05:158 s. 135). I prospektförordningen finns dock inte någon begränsning när det gäller tidpunkten för när en platsundersökning ska kunna genomföras.

Finansinspektionen har i dag befogenhet att genomföra en platsundersökning hos bl.a. värdepappersinstitut, börser och sådana emittenter som omfattas av vissa skyldigheter att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information (23 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden). Liknande bestämmelser finns i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (13 kap. 4 §) och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (3 kap. 5 §). Regeln i prospektförordningen gäller dock i andra situationer och för fler än de som omfattas av Finansinspektionens nuvarande befogenheter. Utöver de företag som omfattas av nyssnämnda bestämmelser omfattar regeln i prospektförordningen t.ex. emittenter som har en skyldighet att upprätta prospekt enligt förordningen och personer som har ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. För att Finansinspektionen ska ha de befogenheter som krävs enligt prospektförordningen är det nödvändigt att införa en bestämmelse i kompletteringslagen som ger inspektionen befogenhet att genomföra platsundersökningar för att utreda att fysiska eller juridiska personer följer just den förordningens bestämmelser (jfr prop. 2016/17:22 s. 145–147). En sådan undersökning bör endast kunna avse den fysiska eller juridiska person som utreds och bör endast kunna genomföras i en sådan persons verksamhetslokaler (jfr 3 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). En undersökning bör få ske om det är nödvändigt för övervakningen av att en fysisk eller juridisk person följer bestämmelserna i prospektförordningen.

6.10 Övriga befogenheter

Promemorians bedömning: Det krävs ingen lagstiftningsåtgärd till följd av regeln om att den behöriga myndigheten ska kunna offentliggöra det faktum att en emittent, en erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad underlåter att fullgöra sina skyldigheter.

Skälen för promemorians bedömning: I regeln om behöriga myndigheters tillsyns- och utredningsbefogenheter anges även att den behöriga myndigheten ska kunna offentliggöra det faktum att en emittent, en erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad underlåter att fullgöra sina skyldigheter (artikel 32.1 första stycket i). Om en emittent inte fullgör sina skyldigheter enligt prospektförordningen kan Finansinspektionen ingripa med stöd av de bestämmelser som föreslås i avsnitt 7. Om Finansinspektionen ingriper ska beslutet offentliggöras i enlighet med bestämmelserna om offentliggörande av beslut (artikel 42). Någon lagstiftningsåtgärd för att tillgodose nämnda regel torde därför inte krävas.

Befogenheten för den behöriga myndigheten att vägra godkännande av prospekt under en period av högst fem år om en emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad allvarligt och upprepade gånger har överträtt förordningen (artikel 32.1 första stycket k) behandlas i avsnitt 7.4.3.

7 Ingripanden

7.1 Inledning

I avsnitt 6 behandlas Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter som syftar till att säkerställa att de personer som omfattas av prospektförordningen följer bestämmelserna i förordningen och kompletteringslagen. Vid en överträdelse av regelverket aktualiseras i stället bestämmelser om ingripande genom sanktioner och andra administrativa åtgärder. Detta behandlas i avsnitt 7.

Enligt prospektdirektivet var medlemsstaterna skyldiga att införa administrativa sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande (artikel 25). Direktivet innehöll dock inga regler om den närmare utformningen av ingripandebefogenheterna. Bestämmelser om ingripanden har införts i lagen om handel med finansiella instrument. Finansinspektionen får enligt gällande rätt besluta om administrativa sanktionsavgifter mot den som inte fullgör skyldigheten i lagen om handel med finansiella instrument att i rätt tid ansöka om godkännande av ett prospekt eller ett tillägg till prospekt eller att offentliggöra ett prospekt eller tillägg till prospekt (6 kap. 3 a § första stycket 1–3).

I prospektförordningen anges vilka överträdelser av de materiella bestämmelserna som åtminstone ska kunna leda till administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder (artikel 38.1 första stycket a), en s.k. överträdelsekatalog. Enligt förordningen ska medlemsstaterna också se till att det kan vidtas lämpliga sanktioner och andra administrativa åtgärder när någon underlåter att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning eller begäran som sker med stöd av reglerna om den behöriga myndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter (artikel 38.1 första stycket b). Förordningen innehåller vidare en förteckning över administrativa åtgärder och sanktioner som den behöriga myndigheten åtminstone ska kunna besluta om, en s.k. sanktionskatalog (artikel 38.2). Till skillnad från prospektdirektivet specificeras i förordningen den lägsta maximala sanktionsavgiften som ska kunna beslutas mot en juridisk person respektive en fysisk person (artikel 38.2 d och e). Det anges i förordningen att medlemsstaterna får föreskriva om andra sanktioner eller högre administrativa sanktionsavgifter än de som fastställs i förordningen (artikel 38.3). Medlemsstaterna får även besluta att inte fastställa några administrativa sanktioner för överträdelser som redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt (artikel 38.1 andra stycket).

7.2 Administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder?

Promemorians bedömning: Det bör inte införas några bestämmelser om straffansvar för överträdelser av EU:s prospektförordning.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt prospektförordningen ska medlemsstaterna vid överträdelser av förordningen i enlighet med sin nationella rätt fastställa att behöriga myndigheter ska ha rätt att påföra respektive vidta vissa närmare angivna administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder (artikel 38.1). Medlemsstaterna kan emellertid välja att inte införa sådana bestämmelser om överträdelserna är föremål för straffrättsliga påföljder enligt den nationella rätten (artikel 38.1 andra stycket). Detta innebär att medlemsstaterna har ett handlingsutrymme att, i stället för att införa administrativa sanktioner och andra åtgärder, föreskriva och besluta om straffrättsliga påföljder. Det finns inget i förordningen som hindrar att en medlemsstat har såväl administrativa som straffrättsliga sanktioner.

Gällande svensk rätt innehåller inte någon särskild straffrättslig reglering för den som omfattas av prospektskyldighet. Ett åsidosättande av förordningen skulle dock i vissa fall kunna utgöra marknadsmanipulation enligt lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden, eller svindleri enligt brottsbalken. En juridisk person kan drabbas av särskild rättsverkan av brott, t.ex. genom att företaget påförs en företagsbot, om ett brott har begåtts i utövningen av näringsverksamhet. Dessa bestämmelser kan emellertid inte betraktas som alternativ till det administrativa sanktionssystem som ska införas enligt prospektförordningen.

Frågor om sanktioner på finansmarknadsområdet har på senare tid varit föremål för regeringens överväganden vid genomförandet av en rad EU-rättsakter på området, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/214 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning nr 236/2012 (förordningen om värdepapperscentraler) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU av den 23 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner (UCITS V-direktivet) (se prop. 2013/14:228 s. 231–233, prop. 2015/16:10 s. 232–236 och prop. 2015/16:170 s. 84–86). Regeringen har därvid bedömt att det inte är aktuellt att använda sig av möjligheten att införa straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner. Inte heller när det gäller överträdelser av prospektförordningen finns det skäl att införa straffrättsliga påföljder. Sanktionerna vid överträdelser av prospektförordningen bör därför vara av administrativt slag.

7.3 Överträdelser som kan föranleda ett ingripande

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska kunna ingripa mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning. De överträdelser av förordningen som kan föranleda sanktioner ska anges i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

Finansinspektionen ska även kunna ingripa mot den emittent, erbjudare av värdepapper till allmänheten eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad som i ett prospekt eller tillägg till prospekt har utelämnat väsentlig information eller som har lämnat information som är vilseledande eller felaktig på ett sätt som är ägnat att påverka allmänhetens möjlighet att göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet.

Finansinspektionen ska inte ingripa om överträdelsen omfattas av ett föreläggande eller förbud som har förenats med vite och den överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet.

Skälen för promemorians förslag

De överträdelser som kan föranleda sanktioner bör anges i lagen

Enligt prospektförordningen ska medlemsstaterna ge behöriga myndigheter befogenhet att vidta lämpliga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder avseende vissa uppräknade överträdelser (artikel 38.1 första stycket). Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Även enligt prospektdirektivet skulle medlemsstaterna se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktionser eller åtgärder kan vidtas vid överträdelser av det direktivet (artikel 25 första stycket). Som framgår i avsnitt 7.1 har emellertid den närmare utformningen av bestämmelser om ingripanden varit en fråga för varje medlemsstat att hantera. Finansinspektionens nuvarande ingripandebefogenheter på prospektområdet är mer begränsade än de ingripandebefogenheter som föreskrivs i prospektförordningen. Enligt gällande rätt får Finansinspektionen besluta om sanktionsavgifter mot den som inte fullgör skyldigheten i lagen om handel med finansiella instrument att i rätt tid ansöka om godkännande av ett prospekt eller ett tillägg till prospekt eller att offentliggöra ett prospekt eller tillägg till prospekt (6 kap. 3 a § första stycket 1–3).

När det gäller överträdelser som ska kunna föranleda ingripanden bör, på motsvarande sätt som i flera andra lagar på finansmarknadsområdet, de skyldigheter som ska kunna föranleda ett ingripande anges i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se t.ex. 25 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden, 2 kap. 1 § lagen [2013:287] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och 5 kap. 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Det bör i bestämmelserna också anges vem Finansinspektionen kan ingripa mot, vilket bör överensstämma med den som åläggs skyldigheter enligt förordningen. De materiella bestämmelser i prospektförordningen som vid en överträdelse ska föranleda ett ingripande inne-

håller skyldigheter för emittenter, erbjudare av värdepapper till allmänheten, personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad och finansiella mellanhänder.

I överträdelsekatalogen i prospektförordningen anges ett stort antal artiklar i förordningen (artiklarna 3, 5, 6, 7.1–7.11, 8, 9, 10, 11.1 och 11.3, 14.1 och 14.2, 15.1, 16.1–16.3, 17, 18, 19.1–19.3, 20.1, 21.1–21.4 och 21.7–21.11, 22.2–22.5, 23.1–23.3 och 23.5 samt 27). Uppräkningen omfattar samtliga bestämmelser i förordningen som innehåller någon typ av skyldighet, inklusive detaljerade bestämmelser om hur olika typer av prospekt ska utformas.

Uppräkningen i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning över vilka överträdelser som ska kunna föranleda ett ingripande bör inte utformas på samma sätt som i prospektförordningen. Att bestämmelserna om hur olika typer av prospekt ska se ut följs kan granskas av Finansinspektionen i samband med att ett prospekt ska godkännas. Ett prospekt eller tillägg som inte uppfyller kraven på fullständighet, begriplighet och konsekvens ska nämligen inte godkännas (artiklarna 20.4 och 23.1 andra stycket). Vid utformningen av uppräkningen i kompletteringslagen över vilka överträdelser som Finansinspektionen ska ingripa mot bör utgångspunkten vara att brister som Finansinspektionen kan upptäcka i samband med sin granskning inför ett godkännande inte ska kunna föranleda ett ingripande efter godkännandet.

Skyldighet att ansöka om godkännande av ett prospekt och ett tillägg till prospekt samt att offentliggöra dessa

På samma sätt som i lagen om handel med finansiella instrument i dag (6 kap. 3 a § första stycket 1) bör Finansinspektionen kunna ingripa mot den som inte ansöker om godkännande av ett prospekt (artikel 20 i prospektförordningen). Detsamma bör gälla den som inte ansöker om godkännande av ett tillägg till prospekt (artikel 23 i prospektförordningen) (jfr 6 kap. 3 a § första stycket 2 lagen om handel med finansiella instrument).

Finansinspektionen bör även kunna ingripa om ett prospekt eller tillägg som har godkänts inte offentliggörs på rätt sätt (jfr 6 kap. 3 a § första stycket 3 lagen om handel med finansiella instrument). Ingripande bör även kunna ske mot den emittent som inte gör ett universellt registreringsdokument allmänt tillgängligt efter det att det har godkänts av eller lämnats in till Finansinspektionen (artiklarna 9.4 och 21 i prospektförordningen). I avsnitt 3.2.3 beskrivs det universella registreringsdokumentet närmare. Ett sådant dokument kan antingen utgöra en del av ett prospekt eller upprättas särskilt (jfr artikel 9.10). Bestämmelserna i förordningen ger en möjlighet att upprätta ett universellt registringsdokument i vissa fall, och det kan därför inte anses vara en överträdelse av förordningen att inte upprätta ett sådant. Finansinspektionen bör inte heller kunna ingripa mot den som har upprättat ett universellt registreringsdokument men inte lämnat in det för godkännande. Det finns nämligen en bestämmelse i prospektförordningen som innebär att ansvar för innehållet i ett universellt registreringsdokument endast kan utkrävas om dokumentet utgör en del av ett prospekt (artikel 11.3). Finansinspektionen kan därmed pröva att det universella registreringsdokumentet upprättats och godkänts i enlighet

med prospektförordningen i samband med att inspektionen prövar resterande delar av prospektet. Finansinspektionen har också en möjlighet enligt prospektförordningen att under vissa förutsättningar förelägga en emittent att komplettera ett universellt registreringsdokument som inte används som en del av ett prospekt (artikel 9.9 tredje stycket). I avsnitt 6.7 förelås att ett sådant föreläggande ska kunna förenas med vite.

Uppräkningen av ovan nämnda skyldigheter, som rör kravet på att upprätta och offentliggöra ett prospekt, tillägg till prospekt och ett universellt registreringsdokument, bör – när det gäller emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad – anses omfatta merparten av överträdelsekatalogen i prospektförordningen, inklusive de skyldigheter som rör hur ett prospekt ska se ut (artikel 3, artiklarna 6, 7.1–7.11 och 8–10, delvis artikel 11, artiklarna 14.1, 14.2 och 15.1, delvis artikel 16, artiklarna 17.1 b, 18, 19.1–19.3, 20.1, 21.1–21.4, 21.7–21.11, 23.1, 23.2, 23.5 och 27). Det kan påpekas att Finansinspektionen i samband med sin granskning av ett prospekt även kan se till att kravet på ytterligare information i vissa prospekt enligt förordningen om referensvärden (artikel 29) följs (se avsnitt 3.2.3).

Andra skyldigheter enligt förordningen

Utöver de skyldigheter som nämns ovan finns en rad andra skyldigheter i prospektförordningen som omfattar emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, vilka ska kunna föranleda sanktioner om de åsidosätts. De rör att inte registrera det slutliga emissionsbeloppet hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten (artikel 17.2), att inte ange när giltighetstiden för ett prospekt och ett eventuellt tillägg till prospekt löper ut (artikel 21.8), att inte lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare (artikel 21.11), att inte uppfylla kraven på vad en annons eller sådan information som lämnas skriftligen eller muntligen om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad ska innehålla (artikel 22.2–22.5) och att inte lämna en förklaring i ett tillägg till prospekt om rätt för investerare att återkalla sitt samtycke till att köpa eller teckna sig för värdepapper (artikel 23.2 och 23.3). Nämnda skyldigheter bör omfattas av den uppräkning i kompletteringslagen av överträdelser som ska föranleda ett ingripande. Däremot bör inte bestämmelserna om en investerares rätt att återkalla sitt godkännande av köp eller tecknande av värdepapper under vissa förutsättningar (artikel 17.1 a och artikel 23.2 första stycket) omfattas av uppräkningen, eftersom dessa bestämmelser är utformade som civilrättsliga regler och inte som en skyldighet för emittenten eller erbjudaren. Skyldigheter enligt förordningen som omfattar finansiella mellanhänder och som bör kunna föranleda ingripande om de åsidosätts behandlas nedan.

Skyldigheter rörande finansiella mellanhänder

I prospektförordningen finns vissa skyldigheter som anknyter till de skyldigheter som rör emittenter m.fl. som beskrivs ovan. De skyldigheter som det nu handlar om uppkommer först när värdepapper erbjuds till

allmänheten genom en finansiell mellanhand. De rör att i strid med förordningen bedriva återförsäljning av värdepapper till icke-professionella investerare utan att upprätta ett prospekt (artikel 5.2), att inte lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare (21.11) eller att inte lämna information till investerare om rätten till återkallelse av tidigare lämnat samtycke (artikel 23.3). Även dessa skyldigheter bör omfattas av den uppräkning i kompletteringslagen av överträdelser som ska föranleda ett ingripande.

Väsentlig information har utelämnats eller informationen är vilseledande eller felaktig

För att överträdelsekatalogen i prospektförordningen ska anses ha en fullständig motsvarighet i kompletteringslagen krävs att Finansinspektionen har möjlighet att ingripa mot sådant som inte kan upptäckas i den granskning som inspektionen ska göra enligt prospektförordningen. När ett prospekt har offentliggjorts kan det i efterhand visa sig att innehållet är felaktigt eller vilseledande. Om detta upptäcks mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och utgången av erbjudandeperioden eller den tidpunkt när handeln på en reglerad marknad påbörjas, ska ett tillägg till prospekt upprättas (artikel 23.1). Enligt förslaget i avsnitt 7.4.1 ska Finansinspektionen kunna förelägga emittenten, erbjudaren eller den som ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad att upprätta ett tillägg till prospektet om detta inte görs på eget initiativ. Finansinspektionen bör dock även ha möjlighet att ingripa mot den som har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter i ett prospekt, oavsett om det är möjligt att åtgärda bristerna med ett tillägg eller inte. En sådan möjlighet förefaller också vara nödvändig för att ingripandebefogenheterna korrekt ska återspegla överträdelsekatalogen i prospektförordningen. De riskfaktorer som är specifika för emittenten eller värdepapperen ska, enligt artikel 16 i förordningen, beskrivas i prospektet. Den artikeln är en av dem som räknas upp i överträdelsekatalogen i förordningen. Om det visar sig att beskrivningen är vilseledande eller att en väsentlig riskfaktor har utelämnats, bör Finansinspektionen kunna ingripa. Även det faktum att artikel 11, som rör ansvaret för prospekt, räknas upp i överträdelsekatalogen i förordningen, tyder på att det inte räcker med civilrättsligt ansvar för informationen i prospekt.

Det bör därför införas en bestämmelse i kompletteringslagen som innebär att Finansinspektionen ska ingripa mot en emittent, erbjudare av värdepapper till allmänheten eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad som i ett prospekt eller tillägg till prospekt har utelämnat information eller lämnat information som är vilseledande eller felaktig. Ingripande bör dock endast komma i fråga om bristerna är väsentliga, vilket bör uttryckas som att utelämnandet är väsentligt eller att felet är av sådant slag att det är ägnat att påverka allmänhetens möjlighet att göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet. Dessa förutsättningar kan jämföras med det som gäller för att en behörig myndighet ska kunna begära att ett universellt registreringsdokument, som inte används som en del av ett prospekt, korrigeras (artikel 9.9 tredje stycket i prospektförordningen).

Det bör dock påpekas att lämnandet av vilseledande uppgifter i ett prospekt skulle kunna utgöra marknadsmanipulation enligt marknadsmissbruksförordningen eller lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden. I vissa fall skulle det även kunna handla om svindleri (9 kap. 9 § brottsbalken). I sådana situationer måste Finansinspektionen beakta dubbelprövningsförbudet enligt Europakonventionen eller Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EU-stadgan). Det kan nämligen antas att ett förfarande för att ingripa mot den här typen av överträdelse av prospektförordningen ska anses vara ett straffrättsligt förfarande enligt Europakonventionen och EU-stadgan.

Överträdelsen omfattas av ett föreläggande eller förbud om vite

Som regeringen har konstaterat i flera lagstiftningsärenden får begreppet straff i den mening som avses i Europakonventionen även anses omfatta t.ex. vite (se prop. 2007/08:107 s. 24 och prop. 2012/13:143 s. 69). Om ett vite har dömts ut bör det därför inte vara möjligt att besluta om en sanktion för samma sak. I avsnitt 9 föreslås att Finansinspektionen ska kunna förelägga den som sannolikt har överträtt förordningen om referensvärden att inställa sig vid förhör eller att förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten i vissa fall. Om ett sådant föreläggande förenas med vite och föreläggandet inte följs, bör Finansinspektionen välja mellan att ansöka om utdömande av vitet eller att ingripa mot överträdelsen (jfr prop. 2016/17:22 s. 228). Det bör därför tas in en bestämmelse i kompletteringslagen enligt vilken ingripande inte får ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande eller förbud om vite och överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet. Bestämmelsen bör vara tillämplig även när en annan myndighet har beslutat om ett vitesföreläggande för samma överträdelse. Så skulle kunna vara fallet om Konsumentombudsmannen har beslutat om förbud mot marknadsföring med stöd av marknadsföringslagen (se avsnitt 6.5).

Skyldigheter till följd av Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter

Enligt prospektförordningen ska medlemsstaterna ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra lämpliga sanktioner även i de fall någon underlåter att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran från den behöriga myndigheten (artikel 38.1 första stycket b). Den behöriga myndighetens tillsyns- och utredningsbefogenheter ska enligt förordningen inbegripa bl.a. att inhämta dokument och utföra platsundersökningar (artikel 32.1). Den uppräkning av administrativa sanktioner och åtgärder som finns i förordningen omfattar dock inte överträdelser som avser skyldigheten att samarbeta med den behöriga myndigheten utan avser andra skyldigheter enligt förordningen (artikel 38.2). Medlemsstaterna har därför möjlighet att själva avgöra vilka åtgärder som ska få vidtas i sådana fall. I avsnitt 6 föreslås sådana åtgärder i form av en möjlighet för Finansinspektionen att i vissa fall förelägga vite. Det motsvarar den ordning som finns i andra lagar på finansmarknadsområdet, bl.a. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (prop. 2016/17:22 s. 204). Någon ytterligare ingripandemöjlighet krävs därför inte.

7.4 Administrativa sanktioner och åtgärder

7.4.1 Föreläggande att vidta rättelse

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande.

Ett föreläggande ska få förenas med vite.

Skälen för promemorians förslag: Enligt sanktionskatalogen i prospektförordningen ska en behörig myndighet kunna kräva att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör en överträdelse (artikel 38.2 b). Någon motsvarande regel finns inte i prospektdirektivet. En liknande regel finns dock bl.a. i marknadsmissbruksförordningen (artikel 30.2 första stycket a) och MiFID II (artikel 70.6 b).

Eftersom en överträdelse även kan bestå i underlåtenhet att uppfylla vissa krav, är det rimligt att den behöriga myndigheten även kan ålägga den ansvarige att vidta en positiv åtgärd för att uppfylla kraven i prospektförordningen (jfr prop. 2016/17:22 s. 206 f.). Det kan exempelvis röra sig om ett föreläggande om att offentliggöra ett prospekt som i och för sig är korrekt till sitt innehåll och godkänt eller om ett föreläggande om att upprätta ett tillägg till prospekt när t.ex. nya omständigheter har uppkommit.

Det bör införas en bestämmelse i kompletteringslagen som ger Finansinspektionen möjlighet att förelägga den som har överträtt bestämmelserna i prospektförordningen att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med ett visst agerande. Bestämmelsen bör utformas efter förebild av motsvarande bestämmelser i liknande lagstiftning som kompletterar EU-förordningar (se t.ex. 5 kap. 3 § första stycket 1 lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 25 kap. 17 § lagen om värdepappersmarknaden). I likhet med det som gäller enligt dessa lagar bör ett föreläggande få förenas med vite.

7.4.2 Anmärkning

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få besluta om anmärkning mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt EU:s prospektförordning.

Skälen för promemorians förslag: Enligt sanktionskatalogen i prospektförordningen ska den behöriga myndigheten kunna besluta om ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och överträdelsens karaktär (artikel 38.2 a). Någon motsvarande regel finns inte i prospektdirektivet. En regel med liknande innebörd finns emellertid bl.a. i marknadsmissbruksförordningen (artikel 30.2 första stycket c). I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning används termen anmärkning för denna ingripandeåtgärd (5 kap. 3 § 2 och prop. 2016/17:22 s. 208 f.).

I flera lagar på finansmarknadsområdet, som reglerar vissa företag under tillsyn, är varning en ingripandeåtgärd som används för allvarliga överträdelser som alternativ till återkallelse av ett företags tillstånd (se t.ex. 15 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden). Åtgärden anmärkning finns också, men används då för överträdelser som inte är så allvarliga att de kan resultera i en återkallelse av tillståndet. Återkallelse av tillstånd är inte en möjlig ingripandeåtgärd enligt prospektförordningen eftersom regleringen inte riktar sig enbart till företag under tillsyn. Det är därför lämpligt att, i kompletteringslagen på samma sätt som i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, införa anmärkning som en ingripandeåtgärd. Anmärkning bör främst komma i fråga för mindre allvarliga överträdelser. En mer allvarlig överträdelse av förordningen bör medföra en sanktionsavgift.

7.4.3 Beslut att inte godkänna prospekt under högst fem år

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få besluta att ett prospekt som upprättas av en viss emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inte ska godkännas under en viss tid, dock högst fem år, om emittenten, erbjudaren eller personen som avser att ansöka om upptagande till handel allvarligt och vid upprepade tillfällen har överträtt bestämmelserna i prospektförordningen.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen får den behöriga myndigheten vägra godkännande av prospekt som upprättats av en viss emittent, erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad för en period av högst fem år om denne allvarligt eller vid upprepade gånger har överträtt förordningen (artikel 32.1 första stycket k). Det bör därför införas en befogenhet för Finansinspektionen att göra ett sådant ingripande. En begränsning i möjligheten att lämna ett erbjudande till allmänheten eller ansöka om upptagande till handel på en reglerad marknad som varar under fem år bör tillämpas restriktivt. Liksom i förordningen bör det anges i kompletteringslagen att ett sådant ingripande ska kunna ske vid allvarliga och upprepade överträdelser. Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten underrätta Esma om ett beslut av det här slaget (artikel 20.2 tredje stycket).

7.4.4 Sanktionsavgifter

Promemorians förslag: Sanktionsavgiften för en juridisk person vid överträdelser av prospektförordningen ska kunna fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 20 juli 2017 i svenska kronor motsvarade 5 000 000 euro,
2. två gånger den vinst som den juridiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om detta belopp kan fastställas, eller

3. tre procent av den juridiska personens omsättning, eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår.

Om överträdelsen har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, ska omsättningen få uppskattas.

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska kunna fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 20 juli 2017 i svenska kronor motsvarade 700 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om detta belopp kan fastställas.

Avgiften ska tillfalla staten.

Skälen för promemorians förslag

Olika beräkningsgrunder

Enligt prospektförordningen ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att besluta om sanktionsavgifter för överträdelser av de artiklar som räknas upp i överträdelsekatalogen (artikel 38.2 c–e). Alternativa beräkningssätt för sanktionsavgifterna anges. Avgifterna anges som minsta maximibelopp, dvs. medlemsstaterna får fastställa högre nivåer och även ytterligare sanktioner (artikel 38.3). Liknande regler finns i bl.a. marknadsmissbruksförordningen (artikel 30.2).

Som nämns i avsnitt 7.1 stod det enligt prospektdirektivet medlemsstaterna fritt att närmare bestämma vilka effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner som skulle införas i den nationella rätten. När regeringen föreslog att det skulle införas bestämmelser om administrativa sanktionsavgifter vid överträdelser av bestämmelser som i svensk rätt genomför prospektdirektivet ansåg man att ett brett intervall för avgiften skulle bestämmas så att Finansinspektionen har möjlighet att göra en nyanserad bedömning av arten och omfattningen av en överträdelse vid bestämmande av avgiftens storlek (prop. 2004/05:158 s. 142). Sanktionsavgifternas storlek bestämdes till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor (6 kap. 3 b § första stycket lagen om handel med finansiella instrument).

De sanktionsavgifter som ska kunna tas ut vid överträdelser av bestämmelserna i prospektförordningen ska kunna tillämpas på en mängd olika överträdelser, på fysiska personer och företag av olika storlekar och med olika stora ekonomiska resurser och i samtliga medlemsstater. Maximibeloppen är således dimensionerade för att vara tillräckligt effektiva, proportionella och avskräckande och kunna uppväga eventuella vinster som en person har erhållit genom att överträda bestämmelserna i förordningen.

En beräkningsmetod, som gäller oavsett om det är fråga om en fysisk eller en juridisk person, innebär att avgiften fastställs till högst två gånger den vinst som uppkommit alternativt den förlust som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas (artikel 38.2 c). För juridiska personer finns ytterligare två alternativa beräkningsmetoder för avgifterna. Sanktionsavgiften ska kunna uppgå till det som är högst av

fem miljoner euro eller tre procent av den juridiska personens totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet (artikel 38.2 d första stycket). Om den juridiska personen är ett moderbolag eller ett dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget (38.2 d andra stycket i prospektförordningen).

För fysiska personer finns en ytterligare beräkningsgrund utöver den vinst som erhållits eller förlust som undvikits. Sanktionsavgifterna ska kunna uppgå till högst 700 000 euro (artikel 38.2 e).

För att de sanktioner som ska kunna påföras vid överträdelser av prospektförordningen ska uppfylla de krav som anges i förordningen, bör sanktionsavgifterna i kompletteringslagen motsvara de belopp som anges i förordningen. Det är visserligen möjligt att fastställa ett ännu högre maximibelopp än så (artikel 38.3). Det saknas dock anledning att höja de redan höga maximibeloppen. Bestämmelserna i kompletteringslagen bör utformas efter förebild av liknande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. 5 kap. 6–8 §§ lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 25 kap. 9 och 9 a §§ lagen om värdepappersmarknaden).

Vid genomförandet i svensk rätt av motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet uttalade regeringen att det finns tre alternativa beräkningssätt för Finansinspektionen att fastställa sanktionsavgifternas storlek samt att det högsta beloppet enligt de alternativa beräkningarna utgör ett avgiftstak. Vidare uttalades att inspektionen har att beakta den ram som detta avgiftstak ställer upp samt att sanktionerna ska vara proportionella i förhållande till överträdelsen i fråga (se prop. 2013/14:228 s. 235 f. och prop. 2014/15:57 s. 46–48). Det finns inte skäl att göra någon annan bedömning i förevarande fall. Det högsta beloppet enligt de alternativa beräkningssätten innebär alltså ett avgiftstak.

Sanktionsavgiften ska beräknas utifrån kursvärdet vid dagen för ikraftträdandet av prospektförordningen, dvs. den 20 juli 2017. I fråga om vilken valutakurs som bör tillämpas vid omräkning mellan euro och svenska kronor gjordes när det gäller sanktionsavgiften för fysiska personer enligt kapitaltäckningsdirektivet (se prop. 2014/15:57 s. 46) bedömningen att den s.k. mittkursen som dagligen fastställs av Nasdaq Stockholm AB (Stockholmsbörsen) bör användas. Det är därför lämpligt att tillämpa mittkursen för omräkning av sanktionsavgiften även enligt prospektförordningen. Enligt mittkursen den 20 juli 2017 motsvarade 1 euro 9,5667 svenska kronor. Eftersom prospektförordningen knyter sanktionsavgiftsbeloppet till eurons kurs ett visst angivet datum (den 20 juli 2017), kommer den valutakurs som ligger till grund för omräkning mellan euro och svenska kronor inte att förändras.

Omsättning när den juridiska personen ingår i en koncern

Som framgår ovan ska omsättningen, när den juridiska personen ingår i en koncern, beräknas utifrån koncernredovisningen. I liknande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet preciseras EU-rättsakternas regler om sanktionsavgifter när en juridisk person ingår i en koncern på så sätt att det anges att omsättningen i förekommande fall ska bestämmas utifrån ”motsvarande omsättning på koncernnivå” (se t.ex. 25 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden). Avsikten är att omsättning från verksamhet i koncernen som redovisas utifrån samma redovisningsregler ska ligga till grund för beräkningen av den högsta sanktionsavgiften (se prop. 2016/17:162 s. 600–602). Bestämmelsen i kompletteringslagen bör utformas på samma sätt.

Uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga

I flera lagar på finansmarknadsområdet finns det bestämmelser som tar sikte på en situation där en överträdelse av en juridisk person har ägt rum under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga (se t.ex. 5 kap. 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 25 kap. 9 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden). Det anges att i sådana fall får en uppskattning av omsättningen göras. Det är sålunda endast i de fall det, av de skäl som anges i bestämmelserna, inte går att beräkna avgiftens storlek som en uppskattad omsättning får läggas till grund för sanktionsavgiftens storlek. En motsvarande bestämmelse bör införas i kompletteringslagen.

7.5 Omständigheter som ska vara styrande vid beslut om sanktioner

Promemorians förslag: Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått. Särskild hänsyn ska tas till graden av ansvar för den som har begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen.

Därutöver ska Finansinspektionen i försvårande riktning beakta om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid den bedömningen bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna. Finansinspektionen ska i förmildrande riktning beakta om den som har begått överträdelsen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat inspektionens utredning av överträdelsen och om den personen har vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upprepas.

De omständigheter som ska vara styrande vid valet av ingripande ska beaktas även vid bestämmande av sanktionsavgifternas storlek. Utöver detta ska särskild hänsyn också tas till den berörda personens finansiella ställning samt den vinst som personen gjort till följd av överträdelsen.

Finansinspektionen ska få avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om personen i fråga vidtar rättelse, om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga eller om det annars finns särskilda skäl.

Skälen för promemorians förslag: Enligt prospektförordningen ska de behöriga myndigheterna när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, beakta alla relevanta omständigheter (artikel 39.1). Regeln är en av dem som medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att följa (artikel 49.3). I förordningen specificeras vissa omständigheter som, där det är lämpligt, ska beaktas särskilt. Dessa är följande.

– Överträdelsens allvar och varaktighet.

– Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

– Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

– Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

– Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

– Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

– Tidigare överträdelser av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

– Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

Liknande regler finns i bl.a. marknadsmissbruksförordningen (artikel 31), förordningen om värdepapperscentraler (artikel 64) och kapitaltäckningsdirektivet (artikel 70). Dessa regler har i svensk rätt genomförts i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (5 kap. 15–18 §§), lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument (9 kap. 24–26 §§) och lagen om bank- och finansieringsrörelse (15 kap. 1 b och 1 c §§). I dessa lagar anges således vilka omständigheter som ska beaktas vid valet mellan olika sanktioner.

För att främja förutsägbarheten och enhetligheten i tillämpningen av bestämmelserna är det en rimlig utgångspunkt att de omständigheter som anges i förordningen anges även i lag. Det bör vara till fördel för både tillämpande myndigheter och berörda personer. För att inte begränsa utrymmet för egna bedömningar och möjligheten att ta hänsyn till särskilda omständigheter i det enskilda fallet, bör dock lagtexten utgöra en exemplifierande, men inte uttömmande, uppräkning av vilka omständigheter som ska beaktas.

Det bör i kompletteringslagen anges vad som ska vara utgångpunkten vid val av sanktion och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Den centrala principen bör vara att en sammanvägd bedömning av de olika omständigheterna i det enskilda fallet ska göras. Därutöver bör det anges

vilka särskilda omständigheter som i vart fall bör tillåtas att inverka på beslutet om vilken sanktion som slutligen ska beslutas.

Utifrån de faktorer som anges i prospektförordningen framstår det som lämpligt att först ange sådana omständigheter som är hänförliga till själva överträdelsen, dvs. hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått samt graden av ansvar för den som är ansvarig för överträdelsen (artikel 39.1 a och b). Med det senare uttrycket avses i huvudsak att någon kan vara mer eller mindre ansvarig för en överträdelse och ha en omfattande eller mer begränsad kännedom om de omständigheter som utgör överträdelsen. I andra lagar på finansmarknadsområdet anges också uttryckligen ”skador som uppkommit till följd av överträdelsen” (se t.ex. 15 kap. 1 b § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 9 kap. 24 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument) eller ”skador som uppstått” (se t.ex. 5 kap. 15 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning eller 6 kap. 3 d § lagen om handel med finansiella instrument) som en omständighet hänförlig till själva överträdelsen. Detta får anses motsvara det som anges i prospektförordningen om den inverkan överträdelsen har haft på icke-professionella investerares intressen (artikel 39.1 d) och förluster som tredje part har orsakats till följd av överträdelsen (artikel 39.1 e). Även i den nu aktuella bestämmelsen bör det därför anges att skador som uppkommit till följd av överträdelsen ska beaktas som en omständighet hänförlig till själva överträdelsen.

Om omständigheter som är hänförliga till själva överträdelsen utgör utgångspunkten kan därefter det slutliga utfallet påverkas av faktorer som inte är att hänföra till den. Det bör även anges vissa omständigheter som kan vara förmildrande respektive försvårande och som har inträffat före eller efter överträdelsen. I försvårande riktning bör beaktas om den som har begått överträdelsen tidigare har gjort sig skyldig till överträdelser (artikel 39.1 g i prospektförordningen). På samma sätt som i motsvarande bestämmelser i andra lagar på finansmarknadsområdet bör det vidare anges att det vid denna bedömning ska fästas särskild vikt vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna (se t.ex. 5 kap. 16 § första stycket lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Omständigheter i förmildrande riktning bör vara att den som har begått överträdelsen genom aktivt samarbete väsentligt har underlättat Finansinspektionens utredningsarbete eller har vidtagit åtgärder för att undvika att överträdelsen upprepas (artikel 39.1 f och h i prospektförordningen).

De ovan angivna omständigheterna bör även beaktas när sanktionsavgiftens storlek fastställs. Dessutom bör hänsyn tas till den finansiella styrkan hos den som har begått överträdelsen. I förordningen indikeras finansiell ställning genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala årsomsättning eller en fysisk persons årsinkomst och nettotillgångar (artikel 39.1 c i prospektförordningen). I enlighet med det som anges i förarbetena till motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning bör med finansiell ställning även avses andra ekonomiska förhållanden, såsom underhållsskyldighet i fråga om en fysisk person (prop. 2016/17:22 s. 224). När sanktionsavgiften fastställs bör hänsyn även tas till den vinst som gjorts med anledning av överträdelsen (artikel 39.1 e i prospektförordningen).

För att sanktionerna ska vara proportionerliga bör det vidare anges att Finansinspektionen får avstå från ingripande i vissa situationer. De omständigheter som ska kunna innebära att inspektionen avstår från ingripande bör vara att överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen i fråga gör rättelse, om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga och om det annars finns särskilda skäl (se t.ex. 5 kap. 17 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 9 kap. 24 § andra stycket lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument).

7.6 Offentliggörande av sanktionsbeslut

Promemorians bedömning: Kravet i prospektförordningen på att den behöriga myndigheten ska offentliggöra beslut om sanktioner kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Skälen för promemorians bedömning: I prospektförordningen ställs det krav på att den behöriga myndigheten ska offentliggöra beslut om att påföra en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd till följd av överträdelser av förordningen (artikel 42). Besluten ska offentliggöras av den behöriga myndigheten på myndighetens webbplats omedelbart efter att den person som är föremål för beslutet har underrättats om beslutet. Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om identiteten på de personer som är ansvariga. Skyldigheten gäller inte för åtgärder av utredningskaraktär. Den behöriga myndigheten ska även offentliggöra information om att ett beslut har överklagats och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande (artikel 42.3).

Det som anges om offentliggörande av beslut i förordningen torde vara direkt tillämpligt genom att det är formulerat som en skyldighet för de behöriga myndigheterna och inte för medlemsstaterna. Det är därför inte nödvändigt att vidta några lagstiftningsåtgärder för att det som anges i förordningen ska gälla.

En fråga som uppkommer är emellertid om ett sådant offentliggörande som beskrivs i prospektförordningen är tillåtet enligt bestämmelserna om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen. Dessa bestämmelser innebär sekretess för vissa uppgifter som förekommer i Finansinspektionens tillståndsgivnings- och tillsynsverksamhet (30 kap. 4 §). Bestämmelsen innebär att sekretess gäller för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att han eller hon lider skada om uppgiften röjs. Det föreligger alltså en presumtion att Finansinspektionen får offentliggöra uppgifter om åtgärder eller sanktioner, men att sekretess råder om det kan antas att den berörde lider skada om uppgiften röjs. Förordningen förutsätter offentliggörande men tillåter bl.a. att besluten publiceras anonymiserat om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande skulle utgöra en oproportionerlig åtgärd vid en bedömning i ett enskilt fall eller om ett offentliggörande skulle äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning (artikel 42.2 första stycket b). Det finns också en

möjlighet att i vissa fall inte alls offentliggöra beslutet (artikel 42.2 första stycket c) eller att senarelägga offentliggörandet (artikel 42.2 första stycket a). Mot denna bakgrund finns det skäl för att dra slutsatsen att bestämmelserna om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen inte utgör hinder för att offentliggöra besluten på det sätt som föreskrivs i prospektförordningen. Samma bedömning gjordes när det gäller motsvarande regler om offentliggörande av beslut i kapitaltäckningsdirektivet och marknadsmissbruksförordningen (prop. 2013/14:228 s. 233 f. och prop. 2016/17:22 s. 251).

7.7 Betalning, preskription och verkställighet

Promemorians förslag: En sanktionsavgift ska betalas inom trettio dagar efter det att beslutet har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om sanktionsavgiften inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen lämna avgiften för indrivning. Verkställighet ska få ske enligt utsökningsbalkens bestämmelser.

En sanktionsavgift som har beslutats ska falla bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Skälen för promemorians förslag: I prospektförordningen finns det inte några regler om betalning av sanktionsavgifter, preskription och verkställighet. Medlemsstaterna har således frihet att själva avgöra vad som ska gälla i sådana frågor.

Bestämmelser om betalning, preskription och verkställighet finns bl.a. i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (5 kap. 22–26 §§) och lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (7 kap. 21–23 §§). Enligt dessa bestämmelser ska en sanktionsavgift betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om avgiften har fått laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Finansinspektionens beslut får verkställas enligt utsökningsbalken. Innebörden av dessa bestämmelser är att det inte krävs något domstolsavgörande för att driva in avgiften om den är obetald och förfallen till betalning (se 3 kap. 1 § första stycket 6 utsökningsbalken). Samma ordning bör gälla för beslut om sanktionsavgifter enligt prospektförordningen. Motsvarande bestämmelser bör därför tas in i kompletteringslagen. Bestämmelserna i kompletteringslagen bör utformas efter förebild av de ovan nämnda bestämmelserna.

När det gäller frågan om preskription anges i bestämmelserna i ovan nämnda lagar att en sanktionsavgift som beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år (se t.ex. 5 kap. 25 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Samma preskriptionstid bör gälla för de nu aktuella sanktionsavgifterna. Med verkställighet avses faktiska verkställighetsåtgärder. Preskriptionen är absolut. Det betyder att fullgörande inte kan krävas efter det att fem år har gått sedan beslutet fått laga kraft, även om verkställighet har skett under femårsperioden avseende en del av sanktionsavgiften. Det

som preskriberas är den del av avgiften som ännu inte drivits in (se prop. 2016/17:22 s. 255–257).

8 Överklagande

8.1 Bestämmelser till följd av EU:s prospektförordning

Promemorians förslag: Finansinspektionens beslut enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen ska få bestämma att ett beslut om förbud eller föreläggande enligt EU:s prospektförordning eller lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska gälla omedelbart.

Om Finansinspektionen i ett ärende om granskning och godkännande av ett prospekt enligt artikel 20 i EU:s prospektförordning inte har meddelat beslut om att godkänna eller avslå en ansökan inom den tid som anges i förordningen, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden ska därefter få begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls. En sådan begäran ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten. Om Finansinspektionen inte har meddelat ett beslut inom fem arbetsdagar från det att en förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits.

Skälen för promemorians förslag

Beslut bör överklagas till allmän förvaltningsdomstol

Enligt prospektförordningen ska medlemsstaterna säkerställa att beslut som fattas i enlighet med förordningen är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol (artikel 40 första stycket). Regeln motsvarar till sin innebörd regeln om rätt till domstolsprövning i prospektdirektivet (artikel 26) även om de är olika utformade. Regeln i prospektdirektivet har genomförts i lagen om handel med finansiella instrument (8 kap. 1 §). Allmänna bestämmelser om krav på motivering av beslut finns i 32 § förvaltningslagen (2017:900). De förvaltningsbeslut som kan aktualiseras till följd av förslagen i denna promemoria är t.ex. Finansinspektionens beslut om att inte godkänna ett prospekt.

Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att sådana beslut av Finansinspektionen som får överklagas, prövas av allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Detta bör även gälla för Finansinspektionens beslut enligt kompletteringslagen. En bestämmelse om rätt till domstolsprövning av Finansinspektionens beslut bör införas i kompletteringslagen efter förebild av motsvarande bestämmelser på andra lagar på finansmarknadsområdet.

Möjligheten att överklaga beslut enligt EU-förordningar följer redan av förvaltningslagen (41 §).

I likhet med flera andra lagar på finansmarknadsområdet (se bl.a. 17 kap. 1 § femte stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 26 kap. 1 § fjärde stycket lagen om värdepappersmarknaden) bör det införas en generell bestämmelse i kompletteringslagen om att Finansinspektionen får besluta att förelägganden eller förbud enligt prospektförordningen eller enligt den lagen ska gälla omedelbart. En liknande bestämmelse finns i dag i lagen om handel med finansiella instrument (8 kap. 1 § tredje stycket). Det kan t.ex. röra sig om ett beslut om att förbjuda reklam (avsnitt 6.5).

Bestämmelser om dröjsmålstalan bör införas

Enligt prospektförordningen ska rätten till domstolsprövning gälla även i förhållande till bestämmelsen om granskning och godkännande av prospekt (artikel 20), om den behöriga myndigheten varken har beslutat att godkänna eller att avslå en ansökan om godkännande och inte heller har begärt några ändringar eller kompletterande information inom de tidsgränser som fastställs i bestämmelsen (artikel 40.2). Ett godkännande av ett prospekt ska ske inom tio arbetsdagar från det att ett utkast till prospekt lämnades in av en emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad (artikel 20.2). I det fall ett erbjudande till allmänheten gäller värdepapper som utfärdas av en emittent som inte har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som inte tidigare har erbjudit allmänheten värdepapper ska tidsfristen för godkännande vara 20 arbetsdagar (artikel 20.3). För prospekt som upprättas av s.k. frekventa emittenter (se artikel 9.11) ska tidsfristen för godkännande vara fem arbetsdagar (artikel 20.6). Regeln om rätt att överklaga även när den behöriga myndigheten inte har fattat ett beslut är ny och har ingen motsvarighet i prospektdirektivet.

I förvaltningslagen finns det allmänna bestämmelser om åtgärder om handläggningen försenas. Bestämmelserna ger en enskild som har inlett ett ärende en möjlighet att få en prövning av frågan om ett slutligt avgörande i ärendet uppehålls oskäligt länge (11, 12 och 49 §§). Förvaltningslagen är dock subsidiär, vilket innebär att om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från förvaltningslagen, tillämpas den bestämmelsen (4 §).

Särskilda bestämmelser om s.k. dröjsmålstalan finns i flera lagar på finansmarknadsområdet, bl.a. i lagen om värdepappersmarknaden (26 kap. 2 §). Bestämmelsen i den lagen har till en början införts för att genomföra det numera upphävda rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet, och har sedan anpassats till nyare direktiv, det senaste MiFID II (artikel 74.1 andra meningen). Bestämmelsen i lagen om värdepappersmarknaden avser rätt till domstolsprövning när den behöriga myndigheten inte har fattat beslut i ett ärende om tillstånd inom sex månader. Bestämmelsen innebär en möjlighet att begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol till att ärendet onödigt uppehålls om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd inte meddelat beslut inom sex månader. Vid en sådan dröjsmålstalan prövar domstolen i princip endast om ärendet är färdigt för avgörande och

om samtliga handlingar och uppgifter som behövs som underlag för beslutet har lämnats in. Om domstolen finner att ärendet är färdigt för avgörande börjar en ny period om sex månader att löpa. Om Finansinspektionen vid utgången av denna frist fortfarande inte har fattat något beslut i ärendet, ska det anses som att ansökan har avslagits. Först då kan sökanden överklaga och få en prövning i sak. En rätt till dröjsmålstalan finns även i lagen om bank- och finansieringsrörelse (17 kap. 2 §), lagen om värdepappersfonder (14 kap. 2 §) och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (16 kap. 2 §).

En bestämmelse om dröjsmålstalan som har förebild i bestämmelser i flera lagar på finansmarknadsområdet bör införas i kompletteringslagen. Om domstolen finner att ärendet är färdigt för avgörande bör tidsfristen för Finansinspektionens beslut vara kort. För enkelhets skull bör den vara densamma för alla typer av prospekt. Eftersom ärendet då redan har fördröjts ytterligare bör den sättas till den kortaste av de frister som gäller enligt prospektförordningen, nämligen fem dagar.

8.2 Dröjsmålstalan enligt andra EU-förordningar

Promemorians förslag: Om Finansinspektionen i ett ärende om registrering enligt EU-förordningen om europeiska riskkapitalfonder eller EU-förordningen om europeiska fonder för socialt företagande inte meddelar beslut inom två månader från det att ansökan gavs in, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden ska därefter få begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls. En begäran om förklaring ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom två månader från det att en förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits.

Skälen för promemorians förslag: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1991 av den 25 oktober 2017 om ändring av förordning nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande ska tillämpas fr.o.m. den 1 mars 2018 (artikel 3). Som framgår av namnet ändrar förordningen två andra EU-förordningar om europeiska riskkapitalfonder respektive europeiska fonder för socialt företagande.

Europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande är s.k. alternativa investeringsfonder för vilka det införts s.k. produktreglering på EU-nivå. EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder respektive europeiska fonder för socialt företagande tillämpas sedan den 22 juli 2013. Grundregleringen för förvaltare av alternativa investeringsfonder finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (ofta kallat AIFM-direktivet). Direktivet har genomförts i svensk rätt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Lagen omfattar även förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande (se prop. 2012/13:155 s. 382 f.)

Förordningarna om europeiska riskkapitalfonder respektive europeiska fonder för socialt företagande innebär att en fond som uppfyller de krav som uppställs i någon av förordningarna kan bli registrerad som en ”EuVECA” respektive en ”EuSEF”. Registreringen innebär att fonden får marknadsföras i hela EU under nämnda beteckning. De ändringar som har gjorts i förordningarna är av sådant slag att de inte påverkar befintliga bestämmelser i svensk rätt. I ett avseende krävs dock lagstiftningsåtgärder. Ändringarna innebär att den behöriga myndigheten ska meddela beslut i fråga om registrering senast två månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats (artiklarna 14 och 14a i förordningen om europeiska riskkapitalfonder och artiklarna 15 och 15a i förordningen om europeiska fonder för socialt företagande). Medlemsstaterna ska säkerställa att varje vägran att registrera ska motiveras och omfattas av rätten att överklaga inför en rättsvårdande, administrativ eller annan myndighet på nationell nivå (artikel 14b i förordningen om europeiska riskkapitalfonder och artikel 15b i förordningen om europeiska fonder). Att Finansinspektionens beslut ska motiveras följer av förvaltningslagen (32 §). Finansinspektionens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol (16 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Enligt förordningarna ska emellertid rätten att överklaga även tillämpas för det fall inget beslut om registrering har fattats inom två månader efter det att förvaltaren lämnat alla de begärda uppgifterna.

Som anges i avsnitt 8.1 finns det bestämmelser om s.k. dröjsmålstalan i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns (16 kap. 2 §). Dessa avser ärenden om tillstånd enligt den lagen och ärenden om överlämnande av underrättelse till en behörig myndighet i ett annat land inom EES. Om Finansinspektionen inte har meddelat beslut enligt de tidsfrister som gäller, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära en förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls. Om en förklaring lämnas och Finansinspektionen inte har meddelat beslut inom viss tid, ska ansökan anses ha avslagits. En motsvarande bestämmelse, som tar sikte på ärenden om registrering av europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande, bör införas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Tidsfristen för Finansinspektionens beslut efter det att en domstol bedömt att ärendet onödigt uppehålls bör vara två månader.

Hänvisningarna till förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande i den nya bestämmelsen bör vara dynamiska, dvs. avse förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

9 Samarbete med behöriga myndigheter i andra länder

9.1 Inledning

Medlemsstaternas behöriga myndigheter har enligt prospektförordningen skyldighet att samarbeta med varandra bl.a. genom att utbyta information och samarbeta om utredningar, tillsyn och kontroll om efterlevnad (artikel 33.1 och 33.3). De behöriga myndigheterna ska också samarbeta med Esma, och det samarbetet ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådet förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (i det följande benämnd Esmaförordningen) (artikel 33.1 och 34.1). En behörig myndighet får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner och utredningar på plats samt, under vissa förutsättningar, vägra att tillmötesgå en begäran om information eller samarbete (artikel 33.2 och 33.4). Det kan t.ex. handla om att rättsliga förfaranden redan har inletts för samma handlingar och mot samma personer i den berörda medlemsstaten (33.2 b). Om en behörig myndighet får en framställan från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion på plats eller en utredning kan myndigheten själv genomföra inspektionen eller utredningen, tillåta att den andra behöriga myndigheten deltar i inspektionen eller utredningen eller utse revisorer eller sakkunniga för att stödja eller utföra inspektionen eller utredningen (artikel 33.4 tredje stycket). De behöriga myndigheterna får hänskjuta frågor till Esma, t.ex. om en begäran om samarbete har avslagits (artikel 33.5).

9.2 Utbyte av information och tystnadsplikt

Regeringens bedömning: Det informationsutbyte som EU:s prospektförordning föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt prospektförordningen ska all information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna enligt förordningen och som avser affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att information får lämnas ut eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden (artikel 35.1). Tystnadsplikten gäller alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter (artikel 35.2). Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas

ut till någon annan person eller myndighet utom när det föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt (artikel 35.2).

Liknande regler om tystnadsplikt finns i marknadsmissbruksförordningen (artikel 27) och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (i det följande benämnd blankningsförordningen) (artikel 34). I förarbetena till lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning konstaterades att bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen uppfyllde de krav som ställs i marknadsmissbruksförordningen och blankningsförordningen och möjliggjorde det informationsutbyte som förordningarna föreskriver (prop. 2016/17:22 s. 175 f. respektive 2011/12:175 s. 31 f.).

För uppgifter som Finansinspektionen hämtar in från en behörig myndighet i ett annat land inom EES gäller sekretess för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen har fått om det följer av ett avtal med en mellanfolklig organisation som riksdagen har godkänt (30 kap. 7 § offentlighets- och sekretesslagen, förkortad OSL). I begreppet avtal ingår bl.a. rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen, förordningar och direktiv som utfärdas av EU:s institutioner (se bl.a. prop. 2006/07:110 s. 38 och 41 samt RÅ 2007 ref. 45). Sekretess gäller därmed för uppgifter om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen tar emot och som inte får lämnas ut enligt förordningen om referensvärden. Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller vidare sekretess för bl.a. uppgifter som en myndighet har fått från ett utländskt organ på grund av en bindande EU-rättsakt om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i det internationella samarbetet som avses i rättsakten försämras om uppgiften röjs (15 kap. 1 a § första stycket). Uppgiftens art eller karaktär saknar betydelse för bestämmelsens tillämpning (se prop. 2012/13:192 s. 30). Det raka skaderekvisitet i bestämmelsen innebär att det råder en presumtion för offentlighet och förutsätter att myndigheten i varje enskilt fall självständigt tar ställning till om ett utlämnande kan antas skada det framtida samarbetet, dvs. om sekretess råder för de aktuella uppgifterna enligt bestämmelsen. Av förarbetena till bestämmelsen framgår bl.a. att om ursprungsinnehavaren har en vetorätt när det gäller utlämnande av den aktuella uppgiften, och ursprungsinnehavaren motsätter sig ett utlämnande, kan det typiskt sett antas att samarbetet skulle försvåras om uppgiften lämnades ut (se prop. 2012/13:192 s. 34). Förordningens krav på att Finansinspektionen bara får lämna ut information som den fått från en annan behörig myndighet om inspektionen erhållit ett skriftligt godkännande från den behöriga myndigheten och att informationen bara lämnas ut för de ändamål för vilka myndigheten har gett sitt tillstånd, får mot denna bakgrund anses tillgodoses inom ramen för gällande rätt.

Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretess i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bl.a. värdepappersmarknaden för uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden under vissa villkor (30 kap. 4 §). Beträffande Finansinspektionens möjlighet att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter kan det således konstateras

att det kan komma att handla om uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som omfattas av sekretess. En svensk myndighets möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet regleras i samma lag (8 kap. 3 § OSL). Sekretessbelagda uppgifter får inte lämnas ut till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation, om inte utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen. Som konstaterats i flera tidigare lagstiftningsärenden på finansmarknadsområdet ger bestämmelsen Finansinspektionen goda möjligheter att i sitt arbete lämna ut handlingar och uppgifter till behöriga utländska myndigheter (se bl.a. prop. 2006/07:5 s. 350, prop. 2009/10:217 s. 27 f., prop. 2012/13:72 s. 34 samt prop. 2015/26:10 s. 211).

Mot bakgrund av det anförda, och i enlighet med den bedömning som har gjorts i tidigare lagstiftningsärenden på finansmarknadsområdet, bör det informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och med Esma som prospektförordningen föreskriver, kunna komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

9.3 Samarbete vid särskild begäran av – och vid överenskommelse med – en behörig myndighet i ett annat land inom EES

Regeringens bedömning: Det krävs inte några lagstiftningsåtgärder för att Finansinspektionen ska kunna vidta utredningsåtgärder på begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Det krävs inte heller några lagstiftningsåtgärder för att Finansinspektionen ska kunna ingå en överenskommelse med en behörig myndighet i ett annat land inom EES om tillsynen av annonsering vid gränsöverskridande situationer.

Skälen för promemorians bedömning: En behörig myndighet får enligt prospektförordningen begära bistånd av en annan behörig myndighet när det gäller inspektioner på plats eller utredningar (artikel 33.4 första stycket). Den behöriga myndigheten som tar emot en sådan begäran ska samarbeta i den mån det är möjligt och lämpligt. Om utredningen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att Esma samordnar inspektionen eller utredningen (artikel 33.4 andra stycket). Om en behörig myndighet får en framställan från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion på plats eller en utredning kan myndigheten själv genomföra inspektionen eller utredningen, tillåta att den andra behöriga myndigheten deltar i eller genomför inspektionen eller utredningen eller utse revisorer eller sakkunniga för att stödja eller utföra inspektionen eller utredningen (artikel 33.4 tredje stycket).

Behöriga myndigheter i olika medlemsstater ska enligt förordningen även kunna komma överens om tillsynen av annonsering i gränsöverskridande situationer där den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behåller kontrollen över efterlevnaden av förordningen (artikel 22.8). Varje sådan överenskommelse ska anmälas till Esma.

Förordningen ger alltså Finansinspektionen möjlighet att överlämna förvaltningsuppgifter som innebär myndighetsutövning till en annan behörig myndighet. Enligt regeringsformen kan en förvaltningsuppgift överlämnas till juridiska personer och enskilda individer (12 kap. 4 § andra stycket). Om uppgiften innefattar myndighetsutövning, krävs stöd i lag för överlämnandet. Eftersom förordningen är att jämställa med svensk lag krävs, i fråga om samarbete vid inspektioner på plats eller utredning, inte någon ytterligare överlåtelse av förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning i kompletteringslagen. I och med att Sverige har tillträtt Lissabonfördraget har den överlåtelse av beslutanderätt som förordningen förutsätter och som medger att en annan behörig myndighet i EES får delta i eller själv utföra kontroller och utredningar i Sverige redan skett (jfr prop. 2011/12:175 s. 33). Detsamma gäller när den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat utövar prospektförordningens tillsynsbefogenheter i hemmedlemsstatens ställe (enligt artikel 22.8). Några ytterligare åtgärder krävs därför inte.

9.4 Samarbetsavtal med tredjeland

Promemorians bedömning: Det krävs inte några lagändringar för att Finansinspektionen ska kunna komma överens om sådana samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer som avses i EU:s prospektförordning.

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska, efter begäran från en behörig myndighet i tredjeland som har behörighet att utöva tillsyn motsvarande den tillsyn som inspektionen utövar enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning, kunna lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Detta ska dock bara gälla i den utsträckning det följer av ett avtal om samarbete som Finansinspektionen, med stöd av regeringens bemyndigande, har ingått med den utländska myndigheten.

Skälen för promemorians bedömning och förslag: Enligt prospektförordningen ska behöriga myndigheter i vissa fall ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeland (artikel 30). Samarbetsavtalen är avsedda att säkerställa utbyte av information med tredjeland samt utsträcka räckvidden av förordningens bestämmelser utanför EU. En liknande bestämmelse finns i marknadsmissbruksförordningen (artikel 26). Liksom vid anpassningen av svensk rätt till den regeln i marknadsmissbruksförordningen görs bedömningen att den aktuella bestämmelsen i prospektförordningen (artikel 30) inte aktualiserar frågor om överlåtelse av rättsskipnings- eller förvaltningsuppgifter till annan stat eller utländskt organ enligt regeringsformen (10 kap. 8 §) (jfr prop. 2016/17:22 s. 178).

Ett avtal som Finansinspektionen ingår med tredjeland i syfte att utbyta information och verkställa de uppgifter som krävs enligt prospektförordningen är emellertid en sådan internationell överenskommelse som enligt regeringsformen som huvudregel ska ingås av regeringen. Av regeringsformen följer dock att regeringen får uppdra åt en förvaltningsmyndighet att ingå sådana internationella överenskommelser som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (10 kap. 2 §). Ett sådant uppdrag bör Finansinspektionen få genom en ändring i förordningen med instruktion för Finansinspektionen.

Som nämns i avsnitt 9.2 krävs för att sekretess ska gälla för uppgifter som inhämtas från tredjeland till följd av ett sådant avtal att riksdagen har godkänt avtal om detta (30 kap. 7 § OSL). Om Finansinspektionen i framtiden ingår ett avtal med tredjeland om informationsutbyte kan det diskuteras om riksdagen verkligen har godkänt detta avtal på det sätt som krävs enligt bestämmelsen. Sekretess gäller dock även för sådana uppgifter som Finansinspektionen har fått från en utländsk myndighet eller ett utländskt organ enligt något annat avtal, om regeringen meddelar föreskrifter om det (30 kap. 7 § första stycket andra meningen OSL). I offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) anges de myndigheter och organ som Finansinspektionen träffat avtal med och vars uppgifter omfattas av sekretess (8 §). Om Finansinspektionen avser att ingå ett avtal om informationsutbyte med en tillsynsmyndighet i tredjeland, bör Finansinspektionen därför anmäla detta till Finansdepartementet för att regeringen ska kunna meddela föreskrifter om att sekretess ska gälla för de uppgifter som inspektionen får enligt avtalet (jfr samma prop. s. 179).

Enligt lagen om handel med finansiella instrument har Finansinspektionen en möjlighet att, på begäran av en tillsynsmyndighet i tredjeland, lämna eller kontrollera information för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn (6 kap. 6 §). Bestämmelsen infördes i den lagen och flera andra lagar på finansmarknadsområdet i samband med att Sverige skulle ingå ett multilateralt samförståndsavtal om samråd, samarbete och informationsutbyte som tagits fram av Internationella organisationen för värdepapperstillsyn, IOSCO (prop. 2010/11:17 s. 20). Regeringen bedömde då att det fanns ett behov av att ge Finansinspektionen befogenhet att samarbeta och utbyta information med tillsynsmyndigheter i tredjeland i samma utsträckning som med tillsynsmyndigheter i ett annat land inom EES (samma prop. s. 19). Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen, i den omfattning det är möjligt enligt gällande rätt och i den utsträckning det följer av ett avtal om samarbete, ska bistå en utländsk myndighet med sådana uppgifter som den utländska myndigheten behöver för att utöva sin tillsyn (samma prop. s. 30). Det är fråga om åtgärder som Finansinspektionen gör inom ramen för inspektionens tillsynsområden. Finansinspektionen ska alltid göra en bedömning i det enskilda fallet om det finns lagliga förutsättningar att tillmötesgå den utländska myndighetens begäran med hänsyn till bl.a. offentlighets- och sekretesslagen. För att Finansinspektionen fortsatt ska kunna bistå en utländsk myndighet på prospektområdet på det sätt som beskrivs ovan bör en motsvarande bestämmelse införas i kompletteringslagen.

10 Rapportering av överträdelser

10.1 Inledning

Enligt prospektförordningen ska behöriga myndigheter etablera effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering till dem av faktiska och potentiella överträdelser av förordningen (artikel 41.1). Bland de mekanismer som behöriga myndigheter ska etablera ingår särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om faktiska eller potentiella överträdelser (artikel 41.2 a), lämpligt skydd för anställda som rapporterar om överträdelser mot vedergällning, diskriminering och andra former av orättvis behandling (artikel 41.2 b) samt identitets- och personuppgiftsskydd för både den som rapporterar och den som påstås vara ansvarig för en överträdelse (artikel 41.2 c). Sådana bestämmelser utgör ett viktigt led i ett ändamålsenligt skydd för s.k. visselblåsare. Det finns även en möjlighet för medlemsstaterna att föreskriva att ekonomiska incitament kan beviljas personer som lämnar information som leder till att en överträdelse kan beivras (artikel 41.3). Vidare ska medlemsstaterna kräva att arbetsgivare som bedriver verksamhet som regleras med avseende på finansiella tjänster ska inrätta lämpliga förfaranden genom vilka deras anställda kan rapportera faktiska eller potentiella överträdelser internt genom en särskild, oberoende och självständig kanal (artikel 41.4).

I avsnitt 10 lämnas de förslag och görs de bedömningar som föranleds av bestämmelserna om rapportering av överträdelser i prospektförordningen.

10.2 Krav på särskilda förfaranden för hur anmälningar ska omhändertas hos behöriga myndigheter

Promemorians bedömning: Kraven i EU:s prospektförordning på att behöriga myndigheter ska inrätta särskilda förfaranden för att ta emot och följa upp anmälningar om överträdelser av förordningen är tillgodosedda i gällande rätt.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt prospektförordningen ska behöriga myndigheter inrätta effektiva mekanismer för att främja och möjliggöra rapportering till dem om faktiska eller potentiella överträdelser av prospektförordningen (artikel 41.1). Mekanismerna ska inkludera särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter (artikel 41.2 a). Till skillnad från andra EU-rättsakter med liknande bestämmelser ställs det inte krav på medlemsstaterna att se till att behöriga myndigheter inrättar sådana system (jfr t.ex. artikel 32.1 i marknadsmissbruksförordningen), utan bestämmelsen riktar sig direkt till de behöriga myndigheterna.

Vid anpassningen av svensk rätt till marknadsmissbruksförordningen och vid genomförandet i svensk rätt av kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 av den 17 december 2015 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad avser rapportering till behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av den förordningen gjorde regeringen bedömningen att regler om bl.a. mekanismer för att möjliggöra och ta emot anmälningar borde införas i föreskrifter på förordningsnivå (prop. 2016/17:22 s. 303–308). Sådana föreskrifter finns nu i förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser. Bestämmelserna är utformade så att de omfattar anmälningar av överträdelser avseende regelverk på hela finansmarknadsområdet. Det innebär att Finansinspektionen redan har inrättat förfaranden för att ta emot anmälningar av överträdelser som gäller prospektregelverket.

10.3 Skydd för den som rapporterar mot att drabbas av repressalier

Promemorians bedömning: Kravet i EU:s prospektförordning på att de behöriga myndigheternas mekanismer ska omfatta skydd för anställda som anmäler överträdelser mot att drabbas av vedergällning, diskriminering eller andra former av orättvis behandling är uppfyllt i gällande rätt.

Möjligheten i EU:s prospektförordning att införa ekonomiska incitament till den som anmäler misstänkta överträdelser bör inte utnyttjas.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt prospektförordningen ska de mekanismer som behöriga myndigheter ska inrätta för att främja och möjliggöra rapportering inkludera ett lämpligt skydd för anställda med anställningsavtal som rapporterar om överträdelser, åtminstone mot vedergällning, diskriminering eller andra former av orättvis behandling (artikel 41.2 b).

I svensk rätt har det fram till nyligen inte funnits någon särskild skyddslagstiftning för arbetstagare som slår larm om missförhållanden. Vid arbetstagares larm har det därför tillämpats en rad olika rättsregler från olika rättsområden, bl.a. finns ett skydd i arbetsrätten genom kravet på saklig grund för uppsägning i lagen (1982:80) om anställningsskydd. Även rättsgrundsatsen om god sed på arbetsmarknaden ger visst skydd. Denna rättsgrundsats upprätthålls genom Arbetsdomstolens praxis på området och innebär bl.a. att omplacering under vissa förhållanden kan underkastas en rättslig prövning som liknar prövningen vid uppsägning (den s.k. bastubadarprincipen). Anställda i offentlig sektor har dessutom ett särskilt skydd om de använder sig av den grundlagsskyddade meddelarfriheten (se 3 kap. tryckfrihetsförordningen). Även enskildas rätt till yttrandefrihet enligt Europakonventionen, som gäller som lag, kan under vissa förutsättningar ge skydd mot repressalier för anställda som slagit larm om missförhållanden.

Den 1 januari 2017 trädde lagen (2016:749) om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden

i kraft (prop. 2015/16:128). Den lagen innebär att en arbetsgivare inte får utsätta en arbetstagare för repressalier på grund av att arbetstagaren slår larm om allvarliga missförhållanden i arbetsgivarens verksamhet. En arbetstagare som utsätts för en repressalie av arbetsgivaren i strid med den lagen har rätt till skadestånd. Även inhyrda som slår larm om allvarliga missförhållanden i inhyrarens verksamhet skyddas i förhållande till inhyraren. Lagen gäller utöver de bestämmelser som nämns ovan.

Vid genomförandet i svensk rätt av motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71.2 b), förde regeringen ett utförligt resonemang i fråga om skydd för arbetstagare som slår larm om missförhållanden (prop. 2013/14:228 s. 246). Regeringen konstaterade att de reglerna har stora likheter med dem i Europarådets civilrättsliga konvention om korruption (artikel 9). Vidare hänvisade regeringen till den bedömning avseende de reglerna som gjordes vid genomförandet av konventionen och konstaterade att svensk rätt ansetts uppfylla kraven. Sedan kapitaltäckningsdirektivet genomfördes har frågan om huruvida svensk rätt ger skydd för anställda som anmäler överträdelser mot att drabbas av repressalier m.m. varit föremål för överväganden inom ramen för lagstiftningsärenden med anledning av förordningen om värdepapperscentraler, Priip-förordningen, UCITS V-direktivet och MiFID II. Enligt de rättsakterna ska medlemsstaterna se till att anställda som anmäler överträdelser av institut har ett lämpligt skydd (artikel 65.2 b i förordningen om värdepapperscentraler, 28.2 b i Priip-förordningen, artikel 99d.2 b i UCITS-direktivet och artikel 73.1 andra stycket b i MiFID II). Som ett minimum ska de i vart fall inte drabbas av repressalier, diskriminering eller andra former av orättvis behandling. Även i de lagstiftningsärendena hänvisade regeringen till motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71.2 b) och de stora likheterna med reglerna i Europarådets civilrättsliga konvention om korruption (prop. 2015/16:10 s. 216, prop. 2016/17:78 s. 51 f., prop. 2015/16:170 s. 72 och prop. 2016/17:162 s. 514). Regeringen uttalade i de sammanhangen att det saknas anledning att göra en annan bedömning i fråga om behovet av särskilda genomförandeåtgärder i svensk rätt med anledning av de skyddsreglerna, än den som regeringen gjorde i fråga om motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet. Repressalieskyddet i prospektförordningen har stora likheter med motsvarande regler i nämnda EU-rättsakter. Det saknas skäl att frångå den bedömning som regeringen tidigare har gjort vid ändring av svensk rätt med anledning av de EU-rättsakterna. Några lagstiftningsåtgärder behöver således inte vidtas med anledning av repressalieskyddet i prospektförordningen.

I prospektförordningen finns också en möjlighet för medlemsstaterna att, under vissa förutsättningar, erbjuda ekonomiska incitament till s.k. visselblåsare som ett led i att uppmuntra anmälningar (artikel 41.3). Sådana ekonomiska incitament ska endast kunna ges när en person bidrar med information utan att vara skyldig att lämna informationen och informationen leder till ett ingripande mot en överträdelse av förordningen. En motsvarande bestämmelse finns i marknadsmissbruksförordningen (artikel 32.4). Vid anpassningen av svensk rätt till den förordningen bedömde regeringen att det inte fanns skäl att överväga att införa ekonomiska incitament för visselblåsare på marknadsmissbruksområdet (prop. 2016/17:22 s. 311). Inte heller på prospektområdet finns det sådana skäl.

10.4 Sekretess i Finansinspektionens verksamhet

Promemorians förslag: Sekretess ska gälla i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga om anmälan eller utsagan avser en överträdelse av bestämmelse i lag eller annan författning som gäller för den som omfattas av EU:s prospektförordning, om uppgiften kan avslöja den anmäldes identitet och det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att denne lider skada eller men.

Promemorians bedömning: Kravet i EU:s prospektförordning på att identiteten på den person som rapporterar en överträdelse av förordningen ska skyddas är uppfyllt i gällande rätt.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Prospektförordningen

I prospektförordningen ställs det krav på medlemsstaterna att införa bestämmelser som säkerställer skydd av personuppgifter, inbegripet skydd av identiteten avseende både den person som rapporterar en överträdelse och en fysisk person som påstås vara ansvarig för överträdelsen (artikel 41.2 c). Identitetsskyddet ska gälla under alla skeden av förfarandet, om inte ett offentliggörande krävs enligt nationell rätt i samband med utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden. Om t.ex. en fråga om sanktioner mot en fysisk eller juridisk person prövas hos Finansinspektionen eller domstol gäller alltså inte något krav på identitetsskydd enligt förordningen. Det torde vara rapportering av överträdelser av bestämmelser i förordningen eller bestämmelser som har antagits med stöd av förordningen som avses när det gäller skyddet för en anmälare respektive den anmälde.

Sekretess i Finansinspektionens verksamhet

I offentlighets- och sekretesslagen regleras den sekretess som gäller i Finansinspektionens verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden och försäkringsväsendet (30 kap. 4 §). Sekretess gäller för uppgift om affärs- eller driftförhållanden för den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs (punkt 1). Här gäller ett rakt skaderekvisit, dvs. en presumtion för offentlighet. När det gäller uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse med den som myndighetens verksamhet avser finns inget skaderekvisit utan sekretessen är absolut (punkt 2). Det kan noteras att tillämpningsområdet för bestämmelsen har utvidgats sedan den först infördes, från att endast avse tillsyn över vissa tillståndspliktiga institut till att numera avse tillsyn med avseende på värdepappersmarknaden (se prop. 1991/92:113 s. 130–133). Begreppet tillsyn ska inte ges en alltför snäv tolkning utan får anses omfatta alla de fall där en myndighet har en övervakande och styrande funktion (prop. 1979/80:2 Del A s. 233). Även verksamhet som syftar till att förhindra problem i

bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden och försäkringsväsendet kan klassas som tillsyn (prop. 2015/16:5 s. 708). Finansinspektionen kommer enligt prospektförordningen bl.a. att ha tillsyn över att den som är skyldig att upprätta prospekt uppfyller denna skyldighet. Eftersom tillsynen över att prospektförordningen följs omfattar värdepappersmarknaden, omfattas Finansinspektionens tillsyn över att prospektförordningen följs av bestämmelsens tillämpningsområde.

Skydd för anmälarens identitet

På motsvarande sätt som i prospektförordningen finns det krav på skydd för anmälarens identitet i andra EU-rättsakter på finansmarknadsområdet, bl.a. förordningen om värdepapperscentraler (artikel 65.2 d), kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71.2 d), Priip-förordningen (artikel 28.2 c), MiFID II (artikel 73.1 c) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (direktivet om försäkringsdistribution) (artikel 35.2 c). Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet infördes en ny bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen (30 kap. 4 b §) som innebär att sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av en bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet (prop. 2013/14:228 s. 254–259). Bestämmelsen tillgodoser även kravet på identitetsskydd för anmälaren enligt övriga ovan nämnda EU-rättsakter. Bestämmelsen är alltså tillämplig i den del av Finansinspektionens verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bl.a. värdepappersmarknaden, och anknyter därmed till tillämpningsområdet för den bestämmelse i samma lag som behandlas ovan (30 kap. 4 §). Det innebär att bestämmelsen omfattar den tillsyn som Finansinspektionen kommer att bedriva enligt prospektförordningen. Sekretess kommer därmed att gälla hos Finansinspektionen för uppgifter i en anmälan eller utsaga om överträdelser av prospektförordningen, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet. Detta krav i prospektförordningen är därmed tillgodosett i gällande rätt.

Det bör även framhållas att den tystnadsplikt som följer av sekretessen enligt den aktuella bestämmelsen har företräde framför rätten enligt tryckfrihetsförordningen (1 kap. 1 §) och yttrandefrihetsgrundlagen (1 kap. 1 och 2 §§) att meddela och offentliggöra uppgifter (30 kap. 30 § första stycket OSL).

Skydd för den anmäldes identitet

När det gäller frågan om skydd för den utpekade personens identitet kan följande konstateras. Kapitaltäckningsdirektivet innehåller inte något krav på medlemsstaterna att införa bestämmelser om ett sådant skydd men i likhet med prospektförordningen innehåller förordningen om värdepapperscentraler, Priip-förordningen, MiFID II och direktivet om försäkringsdistribution ett sådant krav. Frågan om skydd för den anmäldes identitet behandlades bl.a. i samband med införandet av nödvändiga lagändringar till följd av förordningen om värdepapperscentraler (prop.

2015/16:10 s. 226–229), Priip-förordningen (prop. 2016/17:78 s. 55–58) och MiFID II (prop. 2016/17:162 s. 515–519). När lagändringar till följd av förordningen om värdepapperscentraler skulle införas konstaterade regeringen bl.a. att någon sekretess för uppgift om identiteten på den som omfattas av en anmälan till Finansinspektionen inte förelåg sedan tidigare och föreslog en ny bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen (30 kap. 4 b § andra stycket). För att minimera ingreppet i offentlighetsprincipen gjorde regeringen bedömningen att bestämmelsen bara skulle reglera den situation som beskrevs i förordningen om värdepapperscentraler. Därefter har bestämmelsen utvidgats till att även omfatta en anmälan eller utsaga som avser överträdelse av bestämmelser som gäller för bl.a. värdepappersinstitut, den som utvecklar, ger råd eller säljer en Priip-produkt och försäkringsdistributörer. För att fullt ut uppfylla det krav på sekretess som uppställs i prospektförordningen bör bestämmelsen utvidgas till att även omfatta uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning. En anmälan kan avse någon som är skyldig att upprätta prospekt. En anmälan kan även handla om någon som har åsidosatt andra skyldigheter enligt förordningen, t.ex. att inte uppfylla kraven på innehållet i en annons (artikel 22). Det är därför lämpligt att utforma sekretesskyddet på så sätt att det gäller om anmälan eller utsagan avser en överträdelse av bestämmelse i lag eller annan författning som gäller för den som omfattas av prospektförordningen.

Prospektförordningens krav på identitetsskydd för den som anmälan avser är motiverat av andra skäl än vad som motiverar skydd för anmälarens identitet. Syftet med sekretessen avseende anmälaren är att göra det möjligt för personal att utan rädsla för repressalier kunna rapportera allvarliga överträdelser begångna inom företaget (prop. 2013/14:228 s. 257 f.). Något sådant syfte finns inte med sekretesskyddet för den som anmäls. Motivet för identitetsskydd för den anmälde är i stället integritetsskäl. Det kan finnas en risk för att den utpekade personen kan utsättas för andras missaktning om hans eller hennes namn blir känt. Samtidigt finns det ett påtagligt intresse av insyn i tillsynsmyndigheters verksamhet, inte minst när det gäller sådan samhällsekonomiskt betydelsefull tillsyn som förekommer på finansmarknadsområdet. Den aktuella bestämmelsen i offentlighets- och sekretesslagen omfattar ett skydd för den anmäldes identitet om uppgiften i en anmälan kan avslöja denna och det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den anmälde lider skada eller men (30 kap. 4 b § andra stycket 2). Det är alltså fråga om ett s.k. omvänt skaderekvisit.

I det här fallet gäller meddelarfriheten enligt tryckfrihetsförordningen (1 kap. 1 §) och yttrandefrihetsgrundlagen (1 kap. 1 och 2 §§). Det ska således vara tillåtet att muntligen lämna en uppgift till media eller själv publicera uppgiften trots att uppgiften är belagd med sekretess och trots att det föreligger förbud mot att lämna ut den handling där den sekretessbelagda uppgiften framgår.

10.5 Interna rapporteringssystem

Promemorians bedömning: Kravet i EU:s prospektförordning på att finansiella företag ska ha ändamålsenliga system och rutiner för att deras anställda internt ska kunna rapportera misstänka överträdelser av förordningens bestämmelser är tillgodosett i gällande rätt.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt prospektförordningen ska medlemsstaterna kräva att arbetsgivare som utför verksamhet som styrs av reglering avseende finansiella tjänster inför lämpliga förfaranden för att deras anställda internt ska kunna rapportera överträdelser av förordningen (artikel 41.4). Regeln kan jämföras med de nationella bestämmelser som införts på finansmarknadsområdet till följd av andra EU-rättsakter (se nedan).

Det anges inte i prospektförordningen vad som avses med arbetsgivare som utför verksamhet som styrs av reglering avseende finansiella tjänster. Motsvarande regel finns i marknadsmissbruksförordningen. I linje med den bedömning som gjordes vid anpassningen av svensk rätt till marknadsmissbruksförordningen bör skyldigheten i vart fall kunna begränsas till företag under Finansinspektionens tillsyn, dvs. tillståndspliktiga företag (prop. 2016/17:22 s. 318). I svensk rätt finns redan krav på tillhandahållande av ändamålsenliga interna rapporteringssystem i flera lagar på finansmarknadsområdet (se t.ex. 8 kap. 4 a § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 2 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 2 kap. 17 d § lagen om värdepappersfonder). Bestämmelserna genomför UCITS-direktivet (artikel 99.d 5) och kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71.3). Bestämmelserna har dock i regel inte begränsats till att avse överträdelser av respektive regelverk, utan omfattar misstänkta överträdelser av bestämmelser som gäller för de respektive bolagens verksamhet. De omfattar därmed även överträdelser av prospektförordningen. Dessa bestämmelser bör därför anses tillgodose förordningens krav.

11 Avgifter för Finansinspektionens verksamhet

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt EU:s prospektförordning eller lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

Företag som står under Finansinspektionens tillsyn ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s prospektförordning.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om avgifterna.

Skälen för promemorians förslag: Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statsbudgeten, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. De företag som står under Finansinspektionens tillsyn betalar årliga avgifter till inspektionen enligt förordningen

(2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. De årliga avgifterna ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen och övrig verksamhet som inte finansieras på annat sätt.

Finansinspektionen tar i dag ut avgifter för ansökningar och anmälningar enligt lagen om handel med finansiella instrument. Regeringen har meddelat föreskrifter om avgifterna i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Även Finansinspektionens verksamhet för prövning av ansökningar och anmälningar enligt prospektförordningen bör finansieras genom avgifter. Detsamma gäller Finansinspektionens granskning till följd av en ansökan om granskning av en erbjudandehandling eller ett dokument som upprättats i samband med en fusion eller delning (se avsnitt 12.1).

De nuvarande föreskrifterna har meddelats med stöd av ett bemyndigande från riksdagen i form av ett beslut (prop. 1989/90:138, bet. 1989/90:FiU38, rskr. 1989/90:289). Ändringar i regeringsformen som trädde i kraft den 1 januari 2011 innebär att bemyndiganden att meddela föreskrifter numera måste tas in i lag (8 kap. 1 § andra stycket regeringsformen). Övergångsbestämmelser till regeringsformen innebär att äldre bemyndiganden fortfarande kan tillämpas. Det är dock lämpligt att införa en bestämmelse i kompletteringslagen om att Finansinspektionen får ta ut avgifter och att regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna. Den verksamhet som bör bekostas genom avgifter består främst av att Finansinspektionen granskar och godkänner prospekt (artikel 20 i prospektförordningen) eller universella registreringsdokument (artikel 9.2 första stycket) och tar emot en anmälan t.ex. om universella registreringsdokument som inte kräver något förhandsgodkännande (se artiklarna 9.2 andra stycket och 20.10). Det finns även andra typer av ansökningar som skulle kunna föranleda en avgift. Exempelvis kan en emittent begära att prövningen av ansökan om godkännande av ett prospekt ska överlämnas till en behörig myndighet i ett annat land inom EES (artikel 20.8). Till skillnad från i dag kommer Finansinspektionen emellertid inte kunna ta ut någon avgift för underrättelse till behöriga myndigheter i andra länder om att ett prospekt har godkänts (jfr 2 kap. 35 § lagen om handel med finansiella instrument). Det följer av en uttrycklig bestämmelse i förordningen både när det gäller underrättelse om godkänt prospekt och om godkänt registreringsdokument eller universellt registreringsdokument (artiklarna 25.5 och 26.2). Bestämmelsen om avgifter i kompletteringslagen bör därför omfatta prövningen av ansökningar och anmälningar enligt prospektförordningen. Av prospektförordningen framgår att uppgifter om de avgifter som Finansinspektionen tar ut ska göras tillgängliga för allmänheten, åtminstone genom att de publiceras på inspektionens webbplats (artikel 20.10).

De företag som står under Finansinspektionens tillsyn betalar i dag årliga avgifter till inspektionen för inspektionens övervakning enligt lagen om handel med finansiella instrument, dvs. även avseende prospektregelverket (6 kap. 4 § och prop. 2004/05:158 s. 164). En motsvarande bestämmelse bör införas i kompletteringslagen. Sådana avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen och övrig verksamhet som inte finansieras på annat sätt. Dessa avgifter får

inspektionen – till skillnad från avgifter för prövningar – inte behålla utan de ska redovisas mot inkomsttitel på statens budget.

12 Offentliga uppköpserbjudanden, fusion och delning

12.1 Undantag från prospektskyldighet

Promemorians förslag: Kravet att vid ett offentligt uppköpserbjudande, en fusion eller en delning, där vederlaget till aktieägarna i målbolaget eller överlåtande bolag utgörs av överlåtbara värdepapper, upprätta ett dokument med information som är likvärdig med den i ett prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument. I dessa situationer ska det i stället finnas en möjlighet att ansöka om att Finansinspektionen ska granska om ett dokument innehåller den information som krävs för undantag från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt enligt prospektförordningen. Om Finansinspektionen inte bedömer att dokumentet innehåller den information som krävs, ska inspektionen meddela ett beslut om att ett prospekt ska upprättas.

Skälen för promemorians förslag: Kravet i prospektförordningen på att offentliggöra ett prospekt gäller inte för värdepapper som erbjuds som vederlag vid ett offentligt uppköpserbjudande eller som erbjuds eller tilldelas vid fusion eller delning av bolag (artikel 1.4 f och g samt 1.5 första stycket e och f). En förutsättning för att prospektskyldigheten inte ska gälla är att ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten har gjorts tillgängligt för allmänheten och offentliggörs i elektronisk form på samma sätt som ett prospekt. Kommissionen kan anta delegerade akter som anger vilken information som minst ska ingå i det dokument som ska offentliggöras (artikel 1.7). Någon sådan rättsakt har ännu inte antagits.

Även i prospektdirektivet finns undantag från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt för överlåtbara värdepapper som erbjuds som vederlag vid ett uppköpserbjudande eller som erbjuds eller tilldelas vid fusion eller delning av bolag (artikel 4.1 b och samt 4.2 c och d). Dessa undantag gäller under förutsättning att det finns ett dokument som den behöriga myndigheten anser innehålla information som är likvärdig med den i ett prospekt. De reglerna i prospektdirektivet har i svensk rätt genomförts i motsvarande bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument (2 kap. 5 § första stycket 2–4 och 6 § 3–5 samt 2 a kap. 3 och 6 §§, 2 b kap. och 2 c kap.). Enligt den lagen gäller de aktuella undantagen under förutsättning att Finansinspektionen har granskat dokumentationen och bedömt att den innehåller information som är likvärdig med den som ska finnas i ett prospekt. Om Finansinspektionen bedömer att informationen inte är likvärdig med den i ett prospekt ska inspektionen besluta att ett prospekt ska upprättas. I den motsatta situationen, dvs. att inspektionen bedömer

informationen som likvärdig, ska emellertid något beslut av den innebörden inte fattas. När det gäller de nu behandlade bestämmelserna i svensk rätt, se även tidigare förarbetsuttalanden (särskilt prop. 2004/05:158 s. 148–156, 188 och 190 och prop. 2011/12:129 s. 74 f.).

Eftersom det nu finns bestämmelser om när ett prospekt ska offentliggöras i en direkt tillämplig EU-förordning bör bestämmelserna om detta i lagen om handel med finansiella instrument utmönstras (se avsnitt 4.1). Det innebär att också de nu beskrivna undantagen från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt utmönstras ur den lagen. En följd av det är att förutsättningarna för undantagen förändras på det sättet att det inte längre krävs att Finansinspektionen har granskat och bedömt att dokumentationen vid ett offentligt uppköpserbjudande, en fusion eller en delning är likvärdig med den som ska ingå i ett prospekt. Finansinspektionen kommer i stället att kunna agera mot den som inte uppfyller förutsättningarna för undantag från prospektskyldighet med stöd av de bestämmelser som föreslås i avsnitten 6 och 7.

Även om kravet på Finansinspektionens granskning av om en erbjudandehandling eller ett dokument som tas fram vid en fusion eller delning av aktiebolag bör utmönstras ur lag kan det vara angeläget för en budgivare (vid ett offentligt uppköpserbjudande) eller de berörda bolagen (i en fusion eller en delning) att kunna påkalla en sådan granskning. Prospektförordningen bedöms inte hindra en ordning där en granskning av om det framtagna dokumentet innehåller den information som krävs för undantag från prospektskyldighet görs av den behöriga myndigheten på begäran av budgivaren eller de berörda bolagen. Det bör därför införas bestämmelser i kompletteringslagen som möjliggör en sådan granskning. En sådan granskning kan enligt systematiken i prospektförordningen inte få någon verkan i en annan medlemsstat, för det fall värdepapperen erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel där. På samma sätt som vid den granskning som sker enligt nuvarande bestämmelser bör Finansinspektionen, om inspektionen bedömer att dokumentet inte innehåller den information som krävs, fatta beslut om att ett prospekt ska upprättas (jfr 2 a kap. 6 §, 2 b kap. 3 § och 2 c kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument). Beslutet bör fattas inom samma tidsfrister som gäller för beslut om godkännande av prospekt enligt prospektförordningen (artikel 20.2–20.4). Liksom enligt nuvarande bestämmelser bör det inte komma i fråga att Finansinspektionen ska meddela ett beslut av innebörden att ett prospekt inte behöver upprättas. Emellertid kan inspektionen, på samma sätt som enligt nuvarande ordning, i ett sådant fall redan innan tidsfristen har löpt ut besluta att skriva av ärendet och upplysa budgivaren eller de berörda bolagen om detta.

12.2 Offentliggörande av och tillägg till erbjudandehandlingar

Promemorians förslag: För offentliggörande av och tillägg till erbjudandehandlingar ska vissa bestämmelser i prospektförordningen gälla. Finansinspektionen ska besluta att en sanktionsavgift ska tas ut av den som inte ansöker om godkännande av ett tillägg till en erbjudandehandling eller inte offentliggör ett sådant tillägg på rätt sätt. Sanktionsavgiften ska fastställas till som lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Skälen för promemorians förslag: Kravet att upprätta en erbjudandehandling med information om ett offentligt uppköpserbjudande följer inte av EU:s rättsakter om prospekt utan av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (direktivet om uppköpserbjudanden, se bl.a. prop. 2005/06:140). Bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument om vad en sådan erbjudandehandling ska innehålla bör därför i huvudsak behållas oförändrade (2 a kap.).

Vid genomförandet av direktivet om uppköpserbjudanden ansåg regeringen att samma regler bör gälla för offentliggörande av prospekt och erbjudandehandlingar (se samma prop. s. 51). I dag gäller följaktligen bestämmelser om offentliggörande av prospekt även för offentliggörande av erbjudandehandlingar. Detsamma gäller för bestämmelserna om tillägg till prospekt, Finansinspektionens godkännande av ett sådant tillägg och rätt för investerare att vid offentliggörande av ett tillägg återkalla sin anmälan eller sitt samtycke (2 a kap. 11 § lagen om handel med finansiella instrument).

Eftersom bestämmelserna om offentliggörande av och tillägg till prospekt ska utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument (se avsnitt 4.1) bör motsvarande bestämmelser för erbjudandehandlingar införas i den lagen. I de frågor om offentliggörande av och tillägg till erbjudandehandlingar där bestämmelser om prospekt tillämpas finns det fortfarande skäl att låta samma bestämmelser gälla för erbjudandehandlingar och prospekt. De bestämmelser som ska införas om offentliggörande av och tillägg till erbjudandehandlingar bör därför utformas som hänvisningar till relevanta regler i prospektförordningen (artiklarna 21.2, 21.5 första stycket och 21.11 samt 23.1 och 23.2).

Förslaget är förenligt med det ovan beskrivna undantaget från att offentliggöra ett prospekt när en erbjudandehandling offentliggjorts, som enligt prospektförordningen gäller under förutsättning att erbjudandehandlingen offentliggjorts på någon av vissa angivna webbplatser (artiklarna 1.4 f och 1.5 första stycket e samt 21.2). I detta avseende innebär förslaget inte någon skillnad i sak mot det som gäller i dag, eftersom bestämmelserna om offentliggörande i lagen om handel med finansiella instrument i fråga om erbjudandehandlingar innebär att offentliggörande alltid ska göras på budgivarens eller ett medverkande värdepappersinstituts webbplats (2 kap. 29 §). I andra avseenden gäller för erbjudandehandlingar i allt väsentligt detsamma i dag enligt hänvisningar till bestämmelserna om offentliggörande av och tillägg till prospekt och motsvarande

regler i prospektförordningen. Två skillnader i sak kan dock uppmärksammas. Den första avser den tid under vilken Finansinspektionen ska hålla en erbjudandehandling tillgänglig i elektronisk form på sin webbplats, vilken utökas från minst tolv månader till minst tio år (artikel 21.5 första stycket). I praktiken håller inspektionen dock redan i dag erbjudandehandlingar tillgängliga under den tid som krävs enligt prospektförordningen. Den andra rör tillägg till erbjudandehandlingar, där förslaget innebär att Finansinspektionen ska meddela beslut om godkännande av tillägget inom fem arbetsdagar i stället för nuvarande sju arbetsdagar (artikel 23.1, jfr 2 kap. 31 § lagen om handel med finansiella instrument).

Enligt gällande rätt ska Finansinspektionen besluta om en sanktionsavgift mot en budgivare som inte upprättar en erbjudandehandling eller offentliggör den på rätt sätt (6 kap. 3 a § 4 och 5 lagen om handel med finansiella instrument). Det finns emellertid ingen bestämmelse om sanktionsavgift när ett tillägg till en erbjudandehandling inte upprättas eller inte offentliggörs. En sådan bestämmelse bör införas. Nivån på sanktionsavgiften bör vara densamma som för en överträdelse som innebär att ett tillägg till prospekt inte har upprättats eller offentliggjorts, dvs. lägst 50 000 kronor och högst tio miljoner kronor.

12.3 Förbud mot uppköpserbjudanden och reklam för uppköpserbjudanden

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska få tillfälligt förbjuda

1. ett offentligt uppköpserbjudande om det finns skälig anledning att anta att det strider mot bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

2. reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande om det finns skälig anledning att anta att reklamen eller uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i någon av de lagarna.

Ett beslut om tillfälligt förbud ska få gälla under högst tio arbetsdagar.

Finansinspektionen ska få förbjuda

1. ett offentligt uppköpserbjudande om det strider mot bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

2. reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande om reklamen eller uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i någon av de lagarna.

Ett förbud mot ett offentligt uppköpserbjudande eller reklam för ett sådant erbjudande ska upphävas om uppköpserbjudandet eller reklamen inte längre strider mot lagen om handel med finansiella instrument eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

Skälen för promemorians förslag: Som nämns i avsnitt 12.2 finns regler om uppköpserbjudanden i direktivet om uppköpserbjudanden. Det direktivet innehåller inga uttryckliga regler om att den behöriga myndigheten ska kunna förbjuda ett uppköpserbjudande eller reklam för ett

uppköpserbjudande. Vid genomförandet i svensk rätt av prospektdirektivet och direktivet om uppköpserbjudanden togs i dessa avseenden in motsvarande bestämmelser för uppköpserbjudanden som för prospekt i lagen om handel med finansiella instrument (se prop. 2004/05:158 och prop. 2005/06:140 s. 75–77). Finansinspektionen kan enligt de bestämmelserna tillfälligt förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande om inspektionen har skälig anledning att anta att det strider mot lagen om handel med finansiella instrument. Förbudet får gälla i högst tio arbetsdagar (6 kap. 1 c § första stycket). Inspektionen får permanent förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande om det strider mot lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden (6 kap. 1 c § tredje stycket). Vidare får Finansinspektionen förbjuda reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande om inspektionen har skälig anledning att anta att uppköpserbjudandet strider mot lagen om handel med finansiella instrument. Om förbudet är tillfälligt får det gälla under högst tio arbetsdagar (6 kap. 1 d §).

I avsnitt 4.1 föreslås att motsvarande bestämmelser om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument. Bestämmelser om att Finansinspektionen får förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad föreslås i stället tas in i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se avsnitt 6.4). Detsamma gäller i fråga om reklam för ett sådant erbjudande eller upptagande (se avsnitt 6.5).

Bestämmelserna om förbud mot ett uppköpserbjudande och reklam för ett sådant erbjudande bör fortfarande så långt som möjligt utformas på samma sätt som motsvarande bestämmelser i förhållande till prospekt, dvs. som de bestämmelser som föreslås i avsnitten 6.4 och 6.5. Det innebär att de bör delas upp i bestämmelser om tillfälliga förbud och bestämmelser om förbud som inte är tillfälliga. Det innebär också att det bör tas in en bestämmelse om att ett förbud som inte är tillfälligt ska upphävas om uppköpserbjudandet eller reklamen inte längre strider mot lag. Vidare bör det, till skillnad från i nuvarande bestämmelse (6 kap. 1 d § lagen om handel med finansiella instrument), anges att ett förbud mot reklam för ett uppköpserbjudande får meddelas om reklamen strider mot lag.

Det finns även i övrigt anledning att göra vissa justeringar i bestämmelserna om förbud mot ett offentligt uppköpserbjudande eller reklam för ett sådant. Ett förbud mot ett uppköpserbjudande eller reklam för ett sådant bör, oavsett om förbudet är tillfälligt eller inte, kunna meddelas både i fråga om överträdelser av lagen om handel med finansiella instrument och lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden (jfr 6 kap. 1 c § första och tredje stycket samt 6 kap. 1 d §). För ett förbud mot reklam för ett offentligt uppköpserbjudande som inte är tillfälligt bör det – liksom i fråga om ett motsvarande förbud mot ett offentligt uppköpserbjudande – krävas att uppköpserbjudandet eller reklamen strider mot lag (jfr 6 kap. 1 d § samma lag).

13 Övriga frågor

13.1 Frivilligt upprättade prospekt

Promemorians förslag: Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska även omfatta frivilligt upprättade prospekt.

Skälen för promemorians förslag: I prospektförordningen finns en möjlighet att frivilligt upprätta ett prospekt om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad faller utanför prospektförordningens tillämpningsområde eller omfattas av ett undantag (artikel 4.1). Det motsvarar det som har gällt enligt prospektdirektivet (artikel 1.3). De reglerna i direktivet har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (2 kap. 8 §). I prospektförordningen anges uttryckligen att ett frivilligt prospekt som har godkänts av den behöriga myndigheten ska medföra alla obligatoriska rättigheter och skyldigheter enligt förordningen (artikel 4.2). Det kan finnas ett incitament att frivilligt upprätta ett prospekt för att kunna beviljas ett Europapass och därmed kunna erbjuda värdepapper i hela EES (skäl 23 till prospektförordningen). För att ett frivilligt upprättat prospekt ska omfattas av hela prospektregelverket bör det även omfattas av kompletteringslagen. Det bör därför införas en bestämmelse i kompletteringslagen om att den lagen även omfattar frivilligt upprättade prospekt.

13.2 Krav på innehållet i prospekt enligt förordningen om referensvärden

Promemorians förslag: I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska det tas in en upplysningsbestämmelse om att det för ett prospekt som avser värdepapper som hänvisar till ett referensvärde finns ytterligare bestämmelser om vad ett prospekt ska innehålla i förordningen om referensvärden.

Skälen för promemorians förslag: I förordningen om referensvärden (artikel 29.2) anges att om föremålet för ett prospekt som ska offentliggöras enligt prospektdirektivet utgörs av överlåtbara värdepapper eller andra investeringsprodukter som hänvisar till ett referensvärde ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad se till att prospektet även innehåller tydlig och väl synlig information om huruvida referensvärdet har tillhandahållits av en administratör som ingår i det register som har upprättats av Esma. Enligt prospektförordningen ska dels hänvisningar till prospektdirektivet anses som hänvisningar till den förordningen (artikel 46.2), dels med värdepapper avses överlåtbara värdepapper enligt den definition som finns i MiFID II (artikel 2 a i prospektförordningen). I lagrådsremissen Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden föreslås att det i lagen om handel med finansiella instrument ska tas in en

upplysningsbestämmelse om att det i förordningen om referensvärden finns ytterligare bestämmelser om vad ett prospekt ska innehålla. Bestämmelsen föreslås träda i kraft den 1 januari 2019. Förslaget i avsnitt 4.1 innebär att bestämmelserna om prospekt i lagen om handel med finansiella instrument ska utmönstras. Eftersom bestämmelser om innehållet i prospekt finns i en direkt tillämplig EU-förordning kommer det inte att finnas bestämmelser om innehållet i prospekt i kompletteringslagen. För att underlätta för tillämparen är det ändå lämpligt att i kompletteringslagen ta in en upplysningsbestämmelse om att förordningen om referensvärden innehåller bestämmelser om innehållet i ett prospekt som avser värdepapper som hänvisar till ett referensvärde.

13.3 Ansvaret för prospekt

Promemorians förslag: En person ska få göras ansvarig för uppgifter som ingår i eller saknas i sammanfattningen i ett prospekt eller en översättning av sammanfattningen bara om sammanfattningen eller översättningen är vilseledande eller felaktig i förhållande till de andra delarna av prospektet eller om sammanfattningen, tillsammans med de andra delarna av prospektet, inte förmedlar nyckelinformation.

Följdändringar ska göras i den bestämmelse i aktiebolagslagen som handlar om skadeståndsansvar för brister i ett prospekt. I lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska det införas en upplysningsbestämmelse om skadeståndsansvaret enligt aktiebolagslagen.

Skälen för promemorians förslag: Prospektförordningen innehåller även vissa civilrättsliga regler om ansvar för prospekt. Reglerna innebär att medlemsstaterna ska säkerställa att deras lagar och andra författningar om civilrättsligt ansvar är tillämpliga på dem som är ansvariga för den information som ges i ett prospekt (artikel 11.2 första stycket). Bestämmelser om skadeståndsansvar för innehållet i ett prospekt för en stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör i ett aktiebolag finns i aktiebolagslagen (2005:551) (29 kap. 1 §). En sådan person kan under vissa förutsättningar hållas ansvarig för skada som tillfogas genom överträdelser av bestämmelserna om innehållet i prospekt i lagen om handel med finansiella instrument. Bestämmelsen i aktiebolagslagen bör ändras så att den i stället hänvisar till prospektförordningen. Förslag till en mer detaljerad lagreglering av det civilrättsliga ansvaret för prospekt har lämnats i promemorian Prospektansvar (Ds 2013:16). Promemorian har dock ännu inte lett till lagstiftning.

I prospektförordningen anges samtidigt att medlemsstaterna ska begränsa det civilrättsliga ansvaret när det gäller innehållet i en prospektsammanfattning. Ansvar för innehållet i en sammanfattning ska kunna åläggas endast om sammanfattningen är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de övriga delarna av prospektet, eller om det i sammanfattningen, tillsammans med de övriga delarna av prospektet, saknas nyckelinformation till hjälp för investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper (artikel 11.2 andra stycket). Det motsvarar det som anges i prospektdirektivet (artikel 6.2 andra stycket). De reglerna i

direktivet har i svensk rätt genomförts i en motsvarande bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (2 kap. 15 §). I avsnitt 4.1 föreslås att bestämmelserna om prospekt i den lagen ska utmönstras. En motsvarande bestämmelse bör därför tas in i kompletteringslagen.

I avsnitt 7.3 föreslås att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot den som i ett prospekt eller tillägg till prospekt har utelämnat väsentlig information eller lämnat vilseledande eller felaktig information på ett sätt som är ägnat att påverka allmänhetens möjlighet att göra en välgrundad bedömning av bolaget eller erbjudandet. För att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot en emittent eller erbjudare för brister i sammanfattningen till ett prospekt bör samma förutsättningar vara uppfyllda som för utkrävande av civilrättsligt ansvar för sammanfattningen. Bestämmelsen om ansvar för brister i sammanfattningen bör således inte begränsas till civilrättsligt ansvar. En bestämmelse om denna ansvarsbegränsning tas lämpligen in i ett eget kapitel i kompletteringslagen. På så sätt kan kapitlet fyllas ut när det blir aktuellt att införa närmare bestämmelser om det civilrättsliga ansvaret för prospekt. I samma kapitel bör det även införas en upplysningsbestämmelse om skadeståndsansvaret enligt aktiebolagslagen.

13.4 Språket i prospekt och vissa prospektliknande dokument

Promemorians förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om på vilket språk ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument eller vissa prospektliknande dokument ska upprättas.

Skälen för promemorians förslag

Språket i prospekt, tillägg till prospekt och universella registreringsdokument

Prospektförordningen innehåller bestämmelser om det språk på vilket ett prospekt ska upprättas (artikel 27). Bestämmelsen gäller även för universella registreringsdokument (artikel 9.5). Språkvalet beror på vilket land som är hemmedlemsstat respektive värdmedlemsstat. De bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med det som anges i prospektdirektivet (artikel 19).

Dessa regler i prospektdirektivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument (2 kap. 21–23 §§) och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:17) om verksamhet på marknadsplatser (11 a kap). Huvudregeln är att ett prospekt som avser erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad i Sverige ska avfattas på svenska (2 kap. 21 § första stycket lagen om handel med finansiella instrument). Finansinspektionen har möjlighet att fatta beslut om språket i ett enskilt prospekt, t.ex. om erbjudandet eller upptagandet ska ske i ett annat land inom EES och inte i Sverige trots att Sverige är hemmedlemsstat (2 kap. 22 §). Ett sådant prospekt kan även avfattas på svenska eller på ett språk

som används allmänt i internationella finanskretsar, dvs. på engelska. I den motsatta situationen, dvs. när ett prospekt godkänns i ett annat land inom EES men avser erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad i Sverige, får prospektet avfattas på ett språk som används allmänt på de internationella finansiella marknaderna (2 kap. 23 §). Finansinspektionen får dock besluta att sammanfattningen i ett sådant prospekt ska översättas till svenska. Enligt Finansinspektionens föreskrifter om verksamhet på marknadsplatser får ett prospekt avfattas på engelska om den som upprättat prospektet har sitt säte i tredjeland, och värdepapperen huvudsakligen handlas på en handelsplats i tredjeland som motsvarar en reglerad marknad, om Sverige har valts som hemmedlemsstat eller om godkännande av prospektet har överlämnats till Sverige av en behörig myndighet i en annan medlemsstat enligt prospektdirektivet (11 a kap.).

Frågan om på vilket språk prospekt ska upprättas har varit föremål för diskussion i tidigare förarbeten (prop. 2011/12:129 s. 63). Diskussionen har handlat om huruvida prospekt bör upprättas på svenska eller engelska. Å ena sidan har det ansetts att det kan hämma konkurrensen på den svenska marknaden att ställa upp ett krav på svenska som huvudregel för prospekt som avser erbjudanden till allmänheten och upptagande till handel på en reglerad marknad i Sverige bl.a. eftersom flera andra länder har godtagit engelska som huvudregel. Förutom att förenkla för svenska emittenter att rikta sina erbjudanden till den internationella marknaden och därmed öka deras attraktionskraft, skulle en ökad möjlighet att godta prospekt på engelska kunna öka utländska företags intresse att notera sig i Sverige. En ökad attraktionskraft för den svenska värdepappersmarknaden skulle i sin tur gynna svenska företags kapitalförsörjning. Å andra sidan har regeringen med hänsyn till investerarskyddet och svenska konsumenters intresse av att förstå innehållet i ett prospekt ansett att det finns skäl för uppfattningen att ett prospekt som avser erbjudanden eller upptagande till handel i Sverige ska upprättas på svenska (samma prop. s. 64). Regeringen har anfört att även om det engelska språket behärskas av en stor del av befolkningen kan prospekt innehålla svårtillgänglig materia och begrepp som inte används i normalt språkbruk.

Bestämmelserna i prospektförordningen om på vilket språk prospekt ska upprättas är visserligen direkt tillämpliga. Eftersom språkkraven i förordningen är utformade på så sätt att ett prospekt i vissa fall ska avfattas på ett språk som en behörig myndighet ”godtar” bör det språk som ska godtas av Finansinspektionen bestämmas i nationell rätt. Vilket språk som godtas bör inte bestämmas i varje enskilt fall utan bör regleras i föreskrifter, även om sådana föreskrifter också kan ge utrymme för undantag i enskilda fall. Att prospekt enligt prospektförordningen ska avfattas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten torde inte hindra att det anges i lag vilket språk som är godtagbart. Mot bakgrund av att bestämmelserna kan behöva ändras och anpassas efter utvecklingen på finansmarknaderna är det dock lämpligt att språkkraven anges i föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om på vilket språk ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument ska upprättas.

Språket i vissa prospektliknande dokument

I prospektförordningen finns bestämmelser om undantag från prospektskyldighet (artikel 1.4 och 1.5). Vissa av undantagen förutsätter att dokument med visst innehåll upprättas och offentliggörs. Undantag från prospektskyldighet kan gälla vid upptagande till handel på en reglerad marknad, när värdepapperen redan har tagits upp till handel på en annan reglerad marknad (artikel 1.5 första stycket j). En av förutsättningarna för att undantaget ska vara tillämpligt är att ett dokument görs tillgängligt vars innehåll överensstämmer med innehållet i en prospektsammanfattning. Dokumentet ska upprättas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten (artikel 1.5 första stycket j v). Även när det gäller sådana dokument bör det införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk dokumentet ska upprättas.

En annan typ av prospektliknande handlingar rör de dokument som ska upprättas i samband med ett offentligt uppköpserbjudande, en fusion eller delning (artikel 1.4 f och g och 1.5 första stycket e och f). Dessa dokument behandlas i avsnitt 12.1. Eftersom kommissionen ännu inte har antagit några delegerade akter avseende innehållet i sådana dokument (jfr artikel 1.7 i prospektförordningen) är det oklart hur bestämmelserna om språk kommer att se ut. Även när det gäller dessa dokument bör det därför införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk dokumentet ska upprättas.

13.5 Språket när insiderinformation offentliggörs

Promemorians förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras.

Skälen för promemorians förslag: I marknadsmissbruksförordningen finns bestämmelser om offentliggörande av insiderinformation (artikel 17). En emittent som omfattas av bestämmelserna ska offentliggöra insiderinformation på ett sätt som ger allmänheten en snabb tillgång till informationen och möjlighet till en fullständig och korrekt bedömning i rätt tid. I förekommande fall ska insiderinformation också offentliggöras genom den officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21 i Europaparlamentets och rådet direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i det följande benämnt öppenhetsdirektivet. Vissa bestämmelser om hur insiderinformation ska offentliggöras finns också i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1055 av den 29 juni 2016 om fastställande av tekniska standarder vad gäller de tekniska villkoren för lämpligt offentliggörande av insiderinformation och för uppskjutande av offentliggörandet av insiderinformation i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr

596/2014. Frågan om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras regleras dock inte i dessa rättsakter.

Den officiellt utsedda mekanismen är i Sverige börsinformationsdatabasen. Den databasen upprätthålls av Finansinspektionen med stöd av en bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden (17 kap. 4 §). I den lagen finns också andra bestämmelser om offentliggörandet av information som ska offentliggöras av emittenter. Det finns även ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk information ska offentliggöras (17 kap. 5 § första stycket 2). Tidigare fanns det bestämmelser om offentliggörande av insiderinformation i den lagen, och bemyndigandet omfattade även sådan information. Den 1 februari 2017 utmönstrades dock bestämmelserna om insiderinformation eftersom skyldigheten att offentliggöra sådan information numera regleras i marknadsmissbruksförordningen (prop. 2016/17:22 s. 184–186 och 420 och SFS 2016:1313).

Föreskrifter om på vilket språk viss annan information som ska offentliggöras av emittenter ska offentliggöras finns i Finansinspektionens föreskrifter om verksamhet på marknadsplatser (10 kap. 8 §). Föreskrifterna genomför en regel i öppenhetsdirektivet enligt vilken s.k. obligatorisk information ska läggas fram på ett språk som den behöriga myndigheten godtar (artikel 20). Med obligatorisk information avses i öppenhetsdirektivet även insiderinformation (artikel 2.1 k). Det är således både möjligt och nödvändigt att införa bestämmelser om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om detta. Bestämmelser som kompletterar marknadsmissbruksförordningen finns samlade i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning. Bemyndigandet bör därför införas i den lagen.

13.6 Gröna obligationer

13.6.1 Utredningen om gröna obligationer

I december 2016 beslutade regeringen att uppdra åt en särskild utredare att analysera och lämna förslag på hur marknaden för gröna obligationer kan främjas (dir. 2016:109). Utredningen, som tog namnet Utredningen om gröna obligationer, redovisade sitt uppdrag i betänkandet Att främja gröna obligationer i december 2017 (SOU 2017:115). Utredningen föreslår bl.a. att det vid anpassningen av svensk rätt till prospektförordningen ska införas ett krav på sådan miljöinformation som relaterar till en grön obligation i regleringen av nyckelinformationens innehåll (betänkandet s. 241 f.). Utredningen pekar bl.a. på att det i prospektförordningen särskilt anges att miljömässiga, sociala eller styrningsrelaterade omständigheter kan utgöra sådana risker för emittenten och värdepapperet att information om faktorerna kan vara nödvändig att lämna (skäl 54). Utredningen konstaterar att kravet i förordningen på att nyckelinformation ska lämnas redan kan anses omfatta alla väsentliga element av en investering, t.ex. om den är grön eller inte. Samtidigt anser utredningen att det kan finnas ett signalvärde i att inkludera krav på miljörelaterad information i den svenska lagen när en sådan information är bärande för investeringen, som t.ex. är

fallet vid gröna obligationer. En sådan reglering skulle, enligt utredningen, kunna innebära en viss kodifiering av rådande marknadspraxis att lämna utvärdering från oberoende extern granskning tillsammans med erbjudandet om investering varför några direkt tillkommande kostnader inte bör bli aktuella. Utredningen anser därför att man i svensk lagstiftning bör använda möjligheten att införa en nationell bestämmelse om miljöinformation i prospekt som avser gröna obligationer.

13.6.2 Bör särskilda bestämmelser införas för prospekt som avser gröna obligationer?

Promemorians bedömning: Det bör inte införas något nationellt krav på att ange miljöinformation i prospekt som avser gröna obligationer.

Utredningens förslag avviker från promemorians bedömning. Enligt utredningens förslag ska det införas ett krav på sådan miljöinformation som relaterar till en grön obligation i regleringen av nyckelinformationens innehåll i ett prospekt.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Naturskyddsföreningen* är positivt inställd till förslaget under förutsättning att det omfattar samtliga finansiella produkter, dvs. inte enbart gröna obligationer, och att det definieras vad denna information ska innehålla samt hur den ska integreras i nyckeldokumentationen.

Skälen för promemorians bedömning: De nuvarande bestämmelserna om prospekt i svensk rätt genomför prospektdirektivet (se avsnitt 4.1). Ett prospekt som har godkänts i en medlemsstat ska vara giltigt i en annan medlemsstat. En rättslig ram för tillhandahållande av prospekt innehåller exakta krav för alla olika aspekter av prospektet och även små avvikelser i den rättsliga regleringen kan medföra betydande hinder för gränsöverskridande erbjudanden av värdepapper, upptagande till handel på flera reglerade marknader och unionens konsumentskyddsregler (skäl 5 till prospektförordningen). För att säkerställa att bestämmelserna tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen har det införts bestämmelser om offentliggörande av information i prospekt i en direkt tillämplig EU-förordning. Avvikande nationella bestämmelser får inte införas om det inte särskilt anges i förordningen. Prospektförordningen ger medlemsstaterna möjlighet att införa nationella informationskrav för erbjudanden av värdepapper vars sammanlagda belopp i unionen under en tolvmånadersperiod uppgår till högst ett visst tröskelvärde under vilket undantag kan göras från skyldigheten att upprätta prospekt. I avsnitt 5.2 föreslås att undantag från prospektskyldighet ska gälla för erbjudanden av värdepapper till allmänheten som inte överstiger 2,5 miljoner euro under en tolvmånadsperiod. Det finns alltså en möjlighet att i svensk rätt införa nationella bestämmelser för sådana erbjudanden vars värde uppgår till högst det beloppet. Utredningens förslag innebär emellertid inte att det ska införas särskilda krav för erbjudanden som inte omfattas av prospektskyldighet. Utredningens avsikt är snarare att prospekt som avser gröna obligationer ska innehålla information om miljöaspekter som kan vara viktiga för en investerare att känna till. Prospektförordningen lämnar inget utrymme för

en sådan reglering. Dessutom torde emissionsbeloppet för gröna obligationer i de flesta fall överstiga 2,5 miljoner euro, varför ett särskilt informationskrav för emissioner under den tröskeln inte skulle fylla någon funktion.

Särskilda krav som tar sikte på miljömässig information i ett prospekt – oavsett om det gäller gröna obligationer eller andra värdepapper – måste därför införas på EU-nivå för att kunna tillämpas i Sverige. Det saknas därför även förutsättningar för att tillgodose *Naturskyddsföreningens* önskemål. Det bör dock påpekas att det i prospektförordningen ställs krav på redovisning av riskfaktorer som är specifika för emittenten eller värdepapperen och som är väsentliga för att fatta ett välgrundat investeringsbeslut (artikel 16). Om en miljömässig risk är specifik och väsentlig så ska den anges i prospektet, oavsett vilken typ av prospekt det handlar om. Detta framgår uttryckligen av ett skäl till förordningen som infördes på begäran av Sverige under förhandlingarna i rådet. Där anges att bl.a. miljömässiga, sociala och företagsstyrningsrelaterade omständigheter kan utgöra specifika och väsentliga risker för emittenten och dess värdepapper och bör i så fall offentliggöras (skäl 54).

I slutet av 2016 tillsatte kommissionen en expertgrupp med syfte att analysera och rekommendera åtgärder för att främja hållbara investeringar och en hållbar finansmarknad inom EU. Expertgruppens rapport publicerades den 31 januari 2018 och ligger till grund för kommissionens handlingsplan för en hållbar tillväxt som presenterades den 8 mars (se faktapromemoria 2017/18:FPM63 Handlingsplan för hållbar tillväxt). I handlingsplanen aviserar kommissionen förslag inom tio åtgärdsområden. Ett åtgärdsförlag är att utveckla standarder och märkning för gröna finansiella produkter och inom ramen för detta specificera prospektets innehåll vid emissioner av gröna obligationer för att förse potentiella investerare med ytterligare information än den som krävs enligt prospektförordningen. Ett regelverk som uppfyller det syfte som utredningen om gröna obligationer föreslår på prospektområdet kan alltså komma att införas på EU-nivå.

14 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning samt ändringarna i lagen om handel med finansiella instrument, lagen om värdepappersmarknaden och offentlighets- och sekretesslagen, ska träda i kraft den 21 juli 2019. Detsamma gäller följdändringarna i andra lagar. Ändringarna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning ska träda i kraft den 1 juli 2019.

Ansökningar om godkännande av prospekt som har kommit in till Finansinspektionen före ikraftträdandet av lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning ska anses ha inkommit dagen för ikraftträdandet.

Äldre bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument ska gälla prospekt som har godkänts före den 21 juli 2019 till dess att prospektets giltighetstid löper ut eller senast till den 22 juli 2020. Äldre bestämmelser ska även gälla för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet av ändringarna i den lagen och lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

Skälen för promemorians förslag: Prospektförordningen trädde i kraft den tjugonde dagen efter det att den hade offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, och ska i huvudsak tillämpas fr.o.m. den 21 juli 2019 (artikel 49.1 och 49.2). Medlemsstaterna ska senast vid samma tidpunkt vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 11, 20.9, 31, 32 och 38–43 (artikel 49.3). Dessa regler rör främst den behöriga myndigheten och dess befogenheter att utreda och ingripa mot överträdelser av förordningen.

Vissa bestämmelser i förordningen som handlar om undantag från prospektskyldighet för vissa typer av värdepapper som tas upp till handel på en reglerad marknad började tillämpas den 21 juli 2017 (artikel 1.5 första stycket a–c och 1.5 andra stycket). Vissa bestämmelser som handlar om undantag från prospektskyldighet när värdet på värdepapperen uppgår till ett visst tröskelvärde ska börja tillämpas den 21 juli 2018 (artiklarna 1.3 och 3.2). Prospektförordningen är direkt tillämplig och ska alltså gälla som svensk lag fr.o.m. de ovan angivna datumen. De lagändringar som krävs för att anpassa den svenska lagstiftningen till bestämmelserna i förordningen om de undantag från prospektskyldighet som började gälla den 21 juli 2017 har inte kunnat träda i kraft vid den tidpunkten. Finansinspektionen publicerade i juli 2017 information på sin webbplats om att två av de undantag från prospektskyldighet som föreskrivs i förordningen skulle börja tillämpas den 21 juli samma år. De bestämmelser i förordningen som börjar gälla den 21 juli 2018 ger en möjlighet för en medlemsstat att införa undantag från prospektskyldighet avseende erbjudanden som understiger ett visst tröskelvärde och kräver alltså inte några lagändringar om möjligheten inte utnyttjas.

De lagändringar som krävs till följd av förordningen bör genomföras samtidigt och träda i kraft den 21 juli 2019.

Ändringen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kompletterar förordningen om europeiska riskkapitalfonder i den lydelse som ska tillämpas sedan den 3 mars 2018. Den bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2019. Detsamma bör gälla ändringen i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.

Prospektförordningen innehåller en övergångsbestämmelse som innebär att prospekt som godkänns enligt nationella lagar som införlivar prospektdirektivet före den 21 juli 2019 ska fortsätta regleras enligt den nationella lagen till dess att prospektets giltighetstid löper ut eller till dess att tolv månader har förflutit efter det datumet, beroende på vad som inträffar först (artikel 46.3). Det bör därför anges i en övergångsbestämmelse till ändringarna i lagen om handel med finansiella instrument att äldre bestämmelser ska gälla prospekt som har godkänts före den 21 juli 2019 till dess att prospektets giltighetstid löper ut eller senast till den 22 juli 2020. I en

övergångsbestämmelse till kompletteringslagen bör det hänvisas till den övergångsbestämmelsen.

Ansökningar om godkännande av prospekt som har kommit in till Finansinspektionen före den 21 juli 2019 men ännu inte prövats, ska handläggas enligt prospektförordningen. Det är rimligt att utsträcka Finansinspektionens handläggningstid för sådana prospekt. Därför bör det i en övergångsbestämmelse till kompletteringslagen anges att en sådan ansökan ska anses ha inkommit den dag lagen träder i kraft.

I regeringsformen finns ett förbud mot retroaktiv strafflagstiftning (2 kap. 10 §). Förbudet omfattar formellt inte administrativa sanktioner. Enligt förarbetena skulle det emellertid innebära ett kringgående av förbudet att ge retroaktiv verkan åt administrativa sanktioner av uppenbart repressiv, straffliknande karaktär (prop. 1975/76:209 s. 125). Bestämmelserna i kompletteringslagen om sanktioner för överträdelser av prospektförordningen bör inte ges retroaktiv verkan. Sanktioner bör därför inte få beslutas för överträdelser som har ägt rum före den lagens ikraftträdande. Detta bör anges i en övergångsbestämmelse till kompletteringslagen. I lagen om handel med finansiella instrument bör det i en övergångsbestämmelse även anges att äldre bestämmelser i den lagen ska gälla för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Det bedöms inte finns något behov av övergångsbestämmelser i fråga om de lagändringar som rör offentliga uppköpserbjudanden, fusion och delning.

15 Förslagens konsekvenser

15.1 Förslagets syfte och alternativa lösningar

I denna promemoria föreslås en ny lag som kompletterar prospektförordningen. Prospektförordningen upphäver prospektdirektivet. De nya och ändrade krav för upprättande av prospekt som finns i förordningen syftar till att underlätta för företag, särskilt små och medelstora företag samt tillväxtföretag, att anskaffa kapital på kapitalmarknaderna utan att investerarskyddet försämras. I denna kontext utgörs investerarskyddet av lättförståelig, relevant och tillräckligt detaljerad information som ska kunna ligga till grund för väl underbyggda investeringsbeslut.

I förordningen förutsätts att medlemsstaterna ger den behöriga myndigheten nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter. Vidare förutsätter förordningen att nationella bestämmelser införs om bl.a. sanktioner och system för rapportering av överträdelser av förordningen. För att ge förordningen genomslag i svensk rätt krävs därför att Sverige inför bestämmelser i de relevanta avseendena. Genom förslagen tillgodo-ses förordningens krav avseende kompletterande reglering i nationell rätt. Eftersom det anges i förordningen vilka befogenheter och sanktionsmöjligheter som de behöriga myndigheterna ska ha tillgång till är valmöjligheten för medlemsstaterna begränsad. En medlemsstat kan dock välja att gå längre än vad som anges i förordningen. I denna promemoria föreslås inte att de svenska bestämmelserna om befogenheter och sanktioner ska

vara mer långtgående än vad som krävs (avsnitt 7). I dessa avseenden torde det inte finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller åtgärder som är nödvändiga för att anpassa den svenska lagstiftningen till förordningen. Om Sverige inte gör nödvändiga anpassningar av lagstiftningen är det sannolikt att kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Att avstå från att införa nödvändiga bestämmelser utgör alltså inte något alternativ.

Det finns dock utrymme för att välja olika lösningar när det gäller prospektkrav för vissa erbjudanden av värdepapper till allmänheten. En medlemsstat får besluta om undantag från prospektskyldighet för erbjudanden av värdepapper till allmänheten om det sammanlagda vederlaget för varje sådant erbjudande inom unionen under en tolvmånadersperiod är lägre än åtta miljoner euro (artikel 3.2). Det står medlemsstaterna fritt att fastställa ett tröskelvärde mellan en miljon euro och åtta miljoner euro med hänsyn till den nivå på det inhemska investerarskyddet som de finner lämplig (skäl 13 i förordningen). Under detta tröskelvärde får medlemsstaterna fastställa andra informationskrav på nationell nivå i den mån dessa krav inte utgör en oproportionell eller onödig börda i förhållande till sådana undantagna erbjudanden av värdepapper. I förordningen höjs således tröskelvärdet 5 miljoner euro till åtta miljoner euro. Den nedre gränsen för när en medlemsstat kan införa ett prospektkrav ändras också från 100 000 euro till en miljon euro. Sverige har för närvarande en tröskel på 2,5 miljoner euro. I promemorian föreslås att Sverige ska behålla det tröskelvärde som gäller i dag. Ett alternativ skulle naturligtvis vara att höja tröskelvärdet, vilket hade resulterat i ett sämre investerarskydd och risk för försämrat förtroende för kapitalmarknaden (se avsnitt 5).

För att undantaget från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt vid ett offentligt uppköpserbjudande eller en fusion eller delning av aktiebolag ska vara tillämpligt krävs idag att dokumentationen för uppköpserbjudandet, fusionen eller delningen granskats av Finansinspektionen. Förordningen innehåller inget motsvarande krav på granskning. Det föreslås dock bestämmelser som innebär att det ska finnas en möjlighet att vid ett offentligt uppköpserbjudande eller en fusion eller en delning av aktiebolag påkalla Finansinspektionens granskning av den dokumentation som upprättats i syfte att få en bedömning av om dokumentationen innehåller sådan information att den kan ersätta ett prospekt (avsnitt 12.1). Detta förslag är således inget som krävs enligt prospektförordningen, men är till fördel för de emittenter som avser att använda sig av nämnda undantag.

I denna promemoria finns även förslag om att införa bestämmelser om dröjsmålstalan när det gäller en ansökan om registrering enligt förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande (avsnitt 8.2). Det föreslås även ett nytt bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras (avsnitt 13.5). Dessa förslag tillgodoser de krav som ställs i nämnda EU-förordningar respektive i öppenhetsdirektivet. Något relevant alternativ till förslagen finns således inte. Förslagen kan inte heller anses ha sådana konsekvenser att de bör redovisas särskilt.

15.2 Kostnader och andra konsekvenser

15.2.1 Berörda aktörer

Förordningen och de kompletteringar i svensk rätt som föreslås berör främst emittenter, erbjudare av värdepapper, personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, finansiella mellanhänder, Finansinspektionen och investerare (både professionella investerare och konsumenter). Förordningen är avsedd att underlätta för företag att i högre utsträckning kunna använda sig av kapitalmarknadsfinansiering genom att underlätta upprättande av olika typer av prospekt och minska kostnaderna för desamma, att ge investerare och konsumenter mer relevant och bättre strukturerad information som underlag till välavvägda investeringsbeslut, att ge de behöriga myndigheterna de befogenheter och verktyg som behövs för att övervaka marknaden och intressenter en möjlighet att vända sig till domstolar när så krävs. Förordningens krav påverkar också indirekt handelsplatser genom att de kan få effekter för hur många företag som väljer att ansöka om upptagande av värdepapper till handel på dessa.

15.2.2 Konsekvenser för företag

Effekter på konkurrensförmåga

Förslagen i denna promemoria rör i huvudsak Finansinspektionens arbete, dvs. inspektionens utredningsbefogenheter och ingripandebefogenheter. Förslagen kan därför inte anses ha några direkta effekter på företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Samtidigt föreslås att Finansinspektionen ingripandebefogenheter ska utvidgas i förhållande till gällande rätt, vilket kan påverka företag. De skyldigheter som kan åsidosättas och därmed föranleda ett ingripande följer emellertid av förordningen och är alltså inte en effekt av promemorians förslag (se nedan). Däremot kan frågan om vilket tröskelvärde som ska gälla för prospektskyldighet ha effekter på de berörda företagens konkurrensförmåga. Bedömningarna i den delen redovisas i avsnitt 5.2.

Kostnader för att upprätta prospekt

När det gäller förordningens konsekvenser för emittenter, erbjudare av värdepapper och investerare hänvisas till kommissionens konsekvensanalys (Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the prospectus to be published when securities are offered to the public or admitted to trading, SWD(2015) 255 final). Där görs bedömningen att förordningen kommer att effektivisera företagens, särskilt små och medelstora företags och tillväxtföretags, möjlighet till kapitalanskaffning och bidra till kapitalmarknadsunionen utan att försämra investerarskyddet. Enligt kommissionen godkändes 4 000 prospekt inom EU mellan åren 2013 och 2014. Kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt i EU uppskattas till i genomsnitt 1 000 000 euro. Kostnader för att upprätta prospekt för icke-aktierelaterade värdepapper uppskattas i genomsnitt uppgå till en fjärdedel av kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt. Juridiska kostnader utgör 40 procent eller mer

av de sammanlagda kostnader som uppkommer när ett prospekt upprättas. Kostnaderna är särskilt kännbara för små och medelstora företag vars kostnader i proportion till anskaffat kapital är höga (avsnitt 3.2.1 i kommissionens konsekvensanalys). Det bör noteras att det finns mycket begränsad data när det gäller kostnader och att intervallet för uppskattade kostnader är mycket brett. Kommissionen påpekar därför att det är svårt att dra några generella slutsatser angående exakta kostnader (avsnitt 3.2.1 i kommissionens konsekvensanalys).

Enligt den uppskattning som Finansinspektionen gjorde år 2015 uppgår kostnaden för att upprätta ett aktieprospekt i Sverige till mellan 43 000 euro och 118 000 euro (se avsnitt 5.2). I likhet med i andra medlemsstater är kostnaderna för att upprätta ett prospekt för andra typer av värdepapper betydligt lägre (ca en fjärdedel) medan kostnaden för att upprätta ett prospekt inför en börsnotering (IPO-prospekt) är betydligt högre. Jämfört med genomsnittet i EU förefaller kostnaderna för att upprätta ett prospekt i Sverige relativt låga (se avsnitt 5.2).

Tröskeln för prospektskyldighet

I kommissionens konsekvensanalys finns ingen uppskattning av effekten av en höjning av tröskeln för prospektskyldighet till åtta miljoner euro. Anledningen är att kommissionens ursprungliga förslag avsåg en höjning av tröskeln till tio miljoner euro men detta ändrades under förhandlingarna i Europaparlamentet och rådet till åtta miljoner euro. Med en tröskel på tio miljoner euro uppskattade kommissionen att tre procent av de prospekt som godkändes under åren 2013 och 2014 inte skulle omfattas av prospektkrav (avsnitt 5.1.2 i kommissionens konsekvensanalys). Enligt kommissionen beror kostnadsbesparingen i olika medlemsstater på var de lägger tröskeln nationellt eftersom medlemsstaterna kan välja om prospektskyldighet ska gälla i intervallet en till åtta miljoner euro. Uppskattningen förefaller inte vara relevant för Sverige, eftersom ca 50 procent av godkända prospekt åren 2015–2017 avsåg erbjudanden av aktier till allmänheten under åtta miljoner euro. I avsnitt 5.2 föreslås att nuvarande tröskel på 2,5 miljoner euro ska behållas i svensk rätt, varför förordningen i denna del inte får några konsekvenser i Sverige.

EU-tillväxtprospektet

Som framgår i avsnitt 3.2.4 innebär förordningen att bl.a. små och medelstora företag som uppfyller vissa krav, och inte har värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad, kan upprätta ett enklare och standardiserat EU-tillväxtprospekt. Syftet med denna möjlighet är att minska de administrativa bördorna för dessa företag. Som framgår i avsnitt 5.2 uppskattar kommissionen att det nya EU-tillväxtprospektet skulle innebära en kostnadsbesparing för de företag som kan använda sig av det på ca 20 procent. En tjugoprocentig kostnadsminskning för aktieprospekt i Sverige motsvarar en kostnadsbesparing på mellan 8 600 och 23 600 euro per prospekt. Det är dock osäkert om kostnadsbesparingen i Sverige blir 20 procent eftersom kostnaden för att upprätta ett prospekt är olika i olika medlemsstater och är relativt låg i Sverige jämfört med motsvarande kostnadsuppskattning för hela EU.

Övriga förenklingar som införs genom förordningen

Förordningen innehåller flera andra ändringar för att effektivisera informationsgivningen till investerare. I avsnitt 3.2.4 beskrivs en sådan ändring som gäller förenklingar i samband med upprättande av prospekt för sekundäremissioner. Enligt kommissionen kan detta ha en positiv effekt på likviditeten på marknaden och innebära avsevärda kostnadsbesparingar för företag. Enligt den data som 21 medlemsstater har lämnat till kommissionen avsåg ungefär 70 procent av alla godkända aktieprospekt under åren 2013 och 2014 sekundäremissioner. Enligt kommissionens uppskattning är kostnaderna för detta förenklade prospekt 20 procent lägre jämfört med att upprätta ett fullständigt prospekt och skulle innebära att 17,5 procent av alla godkända prospekt (inte bara aktieprospekt) skulle kunna upprättas som ett förenklat prospekt för sekundäremissioner. Kommissionen uppskattar att de sammanlagda kostnadsbesparingarna i EU kan uppgå till 130 miljoner euro (avsnitt 5.2.2. i kommissionens konsekvensanalys).

En annan effektiviseringsåtgärd gäller frekventa emittenter som, om de uppfyller vissa krav, ges möjlighet att använda ett universellt registreringsdokument som en del av ett prospekt (se avsnitt 3.2.3). Dessa emittenter får ett snabbspår till prospektgodkännande hos den behöriga myndigheten genom att tidsfristen för myndigheten att underrätta emittenten om sitt beslut om godkännande av ett prospekt minskas från 10 till 5 dagar. Enligt kommissionen kan användning av det universella registreringsdokumentet innebära att emittenter kan dra fördel av gynnsamma marknadsför-hållanden även om det är svårt att göra en uppskattning av de ekonomiska effekterna av användningen av denna möjlighet (avsnitt 5.2.2 i kommissionens konsekvensanalys).

15.2.3 Konsekvenser för investerare inklusive konsumenter

Förordningen syftar bl.a. till att öka företags användning av kapitalmarknaderna för finansiering. Det bör i sin tur innebära ökade investeringsmöjligheter för investerare. Som framgår i avsnitt 5.2 är noteringsklimatet i Sverige mycket bra jämfört med resten av EU. Några märkbara konsekvenser på investeringsmöjligheterna är det därför svårt att räkna med. Flera bestämmelser i förordningen, bl.a. när det gäller prospektsammanfattningen, är dock avsedda att göra informationen i prospektet mer användbar och relevant vilket bör innebära ett bättre beslutsunderlag och ett förstärkt skydd för investerare. Sådana positiva konsekvenser för investerare är hänförliga till prospektförordningen och inte till förslagen i promemorian. Förslaget att behålla tröskeln för prospektskyldighet på nuvarande nivå (avsnitt 5.2) innebär dock att i det avseendet kommer samma nivå på investerarskyddet som i dag att gälla även i fortsättningen.

15.2.4 Konsekvenser för Finansinspektionen

Förslagen innebär att Finansinspektionen även i fortsättningen ska vara behörig myndighet på prospektområdet. Vidare föreslås att Finansinspektionen får utökade utrednings- och ingripandebefogenheter. Utöver regleringen i förordningen och de bestämmelser som föreslås i denna promemoria kommer ytterligare bestämmelser att finnas i delegerade akter och s.k. tekniska standarder för tillsyn eller genomförande som antas av kommissionen. Av förordningen följer även att Finansinspektionen har en allmän skyldighet att samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och med Esma. Förordningens krav och de utökade befogenheter för Finansinspektionen som föreslås är inte sådana att de kan förväntas medföra ett ökat behov av resurser för inspektionen. Kostnaderna ska därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

De kostnader som uppstår för Finansinspektionen i samband med tillsynen över att prospektförordningen följs ska enligt förslagen finansieras via anslag på statens budget. Kostnaderna debiteras därefter de företag som står under tillsyn genom årliga avgifter på samma sätt som i dag. Vidare kommer Finansinspektionen även i fortsättningen att kunna ta ut en avgift för prövning av ärenden som ska täcka kostnaden för granskning inför godkännande av prospekt. Finansinspektionen kommer även att kunna ta ut en avgift för granskning av universella registreringsdokument (se avsnitt 11).

15.2.5 Konsekvenser för Sveriges domstolar

Finansinspektionen har fattat sanktionsbeslut på prospektområdet i tre ärenden sedan år 2015. Ett beslut har överklagats. Finansinspektionen beslut avseende godkännande av prospekt har inte överklagats. De utökade ingripandebefogenheter som Finansinspektionen föreslås få kan inte antas leda till någon märkbar ökning av antalet beslut. De kan därmed inte heller anses medföra någon ökning av antalet mål hos allmän förvaltningsdomstol.

15.2.6 Övriga konsekvenser

Förslagen i denna promemoria kan inte anses få några konsekvenser för Kronofogdemyndighetens verksamhet.

När det gäller tidpunkten för ikraftträdande görs i avsnitt 14 bedömningen att den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning bör träda i kraft den 21 juli 2019 eftersom det är då berörda bestämmelser i förordningen ska börja tillämpas. Det kan inte anses finnas något behov av särskilda informationsinsatser med anledningen av förslagen i promemorian.

I övrigt kan förslagen inte anses medföra några sådana konsekvenser som behöver redovisas enligt förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

16 Författningskommentar

16.1 Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

I paragrafen anges den EU-rättsakt som lagen kompletterar och som i lagen benämns EU:s prospektförordning. De termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i den förordningen.

Hänvisningen till prospektförordningen är i denna paragraf, liksom i övrigt i lagen, utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitten 4.1 och 4.3.

2 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om frivilligt upprättade prospekt.

En emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad kan ansöka om godkännande av ett prospekt trots att prospektskyldighet inte föreligger. Om t.ex. en emission understiger tröskelvärdet för prospektskyldighet kan prospekt ändå upprättas i syfte att få Europapass och därigenom kunna erbjuda värdepapperen också i andra länder (skäl 23 till prospektförordningen). Paragrafen innebär att även ett sådant prospekt omfattas av lagen. Detta överensstämmer med artikel 4 i prospektförordningen. Därmed blir bl.a. bestämmelserna i lagen om ansvar för prospekt (4 kap. 2 §) och ingripande till följd av vilseledande uppgifter i ett prospekt (5 kap. 2 §) tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

3 §

Paragrafen innehåller en hänvisning till marknadsföringslagen som klargör att även den lagens sanktionssystem (förutom 29–36 §§) inklusive skadeståndsbestämmelse (37 §) kan komma att tillämpas om kraven på information i prospektförordningen inte följs. Paragrafen är utformad efter förebild av 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter.

Genom ordet även i *första meningen* tydliggörs att marknadsföringslagen är parallellt tillämplig i det fall bestämmelsen reglerar. *Andra meningen* innebär att sådan information enligt prospektförordningen anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen, vilket förenklar för Konsumentverket/Konsumentombudsmannen att utöva tillsyn över den information som ska lämnas enligt förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

4 §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i prospektförordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter som Finansinspektionen får ta ut.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning ansökningar och anmälningar enligt prospektförordningen. Med ansökningar avses exempelvis ansökningar om granskning och godkännande av prospekt (artikel 20) eller av ett universellt registreringsdokument (artikel 9.2 första stycket). När det gäller anmälningar avses t.ex. inlämnande av ett universellt registreringsdokument som inte kräver ett förhandsgodkännande (artikel 9.2 andra stycket). Finansinspektionen får också ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt denna lag. Det rör sig då om ansökningar enligt 2 kap. 4 eller 5 §.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen ta ut årliga avgifter av företag under tillsyn. Dessa avgifter ska finansiera Finansinspektionens tillsyn över prospektförordningen och ska skiljas från avgifter enligt första stycket som avser finansiering av inspektionens granskning av prospekt (jfr prop. 2004/05:158 s. 164). Bestämmelsen har en motsvarighet i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 4 §).

I *tredje stycket* finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt första och andra styckena. Föreskrifter om sådana avgifter finns i dag förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. I föreskrifterna kommer alla de slag av ärenden för vilka Finansinspektionen får ta ut avgifter att specificeras. Föreskrifter om årliga avgifter finns i dag i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

2 kap. Vissa bestämmelser om upprättande av prospekt m.m.

1 §

Paragrafen innehåller ett undantag från prospektskyldighet när värdepapper erbjuds till allmänheten. Den motsvarar 2 kap. 4 § 5 lagen om handel med finansiella instrument (se prop. 2011/12:129 s. 84).

I 6 § 1 finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hur det tröskelvärde som anges i paragrafen ska beräknas när erbjudandet görs i en annan valuta än euro.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

2 §

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse.

I paragrafen finns en upplysning om att det i förordningen om referensvärden finns ytterligare bestämmelser om den information som ett

prospekt ska innehålla för vissa typer av prospekt. Bestämmelserna i förordningen om referensvärden gäller för prospekt som avser värdepapper som hänvisar till ett referensvärde.

Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

3 §

Paragrafen kompletterar artikel 32.1 a i prospektförordningen och innebär en möjlighet för Finansinspektionen att kräva att ett prospekt kompletteras med uppgifter som inte krävs enligt prospektförordningen.

I samband med sin granskning enligt artikel 20 i prospektförordningen kan Finansinspektionen begära att prospektet kompletteras så att det ska kunna godkännas. Den bestämmelsen avser kompletteringar som krävs för att prospektet ska uppfylla de krav som anges i prospektförordningen eller i de delegerade akter som kommissionen kommer att anta till förordningen. Denna paragraf ger dock en möjlighet att i ett enskilt fall kräva att prospektet kompletteras med uppgifter som inte krävs enligt förordningen. En förutsättning är att Finansinspektionen bedömer att det behövs för att investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet (jfr det som anges om investerarskydd i artikel 32.1 a i förordningen).

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av innehållet i den erbjudandehandling som ska upprättas vid ett offentligt uppköpserbjudande där vederlaget till aktieägarna i målbolaget utgörs av värdepapper. Paragrafen motsvarar närmast nuvarande 2 a kap. 3 och 6 §§ lagen om handel med finansiella instrument, som upphävs (se i fråga om de paragraferna bl.a. prop. 2004/05:158 s. 148–152).

Utgångspunkten i prospektförordningen är att ett prospekt ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad. Från den skyldigheten finns dock undantag för den situationen att värdepapper – t.ex. aktier – erbjuds som vederlag till aktieägarna i målbolaget för ett offentligt uppköpserbjudande (artikel 1.4 f och 1.5 första stycket e). Undantagen gäller under förutsättning att ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med artikel 21.2 i prospektförordningen. Kommissionen får anta delegerade akter där det anges vilken information som minst ska ingå i ett sådant dokument (artikel 1.7). Undantagen gäller enligt prospektförordningen oavsett om den behöriga myndigheten har granskat dokumentet (jfr artikel 4.1 b och c i prospektdirektivet). Enligt prospektförordningen kan den behöriga myndigheten inte meddela ett beslut av innebörden att undantagen är tillämpliga.

Vid ett offentligt uppköpserbjudande ska budgivaren upprätta en erbjudandehandling och ansöka om Finansinspektionens godkännande av den (2 kap. 3 § lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden och 2 a kap. lagen om handel med finansiella instrument). Paragrafen innebär en möjlighet för budgivaren att i samband med ansökan om godkännande av erbjudandehandlingen påkalla Finansinspektionens

granskning av om erbjudandehandlingen innehåller den information som krävs enligt bestämmelserna om undantag från att offentliggöra ett prospekt i artikel 1.4 f och 1.5 första stycket e i prospektförordningen. Om handlingen inte innehåller den information som krävs ska inspektionen besluta att ett prospekt ska upprättas. Tidsfristerna för meddelande av beslut om att ett prospekt ska upprättas är desamma som för beslut om godkännande av ett prospekt enligt prospektförordningen. Paragrafen innebär inte att Finansinspektionen, om inspektionen anser att erbjudandehandlingen innehåller den information som krävs, kan meddela ett beslut om undantag från kravet att offentliggöra ett prospekt. Inspektionens bedömning har inte någon verkan i en annan medlemsstat där värdepapperen erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av innehållet i det dokument som tas fram vid en fusion eller delning av aktiebolag där minst ett av bolagen är ett publikt aktiebolag. Paragrafen motsvarar närmast nuvarande 2 b kap. 2 och 3 §§ samt 2 c kap. 2 och 3 §§ lagen om handel med finansiella instrument, som upphävs (se i fråga om de paragraferna bl.a. prop. 2004/05:158 s. 152–156 och prop. 2011/12:129 s. 74 f.).

Utgångspunkten i prospektförordningen är att ett prospekt ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad. Från den skyldigheten finns dock undantag för den situationen att värdepapper – t.ex. aktier – utgör vederlag till aktieägarna i det övertagande eller de överlåtande bolagen vid en fusion eller delning (artikel 1.4 g och 1.5 första stycket f). Undantagen gäller under förutsättning att ett dokument som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med artikel 21.2 i prospektförordningen. Kommissionen får anta delegerade akter där det anges vilken information som minst ska ingå i ett sådant dokument (artikel 1.7). Undantagen gäller enligt prospektförordningen oavsett om den behöriga myndigheten har granskat dokumentet (jfr artikel 4.1 c och d i prospektdirektivet). Enligt prospektförordningen kan den behöriga myndigheten inte meddela ett beslut av innebörden att undantagen är tillämpliga.

Vid en fusion eller delning av aktiebolag ska mer än hälften av det sammanlagda värdet av fusions- eller delningsvederlaget till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen utgöras av aktier i det övertagande bolaget (23 kap. 2 § och 24 kap. 2 § aktiebolagslagen). Paragrafen innebär en möjlighet för de deltagande bolagen att inför en fusion eller delning påkalla Finansinspektionens granskning av om ett dokument innehåller den information som krävs enligt bestämmelserna om undantag från att offentliggöra ett prospekt i artikel 1.4 g och 1.5 första stycket f i prospektförordningen. Dokumentet kan upprättas särskilt för detta ändamål eller utgöras av fusions- eller delningsplanen. Om dokumentet inte innehåller den information som krävs ska Finansinspektionen besluta att ett prospekt ska upprättas. Tidsfristerna för meddelande av beslut om att ett prospekt ska upprättats är desamma som för beslut om godkännande av ett prospekt

enligt prospektförordningen. Paragrafen innebär inte att Finansinspektionen, om inspektionen anser att dokumentet innehåller den information som krävs, kan meddela ett beslut om undantag från kravet att offentliggöra ett prospekt. Inspektionens bedömning har inte någon verkan i en annan medlemsstat där värdepapperen erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

6 §

Paragrafen införs delvis till följd av artikel 27 i prospektförordningen och innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i anslutning till lagen.

Punkt 1 avser föreskrifter om hur beräkningen av tröskelvärdet enligt 2 § ska göras när erbjudandet inte görs i euro. Erbjudanden av värdepapper i Sverige görs normalt i svenska kronor. Tidpunkten för när omräkning till euro ska göras för att bedöma om erbjudandet överstiger tröskelvärdet och prospektskyldighet därmed föreligger kan behöva variera beroende på vilken typ av erbjudande det handlar om.

Punkt 2 avser föreskrifter om på vilket språk vissa prospektliknande handlingar ska upprättas. Artikel 1.4 f och g och 1.5 första stycket e och f innehåller bestämmelser om undantag från prospektskyldighet när värdepapper erbjuds i samband med ett offentligt uppköpserbjudande eller en fusion eller delning. För att undantaget ska vara tillämpligt ska ett prospektliknande dokument upprättas (jfr 4 och 5 §§). Artikel 1.5 första stycket j innehåller bestämmelser om undantag från prospektskyldighet vid upptagande till handel på en reglerad marknad, när värdepapperen redan har tagits upp till handel på en annan reglerad marknad. En av förutsättningarna för att undantaget ska vara tillämpligt är att ett dokument görs tillgängligt vars innehåll överensstämmer med artikel 7, dvs. en prospektsammanfattning. Dokumentet ska upprättas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten (artikel 1.5 första stycket j v).

Punkt 3 avser föreskrifter om på vilket språk ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument ska upprättas. Av artikel 27 i prospektförordningen följer vilka språk som ska anses godtagbara när prospekt upprättas. Den bestämmelsen gäller även för universella registreringsdokument enligt artikel 9.5. Till viss del följer det direkt av bestämmelsen i artikel 27 vilket språk ett prospekt ska upprättas på. Språkkraven i förordningen är dock utformade på så sätt att ett prospekt i vissa fall ska avfattas på ett språk som en behörig myndighet godtar. Genom bemyndigandet kan föreskrifter meddelas om det språk på vilket ett prospekt, tillägg till prospekt eller universellt registreringsdokument ska få upprättas, dvs. det språk som ska godtas av Finansinspektionen enligt artikel 27. Bemyndigandet gäller språkkrav för prospekt som avser värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad i Sverige oavsett om Sverige är hemmedlemsstat eller värdmedlemsstat enligt prospektförordningen.

Övervägandena finns i avsnitten 5.2 och 13.4.

3 kap. Utredningsbefogenheter

1 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket b och c i prospektförordningen. Den motsvarar delvis 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument.

Enligt *första stycket 1* får Finansinspektionen besluta att förelägga någon att lämna uppgifter eller ge in handlingar. Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniska hjälpmedel (jfr 2 kap. 3 § första och andra styckena tryckfrihetsförordningen). Befogenheten enligt *punkt 2* är ny i förhållande till Finansinspektionens nuvarande befogenheter på prospektområdet (6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument).

I *andra stycket* tydliggörs att ett föreläggande inte får beslutas om uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Bestämmelsen är inte avsedd att tolkas motsatsvis, dvs. den utesluter inte att även andra tystnadsplikter kan upprätthållas (jfr prop. 2011/12:175 s. 20).

Finansinspektionens befogenhet enligt bestämmelsen kan begränsas av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen (jfr prop. 2016/17:22 s. 371).

Av 8 § följer att ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

2 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket d och e i prospektförordningen. Den innehåller en möjlighet för Finansinspektionen att tillfälligt förbjuda reklam, ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad. Den motsvarar delvis bestämmelserna i 6 kap. 1 c § första stycket och 1 d § lagen om handel med finansiella instrument.

I *första stycket* anges förutsättningarna för att tillfälligt förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. Förutsättningen är att det finns skälig anledning att anta att erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot bestämmelserna i prospektförordningen. Om en erbjudare t.ex. inte har ansökt om godkännande av ett prospekt och Finansinspektionen bedömer att det finns skäl att anta att ett erbjudande till allmänheten omfattas av ett krav på att upprätta prospekt, kan inspektionen besluta ett tillfälligt förbud för att kunna utreda om det föreligger prospektskyldighet. Ett sådant förbud får gälla i högst tio arbetsdagar. Om Finansinspektionen kommer fram till att prospektskyldighet föreligger, bör Finansinspektionen underrätta erbjudaren om detta genom att förelägga erbjudaren att upprätta ett prospekt (5 kap. 4 § första stycket 1). Om det finns skäl att misstänka att erbjudaren trots den bedömningen skulle gå vidare med erbjudandet, bör Finansinspektionen förbjuda erbjudandet med stöd av 3 §.

Förutsättningarna för att besluta om ett tillfälligt förbud mot reklam enligt *andra stycket* liknar dem som gäller för att förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en

reglerad marknad enligt första stycket. Om Finansinspektionen beslutar om ett förbud mot ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad enligt första stycket, kan inspektionen samtidigt förbjuda reklam som avser erbjudandet eller upptagandet till handel. När det gäller reklam kan ett förbud dock även beslutas om reklamen i sig strider mot prospektförordningen. Så är fallet om reklamen inte stämmer överens med de krav som anges i artikel 22 i förordningen. Liksom enligt första stycket räcker det att det finns skälig anledning att anta att reklamen strider mot prospektförordningen. Om Finansinspektionen bedömer att reklamen strider mot prospektförordningen kan inspektionen ingripa med stöd av 5 kap. 1 § 6.

Enligt *tredje stycket* får ett beslut om tillfälligt förbud gälla i högst tio arbetsdagar. Det innebär att Finansinspektionen vid den tidpunkten måste ta ställning till om det finns förutsättningar för förbudet. Om Finansinspektionen vid den tidpunkten inte har tillräckligt underlag för att bedöma om erbjudandet eller upptagandet till handel strider mot prospektförordningen, kan inspektionen besluta om ett nytt tillfälligt förbud.

Av 8 § följer att ett förbud får förenas med vite.

Även Konsumentverket har möjlighet att agera mot vilseledande eller felaktig reklam med stöd av bestämmelserna i marknadsföringslagen (se 1 kap. 3 § och författningskommentaren till den paragrafen). Myndigheterna bör i aktuella fall samråda med varandra innan en åtgärd vidtas.

Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 6.5.

3 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket e och f i prospektförordningen. Den innehåller en möjlighet för Finansinspektionen att förbjuda dels ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad, dels reklam som avser erbjudandet eller upptagandet till handel. Den motsvarar delvis bestämmelserna i 6 kap. 1 c § andra stycket och 1 d § lagen om handel med finansiella instrument.

Om Finansinspektionen bedömer att ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad strider mot prospektförordningen – t.ex. genom att det saknas ett godkänt prospekt trots att prospektskyldighet föreligger – får Finansinspektionen, enligt *första stycket*, förbjuda erbjudandet eller upptagandet till handel (*punkt 1*). Finansinspektionen får även förbjuda reklam som avser erbjudandet (*punkt 2*). Om det endast är reklamen som strider mot prospektförordningen kan Finansinspektionen i stället ingripa med stöd av 5 kap. 1 § 6.

Ett permanent förbud ska enligt *andra stycket* upphävas om erbjudandet eller upptagandet till handel inte längre strider mot bestämmelserna i prospektförordningen. Så kan t.ex. vara fallet om erbjudaren upprättar ett prospekt som godkänns av Finansinspektionen (jfr 2 §). En erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad kan begära att inspektionen ska upphäva förbudet. Finansinspektionen kan också på eget initiativ upphäva förbudet, vilket skulle kunna bli aktuellt t.ex. om inspektionen godkänner ett prospekt.

Av 8 § följer att ett förbud får förenas med vite.
Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 6.5.

4 §

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Den hänvisar till bestämmelserna om handelsstopp i 22 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden som tillgodoser artikel 32.1 första stycket g, h och m i prospektförordningen (se författningskommentaren till den paragrafen).
Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

5 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket i prospektförordningen och innebär att Finansinspektionen får offentliggöra viss information.
Enligt bestämmelsen får Finansinspektionen offentliggöra korrekt information om det förekommer felaktig eller vilseledande information i ett prospekt (jfr 3 kap. 4 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning). Syftet med ett sådant offentliggörande är att allmänheten ska få korrekt information för att säkerställa investerarskydd eller för att marknaden ska fungera störningsfritt. Korrigering kan t.ex. ske genom pressmeddelande.
Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

6 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket j i prospektförordningen och ger Finansinspektionen möjlighet att i vissa fall avbryta granskningen av ett prospekt eller förelägga en emittent eller erbjudare att avbryta eller begränsa ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad.
En förutsättning för beslut enligt paragrafen är att Finansinspektionen har utnyttjat sin befogenhet till produktingripande enligt artikel 42 i MiFIR. Ett sådant produktingripande kan innebära att Finansinspektionen förbjuder marknadsföring eller försäljning av ett visst finansiellt instrument som bedöms väcka allvarliga betänkligheter i fråga om investerarskyddet eller finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktion (jfr skäl 29 till MiFIR). Om en ansökan om godkännande av prospekt avser ett värdepapper som omfattas av ett produktingripande, kommer värdepapperet inte att kunna säljas med hjälp av finansiella mellanhänder eller handelsplatser, som är de som omfattas av MiFIR. En rimlig följd av ett produktingripande är därför att ett relevant prospekt inte godkänns. Finansinspektionen bör då besluta att avbryta granskningen. Beroende på hur produktingripandet är utformat kan det dock vara möjligt att godkänna prospektet men kräva vissa begränsningar när det gäller erbjudandet. Om ett produktingripande avser ett värdepapper för vilket det redan finns ett godkänt prospekt, kan Finansinspektionen i stället förelägga erbjudaren, emittenten eller den som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad att avbryta erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad.
Övervägandena finns i avsnitt 6.8.

7 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket n i prospektförordningen. Den är utformad efter förebild av 3 kap. 5 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.

Finansinspektionen får genomföra en undersökning i fysiska och juridiska personers verksamhetslokaler. Med verksamhetslokal avses utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av en annan juridisk person än ett dödsbo (jfr 3 kap. 18 § skatteförfarandelagen [2011:1244]). Att en undersökning endast får genomföras i verksamhetslokaler innebär att en lokal som enbart används som privatbostad inte får undersökas. Om verksamhet bedrivs i en privatbostad kan emellertid en undersökning genomföras där under vissa förutsättningar. För att en bostad ska kunna anses vara en verksamhetslokal krävs det att bostaden är den plats från vilken verksamheten i fråga huvudsakligen bedrivs. Att så är fallet kan t.ex. framgå genom att verksamheten är registrerad på samma adress som privatbostaden. Undersökningen kan endast avse den fysiska eller juridiska person som utreds och kan endast genomföras i den personens verksamhetslokaler.

Övervägandena finns i avsnitt 6.9.

8 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om när Finansinspektionen får förena ett föreläggande eller förbud med vite.

Finansinspektionen har inte rätt att döma ut ett förelagt vite, utan får enligt allmänna bestämmelser ansöka hos förvaltningsrätt om att vitet ska dömas ut. Bestämmelser om viten finns i lagen om viten.

Övervägandena finns i avsnitten 6.3, 6.4, 6.5, 6.7 och 6.8.

9 §

Paragrafen reglerar Finansinspektionens samarbete med myndigheter i tredjeland. Den motsvarar 6 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument i den del den bestämmelsen avser tillsyn på prospektområdet (se prop. 2010/11:17 s. 30). Samarbete med behöriga myndigheter inom EES regleras i stället i prospektförordningen (artikel 30).

Övervägandena finns i avsnitt 9.4.

4 kap. Ansvaret för prospekt

1 §

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse. Den upplyser om en stiftares, styrelseledamots och verkställande direktörs skadeståndsansvar enligt aktiebolagslagen.

Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

2 §

Paragrafen införs till följd av artikel 11.2 andra stycket i prospektförordningen och innehåller en bestämmelse om skadeståndsansvar för sammanfattningen i ett prospekt. Bestämmelsen motsvarar 2 kap. 15 § lagen om handel med finansiella instrument (prop. 2004/05:158 s. 177 och prop. 2011/12:129 s. 86 f.). Till skillnad från bestämmelsen i den lagen utgör denna paragraf även en begränsning i tillämpningsområdet för Finansinspektionens ingripandebefogenhet för brister i sammanfattningen i ett prospekt. När det gäller vilseledande eller felaktig information i en sammanfattning måste alltså de förutsättningar som anges i paragrafen vara uppfyllda för att Finansinspektionen ska kunna ingripa med stöd av 5 kap. 2 §.

Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

5 kap. Ingripanden

1 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.1 första stycket a i prospektförordningen och innehåller bestämmelser om ingripanden mot överträdelser av förordningen.

I paragrafen anges vissa skyldigheter som fastslås i prospektförordningen och som, vid ett åsidosättande, ska föranleda ett ingripande. De skyldigheter som föreskrivs i förordningen riktar sig främst till emittenter, erbjudare av värdepapper till allmänheten och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad. Det finns dock även krav som riktar sig till finansiella mellanhänder, och dessa framgår av 3 §.

Punkt 1 tar sikte på situationen då det slutliga emissionsbeloppet eller volymen värdepapper som ska erbjudas till allmänheten inte kan anges i prospektet. I vissa situationer går det inte att vid tiden för när prospektet upprättas ange det pris som ska gälla för erbjudandet eller det slutliga antalet finansiella instrument som erbjudandet omfattar, t.ex. när priset fastställs genom ett auktions- eller budförfarande (prop. 2004/05:158 s. 100). I ett sådant fall ska det slutliga emissionsbeloppet och volymen värdepapper registreras hos den behöriga myndigheten och göras tillgänglig för allmänheten när de blir kända.

Punkt 2 motsvarar 6 kap. 3 a § 1 lagen om handel med finansiella instrument som rör åsidosättande av kravet på ansökan om godkännande av ett prospekt. Lydelsen är dock anpassad till prospektförordningen genom att det hänvisas till relevanta artiklar i förordningen.

Punkt 3 motsvarar 6 kap. 3 a § 3 lagen om handel med finansiella instrument som rör åsidosättande av kravet på att offentliggöra ett prospekt eller tillägg till prospekt. I förhållande till bestämmelsen i lagen om handel med finansiella instrument är punkten även tillämplig på åsidosättande av kravet på att hålla ett universellt registreringsdokument tillgängligt för allmänheten. Ett sådant dokument kan antingen utgöra en del av ett prospekt eller upprättas särskilt (jfr artikel 9.10). Eftersom det är frivilligt att upprätta ett universellt registreringsdokument är det endast den situationen att ett sådant har upprättats men inte hålls tillgänglig för allmänheten som kan utgöra en överträdelse enligt förordningen. Skyldigheten att hålla ett universellt registreringsdokument tillgängligt för allmänheten

åligger endast emittenter (se artikel 9.1 och 9.4). Kravet på att offentliggöra prospekt eller tillägg till prospekt omfattar dock även erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

Punkt 4 avser skyldigheten att ange när giltighetstiden för ett prospekt och ett eventuellt tillägg till prospekt löper ut (artikel 21.8).

Punkt 5 avser skyldigheten att lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare (artikel 21.11).

Punkt 6 tar upp kraven på innehållet i en annons eller annan information som lämnas i skriftlig eller muntlig form (artikel 22.2–22.5). Informationen i en annons får t.ex. inte vara felaktig eller vilseledande.

Punkt 7 motsvarar 6 kap. 3 a § 2 lagen om handel med finansiella instrument som rör åsidosättande av kravet på ansökan om godkännande av ett tillägg till prospekt.

Punkt 8 hänvisar till skyldighet att i ett tillägg till prospekt informera investerare om rätten att återkalla ett tidigare lämnat samtycke till att köpa eller teckna sig för värdepapper (artikel 23.2 och 23.3). En återkallelse i det fallet får ske när en ny omständighet av betydelse, sakfel eller väsentlig felaktighet att inträffat före utgången av erbjudandeperioden och leveransen av värdepapper.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

2 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.1 första stycket a i prospektförordningen och innehåller en bestämmelse om ingripande till följd av att väsentlig information har utelämnats eller vilseledande eller felaktiga uppgifter har lämnats i ett prospekt eller tillägg till prospekt.

Paragrafen tar sikte på brister i ett prospekt och tillägg till prospekt som upptäcks efter det att det har godkänts och offentliggjorts. Finansinspektionens granskning inför godkännande omfattar att dokumentet är fullständigt, begripligt och innehåller konsekvent information (artikel 20.4). Finansinspektionen ansvarar dock inte för att kontrollera riktigheten av den information som lämnas. Om det i efterhand visar sig att prospektet eller tillägget innehåller felaktig information kan Finansinspektionen ingripa med stöd av denna bestämmelse. Det kan t.ex. handla om att den som har upprättat ett prospekt har utelämnat en väsentlig riskfaktor (artikel 16). För att ingripande ska kunna ske på grund av vilseledande eller felaktig information i ett prospekt krävs att bristerna är av sådant slag att de är ägnade att påverka allmänhetens möjlighet att göra en välgrundad bedömning av emittenten eller erbjudandet. Det måste således vara fråga om en väsentlig felaktighet. Det måste vidare röra sig om brister som kan anses ha funnits när prospektet upprättades. Nya omständigheter som kommer fram efter det att prospektet upprättades innebär i vissa fall att ett tillägg till prospektet ska upprättas (artikel 23).

Det som anges i 4 kap. 2 § om brister i en sammanfattning måste beaktas när ingripande enligt denna paragraf övervägs.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

3 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.1 första stycket a i prospektförordningen och innehåller bestämmelser om ingripanden mot finansiella mellanhänder vid överträdelser av förordningen.

Punkt 1 handlar om att ett prospekt ska upprättas innan värdepapper som i vissa fall har sålts till kvalificerade investerare, utan prospekt, säljs vidare till icke-kvalificerade investerare (artikel 5.2). Det finns en definition av kvalificerade investerare i artikel 2 e i prospektförordningen.

Punkt 2 avser skyldigheten att lämna ut en kostnadsfri kopia av ett prospekt eller tillägg till prospekt till investerare (artikel 21.11).

Punkt 3 avser skyldigheten för en finansiell mellanhand att, när värdepapper har köpts eller tecknats genom en finansiell mellanhand, informera investerare om rätten att återkalla ett tidigare lämnat samtycke till att köpa eller teckna värdepapper (artikel 23.3). Motsvarande skyldighet finns för en emittent (artikel 23.3 tredje stycket och 1 § 5 denna lag).

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

4 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.2 i prospektförordningen och innehåller bestämmelser om Finansinspektionens ingripande för överträdelser som anges i 1–3 §§.

Första stycket innehåller en uppräkning över de åtgärder och sanktioner som Finansinspektionen kan besluta om vid ett ingripande enligt 1–3 §§. Sanktionerna är inte alternativa utan en kombination av dem kan komma i fråga beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. Finansinspektionen får utifrån förutsättningarna i varje enskilt fall avgöra vilket eller vilka ingripanden som bör komma i fråga. Utgångspunkten bör dock vara att ingripande genom någon av åtgärderna föreläggande, anmärkning eller sanktionsavgift väljs. För ett beslut enligt 7 § gäller särskilda förutsättningar. I 8, 9 och 11 §§ anges omständigheter som ska beaktas vid valet av sanktion.

Föreläggande enligt *punkt 1* får endast användas i de fall då det krävs för att få den som omfattas av en skyldighet att vidta en åtgärd eller att rätta till något. Det handlar alltså om att antingen göra rättelse eller att ombesörja något som behöver göras (jfr prop. 2006/07:115 s. 636). Finansinspektionen kan exempelvis förelägga någon att upprätta ett tillägg till prospekt när nya omständigheter har uppkommit, eller att upphöra med annonsering (reklam) som strider mot artikel 22 i prospektförordningen.

Anmärkning enligt *punkt 2* bör användas när det inte finns något att åtgärda, men överträdelsen bör föranleda en sanktion. Föreläggande och anmärkning bör inte användas vid samma överträdelse. Anmärkning är en mindre ingripande åtgärd som bör användas för mindre allvarliga överträdelser där det inte är aktuellt att besluta om en sanktionsavgift eller någon annan typ av ingripande.

Möjligheten att besluta om ett förbud enligt *punkt 3* bör tillämpas med försiktighet eftersom det är en mycket ingripande åtgärd att under högst fem år förbjuda någon att erbjuda värdepapper eller ansöka om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad.

Sanktionsavgifter enligt *punkt 4* kan uppgå till högst de belopp som anges i 5 §. I de fall en sanktion ska påföras en juridisk person saknar det

betydelse om verksamheten har överlåtits till någon annan efter det att den aktuella överträdelsen ägde rum (se t.ex. prop. 2003/04:121 s. 158 f.).

Enligt *andra stycket* får ett beslut om föreläggande enligt första stycket 1 förenas med vite.

I *tredje stycket* regleras frågan om ingripande när Finansinspektionen redan har beslutat om ett föreläggande eller förbud förenat med vite avseende samma överträdelse. Bestämmelsen är tillämplig även när någon annan myndighet har beslutat om ett vitesföreläggande avseende samma överträdelse. Så skulle kunna vara fallet om Konsumentombudsmannen har beslutat om förbud mot marknadsföring med stöd av marknadsföringslagen (se 1 kap. 3 § och författningskommentaren till den paragrafen). Bestämmelsen syftar till att förhindra att någon prövas två gånger för samma sak på ett sätt som kan strida mot dubbelprövningsförbudet. Om ett vitesföreläggande har beslutats, t.ex. ett förbud att erbjuda värdepapper till allmänheten i vissa fall enligt 3 kap. 2 §, och den som beslutet gäller bryter mot förbudet, kan Finansinspektionen välja att ansöka om att vitet ska dömas ut. Det faktum att förbudet finns utgör inte hinder mot ingripande enligt 1–3 §§. Den avgörande tidpunkten för när hindret uppkommer är tidpunkten då en domstolsprocess inleds om utdömande av vitet.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3, 7.4.1 och 7.4.2.

5 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.2 c–e i prospektförordningen och anger hur storleken på den högsta sanktionsavgiften ska bestämmas i fråga om de överträdelser av prospektförordningen som räknas upp i 1–3 §§ (jfr 5 kap. 6–8 §§ lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning och 25 kap. 9 och 9 a §§ lagen om värdepappersmarknaden).

Paragrafen innehåller bestämmelser om sanktionsavgift för både juridiska och fysiska personer. Det är sannolikt mycket sällan som en fysisk person är emittent eller erbjudare på ett sätt som omfattas av prospektförordningen.

Beräkningen ska göras utifrån den 20 juli 2017, dvs. dagen för ikraftträdandet av prospektförordningen (se artikel 38.2 d och e i prospektförordningen). I fråga om vilken valutakurs som bör tillämpas vid omräkning mellan euro och svenska kronor gjordes när det gäller sanktionsavgiften för fysiska personer enligt kapitaltäckningsdirektivet bedömningen att den s.k. mittkursen som dagligen fastställs av Nasdaq Stockholm (Stockholmsbörsen) bör användas (se prop. 2014/15:57 s. 46). Det är därför lämpligt att tillämpa mittkursen för omräkning av sanktionsavgiften även enligt prospektförordningen. Enligt mittkursen den 20 juli 2017 motsvarade 1 euro 9,5667 svenska kronor.

I *första stycket* anges sättet att beräkna storleken på den högsta sanktionsavgiften för både juridiska och fysiska personer. Alternativa beräkningsmodeller anges. Det innebär att Finansinspektionen kan välja mellan de beräkningsmodeller som anges i respektive punkt. Avgifterna i beräkningsmodellerna anges som maximibelopp, vilket innebär att Finansinspektionen har möjlighet att fastställa sanktionsavgiften upp till det högsta av de beräknade beloppen.

Med den vinst som gjorts avses i *punkt 1 c* ett nettobelopp och omfattar de vinster som erhållits och de förluster som undvikits, dvs. den fördel som erhållits (jfr prop. 2016/17:162 s. 640). Det innebär att den högsta sanktionsavgiften kan bestämmas i förhållande till både den vinst som erhållits eller den förlust som undvikits (se artikel 38.2 c i prospektförordningen).

Om överträdelsen begås av ett moderföretag eller ett dotterföretag i en koncern ska den högsta sanktionsavgiften bestämmas utifrån koncernredovisningen. Med ”motsvarande omsättning” avses det som utgör omsättning enligt de redovisningsregler som gäller för den juridiska personen. Posterna för beräkningen av omsättningen på koncernnivå hämtas ur koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget. Ur denna redovisning hämtas alltså de relevanta intäktsposter som motsvarar omsättningen enligt de redovisningsregler som gäller för det företag som ingripandet riktas mot. Utifrån tillämpliga redovisningsregler finns tre typer av omsättning: omsättning från verksamhet som redovisas enligt årsredovisningslagen (1995:1554), omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och omsättning från verksamhet som redovisas enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Om den juridiska person som en sanktion ska riktas mot upprättar sin årsredovisning enligt årsredovisningslagen, är den omsättning som ska ligga till grund för sanktionsavgiften summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter. Om sanktionsavgiften ska beräknas på koncernnivå ska motsvarande årsomsättning, dvs. summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter, ligga till grund för beräkningen av sanktionsavgiften. Om det i koncernen finns verksamhet som redovisas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, ska den omsättningen inte räknas med när motsvarande omsättning på koncernnivå bestäms.

Hur omsättningen ska beräknas när uppgift om omsättningen saknas eller är bristfällig regleras i 6 §.

I *andra stycket* anges att avgiften tillfaller staten.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.4.

6 §

Paragrafen införs till följd av artikel 38.2 d andra stycket i prospektförordningen. Bestämmelsen är tillämplig om Finansinspektionen ska använda sig av den beräkningsmodell avseende sanktionsavgift som utgår från en juridisk persons (eller koncernens i tillämpliga fall) omsättning och sådana uppgifter saknas. Paragrafen motsvarar 6 kap. 3 b § fjärde stycket lagen om handel med finansiella instrument som gäller på prospektområdet i dag.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.4.

7 §

Paragrafen införs till följd av artikel 32.1 första stycket k i prospektförordningen. Paragrafen innebär att Finansinspektionen kan ingripa genom att besluta att ett prospekt inte ska godkännas under fem på varandra följande

år och därigenom hindra en person från att erbjuda värdepapper till allmänheten eller ansöka om upptagande till handel på en reglerad marknad. Ett sådant beslut ska avgränsas till den som har upprättat prospektet och är ansvarig för det. En sanktionsåtgärd av den karaktären bör tillämpas restriktivt och först om personen har gjort sig skyldig till upprepade och allvarliga överträdelser av förordningen.

Om Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt paragrafen om att prospekt inte ska godkännas ska inspektionen informera Esma, som ska informera de behöriga myndigheterna i övriga länder inom EES (artikel 32.1 tredje stycket i prospektförordningen).

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.3.

8 §

Paragrafen införs till följd av artikel 39.1 a, b och d i prospektförordningen och innehåller bestämmelser om val av ingripande. Paragrafen är utformad efter förebild av bl.a. 5 kap. 15 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning. Den kan också i viss mån jämföras med 6 kap. 3 d § lagen om handel med finansiella instrument som gäller på prospektområdet i dag.

I paragrafen anges vilka omständigheter som är hänförliga till överträdelsen som ska beaktas vid valet mellan olika sanktioner, dvs. ingripandeåtgärder, vid tillämpningen av detta kapitel. Även om paragrafen enligt dess ordalydelse riktar sig till Finansinspektionen, är den tillämplig även vid överklagande av ett sanktionsbeslut till allmän förvaltningsdomstol. En sammanvägd bedömning ska göras vid valet av sanktion. Uppräkningen i paragrafen, liksom i 9 och 11 §§, är exemplifierande och utgör inte hinder mot att ta hänsyn till andra omständigheter än de som anges särskilt.

Överträdelsens allvarlighet och varaktighet ska utgöra utgångspunkt för valet av sanktion. I fråga om varaktighet gäller att en överträdelse som pågått under lång tid är mer klandervärd än den som varat endast tillfälligt. Särskild hänsyn ska också tas till graden av ansvar för den som begått överträdelsen och skador som uppkommit till följd av överträdelsen. Med skador avses bl.a. skador som drabbat tredje man, i synnerhet icke-professionella investerare (jfr 3 § 1) men även den skada marknaden kan lida av att t.ex. få felaktig information i ett prospekt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

9 §

Paragrafen införs till följd av artikel 39.1 f–h i prospektförordningen. I paragrafen anges hur ett antal olika faktorer som inte är hänförliga till själva överträdelsen, utan till personen som har begått överträdelsen, ska inverka på valet av ingripande. Paragrafen är utformad efter förebild av bl.a. 15 kap. 1 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse och motsvarar i sak 6 kap. 3 e § lagen om handel med finansiella instrument som gäller på prospektområdet i dag. Den kan också i viss mån jämföras med bestämmelsen om straffskärpning på grund av återfall i 30 kap. 4 § andra stycket brottsbalken.

Av *första stycket* följer att det är en försvårande omständighet om den som har begått överträdelsen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning är det av särskild betydelse om den nya överträdelsen är av likartat slag som den tidigare överträdelsen samt hur lång tid som har gått mellan dem. Det är särskilt försvårande om tidsperioden är kort eller om överträdelserna är identiska. Om lång tid har förflutit mellan överträdelserna eller om de är av väsentligt olika slag, bör bestämmelsen inte tillämpas i försvårande riktning.

I *andra stycket* anges två omständigheter som ska betraktas som förmildrande i valet av sanktion.

När det gäller *punkt 1* krävs det att det är fråga om ett samarbete av väsentlig betydelse och att den ansvarige självmant för fram viktig information som Finansinspektionen inte redan förfogar över (jfr prop. 2013/14:228 s. 312). Bestämmelsen bör inte tolkas motsatsvis. I viss mån kan denna förmildrande omständighet jämföras med bestämmelsen om strafflindring i 29 kap. 5 § första stycket brottsbalken. Där anges att rätten i skälig omfattning ska beakta om den tilltalade i ett brottmål frivilligt har angett sig eller lämnat uppgifter som är av väsentlig betydelse för utredningen av brottet. Bestämmelsen innebär således att det kan komma i fråga att välja en lindrigare sanktion med anledning av ett samarbete som skett t.ex. först efter det att Finansinspektionen har konstaterat en överträdelse, men innan utredningen är färdigställd. Av rättssäkerhetsskäl bör det inte komma i fråga att tillämpa bestämmelsen på så sätt att en lindrigare sanktion väljs mot bakgrund av att den ansvarige har lämnat uppgifter om någon annans överträdelse.

När det gäller *punkt 2* är det av betydelse, särskilt om det är en överträdelse som pågått en längre tid eller satts i systematik, att det vidtagits snabba och relevanta åtgärder mot oegentligheterna sedan de anmälts eller påtalats av Finansinspektionen.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får avstå från ingripande. Paragrafen är utformad efter förebild av 5 kap. 17 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning. Den kan också i viss mån jämföras med 6 kap. 3 g § lagen om handel med finansiella instrumentbestämmelsen som gäller på prospektområdet i dag.

Enligt *punkt 1* får Finansinspektionen avstå från ingripande om överträdelsen är ringa. Med ringa överträdelse bör förstås överträdelser som framstår som bagatellartade. Ingripande behöver inte heller ske om överträdelsen är ursäktlig. Så skulle t.ex. kunna vara fallet om det är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende.

Enligt *punkt 2* behöver ingripande inte ske om personen i fråga gör rättelse. Det kan t.ex. handla om ett företag som upptäckt att man inte uppfyller gällande krav, åtgärdar detta och på eget initiativ anmäler åsidosättandet till Finansinspektionen.

Enligt *punkt 3* behöver ingripande inte heller ske om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Enligt *punkt 4* får Finansinspektionen avstå från ingripande om det finns särskilda skäl. Bestämmelsen kan användas om det av andra skäl än de som anges punkterna 1–3 skulle vara stötande att besluta om en sanktion. Bestämmelsen kan också bli tillämplig om någon annan myndighet har beslutat om ingripande på ett sätt som innebär att dubbelprövningsförbudet hindrar ett nytt ingripande.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

11 §

Paragrafen införs till följd av artikel 39.2 c och e i prospektförordningen. I paragrafen anges vilka hänsyn som ska tas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Paragrafen är delvis utformad efter förebild av 9 kap. 26 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Den kan också i viss mån jämföras med 6 kap. 3 f § lagen om handel med finansiella instrument som gäller på prospektområdet i dag.

Bestämmelsen innebär att de omständigheter som har påverkat valet av ingripande i skälig utsträckning ska beaktas även när sanktionsavgiftens storlek bestäms. I bestämmelsen anges även andra omständigheter som ska beaktas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Storleken på en sanktionsavgift ska regleras i höjande riktning för att ta hänsyn till om en överträdelse inneburit en vinst för personen i fråga, men bestämmelsen kan också medföra att avgiften sänks till följd av personens finansiella ställning. Med finansiell ställning avses t.ex. en juridisk persons årsomsättning.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

12–14 §§

Paragraferna innehåller bestämmelser om verkställighet av ett beslut om sanktionsavgift. Paragraferna är utformade efter förebild av bl.a. 7 kap. 21–23 §§ lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. De kan även jämföras med bestämmelserna om verkställighet av beslut om sanktionsavgift i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 3 m och 3 n §§).

I *12 §* finns en bestämmelse som anger att sanktionsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att beslutet om den fått laga kraft, eller den längre tid som anges i beslutet.

I *13 §* anges att om sanktionsavgiften inte betalas i rätt tid ska Finansinspektionen lämna den för indrivning. I paragrafen anges också att mål om uttagande av fordran handläggs som allmänt mål hos Kronofogdemyndigheten. Med formuleringen om att verkställighet får ske enligt utsökningsbalken avses att verkställighet får ske utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats.

I *14 §* finns en preskriptionsbestämmelse som innebär att en sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Övervägandena finns i avsnitt 7.7.

6 kap. Överklagande m.m.

1 §

Paragrafen införs till följd av artikel 40 första stycket i prospektförordningen. Den innehåller bestämmelser om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionens beslut får överklagas till allmän förvaltningsrätt, vilket i praktiken är förvaltningsrätten i Stockholm.

I *andra stycket* anges att det krävs prövningstillstånd för att ett överklagande av förvaltningsrättens beslut ska prövas av kammarrätten.

I *tredje stycket* anges att Finansinspektionen har rätt att bestämma att vissa beslut ska gälla omedelbart. Det rör sig om förbud och förelägganden vars syfte kan gå förlorat om beslutet inte gäller omedelbart.

Överklagandena finns i avsnitt 8.1.

2 §

Paragrafen införs till följd av artikel 40 andra stycket i prospektförordningen. Den innehåller en bestämmelse om s.k. dröjsmålstalan. Paragrafen är utformad delvis efter förebild av 26 kap. 2 § lagen om värdepappersmarknaden.

Sökanden i ett ärende om granskning och godkännande av prospekt enligt artikel 20 i prospektförordningen får enligt *första stycket* begära en förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls. Denna ordning har införts i den svenska lagstiftningen för sådana fall där det i EU-rättsakter ställs upp krav på att även uteblivet beslut i vissa fall ska kunna föranleda domstolsprövning (se vidare prop. 2002/03:150 s. 184). En sådan förklaring får begäras när en person i ett ärende om granskning och godkännande av prospekt enligt artikel 20 i förordningen inte har fått ett beslut inom de tidsfrister som anges i artikeln. Tidsfristerna varierar beroende på om ansökan görs enligt huvudregeln (artikel 20.2), om ansökan gäller ett erbjudande till allmänheten av värdepapper som utfärdas av en emittent som inte har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som inte tidigare har erbjudit allmänheten värdepapper (artikel 20.3) eller om ansökan gäller ett prospekt som har upprättats av s.k. frekventa emittenter (artikel 20.6). Tidsfristen förlängs om den behöriga myndigheten begär kompletteringar, och räknas då från det att kompletteringarna lämnades. Om tidsfristerna har löpt ut ska Finansinspektionen underrätta sökanden om skälet för dröjsmålet. Sökanden kan därefter begära en förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En förklaring ska, enligt *andra stycket*, göras hos allmän förvaltningsdomstol. Förvaltningsrättens beslut får i sin tur överklagas till kammarrätten, vilket kräver prövningstillstånd.

Enligt *tredje stycket* ska en ansökan anses ha avslagits om Finansinspektionen trots förvaltningsrättens förklaring inte handlägger ärendet genom att fatta beslut eller begära komplettering av ansökan. Först då kan sökanden överklaga och få en prövning i sak.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 hänvisar till övergångsbestämmelsen till lagen om ändring i lagen om handel med finansiella instrument som ska tillämpas på prospekt som har godkänts innan denna lags ikraftträdande (se artikel 46.3 i prospektförordningen).

Punkt 3 avser ansökningar om godkännande av prospekt som har lämnats in till Finansinspektionen före ikraftträdandet av denna lag. En sådan ansökan ska handläggas enligt bestämmelserna i prospektförordningen (artikel 20.2). Handläggningstiden för en sådan ansökan ska dock börja räknas från och med att förordningen börjar tillämpas.

Punkt 4 innebär att sanktioner inte får beslutas mot personer för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet, eftersom några bestämmelser om sådana sanktioner inte gällde vid den tidpunkten.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

16.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

1 kap.

1 §

Paragrafen innehåller definitioner.

Definitionerna av prospektdirektivet och prospektförordningen tas bort eftersom bestämmelserna om prospekt utmönstras ur lagen.

2 a kap.

11 §

I paragrafen görs vissa bestämmelser om offentliggörande av och tillägg till prospekt tillämpliga på erbjudandehandlingar.

Eftersom 2 kap. upphävs tas hänvisningarna till bestämmelserna om prospekt i det kapitlet bort. I stället införs hänvisningar till motsvarande bestämmelser i prospektförordningen i den del de är relevanta för erbjudandehandlingar. Dessa bestämmelser har i huvudsak samma innebörd som de angivna bestämmelserna i 2 kap.

Hänvisningen till artikel 21.2 i prospektförordningen innebär att erbjudandehandlingen ska offentliggöras i elektronisk form på budgivarens webbplats. Det motsvarar i sak det som följer av den nuvarande hänvisningen till 2 kap. 29 §. Enligt hänvisningen till artikel 21.5 första stycket i förordningen ska Finansinspektionen publicera godkända och registrerade erbjudandehandlingar på sin webbplats. Även det motsvarar i allt väsentligt det som följer av hänvisningen till 2 kap. 31 §. Den tid under vilken handlingen minst ska ligga kvar på Finansinspektionens webbplats förlängs dock till tio år. Hänvisningen till artikel 21.11 i förordningen – av vilken följer att en kopia av erbjudandehandlingen på ett varaktigt medium ska tillhandahållas aktieägare i målbolaget – motsvarar i allt väsentligt det nuvarande kravet att på begäran tillhandahålla en papperskopia av erbjudandehandlingen enligt hänvisningen till 2 kap. 30 §.

Enligt hänvisningarna till artikel 23.1 och 23.2 i prospektförordningen blir vissa bestämmelser om tillägg till prospekt tillämpliga också för erbjudandehandlingar. De motsvarar i huvudsak det som följer av den nuvarande hänvisningen till 2 kap. 34 §. Enligt förordningen ska dock Finansinspektionen godkänna tillägget inom som mest fem arbetsdagar, vilket innebär en skillnad gentemot den tidsfrist om sju dagar som anges i 2 kap. 34 §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

6 kap.

1 a §

Paragrafen innebär att Finansinspektionens får hämta in bl.a. de uppgifter eller handlingar som behövs för inspektionens övervakning av att bestämmelserna i denna lag och lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden följs.

I *första stycket* tas hänvisningen till den nuvarande prospektförordningen bort. Bestämmelser om att Finansinspektionen kan hämta in uppgifter m.m. för att utöva tillsyn över att prospektförordningen följs tas in i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se författningskommentaren till 3 kap. 1 § samma lag i avsnitt 16.1). I *andra* och *tredje styckena* tas hänvisningarna till 2 b kap. bort eftersom det kapitlet utmönstras ur lagen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

1 c §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen tillfälligt får förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande eller reklam som avser ett sådant.

Strukturen i paragrafen och i 1 d § ändras så att den så långt som möjligt följer den för motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 2 och 3 §§ den lagen). Det innebär att bestämmelserna om tillfälligt förbud mot ett erbjudande och mot reklam som avser ett sådant samlas i paragrafen medan bestämmelser om förbud som inte är tillfälliga samlas i 1 d § (se vidare författningskommentarerna till 1 d § samt till 3 kap. 2 och 3 §§ lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning i avsnitt 16.1).

I paragrafen tas bestämmelserna om förbud mot ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten och upptagande av överlåtbara värdepapper till handel bort. Motsvarande bestämmelser tas in i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se författningskommentaren till 3 kap. 2 och 3 §§ samma lag i avsnitt 16.1).

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att tillfälliga förbud mot uppköpserbjudanden även kan meddelas vid misstanke om överträdelser av lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden (jfr nuvarande tredje stycket i fråga om permanenta förbud).

Andra stycket motsvarar i huvudsak nuvarande 1 d § i fråga om tillfälliga förbud mot reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande. Utöver det som anges i den paragrafen i dess nuvarande lydelse anges att ett tillfälligt förbud får meddelas vid skälig anledning att anta att reklamen

eller uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i denna lag eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

Bestämmelsen i *tredje stycket* motsvarar vad som i dag gäller för tillfälliga förbud mot ett uppköpserbjudande eller reklam för ett sådant.

Övriga ändringar i paragrafen är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

1 d §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får förbjuda ett offentligt uppköpserbjudande eller reklam som avser ett sådant.

Strukturen i paragrafen och i 1 c § ändras så att den så långt som möjligt följer den för motsvarande bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (3 kap. 2 och 3 §§ den lagen). Det innebär att bestämmelserna om förbud mot ett erbjudande och mot reklam som avser ett sådant samlas i paragrafen medan bestämmelser om tillfälliga förbud samlas i 1 c § (se vidare författningskommentarerna till 1 c § samt till 3 kap. 2 och 3 §§ lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning i avsnitt 16.1).

I paragrafen tas bestämmelserna om förbud mot reklam som avser ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten eller upptagande av överlåtbara värdepapper till handel bort. Motsvarande bestämmelser tas in i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se författningskommentaren till 3 kap. 3 § samma lag i avsnitt 16.1).

Första stycket motsvarar nuvarande 1 c § tredje stycket. I förhållande till den bestämmelsen görs ett tillägg som innebär att ett förbud kan meddelas även vid överträdelser av lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden (jfr 1 c första stycket i fråga om tillfälliga förbud).

Andra stycket motsvarar i huvudsak nuvarande 1 d § i fråga om förbud mot reklam som avser ett offentligt uppköpserbjudande. Till skillnad från det som anges i den paragrafen krävs att reklamen eller uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i denna lag eller lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden för att ett förbud ska få meddelas.

Bestämmelsen i *tredje stycket*, som är nytt, innebär att Finansinspektionen ska upphäva ett förbud om uppköpserbjudandet eller reklamen för ett sådant inte längre strider mot angivna lagar. En erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad kan begära att inspektionen ska upphäva förbudet. Finansinspektionen kan också på eget initiativ upphäva förbudet, vilket skulle kunna bli aktuellt t.ex. om inspektionen godkänner en erbjudandehandling.

Övriga ändringar i paragrafen är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

1 h §

Paragrafen, som genomför artikel 26 i öppenhetsdirektivet, innebär att Finansinspektionen är skyldig att underrätta myndigheter i andra länder inom EES om inspektionen finner att, när det gäller aktier m.m. utgivna

av utländska emittenter, en anmälan av innehav inte har gjorts som uppfyller de krav som följer av öppenhetsdirektivet.

Regler om hemmedlemsstat för en emittent med säte utanför EES finns i artikel 2.1 i i öppenhetsdirektivet. Definitionen hänvisade i en tidigare lydelse av det direktivet till prospektdirektivet. I sin nuvarande lydelse innehåller definitionen ingen sådan hänvisning. Hänvisningen till prospektdirektivet i *första stycket* ersätts därför av en hänvisning till den stat som avses i artikel 2.1 i i öppenhetsdirektivet.

3 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen ska besluta om sanktionsavgift.

I *första stycket* tas de nuvarande punkterna 1–3 bort. Numreringen av de nuvarande punkterna 4–7 ändras därför. De punkter som tas bort gäller överträdelser av bestämmelser om prospekt som upphävs. Bestämmelser om när Finansinspektionen ska besluta om sanktionsavgift för överträdelser av prospektförordningen tas in i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning (se författningskommentaren till 5 kap. 1–3 §§ samma lag i avsnitt 16.1).

Punkt 2, som är ny, innebär att sanktionsavgift ska beslutas när en budgivare inte har ansökt om godkännande av ett tillägg till en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 11 §. I den paragrafen hänvisas till artikel 23.1 i prospektförordningen, som anger förutsättningarna för när ett tillägg till en erbjudandehandling ska upprättas.

I *punkt 3* görs ett tillägg som innebär att Finansinspektionen ska besluta om en sanktionsavgift när en budgivare inte har offentliggjort ett tillägg till en erbjudandehandling på rätt sätt. I artikel 23.1 i prospektförordningen anges att ett tillägg till ett prospekt ska offentliggöras på samma sätt som ett prospekt, vilket genom hänvisningen i 2 a kap. 11 § alltså även gäller för tillägg till erbjudandehandlingar.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1 och 12.2.

3 b, 3 l och 3 n §§

Paragraferna innehåller bestämmelser om sanktionsavgift.

I paragraferna görs följdändringar med anledning av att några punkter tas bort i 3 a § och återstående punkter i den paragrafen får ändrad numrering (se författningskommentaren till 3 a §). Ändringarna innebär även att den lägsta sanktionsavgiften när ett tillägg till en erbjudandehandling inte har upprättats eller offentliggjorts är 50 000 kronor (jfr 3 a § första stycket 2 och 3).

Övervägandena finns i avsnitt 4.1 och 12.2.

5 §

Paragrafen reglerar Finansinspektionens samarbete och utbyte av information med utländska behöriga myndigheter och Esma.

Hänvisningen till prospektdirektivet tas bort. Bestämmelser om Finansinspektionens samarbete och informationsutbyte med behöriga myndig-

heter i andra länder inom EES och Esma på prospektområdet finns i prospektförordningen (artiklarna 33 och 34).

Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

5 a §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen i vissa fall får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet i ett annat land inom EES till Esma för tvistlösning.

Hänvisningen till prospektdirektivet tas bort. Bestämmelser om hänskjutande till Esma av sådana frågor som avses i paragrafen finns när det gäller prospektförordningen i den (artikel 33.5).

Övervägaden finns i avsnitt 4.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Av *punkt 2* följer att prospekt som har godkänts innan det datum då prospektförordningen börjar tillämpas i sin helhet, dvs. den 21 juli 2019, ska handläggas enligt bestämmelserna i denna lag (artikel 46.3). Detta ska gälla till dess att prospektets giltighetstid har löpt ut eller till den 22 juli 2020, beroende på vad som inträffar först.

Punkt 3 innebär att sanktioner ska beslutas enligt äldre bestämmelser för överträdelser som ägde rum före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 14.

16.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap. 7 §

Paragrafen innebär att endast banker och kreditmarknadsföretag, och deras utländska motsvarigheter, får bedriva näringsverksamhet som har till ändamål att ta emot inlåning och andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten.

Ändringen i *andra stycket* är endast en följdändring med anledning av att bestämmelserna om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen.

16.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

1 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om inlåningsverksamhet som vissa företag får driva.

Ändringen i *andra stycket* är endast en följdändring med anledning av att bestämmelserna om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen.

16.5 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

19 kap. 35 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska gälla vid ett publikt aktiebolags överlåtelse av egna aktier.

Ändringen i *första stycket 3* är endast en följdändring med anledning av att bestämmelserna om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen. Termen finansiellt instrument ersätts med termen värdepapper i enlighet med tillämpningsområdet för prospektförordningen.

29 kap. 1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadestånd.

I *andra stycket* görs följdändringar eftersom bestämmelser om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen. Detsamma gäller för dokument som upprättas vid ett offentligt uppköpserbjudande, en fusion eller en delning när offentliggörandet av dokumentet medför att ett prospekt inte behöver offentliggöras (artikel 1.4 f och g samt 1.5 första stycket e och f i prospektförordningen, se vidare avsnitt 12.1).

Övervägandena finns i avsnitt 13.4.

16.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

11 kap. 13 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om möjligheten att registrera en MTF-plattform som tillväxtmarknad för små och medelstora företag.

Ändringen i *punkt 3* är endast en följdändring med anledning av att bestämmelserna om prospekt utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen.

13 kap. 3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när finansiella instrument får tas upp till handel på en reglerad marknad.

Ändringen i *andra stycket* är endast en följdändring med anledning av att bestämmelserna om prospektskyldighet utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället finns i prospektförordningen.

22 kap. 1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens beslut om avbrytande av handel med finansiellt instrument (handelsstopp).

I *första stycket 4* införs en möjlighet för Finansinspektionen att stoppa handeln på den grunden att emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen. En sådan grund för handelsstopp

fanns tidigare i paragrafen men togs bort i samband med genomförandet av MiFID II (se prop. 2004/05:158 s. 139 och 140 och prop. 2016/17:162 s. 492 och 737).

Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

16.7 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap. 4 b §

Paragrafen reglerar sekretess i en statlig myndighets verksamhet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för verksamhet på finansmarknadsområdet. I paragrafen finns bestämmelser om sekretess till skydd för uppgifter som kan avslöja dels anmälarens, dels den anmälda personens identitet i viss verksamhet hos Finansinspektionen. Paragrafen ändras med anledning av artikel 41.2 c i prospektförordningen.

I *andra stycket 1* införs ett nytt led, *e*, för att uppfylla prospektförordningens krav på sekretess när det gäller den anmäldes identitet. Bestämmelsen avser Finansinspektionens tillsyn enligt de uppräknade lagarna, till vilka förevarande lag läggs till. Sekretesskyddet gäller för den fysiska person som utpekas i en anmälan eller utsaga. Tillägget innebär att bestämmelsen även avser uppgifter i en anmälan eller utsaga som avser en överträdelse av bestämmelse i lag eller annan författning som gäller för den som omfattas av prospektförordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 10.4.

16.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

16 kap. 3 §

Paragrafen, som är ny, införs till följd av artikel 14b i förordningen om europeiska riskkapitalfonder och artikel 15b i förordningen om europeiska fonder. Den innehåller en bestämmelse om s.k. dröjsmålstalan. Paragrafen är utformad delvis efter förebild av 16 kap. 2 §.

Sökanden i ett ärende om registrering enligt artikel 14 eller 14a i förordningen om europeiska riskkapitalfonder eller artikel 15 eller 15a i förordningen europeiska fonder för socialt företagande får enligt *första stycket* begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls. Denna ordning har införts i den svenska lagstiftningen för sådana fall där det i EU-rättsakter ställs upp krav på att även uteblivet beslut i vissa fall ska kunna föranleda domstolsprövning (se vidare prop. 2002/03:150 s. 184). En sådan förklaring får begäras om Finansinspektionen inte fattar beslut inom två månader. Om tidsfristen har löpt ut ska Finansinspektionen underrätta sökanden om skälet för dröjsmålet. Enligt EU-förordningarna ska beslut om registrering fattas inom två månader från det att alla uppgifter har lämnats som ska lämnas enligt förordningen. Finansinspektionen kan således begära kompletterande uppgifter inom tvåmånadersfristen.

Den prövning som domstolen gör handlar i princip endast om att ärendet är färdigt för avgörande och att samtliga handlingar och uppgifter som behövs som underlag för beslutet har lämnats in. En begäran om förklaring kan därför vara aktuell om Finansinspektionen inte begär kompletteringar inom tvåmånadersfristen.

En förklaring ska, enligt *andra stycket*, göras hos allmän förvaltningsdomstol. Förvaltningsrättens beslut får i sin tur överklagas till kammarrätten, vilket kräver prövningstillstånd.

Enligt *tredje stycket* ska en ansökan anses ha avslagits om Finansinspektionen trots förvaltningsrättens förklaring inte fattar beslut inom två månader. Först då kan sökanden överklaga och få en prövning i sak.

Hänvisningarna till förordningen om europeiska riskkapitalfonder och förordningen om europeiska fonder för socialt företagande är dynamiska, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

16.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

2 kap. 2 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller ett bemyndigande.

Artikel 17 i marknadsmissbruksförordningen innehåller bestämmelser om offentliggörande av insiderinformation. Med stöd av bemyndigandet i paragrafen kan föreskrifter meddelas om på vilket språk insiderinformation ska offentliggöras. Sådana föreskrifter kommer delvis att genomföra artikel 20 i öppenhetsdirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 13.5.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1129

av den 14 juni 2017

om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Denna förordning utgör ett viktigt steg mot fullbordandet av kapitalmarknadsunionen enligt kommissionens meddelande av den 30 september 2015 med titeln *Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion*. Syftet med kapitalmarknadsunionen är att hjälpa företagen att få tillgång till mer diversifierade kapitalkällor överallt inom Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*), få marknaderna att fungera mer effektivt och ge investerare och sparare ytterligare möjligheter att använda sina pengar på ett mer effektivt sätt för att stärka tillväxten och skapa arbetstillfällen.

(2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ([4]) fastställdes harmoniserade principer och regler för prospekt som ska upprättas, godkännas och offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad. Med anledning av lagstiftnings- och marknadsutvecklingen sedan det direktivet trädde i kraft, bör det upphävas och ersättas med denna förordning.

(3) Offentliggörande av information vid erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad är avgörande för att skydda investerare genom att informationsasymmetrier mellan dem och emittenterna undanröjs. En harmonisering av offentliggörandet gör det möjligt att inrätta ett gränsöverskridande system för Europapass som underlättar den inre marknadens effektiva sätt att fungera för ett stort antal olika slag av värdepapper.

(4) Olika tillvägagångssätt skulle resultera i en fragmenterad inre marknad, eftersom emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater och prospekt som godkänns i en medlemsstat skulle kunna förhindras från att användas i andra medlemsstater. I avsaknad av en harmoniserad ram för att säkerställa enhetligt offentliggörande och Europapassets korrekta funktion inom unionen är det därför sannolikt att skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftningar skulle skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad för värdepapper. För att se till att den inre marknaden fungerar väl och förbättra förhållandena för dess sätt att fungera, särskilt när det gäller kapitalmarknaderna, och för att garantera en hög nivå av konsument- och investerarskydd är det lämpligt att inrätta ett regelverk för prospekt på unionsnivå.

([1]) EUT C 195, 2.6.2016, s. 1.
([2]) EUT C 177, 18.5.2016, s. 9.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 april 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 maj 2017.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

(5) För att kunna säkerställa att de bestämmelser genom vilka det direkt införs skyldigheter för personer som deltar i erbjudanden av värdepapper till allmänheten och i upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen är det lämpligt och nödvändigt att reglerna för offentliggörande av information när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad har formen av en förordning. Eftersom en rättslig ram för tillhandahållande av prospekt nödvändigtvis medför åtgärder med exakta krav för alla olika aspekter av prospekten, kan även små avvikelser i tillvägagångssättet för en av dessa aspekter leda till betydande hinder för gränsöverskridande erbjudanden av värdepapper, noteringar på flera reglerade marknader och unionens konsumentskyddsregler. Därför bör användningen av en förordning, som är direkt tillämplig utan att det krävs nationell lagstiftning, minska risken för att olikartade åtgärder vidtas på nationell nivå och bör säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt och större rättssäkerhet samt undvika sådana betydande hinder. En förordning kommer även att stärka förtroendet för marknadernas transparens i hela unionen samt minska regleringssystemens komplexitet och företagens kostnader för sökningar och för efterlevnad av bestämmelserna.

(6) Utvärderingen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/73/EU ([1]) har visat att vissa ändringar som infördes genom det direktivet inte har uppfyllt sina ursprungliga syften och att ytterligare ändringar av prospektregelverket i unionen är nödvändiga för att förenkla och förbättra tillämpningen, öka effektiviteten samt stärka unionens internationella konkurrenskraft och därigenom bidra till att minska de administrativa bördorna.

(7) Syftet med denna förordning är att säkerställa investerarskydd och marknadseffektivitet, samtidigt som den inre kapitalmarknaden stärks. Tillhandahållande av information som med hänsyn till emittentens och värdepapperens art är nödvändig för att investerarna ska kunna fatta ett välavvägt investeringsbeslut säkerställer, tillsammans med uppföranderegler, skydd av investerarna. Denna information bidrar också till att öka förtroendet för värdepapper och gynnar således värdepappersmarknadernas utveckling och sätt att fungera. Informationen bör göras tillgänglig genom offentliggörande av ett prospekt.

(8) De informationskrav som anges i denna förordning förhindrar inte att en medlemsstat, en behörig myndighet eller en börs, genom sitt regelverk, inför andra särskilda krav avseende upptagandet till handel av värdepapper på en reglerad marknad, i synnerhet avseende företagsstyrning. Sådana krav bör inte direkt eller indirekt begränsa innehållet i samt upprättandet och spridningen av ett prospekt som godkänts av en behörig myndighet.

(9) Icke-aktierelaterade värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter, av internationella offentliga organ i vilka en eller flera av medlemsstaterna är medlemmar, av Europeiska centralbanken eller av medlemsstaternas centralbanker bör inte omfattas av denna förordning och bör följaktligen inte påverkas av denna förordning.

(10) För att säkerställa investerarskydd bör skyldigheten att offentliggöra ett prospekt tillämpas på både aktierelaterade och icke-aktierelaterade värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på reglerade marknader. Vissa av de värdepapper som omfattas av denna förordning ger innehavaren rätt att förvärva överlåtbara värdepapper eller att erhålla ett kontantbelopp genom en kontantavräkning som ska fastställas med hänsyn till andra instrument, framför allt överlåtbara värdepapper, valutor, räntesatser eller ränteavkastning, råvaror eller andra index eller mått. Denna förordning omfattar särskilt aktiewarranter (warrants), warranter (covered warrants), företagscertifikat, depåbevis och konvertibla skuldebrev, såsom värdepapper som är konvertibla när investeraren så önskar.

(11) För att säkerställa att prospektet godkänns och beviljas Europapass och för att säkerställa att efterlevnaden av denna förordning övervakas, behöver en behörig myndighet identifieras för varje prospekt. Följaktligen bör det i denna förordning tydligt fastställas vilken hemmedlemsstat som är bäst lämpad att godkänna prospekt.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/73/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 327, 11.12.2010, s. 1).

(12) Kostnaden för att upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning för erbjudanden av värdepapper till allmänheten med ett sammanlagt belopp i unionen som understiger 1 000 000 EUR är sannolikt oproportionell i förhållande till de medel erbjudandet förväntas tillföra. Det är därför lämpligt att skyldigheten att upprätta prospekt enligt denna förordning inte bör gälla för erbjudanden i så liten skala. Medlemsstaterna bör inte utvidga skyldigheten att upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning till att omfatta erbjudanden av värdepapper till allmänheten med ett sammanlagt belopp under det tröskelvärdet. Medlemsstaterna bör dock kunna fastställa andra informationskrav på nationell nivå, i den mån dessa krav inte utgör en oproportionell eller onödig börda i förhållande till sådana erbjudanden av värdepapper.

(13) Med tanke på finansmarknadernas varierande storlek inom unionen, är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten som inte överstiger 8 000 000 EUR från det krav på att offentliggöra ett prospekt som fastställs i denna förordning. Medlemsstaterna bör särskilt vara fria att i sin nationella rätt ange ett tröskelvärde mellan 1 000 000 EUR och 8 000 000 EUR, uttryckt som det sammanlagda beloppet för erbjudandet i unionen under en tolvmånadersperiod, under vilket tröskelvärde undantaget bör vara tillämpligt, med hänsyn till den nivå på det inhemska investerarskyddet som de finner lämplig. Sådana undantagna erbjudanden av värdepapper till allmänheten bör dock inte omfattas av reglerna för Europapass enligt denna förordning. Under detta tröskelvärde bör medlemsstaterna dock kunna fastställa andra informationskrav på nationell nivå, i den mån dessa krav inte utgör en oproportionell eller onödig börda i förhållande till sådana undantagna erbjudanden av värdepapper. Inget i denna förordning bör hindra dessa medlemsstater från att införa regler på nationell nivå som tillåter att operatörer av multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) fastställer innehållet i det upptagandedokument som en emittent är ålagd att upprätta då dess värdepapper för första gången tas upp till handel eller metoderna för dess översyn.

(14) Blotta upptagandet av värdepapper till handel på en MTF-plattform eller offentliggörande av köp- och säljbud bör inte i sig betraktas som ett erbjudande av värdepapper till allmänheten och omfattas därför inte av skyldigheten att upprätta ett prospekt enligt denna förordning. Ett prospekt bör endast krävas om dessa situationer åtföljs av ett meddelande som utgör ett *erbjudande av värdepapper till allmänheten* enligt definitionen i denna förordning.

(15) Om erbjudanden av värdepapper endast riktas till en begränsad krets investerare som inte är kvalificerade investerare, utgör upprättandet av ett prospekt en oproportionell börda, med tanke på att erbjudandet riktas till få personer, och ett prospekt bör därför inte krävas i dessa fall. Detta skulle t.ex. gälla för erbjudanden från ett företags ledning som riktas till ett begränsat antal släktingar eller personliga bekanta.

(16) Denna förordning bör i tillämpliga fall tolkas på ett sätt som stämmer överens med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG ([1]) inom ramen för offentliga uppköpserbjudanden, fusioner och andra transaktioner som påverkar ägandet eller kontrollen av företag.

(17) Att uppmuntra styrelseledamöter och anställda att inneha värdepapper i det egna företaget kan inverka positivt på företagsstyrningen och bidra till att skapa långsiktigt mervärde genom att främja de anställdas engagemang och känsla av egenansvar, bringa aktieägarnas och de anställdas intressen närmare varandra och ge de anställda investeringsmöjligheter. Att de anställda äger en del av företaget är särskilt viktigt i små och medelstora företag, där enskilda anställda sannolikt spelar en viktig roll för företagets framgång. Därför bör det inte finnas skyldighet att offentliggöra ett prospekt för erbjudanden som görs inom ramen för program för aktier riktade till anställda inom unionen, under förutsättning att ett dokument tillhandahålls med information om värdepapperens antal och art samt om orsaken till och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen, för att säkerställa investerarskydd. För att säkerställa lika tillgång till program för aktier riktade till anställda för alla styrelsemedlemmar och anställda, oberoende av om arbetsgivaren är etablerad inom eller utanför unionen, bör inget beslut om likvärdighet för tredjelandsmarknader längre krävas, under förutsättning att denna information görs tillgänglig. På så sätt kommer alla deltagare i program för aktier riktade till anställda att åtnjuta lika behandling och få samma information.

(18) Emissioner med utspädningseffekt av aktier eller värdepapper som ger åtkomst till aktier är ofta transaktioner med en betydande inverkan på emittentens kapitalstruktur, framtidsutsikter och finansiella situation, vilket innebär att den information som ges i ett prospekt är nödvändig. Om en emittent har aktier som redan är upptagna till handel på en reglerad marknad, bör ett prospekt däremot inte krävas för eventuellt efterföljande upptagande av aktier av

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

samma kategori till handel på samma reglerade marknad, inklusive när sådana aktier uppkommer efter konvertering eller utbyte av andra värdepapper eller efter utövande av rättigheter som är förenade med andra värdepapper, under förutsättning att dessa nyligen upptagna aktier utgör ett begränsat antal i förhållande till aktier av samma kategori som redan upptagits till handel på samma reglerade marknad, såvida inte ett sådant upptagande är kombinerat med ett erbjudande av värdepapper till allmänheten som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Samma princip bör tillämpas mer generellt på värdepapper som är utbytbara mot värdepapper som redan tagits upp till handel på en reglerad marknad.

(19) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av de lagar och andra författningar som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([1]) med anknytning till resolution av kreditinstitut, särskilt artiklarna 53.2, 59.2, 63.1 och 63.2, i de fall där det inte finns någon skyldighet att offentliggöra prospekt.

(20) Undantag från skyldigheten att offentliggöra prospekt enligt denna förordning bör kunna kombineras, i de fall då villkoren för dessa undantag är uppfyllda samtidigt för ett erbjudande av värdepapper till allmänheten och/eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad. Om till exempel ett erbjudande riktas samtidigt till kvalificerade investerare, till icke-kvalificerade investerare som åtar sig att investera minst 100 000 EUR var, till anställda hos emittenten och dessutom till ett begränsat antal icke-kvalificerade investerare som inte överstiger det antal som fastställs i denna förordning, bör det erbjudandet vara undantaget från skyldigheten att offentliggöra prospekt.

(21) För att säkerställa att marknaden i grossistledet för aktörer för icke-aktierelaterade värdepapper är välfungerande och öka marknadslikviditeten är det viktigt att fastställa en specifik förenklad behandling för icke-aktierelaterade värdepapper som tas upp till handel på en reglerad marknad och är utformade för kvalificerade investerare. Denna förenklade behandling bör omfatta mindre betungande minimikrav på information än de krav som gäller för icke-aktierelaterade värdepapper som erbjuds till icke-professionella investerare, avsaknad av krav på att en sammanfattning ska ingå i prospektet och flexiblare språkkrav. Denna förenklade behandling bör i första hand vara tillämplig på icke-aktierelaterade värdepapper, oavsett nominellt värde, som endast handlas på en reglerad marknad eller ett särskilt segment därav, till vilket endast kvalificerade investerare kan få tillträde för handel med sådana värdepapper och i andra hand på icke-aktierelaterade värdepapper med ett nominellt värde per enhet på minst 100 000 EUR, vilket återspeglar den högre investeringskapaciteten för de investerare som berörs av prospektet. Återförsäljning till icke-kvalificerade investerare bör inte vara tillåten för icke-aktierelaterade värdepapper som endast handlas på en reglerad marknad eller ett särskilt segment därav, till vilka endast kvalificerade investerare kan ha tillgång i syfte att handla med sådana värdepapper, om inte ett prospekt som är lämpligt för icke-kvalificerade investerare upprättas i enlighet med denna förordning. Därför är det nödvändigt att marknadsaktörerna vid upprättande av sådana reglerade marknader eller ett särskilt segment därav inte tillåter direkt eller indirekt tillträde för icke-kvalificerade investerare till den reglerade marknaden eller det särskilda segmentet.

(22) Om värdepapper tilldelas utan att mottagaren har en individuell valmöjlighet, inklusive vid tilldelningar av värdepapper utan rättighet att invända mot tilldelningen, eller om tilldelningen sker automatiskt efter ett domstolsbeslut, till exempel om värdepapper tilldelas befintliga borgenärer under ett rättsligt insolvensförfarande, bör denna tilldelning inte betraktas som ett erbjudande av värdepapper till allmänheten.

(23) Emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad av värdepapper som inte omfattas av skyldigheten att offentliggöra ett prospekt bör vara berättigade till Europapasset om de väljer att uppfylla denna förordning på frivillig basis.

(24) Med tanke på särdragen hos olika slag av värdepapper, emittenter, erbjudanden och upptaganden fastställs i denna förordning regler för olika former av prospekt – standardprospekt, prospekt i grossistledet (wholesale) för icke-aktierelaterade värdepapper, grundprospekt, förenklade prospekt för sekundäremissioner och EU-tillväxtprospekt. Därför bör alla hänvisningar till ”prospekt” i denna förordning tolkas som hänvisningar till alla dessa former av prospekt, om inget annat uttryckligen anges.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(25) Information genom ett prospekt bör inte krävas för sådana erbjudanden av värdepapper till allmänheten som är begränsade till kvalificerade investerare. För vidareförsäljning till allmänheten eller allmän handel genom upptagande till handel på en reglerad marknad bör det dock krävas att ett prospekt offentliggörs.

(26) Ett giltigt prospekt, som upprättats av emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet och som är tillgängligt för allmänheten vid den slutliga placeringen av värdepapper via finansiella mellanhänder eller vid en efterföljande återförsäljning av värdepapper, innehåller tillräcklig information för att investerare ska kunna fatta välgrundade investeringsbeslut. Därför bör de finansiella mellanhänder som placerar eller senare säljer värdepapper vidare ha rätt att förlita sig på det ursprungliga prospekt som offentliggjordes av emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet så länge detta är giltigt och vederbörligen kompletteras och emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet medger att det används. Emittenten eller personen med ansvar för att upprätta prospektet bör ha rätt att ställa villkor för medgivande. Medgivandet att använda prospektet och eventuella villkor för detta bör ges i en skriftlig överenskommelse, som gör det möjligt för relevanta parter att bedöma om återförsäljningen eller den slutliga placeringen av värdepapperen uppfyller överenskommelsen. Om användning av prospektet har medgetts, bör emittenten eller personen med ansvar för att upprätta det ursprungliga prospektet hållas ansvarig för informationen i det och, om det handlar om ett grundprospekt, för tillhandahållandet och registreringen av de slutgiltiga villkoren och inga ytterligare prospekt bör krävas. Om emittenten eller personen med ansvar för att upprätta ett sådant ursprungligt prospekt inte medger att det används, bör dock den finansiella mellanhanden vara skyldig att offentliggöra ett nytt prospekt. I detta fall bör den finansiella mellanhanden hållas ansvarig för informationen i prospektet, inbegripet alla uppgifter som införlivas genom hänvisningar och, om det handlar om ett grundprospekt, i de slutgiltiga villkoren.

(27) Genom en harmonisering av den information som ingår i prospektet bör ett likvärdigt investerarskydd inom hela unionen kunna uppnås. För att investerarna ska kunna fatta ett välgrundat investeringsbeslut bör denna information vara tillräcklig och objektiv samt vara skriftlig och presenteras i en koncis och lättbegriplig form som gör den lätt att analysera. Den information som ingår i prospektet bör anpassas till typen av prospekt, emittentens natur och ställning, typen av värdepapper och huruvida de investerare som erbjudandet riktas till endast är kvalificerade investerare. Prospekt bör inte innehålla information som inte är väsentlig eller specifik för emittenten och de berörda värdepapperen, eftersom detta kan medföra att den information som är relevant för investeringsbeslutet hamnar i bakgrunden och därmed undergräva investerarskyddet.

(28) Prospektsammanfattningen bör vara en användbar informationskälla för investerare, särskilt icke-professionella investerare. Sammanfattningen bör utgöra en fristående del av prospektet och bör fokusera på nyckelinformation som investerarna behöver för att kunna bestämma vilka erbjudanden och upptaganden till handel av värdepapper som de vill undersöka närmare genom att se över prospektet i sin helhet för att fatta ett beslut. Sådan nyckelinformation bör förmedla de väsentliga egenskaperna och riskerna förenade med emittenten, en eventuell garant och de värdepapper som erbjuds eller upptas till handel på en reglerad marknad. Den bör även tillhandahålla erbjudandets allmänna villkor.

(29) Redogörelsen för riskfaktorer i sammanfattningen bör bestå av ett begränsat urval av de specifika risker som emittenten anser vara mest väsentliga för investeraren när denne fattar ett investeringsbeslut. Beskrivningen av riskfaktorerna i sammanfattningen bör vara relevant för det specifika erbjudandet och endast göras till förmån för investeraren och inte innehålla generella uttalanden om investeringsrisk eller begränsa ansvaret för emittenten, erbjudaren eller någon annan person som agerar på deras vägnar. Dessa riskfaktorer bör i tillämpliga fall uppmärksamma riskerna, i synnerhet för icke-professionella investerare, med värdepapper som emitteras av kreditinstitut som är föremål för skuldnedskrivning (bail-in) enligt direktiv 2014/59/EU.

(30) Prospektsammanfattningen bör vara kort, enkel och lättbegriplig för investerarna. Den bör vara skriven på ett klart, icke-tekniskt språk och presentera informationen på ett lättillgängligt sätt. Den bör inte endast bestå av en sammanställning av utdrag från prospektet. Det är lämpligt att fastställa en maximal längd för sammanfattningen för att se till att investerarna inte avskräcks från att läsa dem och för att uppmuntra emittenterna att välja sådan information som är väsentlig för investerarna. Under vissa omständigheter som fastställs i denna förordning bör den maximala längden för sammanfattningarna utökas.

(31) För att säkerställa att prospektsammanfattningen har en enhetlig struktur bör allmänna avsnitt och underrubriker tillhandahållas, med vägledande innehåll som emittenten bör fylla på med kortfattade redogörelser, inklusive om lämpligt siffror. Så länge informationen presenteras på ett rättvist och välavvägt sätt, bör emittenterna ha möjlighet att välja vilken information som de anser vara väsentlig och meningsfull.

(32) Prospektsammanfattningen bör i så stor utsträckning som möjligt bygga på det faktablad som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ([1]). I de fall värdepapper omfattas både av den här förordningen och av förordning (EU) nr 1286/2014 skulle fullständig återanvändning i sammanfattningen av innehållet i faktabladet minimera kostnaderna för efterlevnad och den administrativa bördan för emittenterna, och denna förordning underlättar därför sådan återanvändning. Kravet att upprätta en sammanfattning bör emellertid inte åsidosättas när faktablad krävs, eftersom faktablad inte innehåller nyckelinformation om emittenten och erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad av de berörda värdepapperen.

(33) Inget civilrättsligt ansvar bör kunna åläggas en person enbart på grundval av sammanfattningen, inbegripet en översättning av denna, såvida den inte är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de relevanta delarna av prospektet eller underlåter att, tillsammans med andra delar av prospektet, tillhandahålla nyckelinformation till hjälp för investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper. Sammanfattningen bör innehålla en tydlig varning i detta avseende.

(34) Emittenter som ofta söker finansiering på kapitalmarknaderna bör erbjudas särskilda format för registreringsdokument och prospekt samt särskilda förfaranden för ingivande och godkännande, så att de ges mer flexibilitet och kan utnyttja marknadsmöjligheter. I alla händelser bör det vara valfritt för emittenterna att använda sådana format och förfaranden.

(35) För alla icke-aktierelaterade värdepapper, även de som emitteras fortlöpande eller vid upprepade tillfällen eller inom ramen för ett emissionsprogram, bör emittenterna tillåtas att upprätta ett prospekt i form av ett grundprospekt.

(36) Det är lämpligt att förtydliga att de slutgiltiga villkoren för ett grundprospekt endast bör innehålla information om den värdepappersnot som specifikt gäller emissionen i fråga och som endast kan fastställas vid tidpunkten för den enskilda emissionen. Sådan information kan exempelvis inbegripa det internationella standardnumret för värdepapperet (ISIN), emissionsbeloppet, löptiden, eventuell kupong, lösendagen, lösenbeloppet, inlösenbeloppet och andra villkor som inte var kända när grundprospektet upprättades. Om de slutgiltiga villkoren inte ingår i grundprospektet, bör dessa inte behöva godkännas av den behöriga myndigheten, utan endast inges tillsammans med grundprospektet. Annan ny information som kan påverka bedömningen av emittenten och värdepapperen bör tas upp i ett tillägg till grundprospektet. Varken de slutgiltiga villkoren eller ett tillägg bör användas för att inbegripa ett slag av värdepapper som inte redan beskrivs i grundprospektet.

(37) I grundprospekt bör sammanfattningar endast upprättas av emittenten för varje individuell emission för att minska den administrativa bördan och göra prospekten mer lättlästa för investerarna. Denna emissionsspecifika sammanfattning bör bifogas de slutgiltiga villkoren och bör endast godkännas av den behöriga myndigheten om de slutgiltiga villkoren ingår i grundprospektet eller i ett tillägg till detta.

(38) För att öka grundprospektets flexibilitet och kostnadseffektivitet bör emittenter tillåtas att upprätta ett grundprospekt som separata dokument.

(39) Frekventa emittenter bör uppmuntras att upprätta sina prospekt som separata dokument, eftersom detta kan minska kostnaden för efterlevnad av denna förordning och ge dem möjlighet att snabbt reagera på marknadsmöjligheter. Emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader eller MTF-plattformar bör därför ha möjlighet, men inte vara skyldiga, att varje räkenskapsår upprätta och offentliggöra ett universellt registreringsdokument med rättslig information, information om verksamheten, finansiell information, redovisningsinformation och information om aktieinnehav samt en beskrivning av emittenten för räkenskapsåret i fråga. På villkor att en emittent uppfyller de kriterier som fastställs i denna förordning bör en emittent betraktas som en frekvent emittent från den tidpunkt då emittenten lämnar in det universella registreringsdokumentet för godkännande till den behöriga myndigheten. Upprättandet av ett universellt registreringsdokument bör ge emittenten möjlighet att hålla informationen aktuell och att upprätta ett prospekt när marknadsförhållandena blir gynnsamma för ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad genom att lägga till en värdepappersnot och en sammanfattning. Det universella registreringsdokumentet bör ha flera ändamål i så mån att

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

innehållet bör vara detsamma, oavsett om emittenten därefter använder det för ett erbjudande av värdepapper till allmänheten om eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad av aktierelaterade värdepapper eller icke-aktierelaterade värdepapper. Följaktligen bör normerna för offentliggörande av det universella registreringsdokumentet bygga på dem som gäller för aktierelaterade värdepapper. Det universella registreringsdokumentet bör fungera som en referenskälla om emittenten och förse investerare och analytiker med det minimum av information som krävs för att göra en välavvägd bedömning av företagets verksamhet, finansiella ställning, inkomster och framtidsutsikter, styrning och aktieinnehav.

(40) En emittent som har ansökt om och beviljats godkännande av ett universellt registreringsdokument för två på varandra följande år kan anses vara välkänd för den behöriga myndigheten. Alla efterföljande universella registreringsdokument och eventuella ändringar av dem bör därför få inges utan förhandsgodkännande och granskas i efterhand av den behöriga myndigheten, om den anser att det är nödvändigt. Varje behörig myndighet bör fastställa hur ofta sådana granskningar bör göras, t.ex. med hänsyn till dess bedömning av riskerna förenade med emittenten, kvaliteten på tidigare offentliggöranden eller hur lång tid som har förflutit sedan den senaste granskningen av ett ingivet universellt registreringsdokument.

(41) Så länge det inte ingår i ett godkänt prospekt, bör ändringar av det universella registreringsdokumentet vara möjliga, antingen frivilligt av emittenten, t.ex. vid en väsentlig förändring av emittentens organisation eller finansiella situation, eller på begäran av den behöriga myndigheten inom ramen för en efterhandsgranskning, där det konstateras att kraven på fullständighet, begriplighet och konsekvens inte är uppfyllda. Sådana ändringar bör offentliggöras enligt samma förfaranden som gäller för det universella registreringsdokumentet. Om den behöriga myndigheten upptäcker ett väsentligt utelämnande, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet bör emittenten ändra det universella registreringsdokumentet och göra det tillgängligt för allmänheten utan onödigt dröjsmål. Eftersom det varken rör sig om ett erbjudande till allmänheten eller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad, bör förfarandet för att ändra ett universellt registreringsdokument skilja sig från förfarandet för att komplettera ett prospekt, vilket bör vara tillämpligt först när prospektet har godkänts.

(42) Om en emittent upprättar ett prospekt som består av separata dokument, bör alla delar som hör till prospektet omfattas av kravet på godkännande, i förekommande fall även det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av detta, om de tidigare har ingivits till den behöriga myndigheten men inte godkänts. Ändringar av det universella registreringsdokumentet bör inte omfattas av kravet på godkännande av den behöriga myndigheten vid tidpunkten för ansökan utan bör endast godkännas när alla delar av prospektet lämnas in för godkännande.

(43) För att påskynda upprättandet av ett prospekt och underlätta tillträdet till kapitalmarknaderna på ett kostnadseffektivt sätt bör frekventa emittenter som upprättar ett universellt registreringsdokument beviljas ett snabbare godkännandeförfarande, eftersom huvuddelen av prospektet antingen redan har godkänts eller redan finns tillgänglig för granskning av den behöriga myndigheten. Godkännandetiden för prospektet bör därför förkortas, när registreringsdokumentet har formen av ett universellt registreringsdokument.

(44) Frekventa emittenter bör tillåtas att använda det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av det som en del av grundprospektet. Om en frekvent emittent är behörig att upprätta ett EU-tillväxtprospekt, ett förenklat prospekt inom ramen för de förenklade reglerna för offentliggörande för sekundäremissioner eller ett prospekt i grossistledet för icke-aktierelaterade värdepapper, bör denne få använda sitt universella registreringsdokument och eventuella ändringar av det som en del av sådana prospekt i stället för det särskilda registreringsdokument som krävs enligt reglerna för offentliggörande av information.

(45) På villkor att en emittent följer de förfaranden för ingivande, spridning och lagring av obligatorisk information och de tidsfrister som anges i artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ([1]), bör denne få offentliggöra de årliga redovisningar och halvårsrapporter som krävs enligt direktiv 2004/109/EG som delar av det universella registreringsdokumentet, såvida inte emittentens hemmedlemsstat enligt denna förordning och direktiv

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

2004/109/EG är olika och det språk som det universella registreringsdokumentet är upprättat på inte uppfyller villkoren i artikel 20 i direktiv 2004/109/EG. Detta bör minska den administrativa bördan i samband med flerfaldiga ingivanden, utan att det påverkar den information som finns tillgänglig för allmänheten eller övervakningen av dessa rapporter enligt direktiv 2004/109/EG.

(46) En tydlig tidsfrist bör anges för ett prospekts giltighet för att undvika investeringsbeslut som grundas på inaktuell information. För att förbättra rättssäkerheten bör ett prospekts giltighetstid inledas då det godkänns, vilket är en tidpunkt som lätt kan kontrolleras av den behöriga myndigheten. Ett erbjudande av värdepapper till allmänheten enligt ett grundprospekt bör endast få överskrida grundprospektets giltighetstid om ett efterföljande grundprospekt som täcker det fortsatta erbjudandet godkänns och offentliggörs innan giltighetstiden har löpt ut.

(47) Till sin natur kan information om skatt på inkomster från värdepapper i ett prospekt endast vara allmän och tillför inte mycket i informationsvärde för den enskilda investeraren. Eftersom sådan information inte bara bör omfatta det land där emittenten har sitt säte, utan även de länder där erbjudandet görs eller upptagande till handel på en reglerad marknad söks, är informationen, om ett Europapass används för prospektet, kostsam att ta fram och kan hämma gränsöverskridande erbjudanden. Därför bör ett prospekt endast innehålla en varning om att skatterätten i investerarens medlemsstat och i den medlemsstat där emittenten har sitt säte kan påverka den inkomst som värdepapperen ger. Prospektet bör dock ändå innehålla lämplig information om beskattning när den föreslagna investeringen är kopplad till ett specifikt skattesystem, t.ex. vid investeringar i värdepapper som ger investeraren gynnsam skattebehandling.

(48) När en kategori av värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad, får investeraren fortlöpande information från emittenten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ([1]) och direktiv 2004/109/EG. Behovet av ett fullständigt prospekt är därför mindre akut vid en sådan emittents därpå följande erbjudanden till allmänheten eller upptaganden till handel på en reglerad marknad. Ett förenklat prospekt med mildare innehållskrav jämfört med det normala systemet bör därför finnas tillgängligt för sekundäremissioner, med tanke på den information som redan lämnats. Investerare måste ändå få samlad och välstrukturerad information, framför allt när sådan information inte måste offentliggöras löpande enligt förordning (EU) nr 596/2014 och direktiv 2004/109/EG.

(49) De förenklade reglerna för offentliggörande för sekundäremissioner bör vara tillgängliga för erbjudanden till allmänheten från emittenter vars värdepapper handlas på tillväxtmarknader för små och medelstora företag (SME Growth Markets), eftersom dessa aktörer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ([2]) är skyldiga att fastställa och tillämpa regler för att säkerställa fortlöpande och ändamålsenligt offentliggörande av information.

(50) De förenklade reglerna för offentliggörande för sekundäremissioner bör inte kunna tillämpas förrän en minimiperiod har förflutit sedan emittenten för första gången tog upp en kategori värdepapper till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. En fördröjning på 18 månader bör säkerställa att emittenten åtminstone en gång har fullgjort sin skyldighet att offentliggöra en årlig redovisning enligt direktiv 2004/109/EG eller enligt reglerna för en marknadsaktör på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.

(51) Ett av kapitalmarknadsunionens centrala mål är att underlätta tillgången till finansiering på kapitalmarknaderna för små och medelstora företag i unionen. Det är lämpligt att utvidga definitionen av små och medelstora företag till den definition av små och medelstora företag som anges i direktiv 2014/65/EU, i syfte att säkerställa konsekvens mellan denna förordning och direktiv 2014/65/EU. Eftersom sådana företag vanligtvis behöver anskaffa förhållandevis lägre belopp än andra emittenter, kan kostnaden för att upprätta standardprospekt bli oproportionellt hög och kan avskräcka dem från att erbjuda sina värdepapper till allmänheten. På grund av sin storlek och sin potentiellt kortare verksamhetstid kan små och medelstora företag samtidigt medföra en särskild investeringsrisk jämfört med större emittenter, och de bör offentliggöra tillräckligt med information för att investerarna ska kunna fatta sitt investeringsbeslut. För att uppmuntra små och medelstora företags utnyttjande av kapitalmarknadsfinansiering bör denna förordning säkerställa att särskild uppmärksamhet ägnas tillväxtmarknader för små och medelstora företag,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

som är lovande verktyg för att ge mindre, växande företag möjlighet att anskaffa kapital. Sådana handelsplatsers framgång beror dock på deras förmåga att tillgodose växande små och medelstora företags finansieringsbehov. På samma sätt skulle vissa företag som erbjuder värdepapper till allmänheten med ett sammanlagt belopp i unionen som inte överstiger 20 000 000 EUR åtnjuta enklare tillgång till kapitalmarknadsfinansiering för att kunna växa och bör kunna anskaffa medel till en kostnad som inte är oproportionellt hög. Därför är det lämpligt att det i denna förordning inrättas ett särskilt proportionellt regelverk för EU-tillväxtprospekt, vilket är tillgängligt för sådana företag. Det bör göras en lämplig avvägning mellan kostnadseffektivt tillträde till finansmarknaderna och investerarskydd när EU-tillväxtprospektets innehåll regleras. Som det gäller för andra typer av prospekt enligt denna förordning bör EU-tillväxtprospekten när de väl har godkänts omfattas av Europapassförfarandet enligt denna förordning och bör därför vara giltiga för alla erbjudanden av värdepapper till allmänheten i hela unionen.

(52) Den begränsade information som ska lämnas i EU-tillväxtprospekten bör anpassas så att den fokuseras på information som är väsentlig och relevant vid investeringar i de värdepapper som erbjuds och på behovet av att säkerställa proportionalitet mellan å ena sidan företagets storlek och dess finansieringsbehov och å andra sidan kostnaden för att upprätta ett prospekt.

(53) De proportionella reglerna för offentliggörande av EU-tillväxtprospekt bör inte vara tillgängliga, om ett företag redan har värdepapper upptagna till handel på reglerade marknader, så att investerare på reglerade marknader känner sig säkra på att de emittenter vars värdepapper de investerar i omfattas av ett enda regelverk för offentliggörande. Därför bör det inte finnas normer på två nivåer för offentliggörande på reglerade marknader beroende på emittentens storlek.

(54) Det främsta syftet med att inkludera riskfaktorer i ett prospekt är att säkerställa att investerarna kan göra en välgrundad bedömning av sådana risker och därmed fatta sina investeringsbeslut med full kännedom om fakta. Riskfaktorerna bör därför begränsas till sådana risker som är väsentliga och specifika för emittenten och dess värdepapper och bekräftas av prospektets innehåll. Ett prospekt bör inte innehålla generella riskfaktorer som endast tjänar som ansvarsfriskrivning, eftersom detta kan leda till att de mer specifika riskfaktorer som investerarna bör vara medvetna om hamnar i bakgrunden, vilket i sin tur innebär att informationen i prospektet inte presenteras i en koncis och lättbegriplig form som gör den lätt att analysera. Bland annat miljömässiga, sociala och företagsstyrningsrelaterade omständigheter kan också utgöra specifika och väsentliga risker för emittenten och dess värdepapper och bör i så fall offentliggöras. För att hjälpa investerarna att identifiera de mest väsentliga riskerna bör emittenten på ett tillfredsställande sätt beskriva och redogöra för varje riskfaktor i prospektet. Ett begränsat antal riskfaktorer som väljs av emittenten bör ingå i sammanfattningen.

(55) Den marknadspraxis som innebär att ett godkänt prospekt inte innehåller uppgift om det slutliga emissionsbeloppet och/eller det antal värdepapper som erbjuds till allmänheten, antingen uttryckt i antalet värdepapper eller som ett sammanlagt nominellt belopp, bör vara godtagbar när sådana slutliga emissionsbelopp och/eller -volymer inte kan tas upp i prospektet, förutsatt att investerarna beviljas skydd i detta fall. Antingen bör investerarna beviljas rätt till återkallande när värdepapperens slutliga emissionsbelopp eller volym är kända eller så bör prospektet innehålla information om det maximala belopp som investerarna kan vara tvungna att betala för värdepapperen eller det maximala antalet värdepapper eller de värderingsmetoder och värderingskriterier, och/eller villkor, som används för att fastställa priset på värdepapperen och en förklaring av de värderingsmetoder som använts, såsom diskonterad kassaflödesmetod, analys av jämförelsegrupp eller eventuella andra gemensamt överenskomna värderingsmetoder. Värderingsmetoderna och värderingskriterierna bör vara så exakta att beloppet är förutsägbart och att en nivå av investerarskydd som liknar offentliggörandet av det maximala beloppet för erbjudandet säkerställs. I detta avseende skulle endast en hänvisning till bookbuilding-metoden inte vara godtagbar som värderingsmetod eller värderingskriterium om inget maximalt belopp anges i prospektet.

(56) Det bör vara tillåtet att under vissa omständigheter utelämna känslig information i ett prospekt, eller i delar därav, genom ett undantag beviljat av den behöriga myndigheten, så att emittenter inte försätts i skadliga situationer.

(57) Medlemsstaterna offentliggör riklig information om sin finansiella situation, som normalt är tillgänglig för allmänheten. Om en medlemsstat garanterar ett erbjudande av värdepapper behöver sådan information följaktligen inte lämnas i prospektet.

(58) Att tillåta att emittenten införlivar information som ska offentliggöras i ett prospekt i form av hänvisningar till andra dokument, förutsatt att dessa har offentliggjorts elektroniskt, bör göra det enklare och mindre kostsamt för emittenten att upprätta prospekt, utan att investerarskyddet äventyras. Målet att förenkla och minska kostnaderna för att upprätta ett prospekt bör emellertid inte uppnås till skada för andra intressen som prospektet är avsett att skydda, bland annat informationens tillgänglighet. Det språk som används för information som införlivas genom hänvisningar bör följa språkreglerna för prospekt. Information som införlivas genom hänvisningar bör kunna avse historiska uppgifter. Om dessa inte längre är relevanta på grund av att förhållandena ändrats i väsentligt avseende, bör detta emellertid tydligt anges i prospektet och den uppdaterade informationen bör också redovisas.

(59) All obligatorisk information enligt definitionen i artikel 2.1 k i direktiv 2004/109/EG bör kunna införlivas genom hänvisning i ett prospekt. Emittenter vars värdepapper handlas på en MTF-plattform och emittenter som är undantagna från att offentliggöra årliga redovisningar och halvårsrapporter i enlighet med artikel 8.1 b i direktiv 2004/109/EG bör även få införliva hela eller delar av sina årliga finansiella rapporter och delårsrapporter, revisionsberättelser, årsbokslut, förvaltningsberättelser eller årsberättelser om företagsstyrningen i ett prospekt genom hänvisningar, förutsatt att de offentliggörs elektroniskt.

(60) Alla emittenter har inte tillgång till lämplig information och vägledning om granskning- och godkännandeförfarandet och de åtgärder som måste vidtas för att få ett prospekt godkänt, eftersom medlemsstaternas behöriga myndigheter tillämpar olika metoder. Denna förordning bör undanröja dessa skillnader genom att harmonisera kriterierna för granskning av prospektet och harmonisera reglerna för de behöriga myndigheternas godkännandeförfaranden genom att rationalisera dem. Det är viktigt att säkerställa att alla behöriga myndigheter tillämpar en enhetlig metod när de granskar att informationen i prospektet är fullständig, konsekvent och begriplig, med beaktande av behovet av en proportionell metod vid granskning av prospekt, på grundval av emittentens ställning och emissionen. Vägledning om ansökningsförfarandet för att få ett prospekt godkänt bör finnas allmänt tillgänglig på de behöriga myndigheternas webbplatser. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) bör spela en central roll för att främja enhetlig kontroll på detta område genom att utöva sina befogenheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]). Esma bör särskilt utföra sakkunnigbedömningar av de behöriga myndigheternas verksamhet enligt den här förordningen inom en lämplig tidsram före översynen av den här förordningen och i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

(61) För att underlätta tillträde till medlemsstaternas marknader är det viktigt att de avgifter som de behöriga myndigheterna tar ut för godkännande och registrering av prospekt och relaterade dokument offentliggörs och är rimliga och proportionella.

(62) Ett godkänt prospekt bör alltid offentliggöras i elektronisk form, eftersom internet ger enkel tillgång till information och detta säkerställer bättre tillgänglighet för investerarna. Prospektet bör offentliggöras på en särskild del av webbplatsen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller i förekommande fall på webbplatsen för de finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen, inklusive betalningsombud, eller på webbplatsen för den reglerade marknad där ansökan om upptagande till handel görs eller på webbplatsen för operatören av MTF-plattformen.

(63) Alla godkända prospekt, alternativt en förteckning över dessa prospekt med hyperlänkar till relevanta webbplatser, bör offentliggöras på webbplatsen för den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat och varje prospekt bör av den behöriga myndigheten översändas till Esma tillsammans med relevanta uppgifter som gör det möjligt att klassificera prospektet. Esma bör tillhandahålla en centraliserad lagringsmekanism för prospekt med kostnadsfri tillgång och lämpliga sökverktyg för allmänheten. För att det ska säkerställas att investerare har tillgång till tillförlitliga uppgifter som kan användas och analyseras vid rätt tidpunkt och på ett effektivt sätt bör viss information i prospekten, såsom ISIN, som identifierar värdepapperen, och identifieringskoden för juridiska personer (LEI), som identifierar emittenter, erbjudare och garanter, vara maskinläsbar, även när metadata används. Prospektet bör finnas allmänt tillgängligt under en period på minst tio år efter offentliggörandet, så att det säkerställs att den period då det finns allmänt tillgängligt är anpassad till perioden för årliga redovisningar och halvårsrapporter enligt direktiv 2004/109/EG. Prospekt bör på begäran kostnadsfritt alltid finnas tillgängligt för investerarna på ett varaktigt medium. Om en potentiell investerare lämnar in en särskild förfrågan om en papperskopia, bör denna investerare kunna få en

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

utskriven version av prospektet. Detta innebär dock inte ett krav på att emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den finansiella mellanhanden ska ha utskrivna kopior av prospektet i reserv för att tillmötesgå sådana eventuella förfrågningar.

(64) Det är också nödvändigt att harmonisera annonseringen för att undvika att skada allmänhetens förtroende för finansmarknaderna och därmed deras sätt att fungera. Korrekt och rimlig annonsering, som överensstämmer med innehållet i prospektet, är ytterst viktigt för skyddet av investerare, även icke-professionella investerare. Utan att Europapassförfarandet enligt denna förordning påverkas är övervakningen av annonsering en integrerad del av de behöriga myndigheternas arbete. Kraven avseende annonsering i denna förordning bör inte påverka andra tillämpliga bestämmelser i unionsrätten, framför allt när det gäller konsumentskydd och otillbörliga affärsmetoder.

(65) Varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller väsentlig felaktighet som kan påverka bedömningen av en investering och som framkommer efter det att prospektet offentliggjorts, men innan erbjudandet löpt ut eller värdepapperet börjat handlas på en reglerad marknad, bör vederbörligen utvärderas av investerarna och kräver därför godkännande och spridning av ett tillägg till prospektet utan onödigt dröjsmål.

(66) För att förbättra rättssäkerheten är det nödvändigt att klargöra de respektive tidsramar inom vilka emittenterna bör offentliggöra tillägg till prospektet och inom vilka investerarna har rätt att återkalla sitt samtycke till erbjudandet efter offentliggörandet av ett tillägg. Skyldigheten att tillhandahålla tillägg till ett prospekt bör å ena sidan tillämpas när en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet uppträder innan erbjudandet löpt ut eller handeln med värdepapperen på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar senare. Rätten att återkalla ett samtycke bör å andra sidan endast vara tillämplig, om prospektet gäller ett erbjudande om värdepapper till allmänheten och den nya omständigheten av betydelse, sakfelet eller den väsentliga felaktigheten inträffade eller uppmärksammades innan erbjudandet löpt ut och värdepapperen levererats. Rätten till återkallande bör sålunda vara kopplad till den tidpunkt då den nya omständigheten av betydelse, sakfelet eller den väsentliga felaktigheten som motiverar ett tillägg inträffade och bör tillämpas förutsatt att denna utlösande händelse har inträffat medan erbjudandet fortfarande gällde och innan värdepapperen levererats. Den rätt till återkallande som investerare beviljas till följd av en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet som inträffade eller uppmärksammades under ett prospekts giltighetsperiod påverkas inte av att motsvarande tillägg offentliggörs efter prospektets giltighetsperiod. I det särskilda fallet med ett erbjudande som fortsätter att löpa under två på varandra följande grundprospekt innebär inte det faktum att emittenten håller på att få ett efterföljande grundprospekt godkänt att skyldigheten att komplettera det föregående grundprospektet till utgången av dess giltighet och att bevilja dithörande rätt till återkallande avskaffas. För att förbättra rättssäkerheten bör det i tillägget till prospektet specificeras när rätten att återkalla ett samtycke upphör. Finansiella mellanhänder bör informera investerare om deras rättigheter och underlätta förfarandet när investerare utövar sin rätt att återkalla samtycken.

(67) Kravet på att emittenterna ska översätta hela prospektet till samtliga berörda länders officiella språk verkar hämmande på gränsöverskridande erbjudanden eller upptagande till handel i flera medlemsstater. För att göra det lättare att erbjuda värdepapper över gränserna bör endast sammanfattningen vara tillgänglig på värdmedlemsstatens officiella språk eller åtminstone ett av dess officiella språk eller ett annat språk som godtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

(68) Värdmedlemsstatens behöriga myndighet bör ha rätt att få ett intyg från hemmedlemsstatens behöriga myndighet, där det bekräftas att prospektet upprättats i enlighet med denna förordning. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör även underrätta emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet om det intyg om godkännande av prospektet som ska översändas till värdmedlemsstatens myndighet, så att emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet kan vara säker på om och när denna underrättelse faktiskt har gjorts. Alla överföringar av dokument mellan behöriga myndigheter i anmälningssyfte bör ske genom en anmälningsportal som inrättas av Esma.

(69) Om denna förordning tillåter emittenten att välja hemmedlemsstat för godkännandet av prospektet, är det lämpligt att säkerställa att en sådan emittent som en del av sitt prospekt kan använda ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument som redan har godkänts av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Ett system för anmälan mellan behöriga myndigheter bör därför inrättas för att säkerställa att ett sådant registreringsdokument eller universellt registreringsdokument inte blir föremål för en granskning eller ett

godkännande av den behöriga myndighet som godkänner prospektet och att behöriga myndigheter förblir ansvariga endast för den del av ett prospekt som de har godkänt, inbegripet om ett tillägg upprättas senare.

(70) För att kunna säkerställa att syftet med denna förordning uppnås fullt ut bör dess tillämpningsområde även omfatta värdepapper som ges ut av emittenter som lyder under tredjeländers lagstiftning. För att säkerställa informationsutbyte och samarbete med myndigheterna i tredjeländer för en effektiv kontroll av efterlevnaden av denna förordning, bör de behöriga myndigheterna fastställa arrangemang för samarbete med sina motsvarigheter i tredjeländer. Varje överföring av personuppgifter som görs på grundval av dessa avtal bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([1]) och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([2]).

(71) Ett stort antal behöriga myndigheter i medlemsstaterna, med skilda ansvarsområden, kan skapa såväl onödiga kostnader som överlappning av ansvaret utan att tillföra något mervärde. I varje medlemsstat bör det utses en enda behörig myndighet, som ska godkänna prospekt och ansvara för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning. Denna behöriga myndighet bör inrättas som en administrativ myndighet och i en sådan form att dess oberoende av ekonomiska aktörer garanteras och intressekonflikter undviks. Att en behörig myndighet för godkännandet av prospekt utses bör inte hindra samarbete mellan den behöriga myndigheten och tredje parter, såsom tillsynsmyndigheter på bank- och försäkringsområdet eller börsmyndigheter, i syfte att säkerställa att granskningen och godkännandet av prospekt utförs effektivt i emittenternas, investerarnas, marknadsaktörernas och marknadernas intresse. Delegering av uppgifter av en behörig myndighet till tredje parter bör endast vara tillåten om delegeringen rör offentliggörande av godkända prospekt.

(72) En effektiv tillsyn garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg, befogenheter och resurser för medlemsstaternas behöriga myndigheter. I denna förordning bör det därför fastställas en minimiuppsättning granskning- och utredningsbefogenheter som bör tilldelas medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt. Dessa befogenheter bör, om nationell rätt så kräver, utövas genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. När de behöriga myndigheterna och Esma utövar sina befogenheter enligt denna förordning bör de agera objektivt och opartiskt och förbli självständiga i sitt beslutsfattande.

(73) För att upptäcka överträdelser av denna förordning är det nödvändigt att de behöriga myndigheterna har tillträde till andra platser än fysiska personers privata bostäder för att beslagta handlingar. Tillträde till sådana lokaler krävs när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma den eller om det finns rimlig anledning att tro att en eventuell begäran inte skulle hörsammas eller att de handlingar eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras.

(74) I linje med kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn och för att säkerställa att kraven i denna förordning efterlevs, är det viktigt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att överträdelser av denna förordning blir föremål för lämpliga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder. Dessa sanktioner och åtgärder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, säkerställa en gemensam strategi i medlemsstaterna och ha en avskräckande effekt. Denna förordning bör inte begränsa medlemsstaternas möjligheter att påföra strängare administrativa sanktioner.

(75) För att säkerställa att behöriga myndigheters beslut att påföra administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör besluten som regel offentliggöras, såvida inte den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning anser det vara nödvändigt att offentliggöra sanktionerna på anonym grund, skjuta upp offentliggörandet eller inte offentliggöra dem.

(76) Även om medlemsstaterna bör kunna fastställa regler om såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma överträdelser, bör medlemsstaterna inte åläggas att fastställa regler om administrativa sanktioner vid de överträdelser av denna förordning som omfattas av straffrättsliga påföljder i deras nationella rätt senast den 21 juli

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

2018. I enlighet med nationell rätt är medlemsstaterna inte skyldiga att påföra såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma brott, men de bör kunna göra det, om deras nationella lagstiftning tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelser av denna förordning bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas möjlighet att i god tid samarbeta med och vid lämplig tidpunkt få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av denna förordning, inbegripet efter det att de aktuella överträdelserna har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.

(77) Visselblåsare kan göra de behöriga myndigheterna uppmärksamma på ny information som kan vara till nytta i arbetet med att upptäcka och påföra sanktioner vid överträdelser av denna förordning. Denna förordning bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som ger visselblåsare möjlighet att uppmärksamma behöriga myndigheter på faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning och skyddar dem mot repressalier.

(78) I syfte att specificera kraven enligt denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på innehållet i den minimiinformation som vissa dokument som ska göras tillgängliga för allmänheten i samband med ett offentligt uppköpserbjudande genom ett erbjudande om utbyte av värdepapper, en fusion eller en delning, granskningen, godkännandet, ingivandet och översynen av det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av detta samt under vilka villkor status som frekvent emittent förloras, prospektets format, grundprospektet och de slutgiltiga villkoren samt den särskilda information som måste ingå i prospekten, minimiinformationen som ska ingå i universella registreringsdokument, den begränsade informationen som ska ingå i det förenklade prospektet vid sekundäremissioner och emissioner av små och medelstora företag, det särskilda begränsade innehållet i och det standardiserade formatet och den standardiserade ordningsföljden för EU-tillväxtprospektet och dess särskilda sammanfattning, kriterierna för emittentens bedömning och presentation av riskfaktorer, granskningen och godkännandet av prospekt samt de allmänna kriterierna för att prospekt som upprättas av emittenter i tredjeländer ska anses vara likvärdiga. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([1]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(79) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller likvärdighet för lagstiftningen i tredjeland avseende prospekt bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fatta beslut om sådan likvärdighet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(80) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa ett adekvat skydd för investerare och konsumenter i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara effektivt och lämpligt att ge myndigheten i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska val.

(81) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma om innehållet i och formatet för presentationen av den finansiella nyckelinformation som ska ingå i sammanfattningen, de fall där viss information kan utelämnas från prospektet, den information som ska införlivas genom hänvisningar och de ytterligare dokumenttyper som krävs enligt unionsrätten, offentliggörandet av prospektet, de uppgifter som behövs för att kategorisera prospekten i den lagringsmekanism som drivs av Esma, de bestämmelser som rör annonsering, de situationer där en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet i samband med informationen i ett prospekt kräver att ett tillägg till prospektet offentliggörs, de tekniska arrangemang som krävs för att Esmas anmälningsportal ska fungera, minimiinnehållet i samarbetsavtalen med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer och mallarna för dessa samt den information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna och Esma inom ramen för skyldigheten att samarbeta. Kommissionen bör anta förslagen till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

([1]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(82) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma med avseende på standardblanketterna, mallarna och förfarandena för anmälan av intyget om godkännande, prospektet, registreringsdokumentet, det universella registreringsdokumentet, eventuellt tillägg till dessa och översättningen därav, tillägget till prospektet och översättningen av prospektet och/eller sammanfattningen, standardblanketterna, mallarna och förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter samt förfarandena och formerna för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och Esma. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(83) Vid utövandet av sina delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter enligt denna förordning bör kommissionen respektera följande principer:

— Behovet av att skapa förtroende för finansmarknaderna bland icke-professionella investerare och små och medelstora företag genom att främja höga normer för insyn på finansmarknaderna.

— Behovet av att anpassa informationskraven för prospekt med hänsyn till emittentens storlek och den information som emittenten redan är skyldiga att offentliggöra enligt direktiv 2004/109/EG och förordning (EU) nr 596/2014.

— Behovet av att underlätta små och medelstora företags tillträde till kapitalmarknaderna, samtidigt som investerarnas förtroende för att investera i sådana företag säkerställs.

— Behovet av att erbjuda investerarna ett stort urval av konkurrerande investeringsmöjligheter samt information och skydd på en nivå som är anpassad till deras förhållanden.

— Behovet av att säkerställa att oberoende tillsynsmyndigheter tillämpar bestämmelserna konsekvent, särskilt vid bekämpandet av ekonomisk brottslighet.

— Behovet av en hög grad av öppenhet och samråd med alla marknadsaktörer samt med Europaparlamentet och rådet.

— Behovet av att främja innovationer på finansmarknaderna, så att de fungerar dynamiskt och effektivt.

— Behovet av att säkerställa systemstabilitet i det finansiella systemet genom en nära och reaktiv övervakning av finansiella innovationer.

— Vikten av att minska kapitalkostnaderna och skapa ökad tillgång till kapital.

— Behovet av att göra en långsiktig avvägning av kostnaderna och fördelarna för alla marknadsaktörer när det gäller alla genomförandeåtgärder.

— Behovet av att främja den internationella konkurrenskraften hos finansmarknaderna inom unionen utan att samtidigt skada det ytterst viktiga internationella samarbetet.

— Behovet av att skapa jämbördiga konkurrensvillkor för alla marknadsaktörer genom att om lämpligt upprätta unionsrätt.

— Behovet av att säkerställa samordning med annan unionsrätt inom samma område, eftersom skillnader i information och brist på insyn kunde äventyra marknadernas sätt att fungera och framför allt skada konsumenter och privata investerare.

(84) Varje behandling av personuppgifter som genomförs inom ramen för denna förordning, såsom utbyte eller överföring av personuppgifter av de behöriga myndigheterna, bör ske i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och varje utbyte eller överföring av information som utförs av Esma bör ske i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

(85) Kommissionen bör senast den 21 juli 2022 se över tillämpningen av denna förordning och särskilt bedöma huruvida reglerna för offentliggörande för sekundäremissioner och för EU-tillväxtprospektet, det universella registreringsdokumentet och prospektsammanfattningen fortfarande är lämpliga för att uppfylla denna förordnings mål. Framför allt bör rapporten analysera relevanta siffror och tendenser när det gäller EU-tillväxtprospekten och bedöma om

detta nya system innebär en lämplig avvägning mellan investerarskydd och minskning av den administrativa bördan för de företag som är berättigade att använda det. En sådan översyn bör också bedöma om emittenterna, framför allt små och medelstora företag, kan erhålla LEI och ISIN till en rimlig kostnad och inom en rimlig period.

(86) Tillämpningen av kraven i denna förordning bör skjutas upp för att möjliggöra antagande av delegerade akter och genomförandeakter och göra det möjligt för behöriga myndigheter och marknadsaktörer att införliva och planera för tillämpningen av de nya åtgärderna.

(87) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förstärka investerarskyddet och marknadens effektivitet och samtidigt inrätta kapitalmarknadsunionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(88) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning bör därför tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.

(89) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte, tillämpningsområde och undantag

1. Denna förordning fastställer krav för upprättande, godkännande och spridning av prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad som är belägen eller bedriver verksamhet inom en medlemsstat.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på följande typer av värdepapper:

a) Andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ.

b) Icke-aktierelaterade värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter, av internationella offentliga organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar, av Europeiska centralbanken eller av medlemsstaternas centralbanker.

c) Kapitalandelar i medlemsstaternas centralbanker.

d) Värdepapper som villkorslöst och oåterkalleligen garanteras av en medlemsstat eller av regionala eller lokala myndigheter i en medlemsstat.

e) Värdepapper emitterade av sammanslutningar vars verksamhet är författningsreglerad eller av organisationer som drivs utan vinstsyfte, som är erkända av en medlemsstat, i syfte att anskaffa finansiering som är nödvändig för att uppnå sammanslutningens eller organisationens icke-vinstgivande ändamål.

f) Icke-utbytbara kapitalandelar vars huvudsakliga ändamål är att ge innehavaren rätt att disponera hela eller en del av en lägenhet eller en fastighet och som inte kan säljas utan att denna rätt ges upp.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket i denna punkt och artikel 4 ska denna förordning inte vara tillämplig på erbjudanden av värdepapper till allmänheten för ett sammanlagt belopp i unionen på mindre än 1 000 000 EUR, vilket ska beräknas för en tolvmånadersperiod.

Medlemsstaterna ska inte utöka skyldigheten att upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning till att omfatta de erbjudanden av värdepapper till allmänheten som avses i första stycket i denna punkt. I dessa fall ska medlemsstaterna dock kunna fastställa andra informationskrav på nationell nivå, i den mån dessa krav inte utgör en oproportionell eller onödig börda.

4. Skyldigheten att offentliggöra ett prospekt som anges i artikel 3.1 ska inte tillämpas på följande typer av erbjudanden av värdepapper till allmänheten:

a) Erbjudanden av värdepapper som riktas endast till kvalificerade investerare.

b) Erbjudanden av värdepapper som riktas till färre än 150 fysiska eller juridiska personer som inte är kvalificerade investerare, per medlemsstat.

c) Erbjudanden av värdepapper med ett nominellt värde per enhet om minst 100 000 EUR.

d) Erbjudanden av värdepapper som riktas till investerare som förvärvar värdepapper för ett sammanlagt belopp om minst 100 000 EUR per investerare för varje separat erbjudande.

e) Aktier som emitteras i utbyte mot aktier av samma slag, om emissionen av sådana aktier inte innebär någon ökning av bolagets aktiekapital.

f) Värdepapper som erbjuds i samband med ett offentligt uppköpserbjudande genom ett erbjudande om utbyte av värdepapper, under förutsättning att ett dokument som gjorts tillgängligt för allmänheten som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2.

g) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas i samband med en fusion eller delning, under förutsättning att ett dokument som gjorts tillgängligt för allmänheten som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2.

h) Utdelning som betalas till de befintliga aktieägarna i form av aktier av samma slag som de aktier som utdelningen gäller, under förutsättning att ett dokument som innehåller information om aktiernas antal och art samt om skälen till och de närmare formerna för erbjudandet görs tillgängligt.

i) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas nuvarande eller tidigare styrelseledamöter eller anställda av deras arbetsgivare eller av ett närståendeföretag, under förutsättning att ett dokument som innehåller information om värdepapperens antal och art samt om motiven och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.

j) Icke-aktierelaterade värdepapper som fortlöpande eller vid upprepade tillfällen emitteras av kreditinstitut, om det sammanlagda aggregerade beloppet i unionen för de värdepapper som erbjuds understiger 75 000 000 EUR per kreditinstitut beräknat under en tolvmånadersperiod, förutsatt att dessa värdepapper

   i) inte är efterställda, konvertibla eller utbytbara,

   ii) inte ger rätt att teckna eller förvärva andra slag av värdepapper och inte är kopplade till ett derivatinstrument.

5. Den skyldighet att offentliggöra ett prospekt som anges i artikel 3.3 ska inte tillämpas på upptagande till handel på en reglerad marknad av något av följande:

a) Värdepapper som är utbytbara mot värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad, under förutsättning att de under en tolvmånadersperiod utgör mindre än 20 % av det antal värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad.

b) Aktier som tillkommit genom konvertering eller utbyte av andra värdepapper eller efter utövande av rättigheter som är förenade med andra värdepapper, under förutsättning att dessa aktier är av samma slag som de aktier som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad och de aktier som tillkommit under en tolvmånadersperiod utgör mindre än 20 % av det antal aktier av samma kategori som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad, utan hinder av andra stycket i denna punkt.

c) Värdepapper som tillkommit genom konvertering eller utbyte av andra värdepapper, kapitalbaser eller kvalificerade skulder av en resolutionsmyndighet till följd av utövandet av en befogenhet i enlighet med artikel 53.2, 59.2, 63.1 eller 63.2 i direktiv 2014/59/EU.

d) Aktier som emitteras i utbyte mot aktier av samma slag som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad, om emissionen av sådana nya aktier inte innebär någon ökning av aktiekapitalet.

e) Värdepapper som erbjuds i samband med ett offentligt uppköpserbjudande genom ett erbjudande om utbyte av värdepapper, under förutsättning att ett dokument som gjorts tillgängligt för allmänheten som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2.

f) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas i samband med en fusion eller delning, under förutsättning att ett dokument som gjorts tillgängligt för allmänheten som beskriver transaktionen och dess inverkan på emittenten offentliggörs i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2.

g) Aktier som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas utan kostnad till de befintliga aktieägarna och utdelning som betalas i form av aktier av samma slag som de aktier som utdelningen gäller, under förutsättning av att dessa aktier är av samma slag som de aktier som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad och att ett dokument som innehåller information om aktiernas antal och art samt om skälen till och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.

h) Värdepapper som erbjuds, tilldelas eller ska tilldelas till nuvarande eller tidigare styrelseledamöter eller anställda av deras arbetsgivare eller av ett närstående företag, under förutsättning att dessa värdepapper är av samma slag som de värdepapper som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad och att ett dokument som innehåller information om värdepapperens antal och art samt om skälen till och de närmare formerna för erbjudandet eller tilldelningen görs tillgängligt.

i) Icke-aktierelaterade värdepapper som fortlöpande eller vid upprepade tillfällen emitteras av kreditinstitut, om det sammanlagda aggregerade beloppet i unionen för de värdepapper som erbjuds understiger 75 000 000 EUR per kreditinstitut beräknat under en tolvmånadersperiod, förutsatt att dessa värdepapper

   i) inte är efterställda, konvertibla eller utbytbara,

   ii) inte ger rätt att teckna eller förvärva andra slag av värdepapper och inte är kopplade till ett derivatinstrument.

j) Värdepapper som redan tagits upp till handel på en annan reglerad marknad på följande villkor:

   i) Att dessa värdepapper, eller värdepapper av samma slag, har varit upptagna till handel på den andra reglerade marknaden under mer än 18 månader.

   ii) Att värdepapper som för första gången togs upp till handel på en reglerad marknad efter den 1 juli 2005 togs upp till handel på den andra reglerade marknaden enligt ett prospekt som godkänts och offentliggjorts i enlighet med direktiv 2003/71/EG.

   iii) När led ii inte ska tillämpas och det är fråga om värdepapper som för första gången upptogs till notering efter den 30 juni 1983, att börsprospekt har godkänts enligt kraven i rådets direktiv 80/390/EEG ([1]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ([2]).

   iv) Att de löpande skyldigheterna avseende handeln på den andra reglerade marknaden är fullgjorda.

   v) Att den person som ansöker om upptagande av ett värdepapper till handel på en reglerad marknad enligt det undantag som anges i detta led j för allmänheten i den medlemsstat där den reglerade marknad där upptagande till handel söks är belägen, i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2, gör tillgängligt ett dokument vars innehåll överensstämmer med artikel 7, med undantaget att den maximala längden enligt artikel 7.3 ska ökas med ytterligare två A4-sidor, på ett språk som godtagits av den medlemsstatens behöriga myndighet.

([1]) Rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs (EGT L 100, 17.4.1980, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

vi) Att det i det dokument som avses i led v anges var det senaste prospektet kan erhållas och var den finansiella information som emittenten offentliggjort enligt löpande krav på offentliggörande finns tillgänglig.

Kravet på att de aktier som under en tolvmånadersperiod ska utgöra mindre än 20 % av det antal aktier av samma slag som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad enligt led b i första stycket ska inte tillämpas i något av följande fall:

a) Om ett prospekt upprättats i överensstämmelse med antingen denna förordning eller direktiv 2003/71/EG vid ett erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad av de värdepapper som ger åtkomst till aktierna.

b) Om de värdepapper som ger åtkomst till aktierna emitterades före den 20 juli 2017

c) Om aktierna räknas som kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1]) för ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.3 i den förordningen och uppkommer efter konvertering av primärkapitaltillskott som emitteras av detta institut på grund av förekomsten av en utlösande händelse i enlighet med artikel 54.1 a i den förordningen.

d) Om aktierna räknas som medräkningsbar kapitalbas eller medräkningsbart primärkapital i enlighet med definitionen i avdelning I kapitel VI avsnitt 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([2]) och uppkommer efter konvertering av andra värdepapper som lösts ut i syfte att fullgöra skyldigheten att uppfylla det solvenskapitalkrav eller minimikapitalkrav som fastställts i avdelning I kapitel VI avsnitten 4 och 5 i direktiv 2009/138/EG eller solvenskravet för gruppen i enlighet med avdelning III i direktiv 2009/138/EG.

6. Undantagen från den skyldighet att offentliggöra ett prospekt som anges i punkterna 4 och 5 kan kombineras. Undantagen i punkt 5 första stycket a och b får dock inte kombineras, om en sådan kombination kan leda till omedelbart eller uppskjutet upptagande till handel på en reglerad marknad under en tolvmånadersperiod för mer än 20 % av det antal aktier av samma kategori som redan tagits upp till handel på samma reglerade marknad utan att ett prospekt offentliggörs.

7. Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 44 anta delegerade akter som kompletterar denna förordning, där det anges vilken information som minst ska ingå i de dokument som avses i punkt 4 f och g och punkt 5 första stycket e och f i den här artikeln.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *värdepapper*: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU med undantag av penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 4.1.17 i direktiv 2014/65/EU, med en löptid på mindre än tolv månader,

b) *aktierelaterade värdepapper*: aktier och andra överlåtbara värdepapper motsvarande aktier i bolag samt varje annat slag av överlåtbara värdepapper som ger rätt att förvärva något av dessa slag av värdepapper genom konvertering eller utövande av de rättigheter de ger, förutsatt att detta senare slag av värdepapper emitteras av emittenten av de underliggande aktierna eller av en enhet som tillhör denna emittents koncern,

c) *icke-aktierelaterade värdepapper*: alla värdepapper som inte är aktierelaterade värdepapper,

d) *erbjudande av värdepapper till allmänheten*: ett meddelande till personer, oavsett form och medium, som innehåller tillräcklig information om villkoren för erbjudandet och de värdepapper som erbjuds för att en investerare ska ha förutsättningar att fatta beslut om att teckna eller förvärva dessa värdepapper. Definitionen är också tillämplig på placeringar av värdepapper via finansiella mellanhänder,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

e) *kvalificerade investerare*: de personer eller enheter som anges i punkterna 1–4 i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU och de personer och enheter som begär behandling som professionella kunder i enlighet med avsnitt II i den bilagan eller erkänns som godtagbara motparter i enlighet med artikel 30 i direktiv 2014/65/EU, om de inte har ingått ett avtal om att behandlas som icke-professionella kunder i enlighet med avsnitt I fjärde stycket i den bilagan. Vid tillämpning av första meningen i detta led ska värdepappersföretag och kreditinstitut på emittentens begäran meddela emittenten sina kunders klassificering, under förutsättning att relevant lagstiftning om dataskydd iakttas,

f) *små och medelstora företag*: något av följande:

i) Företag som enligt sin senaste årsredovisning eller koncernredovisning uppfyller minst två av följande tre kriterier: genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret på under 250, en balansomslutning som inte överstiger 43 000 000 EUR och en årlig nettoomsättning som inte överstiger 50 000 000 EUR.

ii) Små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.13 i direktiv 2014/65/EU,

g) *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013,

h) *emittent*: en juridisk person som emitterar eller erbjuder emission av värdepapper,

i) *erbjudare*: en juridisk eller fysisk person som erbjuder värdepapper till allmänheten,

j) *reglerad marknad*: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU,

k) *annonsering*: ett meddelande med båda följande egenskaper, nämligen

i) avser ett specifikt erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad,

ii) syftar specifikt till att främja möjligheten till tecknande eller förvärv av värdepapper,

l) *obligatorisk information*: all obligatorisk information enligt definitionen i artikel 2.1 k i direktiv 2004/109/EG,

m) *hemmedlemsstat*:

i) när det gäller alla emittenter etablerade i unionen av sådana värdepapper som inte nämns i led ii: den medlemsstat där emittenten har sitt säte,

ii) när det gäller emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper vilkas nominella värde per enhet uppgår till minst 1 000 EUR, och alla emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper som ger rätt att genom konvertering eller utövande av de med värdepapperet förenade rättigheterna förvärva överlåtbara värdepapper eller erhålla ett kontantbelopp, förutsatt att emittenten av de icke-aktierelaterade värdepapperen inte är emittent av de underliggande värdepapperen eller en enhet som tillhör denna senare emittents koncern: den medlemsstat som väljs av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel bland den medlemsstat där emittenten har sitt säte, där värdepapperen tagits eller ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller där de erbjuds till allmänheten. Detsamma ska gälla icke-aktierelaterade värdepapper i andra valutor än euro under förutsättning att det nominella minimivärdet i princip motsvarar 1 000 EUR,

iii) när det gäller samtliga emittenter etablerade i ett tredjeland vilka emitterar värdepapper som inte nämns i led ii: den medlemsstat som väljs av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel bland den medlemsstat där värdepapperen avses erbjudas allmänheten för första gången eller där den första ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs, med förbehåll för senare val som görs av emittenter etablerade i ett tredjeland under någon av följande omständigheter:

— Om hemmedlemsstaten inte fastställdes genom emittenternas val.

— I enlighet med artikel 2.1 i iii i direktiv 2004/109/EG.

n) *värdmedlemsstat*: den medlemsstat där ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller en ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs, när denna stat inte är hemmedlemsstaten,

o) *behörig myndighet*: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 31, om inte annat anges i denna förordning,

p) *företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ*: värdepappersfonder och investeringsbolag med båda följande egenskaper:

i) De tar emot kapital från ett antal investerare för att investera i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare.

ii) Deras andelar återköps eller löses in på innehavarens begäran, direkt eller indirekt, med medel ur företagens tillgångar.

q) *andelar i ett företag för kollektiva investeringar*: värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar,

r) *godkännande*: hemmedlemsstatens behöriga myndighets positiva ställningstagande efter att ha granskat att den information som ges i prospektet är fullständig, konsekvent och begriplig,

s) *grundprospekt*: ett prospekt som uppfyller kraven i artikel 8 och, enligt emittentens val, de slutgiltiga villkoren för erbjudandet,

t) *arbetsdagar*: arbetsdagar vid den relevanta behöriga myndigheten, förutom lördagar, söndagar och allmänna helgdagar enligt den nationella rätt som är tillämplig på denna behöriga myndighet,

u) *multilateral handelsplattform* eller *MTF-plattform*: en multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU,

v) *organiserad handelsplattform* eller *OTF-plattform*: en organiserad handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU,

w) *tillväxtmarknad för små och medelstora företag*: en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.12 i direktiv 2014/65/EU,

x) *emittent i tredjeland*: en emittent etablerad i ett tredjeland,

y) *erbjudandeperiod*: den period under vilken potentiella investerare kan köpa eller teckna värdepapperen i fråga,

z) *varaktigt medium*: ett instrument som

i) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen, på ett sätt som gör att den är tillgänglig för framtida bruk under en period som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen,

ii) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

Artikel 3

Skyldigheten att offentliggöra ett prospekt och undantag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.4 ska värdepapper endast erbjudas allmänheten inom unionen efter det att ett prospekt har offentliggjorts i enlighet med denna förordning.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 får en medlemsstat besluta att undanta erbjudanden av värdepapper till allmänheten från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt enligt punkt 1 under förutsättning att

a) sådana erbjudanden inte är föremål för anmälan i enlighet med artikel 25, och

b) det sammanlagda beloppet för varje sådant erbjudande inom unionen är lägre än ett belopp som beräknas under en tolvmånadersperiod, vilket inte får överstiga 8 000 000 EUR.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och Esma om och hur de beslutar att tillämpa undantaget enligt första stycket, inbegripet det belopp under vilket undantaget för erbjudanden gäller i medlemsstaten i fråga. De ska även meddela kommissionen och Esma om eventuella senare ändringar av detta belopp.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.5 ska värdepapper endast tas upp till handel på en reglerad marknad som är belägen eller verksam inom unionen efter det att ett prospekt har offentliggjorts i enlighet med denna förordning.

Artikel 4

Frivilligt upprättade prospekt

1. Om ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad faller utanför denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med artikel 1.3 eller är undantaget från kravet på att offentliggöra ett prospekt i enlighet med artikel 1.4, 1.5 eller 3.2, ska emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ha rätt att frivilligt upprätta ett prospekt i enlighet med denna förordning.

2. Ett sådant frivilligt upprättat prospekt som godkänts av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 2 m ska medföra alla obligatoriska rättigheter och skyldigheter gällande enligt denna förordning och ska omfattas av alla bestämmelser i förordningen, under överinseende av den behöriga myndigheten.

Artikel 5

Efterföljande återförsäljning av värdepapper

1. Varje därpå följande återförsäljning av värdepapper som tidigare erbjudits genom ett eller flera av de slag av erbjudanden av värdepapper till allmänheten som anges i artikel 1.4 a–d ska betraktas som ett separat erbjudande, och den definition som anges i artikel 2 d ska tillämpas för att fastställa om återförsäljningen är ett erbjudande av värdepapper till allmänheten. Vid placeringar av värdepapper via finansiella mellanhänder ska ett prospekt offentliggöras, såvida inte ett av de undantag som anges i artikel 1.4 a–d är tillämpligt på den slutliga placeringen.

Inget ytterligare prospekt ska krävas vid någon sådan efterföljande återförsäljning av värdepapper eller slutlig placering av värdepapper via finansiella mellanhänder, så länge ett giltigt prospekt finns tillgängligt i enlighet med artikel 12 och emittenten eller den person som ansvarar för upprättandet av ett sådant prospekt i ett skriftligt avtal godkänner att det används.

2. Om ett prospekt rör upptagandet till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper som endast ska handlas på en reglerad marknad eller ett särskilt segment därav, till vilket endast kvalificerade investerare kan få tillträde för handel med sådana värdepapper, får värdepapperen inte återförsäljas till icke-kvalificerade investerare, om inte ett prospekt som är lämpligt för icke-kvalificerade investerare upprättas i enlighet med denna förordning.

KAPITEL II

UPPRÄTTANDE AV PROSPEKT

Artikel 6

Prospektet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14.2 och 18.1 ska ett prospekt innehålla den nödvändiga information som är väsentlig för att investeraren ska kunna göra en välgrundad bedömning av

a) emittentens och en eventuell garants tillgångar och skulder, vinster och förluster, finansiella ställning och framtidsutsikter,

b) de rättigheter som är förenade med värdepapperen,

c) skälen till emissionen och emissionens effekt på emittenten.

Den informationen kan variera beroende på

a) emittentens art,

b) typen av värdepapper,

c) emittentens ställning,

d) i relevanta fall, huruvida icke-aktierelaterade värdepapper har ett nominellt värde per enhet på minst 100 000 EUR eller endast ska handlas på en reglerad marknad eller ett särskilt segment därav, till vilket endast kvalificerade investerare kan få tillträde för handel med värdepapperen.

2. Informationen i ett prospekt ska vara skriftlig och presenteras i en koncis och lättbegriplig form som gör den lätt att analysera, så att hänsyn tas till de faktorer som anges i punkt 1 andra stycket.

3. Emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad får upprätta prospektet som ett sammanhängande eller som flera separata dokument.

I ett prospekt som består av separata dokument ska den begärda informationen, utan att detta påverkar artikel 8.8 och artikel 7.1 andra stycket, delas upp i ett registreringsdokument, en värdepappersnot och en sammanfattning. Registreringsdokumentet ska innehålla information om emittenten. Värdepappersnoten ska innehålla information om de värdepapper som erbjuds till allmänheten eller som ska upptas till handel på en reglerad marknad.

Artikel 7

Prospektsammanfattningen

1. Prospektet ska innehålla en sammanfattning med den nyckelinformation som investerarna behöver för att förstå typen av och riskerna med emittenten, garanten och de värdepapper som erbjuds eller tas upp till handel på en reglerad marknad; sammanfattningen ska läsas tillsammans med de övriga delarna av prospektet och ska hjälpa investerarna när de överväger om de ska investera i de berörda värdepapperen.

Genom undantag från första stycket ska ingen sammanfattning krävas när prospektet avser upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper förutsatt att

a) dessa värdepapper endast ska handlas på en reglerad marknad, eller ett särskilt segment därav, som endast kvalificerade investerare kan ha tillträde till för handel med sådana värdepapper, eller

b) dessa värdepapper har ett nominellt värde per enhet om minst 100 000 EUR.

2. Sammanfattningens innehåll ska vara korrekt, rättvisande och tydligt och får inte vara vilseledande. Det ska läsas som en introduktion till prospektet och det ska vara förenligt med de övriga delarna i prospektet.

3. Sammanfattningen ska upprättas som ett kortfattat dokument, vara skrivet på ett koncist sätt och får vara högst sju A4-sidor vid utskrift. Sammanfattningen ska

a) presenteras och utformas så att den är lättläst, med tillräckligt stora tecken,

b) vara skriven på ett språk och i en stil som underlättar förståelsen av informationen, framför allt på ett språk som är klart, icke-tekniskt, koncist och begripligt för investerare.

4. Sammanfattningen ska bestå av följande fyra avsnitt:

a) En inledning som innehåller varningar.

b) Nyckelinformation om emittenten.

c) Nyckelinformation om värdepapperen.

d) Nyckelinformation om erbjudandet av värdepapper till allmänheten och/eller upptagandet till handel på en reglerad marknad.

5. Det avsnitt som avses i punkt 4 a ska innehålla följande:

a) Namn och internationellt standardnummer för värdepapper (ISIN) på värdepapperen.

b) Identitet och kontaktuppgifter för emittenten, däribland dennes identifieringskod för juridiska personer (LEI).

c) I förekommande fall, identitet och kontaktuppgifter för erbjudaren, däribland dennes LEI om erbjudaren är en juridisk person, eller för den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

d) Identitet och kontaktuppgifter för den behöriga myndighet som godkänner prospektet och, om det är en annan myndighet, den behöriga myndighet som godkände registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet.

e) Dagen för godkännandet av prospektet.

Det ska innehålla följande varningar:

a) Att sammanfattningen bör betraktas som en introduktion till prospektet.

b) Att varje beslut om att investera i värdepapperen bör baseras på en bedömning av hela prospektet från investerarens sida.

c) I förekommande fall, att investeraren kan förlora hela eller delar av det investerade kapitalet och, om investerarens ansvar inte är begränsat till investeringsbeloppet, en varning om att investeraren kan förlora mer än det investerade kapitalet och omfattningen av en sådan eventuell förlust.

d) Att om talan väcks i domstol angående informationen i ett prospekt kan den investerare som är kärande enligt nationell rätt bli tvungen att stå för kostnaderna för översättning av prospektet innan de rättsliga förfarandena inleds.

e) Att civilrättsligt ansvar endast kan åläggas de personer som lagt fram sammanfattningen, inklusive översättningar därav, men endast om sammanfattningen är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de andra delarna av prospektet eller om den inte, tillsammans med de andra delarna av prospektet, ger nyckelinformation för att hjälpa investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper.

f) I förekommande fall, den varning som krävs i enlighet med artikel 8.3 b i förordning (EU) nr 1286/2014.

6. Det avsnitt som avses i punkt 4 b ska innehålla följande information:

a) I ett underavsnitt med titeln *Vem är emittent av värdepapperen?*, en kort beskrivning av värdepapperens emittent, med minst följande uppgifter:

   i) Emittentens hemvist och juridiska form, dess LEI, enligt vilken lagstiftning emittenten bedriver verksamhet och i vilket land bolaget har bildats.

   ii) Emittentens huvudverksamhet.

   iii) Emittentens större aktieägare, inbegripet huruvida emittenten ägs eller kontrolleras direkt eller indirekt och av vem.

   iv) Identiteten för de viktigaste administrerande direktörerna.

   v) Identiteten för emittentens lagstadgade revisorer.

b) I ett underavsnitt med titeln *Finansiell nyckelinformation för emittenten*, ett urval av historisk finansiell nyckelinformation för varje räkenskapsår för den period som omfattas av den historiska finansiella informationen och för eventuella senare finansiella delperioder samt jämförbara uppgifter för samma period föregående räkenskapsår. Kravet på jämförbara balansräkningsuppgifter ska uppfyllas genom att balansräkningen från utgången av året presenteras. Finansiell nyckelinformation ska i förekommande fall omfatta

   i) finansiell proformaredovisning,

   ii) en kort beskrivning av eventuella anmärkningar i revisionsberättelsen som avser historisk finansiell information.

c) I ett underavsnitt med titeln *Specifika nyckelrisker för emittenten*, en kort beskrivning av de mest väsentliga riskfaktorer som är specifika för emittenten och som anges i prospektet, utan att överskrida det totala antal riskfaktorer som fastställs i punkt 10.

7. Det avsnitt som avses i punkt 4 c ska innehålla följande information:

a) Under ett avsnitt med titeln *Värdepapperens viktigaste egenskaper*, en kort beskrivning av de värdepapper som erbjuds till allmänheten och/eller tas upp till handel på en reglerad marknad, med minst följande uppgifter:

i) Värdepapperens typ, kategori och ISIN.

ii) I förekommande fall, värdepapperens valuta, valör, nominella värde, antal emitterade värdepapper och värdepapperens löptid.

iii) Vilka rättigheter som sammanhänger med värdepapperen.

iv) Värdepapperens relativa senioritet i emittentens kapitalstruktur i händelse av insolvens, inbegripet i förekommande fall information om värdepapperens prioriteringsnivå och eventuella konsekvenser för investeringen i händelse av resolution enligt direktiv 2014/59/EU.

v) Eventuella inskränkningar i rätten att fritt överlåta värdepapperen.

vi) I förekommande fall, utdelning eller utbetalningspolicy.

b) I ett underavsnitt med titeln *Var kommer värdepapperen att handlas?*, uppgift om huruvida värdepapperen är eller kommer att vara föremål för ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad eller för handel på en MTF-plattform samt namn på alla marknader som värdepapperen handlas eller kommer att handlas på.

c) Om värdepapperen omfattas av en garanti, i ett underavsnitt med titeln *Omfattas värdepapperen av en garanti?*, följande uppgifter:

i) En kort beskrivning av garantins art och omfattning.

ii) En kort beskrivning av garanten, däribland dennes LEI.

iii) Den finansiella nyckelinformation som är relevant för bedömningen av garantens förmåga att fullgöra sina åtaganden enligt garantin.

iv) En kort beskrivning av de mest väsentliga riskfaktorer som hänför sig till garanten och som ingår i prospektet i enlighet med artikel 16.3, utan att överskrida det totala antal riskfaktorer som fastställs i punkt 10.

d) I ett underavsnitt med titeln *Vilka nyckelrisker är specifika för värdepapperen?*, en kort beskrivning av de mest väsentliga riskfaktorer som är specifika för värdepapperen och som anges i prospektet, utan att överskrida det totala antal riskfaktorer som fastställs i punkt 10.

Om ett faktablad ska upprättas enligt förordning (EU) nr 1286/2014 får emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ersätta det innehåll som anges i denna punkt med den information som anges i artikel 8.3 c–i i förordning (EU) nr 1286/2014. Vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1286/2014 kan varje medlemsstat som agerar hemmedlemsstat i enlighet med den här förordningen kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ersätter det innehåll som anges i denna punkt med den information som anges i artikel 8.3 c–i i förordning (EU) nr 1286/2014 i de prospekt som godkänts av dess behöriga myndighet.

Om ersättning av innehållet görs i enlighet med andra stycket ska den högsta längd som anges i punkt 3 förlängas med ytterligare tre A4-sidor. Innehållet i faktabladet ska ingå som ett särskilt avsnitt i sammanfattningen. Det ska tydligt framgå av avsnittets layout att det är fråga om innehållet i faktabladet i enlighet med artikel 8.3 c–i i förordning (EU) nr 1286/2014.

Om en enda sammanfattning omfattar flera värdepapper som endast skiljer sig åt i mycket begränsade detaljer, såsom emissionskurs eller förfallodag, i enlighet med artikel 8.9 tredje stycket, ska den högsta längd som anges i punkt 3 förlängas med ytterligare två A4-sidor. Om ett faktablad ska upprättas för dessa värdepapper enligt förordning (EU) nr 1286/2014 och emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad utför den ersättning av innehåll som avses i andra stycket i denna punkt ska den högsta längden förlängas med tre A4-sidor ytterligare för varje ytterligare värdepapper.

Om sammanfattningen innehåller den information som avses i led c i första stycket ska den högsta längd som anges i punkt 3 förlängas med en ytterligare A4-sida.

8. Det avsnitt som avses i punkt 4 d ska innehålla följande information:

a) I ett underavsnitt med titeln *På vilka villkor och enligt vilken tidsplan kan jag investera i detta värdepapper?*, i förekommande fall allmänna villkor och förväntad tidsplan för erbjudandet, uppgifter om upptagande till handel på en reglerad marknad, distributionsplan, belopp och procentandel av omedelbar utspädning till följd av erbjudandet samt en uppskattning av de sammanlagda kostnaderna för emissionen och/eller erbjudandet, inklusive en uppskattning av de kostnader som emittenten eller erbjudaren tar ut från investeraren.

b) I ett underavsnitt med titeln *Vem är erbjudaren och/eller den person som ansöker om upptagande till handel?*, om den berörda personen inte är emittenten, en kort beskrivning av erbjudaren av värdepapperen och/eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, inklusive dess hemvist och juridiska form, den lagstiftning enligt vilken den bedriver verksamhet och det land i vilket den har bildats.

c) I ett underavsnitt med titeln *Varför upprättas detta prospekt?*, en kort redogörelse för skälen till erbjudandet eller upptagandet till handel på en reglerad marknad samt, om tillämpligt,

   i) användning av och uppskattat nettobelopp för medlen,

   ii) en uppgift om huruvida erbjudandet omfattas av ett garantiavtal på grundval av ett fast åtagande med angivande av eventuella delar som inte omfattas av detta,

   iii) en uppgift om de mest väsentliga intressekonflikterna rörande erbjudandet eller upptagandet till handel.

9. I varje avsnitt som beskrivs i punkterna 6, 7 och 8 får emittenten lägga till underrubriker om så bedöms nödvändigt.

10. Det sammanlagda antalet riskfaktorer i de avsnitt av sammanfattningen som avses i punkterna 6 c, 7 första stycket c iv och 7 d får inte överstiga 15.

11. Sammanfattningen ska inte innehålla korshänvisningar till andra delar av prospektet och information får inte införlivas genom hänvisning.

12. Om ett faktablad ska upprättas för värdepapper som erbjuds allmänheten enligt förordning (EU) nr 1286/2014 och en hemmedlemsstat kräver att emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ska ersätta innehållet i faktabladet i enlighet med punkt 7 andra stycket andra meningen i denna artikel ska de personer som ger råd om eller säljer värdepapper för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad under erbjudandeperioden anses ha fullgjort skyldigheten att tillhandahålla faktabladet i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1286/2014, förutsatt att de i stället förser de berörda investerarna med prospektsammanfattningen vid den tidpunkt och enligt de villkor som fastställs i artiklarna 13 och 14 i den förordningen.

13. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange det innehåll och format som den finansiella nyckelinformation som avses i punkt 6 b och den relevanta finansiella nyckelinformation som avses i punkt 7 c iii ska ha när den presenteras, med beaktande av de olika typerna av värdepapper och emittenter, samt säkerställa att den information som lämnas är koncis och lättbegriplig.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 juli 2018.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Grundprospektet

1. För icke-aktierelaterade värdepapper, inbegripet warranter av alla slag, får prospektet, om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad väljer det, bestå av ett grundprospekt som innehåller nödvändig information om emittenten och om de värdepapper som ska erbjudas allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

2. Ett grundprospekt ska innehålla följande information:

a) En mall med titeln *Form för slutgiltiga villkor* som ska fyllas i för varje enskild emission och i vilken tillgängliga alternativ anges när det gäller den information som ska fastställas i erbjudandets slutgiltiga villkor.

b) Adressen till den webbplats där de slutgiltiga villkoren kommer att offentliggöras.

3. Om ett grundprospekt innehåller alternativ när det gäller den information som krävs enligt den relevanta värdepappersnoten ska det i de slutgiltiga villkoren fastställas vilket av alternativen som är tillämpligt på den enskilda emissionen genom en hänvisning till de relevanta avsnitten i grundprospektet eller genom att denna information upprepas.

4. De slutgiltiga villkoren ska presenteras i form av ett separat dokument eller ingå i grundprospektet eller i eventuellt tillägg till detta. De slutgiltiga villkoren ska sammanställas i en överskådlig och lättbegriplig form.

De slutgiltiga villkoren ska endast innehålla information som avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 17.1 b ska tillämpas i sådana fall.

5. Om de slutgiltiga villkoren varken ingår i grundprospektet eller i ett tillägg ska emittenten göra dem tillgängliga för allmänheten i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21 och så snart som det är praktiskt möjligt efter ett erbjudande av värdepapper till allmänheten och, om möjligt, innan erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad inleds, inge dem till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

En tydlig förklaring ska införas på framträdande plats i de slutgiltiga villkoren, med följande uppgifter:

a) Att de slutgiltiga villkoren har utarbetats enligt denna förordning och ska läsas tillsammans med grundprospektet och eventuella tillägg därtill för att inhämta all relevant information.

b) Var grundprospektet och eventuella tillägg därtill offentliggörs i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.

c) Att en sammanfattning av den enskilda emissionen bifogats de slutgiltiga villkoren.

6. Ett grundprospekt får upprättas som ett enda dokument eller i form av flera dokument.

Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel har ingivit ett registreringsdokument för icke-aktierelaterade värdepapper eller ett universellt registreringsdokument i enlighet med artikel 9 och väljer att upprätta ett grundprospekt, ska grundprospektet bestå av följande:

a) Informationen i registreringsdokumentet eller i det universella registreringsdokumentet.

b) Den information som i annat fall skulle ha ingått i värdepappersnoten med undantag av de slutgiltiga villkoren, om dessa inte ingår i grundprospektet.

7. Den specifika informationen om varje värdepapper som ingår i grundprospektet ska tydligt åtskiljas.

8. En sammanfattning ska endast upprättas när de slutgiltiga villkoren finns med i grundprospektet eller i ett tillägg eller har ingivits, och denna sammanfattning ska vara specifik för den enskilda emissionen.

9. Sammanfattningen av den enskilda emissionen ska omfattas av samma krav som de slutgiltiga villkoren enligt vad som anges i denna artikel, och ska bifogas till de slutgiltiga villkoren.

Sammanfattningen av den enskilda emissionen ska vara förenlig med artikel 7 och innehålla följande:

a) Nyckelinformationen i grundprospektet, inklusive nyckelinformation om emittenten.

b) Nyckelinformationen i de lämpliga slutgiltiga villkoren, inklusive den nyckelinformation som inte togs upp i grundprospektet.

Om de slutgiltiga villkoren avser flera värdepapper som endast skiljer sig åt i vissa mycket begränsade detaljer, som t.ex. emissionskurs eller förfallodag, får en enda sammanfattning av den enskilda emissionen bifogas för alla dessa värdepapper, förutsatt att de uppgifter som avser olika värdepapper är tydligt åtskilda.

10. Informationen i grundprospektet ska, om så krävs, kompletteras i enlighet med artikel 23.

11. Ett erbjudande av värdepapper till allmänheten gäller fortsatt efter det att det grundprospekt enligt vilket det inleddes har löpt ut, under förutsättning att ett efterföljande grundprospekt godkänns och offentliggörs senast på den sista giltighetsdagen för det föregående grundprospektet. De slutgiltiga villkoren för ett sådant erbjudande ska innehålla en varning på en framträdande plats på första sidan med uppgift om den sista giltighetsdagen för det föregående grundprospektet och var det efterföljande grundprospektet kommer att offentliggöras. Det efterföljande grundprospektet ska ange formen för de slutgiltiga villkoren från det första grundprospektet eller införliva denna information genom en hänvisning, och hänvisa till de slutgiltiga villkor som är relevanta för det fortsatta erbjudandet.

Rätten till återkallande enligt artikel 23.2 ska även gälla investerare som har samtyckt till att köpa eller teckna värdepapperen under det föregående grundprospektets giltighetsperiod, om inte värdepapperen redan har levererats till dem.

Artikel 9

Det universella registreringsdokumentet

1. Varje emittent vars värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad eller en MTF-plattform får varje räkenskapsår upprätta ett registreringsdokument i form av ett universellt registreringsdokument med en beskrivning av företagets organisation, verksamhet, finansiella ställning, inkomster och framtidsutsikter, styrning och aktieinnehav.

2. Varje emittent som väljer att varje räkenskapsår upprätta ett universellt registreringsdokument ska lämna in det för godkännande av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2 och 20.4.

När emittenten har beviljats godkännande av ett universellt registreringsdokument för varje räkenskapsår i två på varandra följande räkenskapsår kan efterföljande universella registreringsdokument inges till den behöriga myndigheten utan förhandsgodkännande.

Om emittenten därefter underlåter att inge ett universellt registreringsdokument för ett räkenskapsår förlorar emittenten förmånen att inge universella registreringsdokument utan förhandsgodkännande, och alla efterföljande universella registreringsdokument ska inges till den behöriga myndigheten för godkännande till dess att det villkor som anges i andra stycket är uppfyllt igen.

Emittenten ska i sin ansökan till den behöriga myndigheten ange om inlämnandet av det universella registreringsdokumentet syftar till godkännande eller inlämnande utan förhandsgodkännande.

Om den emittent som avses i andra stycket i denna punkt begär en anmälan av sitt universella registreringsdokument enligt artikel 26 ska denne lämna in sitt universella registreringsdokument för godkännande, inklusive eventuella ändringar av det som tidigare ingivits.

3. Emittenter som före den 21 juli 2019 har upprättat ett registreringsdokument i enlighet med bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 ([1]) som godkänts av en behörig myndighet i minst två på varandra följande räkenskapsår och därefter i enlighet med artikel 12.3 i direktiv 2003/71/EG har ingivit eller fått ett sådant

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1).

registreringsdokument godkänt varje år, får inge ett universellt registreringsdokument utan förhandsgodkännande i enlighet med punkt 2 andra stycket i den här artikeln från och med den 21 juli 2019.

4. När ett universellt registreringsdokument samt ändringar av detta enligt vad som avses i punkterna 7 och 9 i den här artikeln har godkänts eller ingivits utan förhandsgodkännande ska det utan onödigt dröjsmål göras allmänt tillgängligt enligt de förfaranden som anges i artikel 21.

5. Det universella registreringsdokumentet ska uppfylla de språkkrav som fastställs i artikel 27.

6. Information får införlivas genom hänvisning i ett universellt registreringsdokument enligt de villkor som anges i artikel 19.

7. Efter det att ett universellt registreringsdokument ingivits eller godkänts får emittenten när som helst uppdatera den information det innehåller genom att inge en ändring därav till den behöriga myndigheten. Med förbehåll för artikel 10.3 första och andra styckena ska ingivandet av ändringen till den behöriga myndigheten inte kräva godkännande.

8. Den behöriga myndigheten får när som helst granska innehållet i ett universellt registreringsdokument som har ingivits utan förhandsgodkännande samt innehållet i eventuella ändringar av dem.

I sin granskning ska den behöriga myndigheten granska att den information som ges i det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av detta är fullständig, konsekvent och begriplig.

9. Om den behöriga myndigheten i sin granskning finner att det universella registreringsdokumentet inte uppfyller normerna för fullständighet, begriplighet och överensstämmelse, eller att ändringar eller kompletterande information behövs, ska myndigheten underrätta emittenten om detta.

En begäran om ändring eller kompletterande information som den behöriga myndigheten riktar till emittenten ska endast behöva beaktas av emittenten i nästa universella registreringsdokument som inges för följande räkenskapsår, om inte emittenten vill använda det universella registreringsdokumentet som en del av ett prospekt som ingivits för godkännande. I ett sådant fall ska emittenten inge en ändring av det universella registreringsdokumentet senast vid inlämnandet av den ansökan som avses i artikel 20.6.

Genom undantag från andra stycket ska emittenten, när den behöriga myndigheten underrättar emittenten om att dess begäran om ändring eller kompletterande information rör ett väsentligt utelämnande eller ett sakfel eller en väsentlig felaktighet som sannolikt kan vilseleda allmänheten när det gäller de fakta och omständigheter som krävs för att göra en välgrundad bedömning av emittenten, utan onödigt dröjsmål inge en ändring av det universella registreringsdokumentet.

Den behöriga myndigheten kan begära att emittenten lägger fram en konsoliderad version av det ändrade universella registreringsdokumentet om en sådan konsoliderad version är nödvändig för att säkerställa att informationen i detta dokument är begriplig. En emittent får frivilligt inkludera en konsoliderad version av det ändrade universella registreringsdokumentet i en bilaga till ändringen.

10. Punkterna 7 och 9 ska endast tillämpas om det universella registreringsdokumentet inte används som en del av ett prospekt. Om ett universellt registreringsdokument används som en del av ett prospekt ska endast artikel 23 om tillägg till prospekt tillämpas mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och det slutliga upphörandet av erbjudandet av värdepapper till allmänheten, respektive den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar sist.

11. En emittent som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 första eller andra stycket eller i punkt 3 i den här artikeln ska ha status som frekvent emittent och ska beviljas det snabbare godkännandeförfarande som i enlighet med artikel 20.6, under förutsättning att

a) emittenten vid ingivandet eller inlämnandet av varje universellt registreringsdokument för godkännande lämnar en skriftlig bekräftelse till den behöriga myndigheten om att enligt dennes kännedom har all obligatorisk information som emittenten är skyldig att lämna ut enligt direktiv 2004/109/EG, i förekommande fall, samt enligt förordning (EU) nr 596/2014 ingivits och offentliggjorts enligt dessa rättsakter under de senaste 18 månaderna eller under den period som har förflutit sedan skyldigheten att offentliggöra obligatorisk information började gälla, beroende på vilken period som är kortast, och

b) emittenten, i det fall den behöriga myndigheten har genomfört en granskning som avses i punkt 8, har ändrat sitt universella registreringsdokument i enlighet med punkt 9.

Om något av ovanstående villkor inte uppfylls av emittenten ska den förlora status som frekvent emittent.

12. Om det universella registreringsdokument som ingivits till eller godkänts av den behöriga myndigheten offentliggörs senast fyra månader efter räkenskapsårets slut och innehåller den information som krävs för att det ska kunna ingå i den årliga redovisning som avses i artikel 4 i direktiv 2004/109/EG ska emittenten anses ha uppfyllt sin skyldighet att offentliggöra den årliga redovisning som krävs enligt den artikeln.

Om det universella registreringsdokumentet eller en ändring därav inges till eller godkänns av den behöriga myndigheten och offentliggörs senast tre månader efter slutet av de första sex månaderna av räkenskapsåret och innehåller den information som krävs för att det ska kunna ingå i den halvårsrapport som avses i artikel 5 i direktiv 2004/109/EG, ska emittenten anses ha uppfyllt sin skyldighet att offentliggöra den halvårsrapport som krävs enligt den artikeln.

I de fall som avses i första och andra styckena ska emittenten

a) i det universella registreringsdokumentet införliva en förteckning över korshänvisningar där det anges var varje post som krävs i de årliga redovisningarna och halvårsrapporterna återfinns i det universella registreringsdokumentet,

b) inge ett universellt registreringsdokument i enlighet med artikel 19.1 i direktiv 2004/109/EG och tillhandahålla det till den officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21.2 i det direktivet, och

c) i det universella registreringsdokumentet infoga en ansvarsförsäkran enligt de villkor som anges i artiklarna 4.2 c och 5.2 c i direktiv 2004/109/EG.

13. Punkt 12 ska endast vara tillämplig om emittentens hemmedlemsstat enligt denna förordning även är hemmedlemsstaten enligt direktiv 2004/109/EG, och om språket för det universella registreringsdokumentet uppfyller de villkor som anges i artikel 20 i det direktivet.

14. Kommissionen ska senast den 21 januari 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att specificera kriterierna för förfarandet för granskning och översyn av det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av det och förfarandena för godkännande och ingivande av dessa dokument samt de villkor enligt vilka en emittent förlorar sin status som frekvent emittent.

Artikel 10

Prospekt som innehåller separata dokument

1. En emittent som redan har fått ett registreringsdokument godkänt av en behörig myndighet ska vara skyldig att upprätta endast en värdepappersnot och, om tillämpligt, en sammanfattning när värdepapper erbjuds till allmänheten eller upptas till handel på en reglerad marknad. I ett sådant fall ska värdepappersnoten och sammanfattningen godkännas separat.

Om en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet har uppkommit sedan godkännandet av registreringsdokumentet som rör information i registreringsdokumentet som kan påverka bedömningen av värdepapperen, ska ett tillägg till registreringsdokumentet inges för godkännande senast samtidigt som värdepappersnoten och sammanfattningen. Rätten att återkalla godkännanden i enlighet med artikel 23.2 ska inte gälla i sådana fall.

Registreringsdokumentet och i förekommande fall dess tillägg ska tillsammans med värdepappersnoten och sammanfattningen utgöra ett prospekt när det har godkänts av den behöriga myndigheten.

2. När registreringsdokumentet har godkänts ska det utan onödigt dröjsmål göras tillgängligt för allmänheten i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.

3. En emittent som redan har fått ett universellt registreringsdokument godkänt av den behöriga myndigheten eller som har ingivit ett universellt registreringsdokument utan förhandsgodkännande enligt artikel 9.2 andra stycket ska vara skyldig att upprätta endast en värdepappersnot och en sammanfattning när värdepapper erbjuds allmänheten eller upptas till handel på en reglerad marknad.

Om det universella registreringsdokumentet redan har godkänts ska värdepappersnoten, sammanfattningen och alla ändringar av det universella registreringsdokumentet som ingivits sedan det universella registreringsdokumentet godkändes vara föremål för separata godkännanden.

Om en emittent har ingivit ett universellt registreringsdokument utan förhandsgodkännande ska hela dokumentationen, inklusive ändringar av det universella registreringsdokumentet, vara föremål för godkännande, trots att dokumenten förblir separata.

Det universella registreringsdokumentet, ändrat i enlighet med artikel 9.7 eller 9.9, ska tillsammans med värdepappersnoten och sammanfattningen utgöra ett prospekt när de har godkänts av den behöriga myndigheten.

Artikel 11

Ansvaret för prospekt

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ansvaret för den information som ges i ett prospekt, och eventuella tillägg till detta, åvilar åtminstone emittenten eller dess förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller garanten, beroende på omständigheterna. De personer som är ansvariga för prospektet, och eventuella tillägg till detta, ska klart anges i prospektet med uppgift om namn och befattning eller, beträffande juridiska personer, namn och säte, tillsammans med förklaringar avgivna av dem om att den information som ges i prospektet enligt deras kännedom överensstämmer med sakförhållandena och att någon uppgift som skulle kunna påverka dess innebörd inte har utelämnats.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras lagar och andra författningar om civilrättsligt ansvar är tillämpliga på de personer som är ansvariga för den information som ges i prospekt.

Medlemsstaterna ska dock säkerställa att inget civilrättsligt ansvar ska kunna åläggas en person enbart på grund av sammanfattningen enligt artikel 7 eller EU-tillväxtprospektets särskilda sammanfattning enligt artikel 15.1 andra stycket, inklusive översättningen därav, såvida den inte

a) är vilseledande, felaktig eller oförenlig med de övriga delarna av prospektet, eller

b) underlåter att, tillsammans med andra delar av prospektet, tillhandahålla nyckelinformation till hjälp för investerare när de överväger att investera i sådana värdepapper.

3. Ansvaret för information som lämnas i ett registreringsdokument eller i ett universellt registreringsdokument ska åvila de personer som avses i punkt 1 endast om registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet används som en del av ett godkänt prospekt.

Första stycket ska tillämpas utan att det påverkar artiklarna 4 och 5 i direktiv 2004/109/EG om informationen enligt dessa artiklar ingår i ett universellt registreringsdokument.

Artikel 12

Giltigheten av prospekt, registreringsdokument och universella registreringsdokument

1. Prospekt, vare sig de består av ett enda dokument eller av separata dokument, ska vara giltiga under en tid av tolv månader efter godkännandet när det gäller erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, förutsatt att de kompletteras med tillägg när så krävs enligt artikel 23.

Om ett prospekt består av separata dokument ska giltighetstiden börja löpa vid godkännandet av värdepappersnoten.

2. Registreringsdokument som tidigare har godkänts ska vara giltiga för användning som en del av ett prospekt under en tid av 12 månader efter godkännandet.

Om giltighetstiden för ett sådant registreringsdokument löper ut, ska detta inte påverka giltigheten för det prospekt som det är en del av.

3. Universella registreringsdokument ska vara giltiga för användning som en del av ett prospekt under 12 månader efter det godkännande som avses i artikel 9.2 första stycket eller efter det ingivande som avses i artikel 9.2 andra stycket.

Om giltighetstiden för ett sådant universellt registreringsdokument löper ut, ska detta inte påverka giltigheten för det prospekt som det är en del av.

KAPITEL III

PROSPEKTETS INNEHÅLL OCH FORMAT

Artikel 13

Minimikrav för information och format

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning angående formatet för prospektet, grundprospektet och de slutgiltiga villkoren samt tidsplanerna för den särskilda information som ska ingå i ett prospekt, inklusive LEI och ISIN, i syfte att undvika duplicering av information när ett prospekt består av separata dokument.

Följande ska särskilt beaktas vid fastställandet av de olika tidsplanerna för prospekt:

a) De olika slag av uppgifter som investerarna har behov av beträffande aktierelaterade värdepapper jämfört med icke-aktierelaterade värdepapper, med en konsekvent behandling av informationskraven för prospekt avseende värdepapper med liknande ekonomiska ändamål, bl.a. derivatinstrument.

b) De olika kategorierna och arterna av erbjudanden och upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper.

c) Det format som ska användas och den information som ska krävas i grundprospekt som gäller icke-aktierelaterade värdepapper, däribland warranter av alla slag.

d) I tillämpliga fall, om emittenten är offentlig.

e) I tillämpliga fall, den specifika karaktären av emittentens verksamhet.

Vid tillämpning av andra stycket led b ska kommissionen när den fastställer de olika tidsplanerna för prospekt föreskriva särskilda informationskrav för prospekt som rör upptagandet till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper som

a) endast ska handlas på en reglerad marknad, eller ett särskilt segment därav, som endast kvalificerade investerare kan ha tillträde till för handel med sådana värdepapper, eller

b) har ett nominellt värde per enhet på minst 100 000 EUR.

Dessa informationskrav ska vara lämpliga, med beaktande av de berörda investerarnas informationsbehov.

2. Kommissionen ska senast den 21 januari 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att fastställa tidsplanen för den information som minst ska ingå i det universella registreringsdokumentet.

Genom tidsplanen ska det säkerställas att det universella registreringsdokumentet innehåller all nödvändig information om emittenten så att samma universella registreringsdokument kan användas för det efterföljande erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad av aktierelaterade eller icke-aktierelaterade värdepapper. När det gäller den finansiella informationen, den operationella och finansiella verksamhetsöversikten, framtidsutsikter och bolagsstyrning, ska sådan information så långt det är möjligt anpassas till den information som ska lämnas i de årliga redovisningar och halvårsrapporter som avses i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2004/109/EG, inbegripet förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten.

3. De delegerade akter som avses i punkterna 1 och 2 ska bygga på de standarder för finansiell och icke-finansiell information som fastställts av internationella organisationer för tillsyn över värdepappersmarknaden, särskilt av Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), och på bilagorna I, II och III till denna förordning.

Artikel 14

Förenklade regler för offentliggörande för sekundäremissioner

1. Följande personer kan välja att upprätta ett förenklat prospekt enligt de förenklade reglerna för offentliggörande för sekundäremissioner vid erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel med värdepapper på en reglerad marknad:

a) Emittenter vars värdepapper kontinuerligt har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag under som minst de senaste 18 månaderna och som emitterar värdepapper som är utbytbara mot befintliga, tidigare emitterade, värdepapper.

b) Emittenter vars aktierelaterade värdepapper kontinuerligt har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag under som minst de senaste 18 månaderna och som emitterar icke-aktierelaterade värdepapper.

c) Erbjudare av värdepapper som kontinuerligt tagits upp till handel på en reglerad marknad eller en tillväxtmarknad för små och medelstora företag under som minst de senaste 18 månaderna.

Det förenklade prospektet ska bestå av en sammanfattning enligt artikel 7, ett särskilt registreringsdokument som kan användas av de personer som avses i första stycket leden a, b och c i denna punkt och en särskild värdepappersnot som kan användas av de personer som avses i leden a och c i det stycket.

2. Genom undantag från artikel 6.1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.1, ska det förenklade prospektet innehålla den relevanta begränsade information som är nödvändig för att investerarna ska kunna förstå

a) emittentens framtidsutsikter samt eventuella väsentliga förändringar av emittentens och garantens verksamhet och finansiella ställning som inträffat efter utgången av det senaste räkenskapsåret,

b) de rättigheter som är förknippade med värdepapperen,

c) skälen till emissionen och dess konsekvenser för emittenten, inklusive för dess övergripande kapitalstruktur, och användningen av de medel som emissionen tillför.

Informationen i det förenklade prospektet ska vara skriftlig och presenteras i en form som gör den lätt att analysera och på ett koncist och lättbegripligt sätt och ska göra det möjligt för investerarna att fatta ett välgrundat investeringsbeslut. Den ska också beakta den obligatoriska information som redan har lämnats till allmänheten enligt direktiv 2004/109/EG, i förekommande fall, och förordning (EU) nr 596/2014.

3. Kommissionen ska senast den 21 januari 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att fastställa en förteckning som specificerar den begränsade information som ska ingå i de förenklade regler för offentliggörande som avses i punkt 1.

Tidsplanerna ska särskilt omfatta följande:

a) De finansiella årsrapporter och halvårsrapporter som offentliggjorts under de 12 månader som föregår godkännandet av prospektet.

b) I förekommande fall resultatprognoser och förväntade resultat.

c) En koncis sammanfattning av de relevanta uppgifter som lämnats enligt förordning (EU) nr 596/2014 under de 12 månader som föregår godkännandet av prospektet.

d) Riskfaktorer.

e) För aktierelaterade värdepapper, en redogörelse för rörelsekapital, en redogörelse för kapital och skuldsättning, information om eventuella intressekonflikter och transaktioner med närstående parter, större aktieägare och, i förekommande fall, proformaredovisning.

Kommissionen ska, när den specificerar den begränsade information som ska ingå enligt de förenklade reglerna för offentliggörande, beakta behovet av att underlätta kapitalanskaffning på kapitalmarknaderna och vikten av att minska kapitalkostnaderna. För att undvika onödiga bördor för emittenterna ska kommissionen, när den specificerar den begränsade informationen, också beakta den information som en emittent redan är skyldig att offentliggöra enligt direktiv 2004/109/EG, i förekommande fall, och förordning (EU) nr 596/2014. Kommissionen ska också anpassa den begränsade informationen så att den fokuserar på information som är relevant för sekundäremissioner och så att den är proportionell.

Artikel 15

EU-tillväxtprospekt

1. Följande personer får välja att upprätta ett EU-tillväxtprospekt enligt de proportionella regler för offentliggörande som anges i denna artikel vid erbjudanden av värdepapper till allmänheten, under förutsättning att de inte har värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad:

a) Små och medelstora företag.

b) Andra emittenter än små och medelstora företag, vars värdepapper handlas eller ska handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, förutsatt att dessa emittenter hade ett genomsnittligt börsvärde på mindre än 500 000 000 EUR beräknat på slutkursen för de tre föregående kalenderåren.

c) Andra emittenter än de som avses i leden a och b, när det sammanlagda beloppet i unionen för erbjudandet av värdepapper till allmänheten inte överstiger 20 000 000 EUR beräknat under en tolvmånadersperiod, och förutsatt att dessa emittenter inte har några värdepapper som handlas på en MTF-plattform och att det genomsnittliga antalet anställda under föregående räkenskapsår uppgick till högst 499.

d) Erbjudare av värdepapper som emitteras av emittenter som avses i leden a och b.

Ett EU-tillväxtprospekt enligt de proportionella reglerna för offentliggörande ska vara ett standardiserat dokument skrivet på ett lättfattligt språk och enkelt för emittenter att fylla i. Det ska bestå av en särskild sammanfattning på grundval av artikel 7, ett särskilt registreringsdokument och en särskild värdepappersnot. Informationen i EU-tillväxtprospektet ska presenteras i en standardiserad ordningsföljd i enlighet med den delegerade akt som avses i punkt 2.

2. Kommissionen ska senast den 21 januari 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att specificera det begränsade innehåll, det standardiserade format och den standardiserade ordningsföljden för EU-tillväxtprospektet samt den särskilda sammanfattningens begränsade innehåll och standardiserade format.

Den särskilda sammanfattningen ska inte ålägga emittenterna någon ytterligare börda eller några ytterligare kostnader såtillvida att där endast krävs relevant information som redan ingår i EU-tillväxtprospektet. Vid specificeringen av den särskilda sammanfattningens standardiserade format ska kommissionen anpassa kraven för att säkerställa att den är kortare än den sammanfattning som föreskrivs i artikel 7.

Vid specificeringen av EU-tillväxtprospektets begränsade innehåll och standardiserade format och ordningsföljd ska kommissionen anpassa kraven så att de fokuserar på följande:

a) Information som är väsentlig och relevant för investerarna när de fattar ett investeringsbeslut.

b) Behovet av att säkerställa proportionalitet mellan företagets storlek och kostnaden för att ta fram ett prospekt.

Kommissionen ska därvidlag beakta följande:

a) Behovet av att säkerställa att EU-tillväxtprospektet är avsevärt enklare än standardprospektet, när det gäller administrativ börda och kostnad för emittenter.

b) Behovet av att underlätta tillträdet till kapitalmarknaderna och för små och medelstora företag och att minimera deras kostnader, samtidigt som investerarnas förtroende för att investera i sådana företag säkerställs.

c) De olika slag av uppgifter som investerarna har behov av beträffande aktierelaterade och icke-aktierelaterade värdepapper.

Dessa delegerade akter ska grundas på bilagorna IV och V.

Artikel 16

Riskfaktorer

1. De riskfaktorer som anges i prospekt ska begränsas till risker som är specifika för emittenten och/eller värdepapperen och är väsentliga för att fatta ett välgrundat investeringsbeslut, vilket ska gå att bekräfta genom innehållet i registreringsdokumentet och värdepappersnoten.

När prospektet upprättas ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad bedöma riskfaktorernas väsentlighet på grundval av sannolikheten för deras förekomst och den förväntade omfattningen av deras negativa effekter.

Varje riskfaktor ska på ett tillfredsställande sätt beskrivas och en förklaring ges av hur den påverkar emittenten eller de värdepapper som erbjuds eller upptas till handel. Bedömningen av väsentligheten hos de riskfaktorer som fastställs i andra stycket får också offentliggöras genom att tillämpa en kvalitativ skala med beteckningarna låg, medel eller hög.

Riskfaktorerna ska presenteras i ett begränsat antal kategorier utifrån deras egenskaper. I varje kategori ska de mest väsentliga riskfaktorerna nämnas först på grundval av bedömningen enligt andra stycket.

2. Riskfaktorerna ska också omfatta risker som rör värdepapperets prioriteringsnivå och konsekvenserna för den förväntade storleken på och tidpunkten för betalningar till innehavarna av värdepapperen i förbindelse med ett konkursförfarande eller varje annat liknande förfarande, däribland, när detta är relevant, ett kreditinstituts insolvens, resolution eller omstrukturering i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

3. Om det finns en garanti kopplad till värdepapperen ska prospektet innehålla de specifika och väsentliga riskfaktorer som hänför sig till garanten i den mån de är relevanta för garantens förmåga att fullgöra sina åtaganden enligt garantin.

4. För att uppmuntra till ett lämpligt och fokuserat offentliggörande av riskfaktorer ska Esma utveckla riktlinjer för att hjälpa behöriga myndigheter att se över riskfaktorernas specifika drag och väsentlighet och presentationen av riskfaktorer inom olika kategorier utifrån deras egenskaper.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att specificera kriterier för bedömningen av riskfaktorernas specifika drag och väsentlighet och för presentationen av riskfaktorer inom olika kategorier utifrån deras egenskaper.

Artikel 17

Slutligt emissionsbelopp och volymen värdepapper

1. I de fall då det slutliga emissionsbeloppet och/eller den volym värdepapper som ska erbjudas allmänheten (antingen uttryckt i antal värdepapper eller som ett sammanlagt nominellt belopp) inte kan anges i prospektet

a) ska godkännande av köp eller tecknande av värdepapper kunna återkallas under minst två arbetsdagar efter det att emissionsbeloppet och/eller den volym värdepapper som erbjuds till allmänheten har fastställts slutgiltigt och registrerats, eller så ska

b) följande offentliggöras i prospektet:

   i) Det maximala beloppet och/eller den maximala volymen värdepapper, i den mån dessa finns tillgängliga, eller

   ii) värderingsmetoderna och kriterierna och/eller villkoren för värdering, enligt vilka det slutliga emissionsbeloppet ska fastställas och en förklaring av tillämpade värderingsmetoder.

2. Det slutliga emissionsbeloppet och volymen värdepapper ska registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och göras tillgängliga för allmänheten i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 21.2.

Artikel 18

Utelämnande av information

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får medge att viss information som ska ingå i prospektet, eller delar därav, utelämnas i prospekten, om den finner att något av följande villkor är uppfyllt:

a) Offentliggörande av sådan information skulle strida mot det allmänna intresset.

b) Offentliggörande av sådan information skulle medföra allvarlig skada för emittenten eller en eventuell garant, förutsatt att utelämnandet av informationen inte kan antas medföra att allmänheten vilseleds i fråga om förhållanden och omständigheter som är av väsentlig betydelse för en välgrundad bedömning av emittent eller eventuell garant och av de rättigheter som är förenade med de värdepapper som prospektet gäller.

c) Sådan information är av mindre betydelse för ett särskilt erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad och kommer inte att påverka bedömningen av emittentens eller den eventuella garantens finansiella ställning och framtidsutsikter.

Den behöriga myndigheten ska lägga fram en årlig rapport för Esma om den information vars utelämnande myndigheten har medgett.

2. När i undantagsfall viss information som ska förekomma i ett prospekt, eller delar därav. inte är förenlig med emittentens eller en eventuell garants verksamhetsområde, dennes juridiska form eller de värdepapper prospektet avser, ska, utan att detta får medföra att investerarna inte ges adekvat information, prospektet, eller delar därav, innehålla information som är likvärdig med den som krävs, förutsatt att sådan information existerar.

3. Om en medlemsstat står som garantigivare för värdepapper ska emittenten, erbjudaren eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, när denne upprättar ett prospekt i enlighet med artikel 4, ha rätt att utelämna information som hänför sig till den medlemsstaten.

4. Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange de fall där information får utelämnas i enlighet med punkt 1, med beaktande av de rapporter som de behöriga myndigheterna har lagt fram för Esma och som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Införlivande genom hänvisning

1. Information kan införlivas genom hänvisningar i ett prospekt om den tidigare eller samtidigt har offentliggjorts elektroniskt, är upprättad på ett språk som uppfyller kraven i artikel 27 och om hänvisningarna görs i något av följande dokument:

a) Dokument som har godkänts av en behörig myndighet eller registrerats hos denna i enlighet med denna förordning eller direktiv 2003/71/EG.

b) De dokument som avses i artikel 1.4 f–i och 1.5 första stycket e–h och j v.

c) Obligatorisk information.

d) Finansiella års- och delårsrapporter.

e) Revisionsberättelser och årsredovisningar.

f) Förvaltningsberättelser som avses i kapitel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([1]).

g) Företagsstyrningsrapporter som avses i artikel 20 i direktiv 2013/34/EU.

h) Rapporter om fastställandet av värdet av en tillgång eller ett företag.

i) Rapporter om ersättning som avses i artikel 9b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG ([2]).

j) Årsredovisningar eller information i samband med offentliggörande av information i enlighet med artiklarna 22 och 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([3]).

k) Stiftelseurkund och bolagsordning.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

Informationen ska vara den allra senaste som emittenten har tillgänglig.

Om endast vissa delar av ett dokument införlivas genom hänvisning ska en förklaring ingå i prospektet om att de delar som inte införlivats antingen inte är relevanta för investeraren eller omfattas av andra delar av prospektet.

2. Om information införlivas genom hänvisning ska emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad säkerställa att informationen är tillgänglig. En förteckning över korshänvisningar ska ingå i prospektet så att investerarna enkelt kan identifiera särskilda informationsposter, och prospektet ska innehålla länkar till alla dokument som innehåller information som införlivas genom hänvisning.

3. När så är möjligt ska emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad tillsammans med det första utkastet av prospektet som ges in till den behöriga myndigheten, och i alla händelser under översynen av prospektet, lämna all information som införlivas genom hänvisning i prospektet i sökbart elektroniskt format, om inte sådan information redan har godkänts av eller registrerats hos den behöriga myndighet som godkänner prospektet.

4. Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att uppdatera den förteckning över dokument som anges i punkt 1 i denna artikel genom att lägga till ytterligare dokumenttyper som krävs enligt unionsrätten och som ska registreras hos eller godkännas av en offentlig myndighet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL IV

FÖRFARANDEN FÖR GODKÄNNANDE OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV PROSPEKT

Artikel 20

Granskning och godkännande av prospekt

1. Ett prospekt får inte offentliggöras om inte den relevanta behöriga myndigheten har godkänt det eller alla dess delar i enlighet med artikel 10.

2. Den behöriga myndigheten ska underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad om sitt beslut om godkännandet av prospektet inom tio arbetsdagar från och med inlämnandet av utkastet till prospekt.

Om den behöriga myndigheten inte fattar något beslut om prospektet inom de tidsfrister som anges i första stycket i denna punkt och i punkterna 3 och 6, ska detta inte betraktas som att ansökan har godkänts.

Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om godkännandet av prospektet och varje tillägg till detta så snart som möjligt och i alla händelser inte senare än vid utgången av den första arbetsdagen efter att godkännandet meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

3. Den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket ska utsträckas till 20 arbetsdagar i det fall ett erbjudande till allmänheten gäller värdepapper som utfärdas av en emittent som inte har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som inte tidigare har erbjudit allmänheten värdepapper.

Tidsgränsen på 20 arbetsdagar ska endast vara tillämplig på det första inlämnandet av utkastet till prospekt. Om efterföljande inlämnanden är nödvändiga i enlighet med punkt 4 ska den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket gälla.

4. Om den behöriga myndigheten finner att utkastet till prospekt inte uppfyller kraven på fullständig, begriplig och konsekvent information för att det ska kunna godkännas och/eller att ändringar eller kompletterande information krävs, ska den

a) omgående underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad om detta, senast inom de tidsgränser som anges i punkt 2 första stycket, eller i tillämpliga fall punkt 3, räknat från inlämnandet av utkastet till prospekt och/eller kompletterande information, och

b) tydligt ange de ändringar eller den kompletterande information som behövs.

I sådana fall ska den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket därefter endast gälla från den dag då ett ändrat utkast till prospekt eller den begärda kompletterande informationen lämnas in till den behöriga myndigheten.

5. Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inte kan eller vill göra de nödvändiga ändringarna eller lämna den kompletterande information som begärts i enlighet med punkt 4 ska den behöriga myndigheten ha rätt att vägra godkänna prospektet och avsluta granskningen. I sådana fall ska den behöriga myndigheten meddela emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad sitt beslut och ange skälen för sin vägran.

6. Genom undantag från punkterna 2 och 4 ska den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket och i punkt 4 minskas till fem arbetsdagar för ett prospekt som består av separata dokument som upprättats av de frekventa emittenter som avses i artikel 9.11, inbegripet frekventa emittenter som använder det anmälningsförfarande som föreskrivs i artikel 26. Frekventa emittenter ska informera den behöriga myndigheten minst fem arbetsdagar före det planerade datumet för inlämnande av en ansökan om godkännande.

Frekventa emittenter ska inge en ansökan till den behöriga myndigheten som innehåller de nödvändiga ändringarna av det universella registreringsdokument, i förekommande fall, samt den värdepappersnot och den sammanfattning som lämnas in för godkännande.

7. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla vägledning om granskning- och godkännandeförfarandet på sina webbplatser för att underlätta ett effektivt och snabbt godkännande av prospekt. Sådan vägledning ska innehålla kontaktuppgifter för godkännanden. Emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för att upprätta prospektet ska ha möjlighet att direkt kommunicera och samverka med den behöriga myndighetens personal under förfarandet för prospektets godkännande.

8. På begäran av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten besluta att godkännandet av prospektet ska överlämnas till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att förhandsanmälan görs till Esma och att den behöriga myndigheten godkänner detta. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i elektroniskt format överlämna den ingivna dokumentationen tillsammans med sitt beslut om beviljande av överlämnandet till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten samma dag som beslutet fattas. Ett överlämnande ska meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inom tre arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattade sitt beslut om överlämnande. Den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket och punkt 3 ska tillämpas från och med den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattade sitt beslut. Artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska inte tillämpas på överlämnande av godkännandet av prospektet i enlighet med denna punkt. Efter att överlämnandet av godkännandet slutförts ska den behöriga myndighet till vilken godkännandet av prospektet har överlämnats anses vara den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det prospektet vid tillämpningen av den här förordningen.

9. Denna förordning ska inte påverka den behöriga myndighetens ansvar, vilket även i fortsättningen enbart ska regleras av nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella bestämmelser om ansvar för behöriga myndigheter endast är tillämpliga på godkännanden av prospekt genom medlemsstatens behöriga myndighet.

10. De avgifter som de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tar ut för godkännande av prospekt, av dokument som är avsedda att ingå i prospekt i enlighet med artikel 10 eller tillägg till prospekt, ingivande av universella registreringsdokument, ändringar av dessa och slutgiltiga villkor, ska vara rimliga och proportionella och ska åtminstone göras tillgängliga för allmänheten på den behöriga myndighetens webbplats.

11. Kommissionen ska senast den 21 januari 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att specificera kriterierna för granskning av prospekt, särskilt angående om informationen i prospekten är fullständig, begriplig och konsekvent, samt förfarandet för godkännande av prospekt.

12. Esma ska utöva sina befogenheter enligt förordning (EU) nr 1095/2010 för att främja enhetlighet i tillsynen i fråga om de behöriga myndigheternas granskning- och godkännandeförfaranden när de bedömer huruvida informationen i ett prospekt är fullständig, konsekvent och begriplig. Esma ska i detta syfte utarbeta riktlinjer som riktas till de behöriga

myndigheterna för tillsyn och tillämpning vad gäller prospekt och som omfattar en utredning av hur den här förordningen och eventuella delegerade akter och genomförandeakter som antas i enlighet med den efterlevs. Esma ska särskilt främja enhetlighet i fråga om effektiviteten, metoderna och tidsplanen för de behöriga myndigheternas granskning av den information som ges i prospektet, med användning av sakkunnigbedömningen enligt punkt 13.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma anordna och genomföra minst en sakkunnigbedömning av de behöriga myndigheternas granskningss- och godkännandeförfaranden, inbegripet meddelanden om godkännande mellan de behöriga myndigheterna. Sakkunnigbedömningen ska även omfatta en granskning av hur olika granskningss- och godkännandemetoder som används av de behöriga myndigheterna påverkar emittenternas förmåga att anskaffa kapital i unionen. Rapporten om denna sakkunnigbedömning ska offentliggöras senast den 21 juli 2022. Inom ramen för sakkunnigbedömningen ska Esma beakta yttranden eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Offentliggörande av prospektet

1. När prospektet har godkänts ska det göras tillgängligt för allmänheten av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad i skälig tid före och senast vid den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepapperen tas upp till handel.

I det fall det rör sig om det första erbjudandet till allmänheten av en kategori av aktier som upptas till handel på en reglerad marknad för första gången, ska prospektet göras tillgängligt för allmänheten minst sex arbetsdagar innan erbjudandet löper ut.

2. Prospektet, vare sig det utgörs av ett enda dokument eller består av separata dokument, ska anses vara tillgängligt för allmänheten när det offentliggörs i elektronisk form på någon av följande webbplatser:

a) Webbplatsen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

b) Webbplatsen för finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen, inbegripet betalningsombud.

c) Webbplatsen för den reglerade marknad där upptagandet till handel söks eller, om inte upptagande till handel på en reglerad marknad söks, webbplatsen för operatören av MTF-plattformen.

3. Prospektet ska offentliggöras på en särskild del av webbplatsen som är lätt tillgänglig för den som går in på webbplatsen. Det ska vara möjligt att ladda ned och skriva ut och ska vara i ett sökbart elektroniskt format som inte kan ändras.

Dokument som innehåller information som införlivats genom hänvisningar i prospektet, tillägg och/eller slutgiltiga villkor i fråga om prospektet och en separat kopia av sammanfattningen ska finnas tillgängliga i samma del i anslutning till prospektet, även via länkar om så är nödvändigt.

Det ska tydligt anges i den separata kopian av sammanfattningen till vilket prospekt den hör.

4. Det ska inte vara nödvändigt att registrera sig, godkänna en ansvarsfriskrivning eller betala en avgift för att få tillgång till prospektet. Varningar där det anges i vilken eller vilka jurisdiktioner ett erbjudande eller upptagande till handel görs ska inte betraktas som ansvarsfriskrivningar.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska på sin webbplats offentliggöra alla godkända prospekt, eller åtminstone en förteckning över godkända prospekt, inklusive en länk till den särskilda delen av webbplatsen som avses i punkt 3 i den här artikeln samt en angivelse av värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna om prospekt anmäls i enlighet med artikel 25. Den offentliggjorda förteckningen, inklusive länkar, ska hållas aktuell och alla poster ska ligga kvar på webbplatsen åtminstone under den period som avses i punkt 7 i den här artikeln.

Samtidigt som den behöriga myndigheten underrättar Esma om godkännandet av ett prospekt eller eventuella tillägg till detta, ska myndigheten till Esma lämna en elektronisk kopia av prospektet och eventuella tillägg till detta samt de uppgifter som är nödvändiga för att Esma ska kunna kategorisera prospektet i den lagringsmekanism som avses i punkt 6 samt för den rapport som avses i artikel 47.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska på sin webbplats offentliggöra information om alla underrättelser som mottagits i enlighet med artikel 25.

6. Esma ska utan onödigt dröjsmål på sin webbplats offentliggöra alla prospekt som mottagits från de behöriga myndigheterna, inklusive eventuella tillägg till dessa, slutgiltiga villkor och relaterade översättningar i förekommande fall, samt information om värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna i fråga om prospekt som anmäls i enlighet med artikel 25. Offentliggörandet ska säkerställas genom en lagringsmekanism som ger allmänheten kostnadsfri tillgång och sökfunktioner.

7. Alla godkända prospekt ska finnas allmänt tillgängliga i elektronisk form under minst tio år efter det att de offentliggjorts på de webbplatser som avses i punkterna 2 och 6.

Om länkar används för information som införlivats genom hänvisningar i prospektet och för tillägg och/eller slutgiltiga villkor i fråga om prospektet ska de fungera under den period som avses i första stycket.

8. Ett godkänt prospekt ska innehålla en varning på en framträdande plats där det anges när giltighetsperioden för prospektet löper ut. I varningen ska det också anges att skyldigheten att tillhandahålla tillägg till ett prospekt i fall av nya omständigheter av betydelse, sakfel eller väsentliga felaktigheter inte kommer att vara tillämplig när ett prospekt inte längre är giltigt.

9. När det gäller ett prospekt som består av flera dokument och/eller införlivar information genom hänvisning, får de dokument och den information som tillsammans utgör prospektet offentliggöras och spridas separat, förutsatt att dokumenten görs tillgängliga för allmänheten i enlighet med punkt 2. Om ett prospekt består av separata dokument i enlighet med artikel 10 ska det i vart och ett av de ingående dokumenten, utom dokument som införlivats genom hänvisning, anges att det endast utgör en del av prospektet och var de övriga dokument som ingår i prospektet kan erhållas.

10. Texten till och utformningen av det prospekt och eventuella tillägg till prospektet som har gjorts tillgängliga för allmänheten ska alltid vara identiska med den ursprungliga version som godkänts av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

11. En kopia av prospektet på ett varaktigt medium ska på begäran lämnas kostnadsfritt till alla potentiella investerare av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller de finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen. Om en potentiell investerare särskilt efterfrågar en papperskopia ska emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller de finansiella mellanhänder som placerar eller säljer värdepapperen överlämna en utskriven version av prospektet. Leveransen av papperskopior ska begränsas till de jurisdiktioner där erbjudandet av värdepapper till allmänheten görs eller där upptagandet till handel på en reglerad marknad sker enligt denna förordning.

12. Esma får, eller Esma ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera kraven för offentliggörande av prospekt.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange de uppgifter som är nödvändiga för den kategorisering av prospekt som avses i punkt 5 och de praktiska arrangemangen för att säkerställa att sådana uppgifter, inklusive ISIN och LEI för emittenter, erbjudare och garanter, är maskinläsbara.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 22

Annonsering

1. All annonsering som gäller antingen ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad ska följa principerna i punkterna 2–5. Punkterna 2–4 och 5 b ska tillämpas endast för det fall emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad omfattas av skyldigheten att upprätta ett prospekt.

2. I annonserna ska det anges att ett prospekt har offentliggjorts eller kommer att offentliggöras och var investerare kan eller kommer att kunna erhålla det.

3. Det ska klart framgå av annonsen att det är en annons. Informationen i denna får inte vara felaktig eller vilseledande och ska vara förenlig med den information som ges i prospektet, om prospektet redan är offentliggjort, eller förenlig med den information som obligatoriskt ska finnas i prospektet, om prospektet inte ännu offentliggjorts.

4. All information som lämnas muntligen eller skriftligen om erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad, även om det inte sker i reklamsyfte, ska överensstämma med den information som lämnas i prospektet.

5. När väsentlig information lämnas av en emittent eller en erbjudare och riktar sig till en eller flera utvalda investerare i muntlig eller skriftlig form, ska sådan information i tillämpliga fall antingen

a) meddelas alla övriga investerare till vilka erbjudandet riktar sig, när det inte krävs att något prospekt offentliggörs i enlighet med artikel 1.4 eller 1.5, eller

b) ingå i prospektet eller i ett tillägg till prospektet i enlighet med artikel 23.1, när ett prospekt måste offentliggöras.

6. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker ska ha kontrollbefogenheter i fråga om iakttagandet av punkterna 2–4 vid annonsering för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vid behov bistå den behöriga myndigheten i den medlemsstat där annonseringen sker i bedömningen av huruvida annonseringen överensstämmer med den information som lämnas i prospektet.

Utan att det påverkar artikel 32.1 ska en behörig myndighets granskning av annonseringen inte utgöra en förutsättning för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad i någon värdmedlemsstat.

Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten utövar någon av tillsyns- eller utredningsbefogenheterna enligt artikel 32 för att genomföra den här artikeln, ska detta utan onödigt dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat.

7. Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter får endast ta ut avgifter i samband med utförandet av deras tillsynsuppgifter enligt denna artikel. Avgiftsnivån ska offentliggöras på de behöriga myndigheternas webbplatser. Avgifterna ska vara icke-diskriminerande, rimliga och stå i proportion till tillsynsuppgiften. Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter får inte införa några krav eller administrativa förfaranden utöver dem som krävs för utövandet av deras tillsynsuppgifter enligt denna artikel.

8. Med undantag från punkt 6 får två behöriga myndigheter ingå en överenskommelse om tillsynen av annonsering i gränsöverskridande situationer varigenom hemmedlemsstatens behöriga myndighet behåller kontrollen över efterlevnaden i detta avseende. Varje sådan överenskommelse ska anmälas till Esma. Esma ska offentliggöra en förteckning över sådana överenskommelser och uppdatera den regelbundet.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera bestämmelserna om annonsering i punkterna 2–4, även för att specificera bestämmelserna om spridning av annonserna och för att införa förfaranden för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och i den medlemsstat där annonseringen sker.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma utarbeta riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter för den kontroll som utövas enligt punkt 6 i den här artikeln. Dessa riktlinjer och rekommendationer ska beakta behovet av att säkerställa att denna kontroll inte hindrar anmälningsförfarandet i artikel 25 samtidigt som den administrativa bördan för emittenter som erbjuder värdepapper över gränserna inom unionen ska minimeras.

11. Denna artikel ska inte påverka annan tillämplig unionsrätt.

Artikel 23

Tillägg till prospekt

1. Varje ny omständighet av betydelse, sakfel eller väsentlig felaktighet i samband med informationen i ett prospekt som kan påverka bedömningen av värdepapperen och som uppkommer eller uppmärksammas mellan tidpunkten för godkännandet av prospektet och utgången av erbjudandeperioden eller den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar senare, ska utan onödigt dröjsmål uppges i ett tillägg till prospektet.

Sådana tillägg ska godkännas på samma sätt som prospektet inom maximalt fem arbetsdagar och offentliggöras med minst samma metoder som de som tillämpades vid offentliggörandet av det ursprungliga prospektet i enlighet med artikel 21. Sammanfattningen, och eventuella översättningar av denna, ska också kompletteras om så är nödvändigt för att beakta den nya informationen i tillägget.

2. Om prospektet avser ett erbjudande av värdepapper till allmänheten ska investerare som redan har samtyckt till att köpa eller teckna sig för värdepapperen innan tillägget offentliggörs ha rätt att återkalla sitt samtycke inom två arbetsdagar efter det att tillägget offentliggjorts, förutsatt att den nya omständigheten av betydelse, sakfelet eller den väsentliga felaktigheten i punkt 1 uppstod eller noterades före utgången av erbjudandeperioden eller leveransen av värdepapperen, beroende på vad som inträffar först. Denna period kan förlängas av emittenten eller erbjudaren. Sista dagen för rätten till återkallande ska anges i tillägget.

Tillägget ska innehålla en förklaring på framträdande plats om rätten till återkallande som tydligt anger

a) att en rätt till återkallande endast medges de investerare som redan hade samtyckt till att köpa eller teckna sig för värdepapperen innan tillägget offentliggjordes och om värdepapperen inte hade levererats till investerarna då den nya omständigheten av betydelse, sakfelet eller den väsentliga felaktigheten uppstod eller noterades,

b) den period under vilken investerare kan utöva sin rätt till återkallande, och

c) vem investerare kan kontakta om de önskar utöva sin rätt till återkallande.

3. Om värdepapperen köpts eller tecknats genom en finansiell mellanhand ska denna mellanhand informera investerarna om möjligheten att ett tillägg offentliggörs, om var och när detta offentliggörs och om att den finansiella mellanhanden bistår dem i utövandet av rätten att återkalla sitt samtycke i ett sådant fall.

Den finansiella mellanhanden ska kontakta investerarna den dag då tillägget offentliggörs.

Om värdepapperen köpts eller tecknats direkt från emittenten ska denne informera investerarna om möjligheten att ett tillägg offentliggörs och var detta offentliggörs och att de, i ett sådant fall, kan ha rätt att återkalla samtycket.

4. Om en emittent utarbetar ett tillägg för information i grundprospektet som endast avser en eller flera enskilda emissioner, ska investerarnas rätt att återkalla sitt samtycke enligt punkt 2 endast tillämpas på den eller de berörda emissionerna och inte på några andra emissioner av värdepapper i grundprospektet.

5. I ett sådant fall att den nya omständigheten av betydelse, det sakfel eller den väsentliga felaktighet som avses i punkt 1 endast rör informationen i ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument, och detta registreringsdokument eller universella registreringsdokument samtidigt används som en del av flera prospekt, ska endast ett tillägg utarbetas och godkännas. I ett sådant fall ska alla prospekt som omfattas av tillägget anges i detta.

6. När den behöriga myndigheten granskar ett tillägg före godkännande kan myndigheten begära att tillägget i en bilaga ska innehålla en konsoliderad version av det prospekt, registreringsdokument eller universella registreringsdokument som har kompletterats, om denna konsoliderade version är nödvändig för att säkerställa att den information som ges i prospektet är begriplig. En sådan begäran ska anses utgöra en begäran om kompletterande information enligt artikel 20.4. En emittent får under alla omständigheter frivilligt, i en bilaga till tillägget, inkludera en konsoliderad version av det prospekt, registreringsdokument eller universella registreringsdokument som har kompletterats.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera situationer där en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet i fråga om den information som ingår i prospektet kräver att ett tillägg till prospektet offentliggörs.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL V

GRÄNSÖVERSKRIDANDE ERBJUDANDEN OCH UPPTAGANDEN TILL HANDEL PÅ EN REGLERAD MARKNAD SAMT ANVÄNDNING AV SPRÅK

Artikel 24

Räckvidden av godkännandet av ett prospekt inom unionen

1. När ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad äger rum i en eller flera medlemsstater eller i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska det prospekt som godkänts i hemmedlemsstaten, liksom eventuella tillägg till detta, vara giltigt för erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel i varje värdmedlemsstat, förutsatt att anmälan görs till Esma och den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat i enlighet med artikel 25; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 37. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska inte företa något godkännande eller annat administrativt förfarande i fråga om prospekt och tillägg som godkänts av andra medlemsstaters behöriga myndigheter eller i fråga om slutgiltiga villkor.

2. Om en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet uppkommer eller uppmärksammas inom den tidsfrist som anges i artikel 23.1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräva att ett tillägg offentliggörs och godkänns i enlighet med artikel 20.1. Esma och den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får upplysa den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om behovet av nya uppgifter.

Artikel 25

Anmälan av prospekt och tillägg och översändande av de slutgiltiga villkoren

1. På begäran av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för utformningen av prospektet ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inom en arbetsdag räknat från mottagandet av begäran, eller inom en arbetsdag efter godkännandet av prospektet om begäran bifogas utkastet till prospekt, underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten genom att översända ett intyg om godkännande, av vilket det ska framgå att prospektet har upprättats i enlighet med denna förordning, samt en elektronisk kopia av det prospektet.

I tillämpliga fall ska den underrättelse som avses i första stycket åtföljas av en översättning av prospektet och eventuella sammanfattningar, framställd på ansvar av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för utformningen av prospektet.

Samma förfarande ska tillämpas på eventuella tillägg till prospektet.

Emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för utformningen av prospektet ska underrättas om godkännandeintyget samtidigt med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten.

2. Om bestämmelserna i artikel 18.1 och 18.2 har tillämpats ska detta framgå av intyget om godkännande, liksom skälen till detta.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Esma om intyget om godkännande av prospektet eller eventuella tillägg till detta samtidigt som den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten underrättas.

4. Om de slutgiltiga villkoren för ett grundprospekt som redan har anmälts varken ingår i grundprospektet eller i ett tillägg ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten så snart det är praktiskt möjligt efter det att de givits in översända dem elektroniskt till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna och till Esma.

5. De behöriga myndigheterna ska inte ta ut någon avgift för underrättelse eller mottagande av en underrättelse om prospekt eller tillägg till dessa eller för eventuell relaterad tillsynsverksamhet, vare sig i hemmedlemsstaten eller i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna.

6. Esma ska inrätta en anmälningsportal där varje behörig myndighet ska lägga upp de intyg om godkännande och elektroniska kopior som avses i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 26.2 samt de slutgiltiga villkoren i grundprospekten, när det gäller de anmälningar och översändanden som avses i punkterna 1, 3 och 4 i den här artikeln och artikel 26.

Alla överföringar av dessa dokument mellan behöriga myndigheter ska ske genom denna anmälningsportal.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de tekniska arrangemang som krävs för att den anmälningsportal som avses i punkt 6 ska fungera.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 21 juli 2018.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna förordning och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Esma utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för anmälan av intyget om godkännande, prospektet, eventuella tillägg till detta och översättningen av prospektet och/eller sammanfattningen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Anmälan av registreringsdokument eller universella registreringsdokument

1. Denna artikel gäller endast emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper som avses i artikel 2 m ii och emittenter etablerade i ett tredjeland som avses i artikel 2 m iii, när den hemmedlemsstat som väljs för godkännandet av prospektet i enlighet med dessa bestämmelser inte är densamma som den medlemsstat vars behöriga myndighet har godkänt det registreringsdokument eller universella registreringsdokument som upprättats av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

2. En behörig myndighet som har godkänt ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument och eventuella ändringar av dessa ska, på begäran av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för upprättandet av dokumentet, underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt genom att översända ett intyg om godkännande, av vilket det ska framgå att registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av dessa har upprättats i enlighet med denna förordning, samt en elektronisk kopia av dokumentet. Denna underrättelse ska ske inom en arbetsdag räknat från mottagandet av begäran eller inom en arbetsdag efter godkännandet av utkastet till registreringsdokument eller av utkastet till universellt registreringsdokument, om begäran bifogas något av dessa dokument.

I tillämpliga fall ska den underrättelse som avses i första stycket åtföljas av en översättning av registreringsdokumentet, eller det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av dessa, framställd på ansvar av emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för upprättandet av sådana dokument.

Emittenten, erbjudaren, den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller den person som ansvarar för upprättandet av registreringsdokumentet, eller det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av dessa, ska underrättas om godkännandeintyget samtidigt som hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt.

Om bestämmelserna i artikel 18.1 och 18.2 har tillämpats ska detta framgå av intyget, liksom skälen till detta.

Den behöriga myndighet som har godkänt registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av dessa ska underrätta Esma och hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt samtidigt om godkännandeintyget för dessa dokument.

De behöriga myndigheterna ska inte ta ut någon avgift för underrättelse eller mottagande av en underrättelse om registreringsdokument eller universella registreringsdokument och eventuella ändringar av dessa eller för eventuell relaterad tillsynsverksamhet.

3. Ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument som har anmälts enligt punkt 2 får användas som en del av ett prospekt som lämnats in för godkännande till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för godkännande av prospekt.

Hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt ska inte företa någon granskning eller något godkännande i fråga om det anmälda registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet och eventuella ändringar av dessa, och ska endast godkänna värdepappersnoten och sammanfattningen efter det att anmälan har mottagits.

4. Ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument som har anmälts enligt punkt 2 ska innehålla ett tillägg med den nyckelinformation om emittenten som avses i artikel 7.6. Godkännandet av registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet ska omfatta tillägget.

I tillämpliga fall enligt artikel 27.2 andra stycket och artikel 27.3 andra stycket ska anmälan åtföljas av en översättning av tillägget till registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet, framställd på ansvar av emittenten, erbjudaren eller den person som ansvarar för upprättandet av registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet.

När sammanfattningen upprättas ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansvarar för upprättandet av prospektet återge innehållet i tillägget utan ändringar i det avsnitt som avses i artikel 7.4 b. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt ska inte granska det avsnittet i sammanfattningen.

5. Om en ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller en väsentlig felaktighet uppkommer eller uppmärksammas inom den tidsperiod som anges i artikel 23.1 avseende informationen i registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet, ska det tillägg som krävs enligt artikel 23 inges för godkännande till den behöriga myndighet som godkände registreringsdokumentet eller det universella registreringsdokumentet. Tillägget ska anmälas till hemmedlemsstatens behöriga myndighet för godkännande av prospekt inom en arbetsdag efter godkännandet, enligt förfarandet i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

Om ett registreringsdokument eller ett universellt registreringsdokument samtidigt används som en del av flera prospekt, enligt artikel 23.5, ska tillägget anmälas till varje behörig myndighet som har godkänt prospekten.

6. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna förordning och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Esma utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för anmälan av intyget om godkännande med avseende på registreringsdokumentet, det universella registreringsdokumentet samt eventuella tillägg till dessa och översättningen därav.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27

Användning av språk

1. När värdepapper erbjuds till allmänheten eller ansökan görs om upptagande till handel på en reglerad marknad enbart i hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

2. När värdepapper erbjuds till allmänheten eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs i en eller flera medlemsstater utom hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, enligt val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

Den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat ska kräva att den sammanfattning som avses i artikel 7 ska finnas tillgänglig på dess officiella språk eller åtminstone ett av dess officiella språk eller på ett annat språk som godtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, men får inte kräva att någon annan del av prospektet översätts.

För att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska kunna utföra sin granskning och godkänna prospektet ska prospekt avfattas antingen på ett språk som den myndigheten godtar eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, enligt val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

3. När värdepapper erbjuds till allmänheten eller ansökan görs om upptagande till handel på en reglerad marknad i flera medlemsstater inklusive hemmedlemsstaten, ska prospektet avfattas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och ska också göras tillgängligt antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i respektive värdmedlemsstat eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, på val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

Den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat ska kräva att den sammanfattning som avses i artikel 7 ska finnas tillgänglig på dess officiella språk eller åtminstone ett av dess officiella språk eller på ett annat språk som godtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, men får inte kräva att någon annan del av prospektet översätts.

4. De slutgiltiga villkoren och sammanfattningen av den enskilda emissionen ska vara avfattade på samma språk som det godkända grundprospektet.

När de slutgiltiga villkoren delges den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, i enlighet med artikel 25.4, eller om det finns fler än en värdmedlemsstat, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna, ska följande språkregler gälla för de slutgiltiga villkoren och den bifogade sammanfattningen:

a) Sammanfattningen av den enskilda emissionen som bifogas de slutgiltiga villkoren ska vara tillgänglig på minst ett av de officiella språken i värdmedlemsstaten, eller på ett annat språk som godtagits av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, i enlighet med punkt 2 andra stycket eller punkt 3 andra stycket i tillämpliga fall.

b) Om grundprospektet ska översättas i enlighet med punkt 2 eller 3 i tillämpliga fall ska de slutgiltiga villkoren, och den bifogade sammanfattningen för den enskilda emissionen, omfattas av samma översättningskrav som grundprospektet.

5. När ett prospekt gäller upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper och ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad görs i en eller flera medlemsstater, ska prospektet avfattas antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, enligt val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, under förutsättning att

a) dessa värdepapper endast kommer att handlas på en reglerad marknad, eller ett särskilt segment därav, som endast kvalificerade investerare kan ha tillgång till för handel med sådana värdepapper, eller

b) sådana värdepapper har ett nominellt värde per enhet på minst 100 000 EUR.

KAPITEL VI

SÄRSKILDA REGLER FÖR EMITTENTER SOM ÄR ETABLERADE I TREDJELÄNDER

Artikel 28

Erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad med ett prospekt som upprättats i enlighet med denna förordning

Om en emittent från ett tredjeland har för avsikt att erbjuda värdepapper till allmänheten i unionen eller ansöka om upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad som är etablerad i unionen med ett prospekt som har upprättats i enlighet med denna förordning ska denne i enlighet med artikel 20 inhämta godkännande av sitt prospekt från den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

När ett prospekt har godkänts i enlighet med första stycket ska detta medföra alla rättigheter och skyldigheter som gäller för ett prospekt enligt denna förordning, och prospektet och emittenter från tredjeländer ska omfattas av alla bestämmelser i denna förordning under tillsyn av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Artikel 29

Erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad med ett prospekt som upprättas i enlighet med lagstiftningen i ett tredjeland

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för en emittent från ett tredjeland får godkänna prospekt för erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad som upprättats i enlighet med, och omfattas av, den nationella lagstiftning som emittenten från tredjelandet lyder under, förutsatt att

a) informationskraven i lagstiftningen i tredjeländer är likvärdiga med kraven enligt denna förordning, och

b) den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har ingått samarbetsavtal med de relevanta tillsynsmyndigheterna för emittenten från tredjelandet i enlighet med artikel 30.

2. Om värdepapper som emitterats av en emittent i ett tredjeland erbjuds till allmänheten eller upptas till handel på en reglerad marknad i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska kraven i artiklarna 24, 25 och 27 tillämpas.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att fastställa allmänna kriterier för likvärdighet på grundval av de krav som fastställs i artiklarna 6, 7, 8 och 13.

På grundval av ovanstående kriterier får kommissionen anta ett genomförandebeslut som fastställer att informationskraven i lagstiftningen i ett tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning. Sådana genomförandebeslut ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

Artikel 30

Samarbete med tredjeland

1. Vid tillämpningen av artikel 29 och, när så anses nödvändigt, vid tillämpningen av artikel 28, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer rörande informationsutbyte med tillsynsmyndigheter i tredjeländer och verkställande av de skyldigheter som uppstår enligt denna förordning i tredjeländer, om inte tredjelandet, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([1]) ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system. Dessa samarbetsavtal ska säkerställa åtminstone ett effektivt informationsutbyte som gör att de behöriga myndigheterna kan utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

En behörig myndighet ska informera Esma och de andra behöriga myndigheterna om den avser att ingå ett sådant avtal.

2. Vid tillämpningen av artikel 29 och, när så anses nödvändigt, vid tillämpningen av artikel 28, ska Esma underlätta och samordna utvecklingen av samarbetsavtalen mellan de behöriga myndigheterna och berörda tillsynsmyndigheter från tredjeländer.

Esma ska också när det är nödvändigt underlätta och samordna utbytet mellan behöriga myndigheter av information som erhållits från tillsynsmyndigheter i tredjeländer som kan vara relevant när åtgärder vidtas enligt artiklarna 38 och 39.

3. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 35. Detta informationsutbyte måste vara avsett för fullgörande av dessa behöriga myndigheters verksamhetsuppgifter.

4. Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa minimiinnehållet i de samarbetsavtal som avses i punkt 1 och den mall som ska användas för dessa.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL VII

ESMA OCH BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 31

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en enda behörig administrativ myndighet som är ansvarig för att utföra de uppgifter som anges i denna förordning och för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning tillämpas. Medlemsstaterna ska informera kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om detta.

Den behöriga myndigheten ska vara oberoende av marknadsaktörer.

2. Medlemsstaterna kan tillåta att deras behöriga myndigheter delegerar till tredje part offentliggörandet i elektroniskt format av godkända prospekt och relaterade dokument.

Eventuell sådan delegering av uppgifter ska anges i ett särskilt beslut där det anges

a) vilka uppgifter som ska utföras och på vilka villkor de ska utföras,

b) en bestämmelse om att den tredje parten ska agera och vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att det säkerställs att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens,

c) alla avtal som ingås mellan den behöriga myndigheten och den tredje part som uppgifterna delegeras till.

Det slutliga ansvaret för övervakningen av att denna förordning efterlevs och för godkännande av prospekten ska ligga hos den behöriga myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om varje beslut att delegera uppgifter som avses i andra stycket, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka en medlemsstats möjlighet att införa särskilda rättsliga och administrativa åtgärder för utomeuropeiska territorier för vars yttre förbindelser medlemsstaten i fråga är ansvarig.

Artikel 32

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:

a) Kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad tar med kompletterande uppgifter i prospektet, om det är nödvändigt för investerarskyddet.

b) Kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, och de personer som kontrollerar dem eller kontrolleras av dem, tillhandahåller information och dokumentation.

c) Kräva att revisorer och företagsledning hos emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad samt finansiella mellanhänder som fått i uppdrag att utföra erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller ansöka om upptagande till handel på en reglerad marknad tillhandahåller information.

d) Meddela tillfälligt förbud för ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att denna förordning har överträtts.

e) Förbjuda annonsering helt eller tillfälligt eller kräva att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med eller tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att tro att denna förordning har överträtts.

f) Förbjuda ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, om det framkommit att denna förordning har överträtts eller om det föreligger skälig anledning att misstänka att den skulle överträdas.

g) Meddela eller begära att den berörda reglerade marknaden, MTF-plattformen eller OTF-plattformen meddelar tillfälligt förbud för handeln på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en organiserad handelsplattform under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle om det föreligger skälig anledning att tro att denna förordning har överträtts.

h) Förbjuda handel på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform om det framkommit att denna förordning har överträtts.

i) Offentliggöra det faktum att en emittent, en erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad underlåter att fullgöra sina skyldigheter.

j) Avbryta granskningen av ett prospekt som ingivits för godkännande eller avbryta eller begränsa ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad om den behöriga myndigheten utnyttjar sin befogenhet att införa ett förbud eller en begränsning enligt artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ([1]), till dess att förbudet eller begränsningen har upphört.

k) Vägra godkännande av prospekt som upprättats av en viss emittent, erbjudare eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad för en period av högst fem år om denna emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad allvarligt och upprepade gånger har överträtt denna förordning.

l) Lämna ut, eller kräva att emittenten lämnar ut, all väsentlig information som kan tänkas påverka bedömningen av ett värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, för att säkerställa investerarskydd eller att marknaden fungerar störningsfritt.

m) Meddela tillfälligt förbud eller begära att den berörda reglerade marknaden, MTF-plattformen eller OTF-plattformen meddelar tillfälligt förbud för handeln med ett värdepapper om myndigheten anser att emittentens ställning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

n) Utföra inspektioner eller utredningar på plats på andra platser än privatbostäder för fysiska personer, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning.

När så krävs enligt nationell rätt får den behöriga myndigheten begära att behörig rättslig myndighet ska besluta om att utnyttja befogenheterna enligt första stycket.

Om godkännande av ett prospekt har vägrats i enlighet med led k i första stycket ska den behöriga myndigheten informera Esma, som sedan ska informera de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma ha rätt att delta i inspektioner på plats enligt led n i första stycket, om dessa inspektioner utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva sina funktioner och befogenheter enligt vad som avses i punkt 1 på något av följande sätt:

a) Direkt.

b) I samarbete med andra myndigheter.

c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.

d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och utredningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

4. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av lagar och andra författningar om uppköpserbjudanden, fusioner och andra transaktioner som påverkar ägande eller kontroll av företag som införlivar direktiv 2004/25/EG, i vilka det fastställs krav utöver kraven i denna förordning.

5. En person som rapporterar information till den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning ska inte anses överträda eventuella restriktioner för offentliggörande av information som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och den rapporterande personen ska inte ha någon form av ansvar med avseende på denna rapportering.

6. Punkterna 1–3 ska inte påverka en medlemsstats möjlighet att införa särskilda rättsliga och administrativa åtgärder för utomeuropeiska territorier för vars yttre förbindelser medlemsstaten i fråga är ansvarig.

Artikel 33

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra och med Esma vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta information utan onödigt dröjsmål och samarbeta om utredningar, tillsyn och kontroll av efterlevnad.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 38 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av denna förordning, ska de säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att etablera kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma, så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma vid tillämpningen av denna förordning.

2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information eller en begäran om samarbete i samband med en utredning endast under någon av följande exceptionella omständigheter:

a) Om tillmötesgående av begäran sannolikt kan inverka negativt på dess egna utredningar, tillsynskontroller eller en brottsutredning.

b) Om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda medlemsstatens myndigheter.

c) Om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot samma personer för samma handlingar i den berörda medlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna ska på begäran omedelbart överlämna all information som krävs vid tillämpningen av denna förordning.

4. Den behöriga myndigheten får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner eller utredningar på plats.

Den begärande behöriga myndigheten ska informera Esma om varje framställan som avses i första stycket. När det rör sig om en inspektion eller utredning på plats med gränsöverskridande verkningar, ska Esma samordna inspektionen eller utredningen om en av de behöriga myndigheterna begär det.

Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion eller utredning på plats får den förstnämnda myndigheten göra något av följande:

a) Själv genomföra inspektionen eller utredningen på plats.

b) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran deltar i en inspektion eller utredning på plats.

c) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran själv genomför inspektionen eller utredningen på plats.

d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra inspektionen eller utredningen på plats.

e) Samarbeta med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

5. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet för utbyte av information, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får Esma i de fall som avses i första meningen i denna punkt agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får, eller ska, när kommissionen så kräver, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilken information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma får utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34

Samarbete med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Esma utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att fastställa förfaranden och format för utbyte av information enligt punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Tystnadsplikt

1. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då sådant utlämnande krävs för rättsliga förfaranden.

2. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter. Information som omfattas av tystnadsplikt får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 36

Dataskydd

I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska behöriga myndigheter utföra sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

I fråga om Esmas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska Esma följa förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 37

Förebyggande åtgärder

1. I fall då värdmedlemsstatens behöriga myndighet har tydliga och påvisbara grunder för att anta att emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller finansiella mellanhänder med ansvar för erbjudanden av värdepapper till allmänheten har begått oegentligheter eller att dessa personer har överträtt sina skyldigheter enligt denna förordning, ska den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.

2. Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad eller finansiella mellanhänder som ansvarar för erbjudandet av värdepapper till allmänheten fortsätter att överträda denna förordning trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om detta.

3. Om en behörig myndighet har en avvikande åsikt om någon av de åtgärder som vidtagits av en annan behörig myndighet i enlighet med punkt 2, får den hänskjuta ärendet till Esma. Esma får agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER

Artikel 38

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra lämpliga administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder, vilka ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter enligt artikel 32 och medlemsstaternas rätt att besluta om och tillgripa straffrättsliga påföljder. Dessa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska åtminstone tillämpas på följande:

a) Överträdelser av artiklarna 3, 5, 6, 7.1–7.11, 8, 9, 10, 11.1 och 11.3, 14.1 och 14.2, 15.1, 16.1, 16.2 och 16.3, 17, 18, 19.1–19.3, 20.1, 21.1–21.4 och 21.7–21.11, 22.2–22.5, 23.1, 23.2, 23.3 och 23.5 samt 27.

b) Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran som omfattas av artikel 32.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några bestämmelser om administrativa sanktioner som avses i första stycket om de överträdelser som avses i led a eller led b i det stycket redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt senast den 21 juli 2018. Om medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta kommissionen och Esma på ett detaljerat sätt om de relevanta delarna av sin straffrätt.

Senast den 21 juli 2018 ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra stycket till kommissionen och Esma. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella senare ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta åtminstone följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i fråga om de överträdelser som anges i punkt 1 a:

a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär i enlighet med artikel 42.

b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör överträdelsen.

c) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst två gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas.

d) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 20 juli 2017, eller 3 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.

   Om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

e) Om det rör sig om en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 700 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 20 juli 2017.

3. Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder och högre administrativa sanktionsavgifter än vad som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 39

Utövande av tillsynsbefogenheter och befogenheter att påföra sanktioner

1. De behöriga myndigheterna ska, när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, beakta alla relevanta omständigheter inklusive följande, där så är lämpligt:

a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

d) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

e) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

f) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

g) Tidigare överträdelser av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

h) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

2. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder enligt artikel 38 ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att utövandet av deras tillsyns- och utredningsbefogenheter och de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som de påför är effektiva och lämpliga enligt denna förordning. De ska samordna sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de utövar sina tillsyns- och utredningsbefogenheter och när de påför administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i gränsöverskridande fall.

Artikel 40

Rätt till överklagande

Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas i enlighet med denna förordning är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol.

Vid tillämpningen av artikel 20 ska rätten till överklagande också gälla om den behöriga myndigheten varken har beslutat att godkänna eller att avslå en ansökan om godkännande och inte heller har begärt några ändringar eller kompletterande information inom de tidsgränser som fastställs i artikel 20.2, 20.3 och 20.6 för den ansökan.

Artikel 41

Rapportering av överträdelser

1. De behöriga myndigheterna ska inrätta effektiva mekanismer för att främja och möjliggöra rapportering till dem om faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning.

2. Mekanismerna enligt punkt 1 ska åtminstone inkludera följande:

a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om faktiska eller potentiella överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.

b) Lämpligt skydd för anställda med anställningsavtal som rapporterar om överträdelser, åtminstone mot vedergällning, diskriminering och andra former av orättvis behandling från deras arbetsgivare eller en tredje part.

c) Identitets- och personuppgiftsskydd för både den person som rapporterar överträdelserna och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, under alla skeden av förfarandet, såvida inte utlämnande av sådana uppgifter krävs enligt nationell rätt i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att ekonomiska incitament till personer som erbjuder relevant information om faktiska eller potentiella överträdelser av denna förordning kan beviljas i enlighet med nationell rätt om det inte redan finns andra rättsliga skyldigheter eller avtalsförpliktelser för dessa personer att rapportera sådan information, och förutsatt att informationen är ny och att den leder till påförandet av en administrativ sanktion eller straffrättslig påföljd eller vidtagande av en annan administrativ åtgärd på grund av en överträdelse av denna förordning.

4. Medlemsstaterna ska kräva att arbetsgivare som bedriver verksamhet som regleras med avseende på finansiella tjänster ska ha inrättat lämpliga förfaranden genom vilka deras anställda kan rapportera faktiska eller potentiella överträdelser internt genom en särskild, oberoende och självständig kanal.

Artikel 42

Offentliggörande av beslut

1. Den behöriga myndigheten ska på sin officiella webbplats offentliggöra beslut om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder till följd av en överträdelse av denna förordning omedelbart efter det att den person som är föremål för beslutet har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om identiteten på de personer som är ansvariga. Den skyldigheten gäller inte beslut om åläggande av åtgärder av utredningskaraktär.

2. Om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionellt mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna gör något av följande:

a) Skjuter upp offentliggörandet av beslutet om sanktionen eller åtgärden tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det.

b) Offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna i fråga.

c) Inte offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden om de alternativ som anges i leden a och b inte anses vara tillräckliga för att säkerställa

i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,

ii) att offentliggörandet av dessa beslut är proportionellt när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.

Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion eller åtgärd på anonym grund som avses i led b i första stycket får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig period, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla inom denna period.

3. Vid överklagande av beslutet om att påföra en sanktion eller åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra myndigheter, ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om påförande av en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att allt som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats under minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig enligt tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Artikel 43

Rapportering av sanktioner till Esma

1. Den behöriga myndigheten ska årligen till Esma lämna sammanställda uppgifter om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som påförts i enlighet med artikel 38. Esma ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 38.1 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av bestämmelser som avses i den punkten, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla inledda brottsutredningar och alla ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder.

2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort administrativa sanktioner, andra administrativa åtgärder eller straffrättsliga påföljder, ska den samtidigt underrätta Esma om dessa.

3. Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som påförts men som inte offentliggjorts i enlighet med artikel 42.2 första stycket c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna delges information och den slutliga domen vid ålagda straffrättsliga påföljder och att de lämnar dessa till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Den databasen ska endast vara tillgänglig för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnas av de behöriga myndigheterna.

KAPITEL IX

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 44

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.7, 9.14, 13.1 och 13.2, 14.3, 15.2, 16.5, 20.11 och 29.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 20 juli 2017.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.7, 9.14, 13.1 och 13.2, 14.3, 15.2, 16.5, 20.11 och 29.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.7, 9.14, 13.1 och 13.2, 14.3, 15.2, 16.5, 20.11 och 29.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 45

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG ([1]). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Upphävande

1. Direktiv 2003/71/EG ska upphöra att gälla från och med den 21 juli 2019, med undantag för

a) artikel 4.2 a och g i direktiv 2003/71/EG, som upphör att gälla med verkan från och med den 20 juli 2017, och

([1]) Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

b) artikel 1.2 h och artikel 3.2 första stycket e i direktiv 2003/71/EG, som upphör att gälla med verkan från och med den 21 juli 2018.

2. Hänvisningar till direktiv 2003/71/EG ska anses som hänvisningar till denna förordning och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI till denna förordning.

3. Prospekt som godkänns i enlighet med de nationella lagar som införlivar direktiv 2003/71/EG före den 21 juli 2019 ska fortsätta att regleras av den nationella lagen till dess att deras giltighetstid löper ut eller till dess att tolv månader har förflutit efter den 21 juli 2019, beroende på vad som inträffar först.

Artikel 47

Esmas rapport om prospekt

1. På grundval av de dokument som offentliggörs via den mekanism som avses i artikel 21.6 ska Esma varje år offentliggöra en rapport med statistik över godkända och anmälda prospekt i unionen samt en analys av trender, med beaktande av

a) typer av emittenter, särskilt de personkategorier som avses i artikel 15.1 a–d, och

b) typer av emissioner, särskilt det sammanlagda beloppet för erbjudandena, typer av överförbara värdepapper, typer av handelsplats samt nominellt värde.

2. Rapporten som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla

a) en analys av i vilken utsträckning de regler för offentliggörande som avses i artiklarna 14 och 15 och det universella registreringsdokument som avses i artikel 9 används inom unionen,

b) statistik över grundprospekt och slutgiltiga villkor och statistik över prospekt som upprättats som separata dokument eller som ett enda dokument,

c) statistik över det genomsnittliga och sammanlagda belopp för erbjudanden av värdepapper till allmänheten som omfattas av denna förordning, av onoterade företag, företag vars värdepapper handlas på MTF-plattformar, inklusive tillväxtmarknader för små och medelstora företag, och företag vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader. I förekommande fall ska statistiken innehålla en uppdelning mellan marknadsintroduktioner och efterföljande erbjudanden och mellan aktierelaterade och icke-aktierelaterade värdepapper,

d) statistik över användningen av anmälningsförfarandena enligt artiklarna 25 och 26, inbegripet en uppdelning per medlemsstat av antalet intyg om godkännande som anmälts i förhållande till prospekt, registreringsdokument och universella registreringsdokument.

Artikel 48

Översyn

1. Före den 21 juli 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

2. Rapporten ska bland annat innehålla en bedömning av huruvida prospektsammanfattningen, de regler för offentliggörande som avses i artiklarna 14 och 15 och det universella registreringsdokument som avses i artikel 9 fortfarande är lämpliga mot bakgrund av de eftersträvade målen. Rapporten ska framför allt innehålla följande:

a) Antalet EU-tillväxtprospekt för personer i var och en av de fyra kategorier som avses i artikel 15.1 a–d samt en analys av utvecklingen av varje sådant antal och av trenderna i fråga om val av handelsplats när det gäller de personer som har rätt att använda EU-tillväxtprospekt.

b) En analys av om EU-tillväxtprospekt leder till en balans mellan investerarskyddet och minskningen av den administrativa bördan för de personer som har rätt att använda det.

3. Rapporten ska innehålla en bedömning, på grundval av den analys som avses i punkt 2, av huruvida det krävs ändringar av denna förordning för att ytterligare underlätta kapitalanskaffning för mindre företag samtidigt som en tillräcklig nivå på investerarskyddet säkerställs, inklusive huruvida de relevanta tröskelvärdena behöver justeras.

4. Rapporten ska dessutom innehålla en utvärdering av om emittenterna, framför allt små och medelstora företag, kan erhålla LEI och ISIN till en rimlig kostnad och inom en rimlig period. Rapporten ska beakta resultaten av den sakkunnigbedömning som avses i artikel 20.13.

Artikel 49

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.2 ska denna förordning tillämpas från och med den 21 juli 2019, med undantag för artiklarna 1.3 och 3.2, som ska tillämpas från och med den 21 juli 2018, och artikel 1.5 första stycket a, b och c och artikel 1.5 andra stycket, som ska tillämpas från och med den 20 juli 2017.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 11, 20.9, 31, 32 och 38–43 senast den 21 juli 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 juni 2017.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	H. DALLI
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

PROSPEKT

I. Sammanfattning

II. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

III. Statistik om erbjudandet och förväntad tidsplan

Syftet är att ge väsentlig information om genomförandet av ett erbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

A. Statistik om erbjudandet.

B. Metod och förväntad tidsplan.

IV. Väsentlig information

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsbokslutshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

A. Finansiella uppgifter i utdrag.

B. Eget kapital och skuldsättning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

C. Skälen till erbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra.

D. Riskfaktorer.

V. Information om företaget

Syftet är att ge information om företagets affärsverksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster det tillhandahåller, samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Här bör också ges information som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt uppgifter om företagets planer för framtida ökningar eller minskningar av sin kapacitet.

A. Företagets historik och utveckling.

B. Företagets verksamhet.

C. Organisationsstruktur.

D. Fastigheter, anläggningar och utrustning.

VI. Översikt över drift och finansiering, framtidsutsikter

Syftet är att ge en beskrivning från företagsledningen av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och rörelseresultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av årsboksluten, och ledningens bedömning av faktorer och trender som förväntas få en väsentlig inverkan på företagets finansiella ställning och rörelseresultat under kommande perioder.

A. Rörelseresultat.

B. Likviditet och kapitalresurser.

C. Forskning och utveckling, patent och licenser osv.

D. Tendenser.

VII. Styrelseledamöter, företagsledning och anställda

Syftet är att ge information om företagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras anknytning till företaget.

A. Styrelseledamöter och företagsledning.

B. Ersättning.

C. Styrelsens arbetsformer.

D. Anställda.

E. Aktieinnehav.

VIII. Större aktieägare och transaktioner med närstående parter

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som kan kontrollera eller ha inflytande över företaget. Under denna rubrik ska också ges information om de transaktioner företaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gagnar företagets intressen.

A. Större aktieägare.

B. Transaktioner med närstående parter.

C. Experters och rådgivares intressen i företaget.

IX. Finansiell information

Syftet är att närmare ange vilka årsbokslutshandlingar som ska tas med i dokumentet, vilka perioder dessa ska täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De principer för redovisning och revision som kommer att tillåtas för att sammanställa och revidera årsboksluten kommer att fastställas enligt internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

A. Koncernredovisning och övrig finansiell information.

B. Väsentliga förändringar.

X. Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

A. Erbjudande och upptagande till handel.

B. Plan över fördelningen av värdepapper.

C. Marknader.

D. Säljande värdepappersinnehavare.

E. Utspädning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

F. Emissionskostnader.

XI. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

A. Aktiekapital.

B. Stiftelseurkund och bolagsordning.

C. Väsentliga kontrakt.

D. Valutakontroll.

E. Varning om skattekonsekvenser.

F. Utdelning och betalningsombud.

G. Expertutlåtande.

H. Förevisade dokument.

I. Övrig information.

BILAGA II

REGISTRERINGSDOKUMENT

I. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

II. Väsentlig information om emittenten

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsbokslutshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

A. Finansiella uppgifter i utdrag.

B. Eget kapital och skuldsättning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

C. Riskfaktorer som hänför sig till emittenten.

III. Information om företaget

Syftet är att ge information om företagets affärsverksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster det tillhandahåller, samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Denna punkt syftar också till att ge information som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt uppgifter om företagets planer för framtida ökningar eller minskningar av sin kapacitet.

A. Företagets historik och utveckling.

B. Företagets verksamhet.

C. Organisationsstruktur.

D. Fastigheter, anläggningar och utrustning.

IV. Översikt över drift och finansiering, framtidsutsikter

Syftet är att ge ledningens beskrivning av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och rörelseresultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av årsboksluten, och ledningens bedömning av faktorer och trender som förväntas få en väsentlig inverkan på företagets finansiella ställning och rörelseresultat under kommande perioder.

A. Rörelseresultat.

B. Likviditet och kapitalresurser.

C. Forskning och utveckling, patent och licenser osv.

D. Tendenser.

V. Styrelseledamöter, företagsledning och anställda

Syftet är att ge information om företagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras anknytning till företaget.

A. Styrelseledamöter och företagsledning.

B. Ersättning.

C. Styrelsens arbetsformer.

D. Anställda.

E. Aktieinnehav.

VI. Större aktieägare och transaktioner med närstående parter

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som kan kontrollera eller ha inflytande över företaget. Under denna rubrik ska också ges information om de transaktioner företaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gagnar företagets intressen.

A. Större aktieägare.

B. Transaktioner med närstående parter.

C. Experters och rådgivares intressen i företaget.

VII. Finansiell information

Syftet är att närmare ange vilka årsbokslutshandlingar som ska tas med i dokumentet, vilka perioder dessa ska täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De principer för redovisning och revision som kommer att tillåtas för att sammanställa och revidera årsboksluten kommer att fastställas enligt internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

A. Koncernredovisning och övrig finansiell information.

B. Väsentliga förändringar.

VIII. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

A. Aktiekapital.

B. Stiftelseurkund och bolagsordning.

C. Väsentliga kontrakt.

D. Expertutlåtande.

E. Förevisade dokument.

F. Övrig information.

BILAGA III

VÄRDEPAPPERSNOT

I. Uppgifter om styrelsens sammansättning, företagsledning, rådgivare och revisorer

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet och de som ansvarar för revisionen av årsboksluten.

II. Statistik om erbjudandet och förväntad tidsplan

Syftet är att ge väsentlig information om genomförandet av ett erbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

A. Statistik om erbjudandet.

B. Metod och förväntad tidsplan.

III. Väsentlig information om emittenten

Syftet är att i sammandrag redovisa väsentlig information om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsbokslutshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningsprinciper, ska de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

A. Eget kapital och skuldsättning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

B. Information om rörelsekapital (enbart för aktierelaterade värdepapper).

C. Motiven för erbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra.

D. Riskfaktorer.

IV. Väsentlig information om värdepapperen

Syftet är att ge väsentlig information om de värdepapper som erbjuds till allmänheten och/eller tas upp till handel.

A. En beskrivning av typ och slag av värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel.

B. Uppgift om i vilken valuta värdepapperen emitterats.

C. Uppgift om värdepapperens relativa senioritet i emittentens kapitalstruktur vid emittentens insolvens, inbegripet i förekommande fall information om värdepapperens prioriteringsnivå och eventuella konsekvenser för investeringen i händelse av en resolution enligt direktiv 2014/59/EU.

D. Uppgift om utdelning, utbetalningspolicy, bestämmelser om den ränta som ska betalas eller en beskrivning av det underliggande instrumentet, inbegripet vilken metod som används för att korrelera det underliggande instrumentet och räntan samt uppgift om var man kan få upplysningar om det underliggande instrumentets tidigare och fortsatta resultat och om dess volatilitet.

E. En beskrivning av vilka rättigheter, inklusive eventuella begränsningar av dessa rättigheter, som sammanhänger med värdepapperen, och av förfarandet för att utöva dessa rättigheter.

V. Experters intressen i företaget

Syftet är att ge information om affärstransaktioner som företaget har ingått med experter eller rådgivare som anlitats på tillfällig basis.

VI. Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

A. Erbjudande och upptagande till handel.

B. Plan över fördelningen av värdepapper.

C. Marknader.

D. Säljande värdepappersinnehavare.

E. Utspädning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

F. Emissionskostnader.

VII. Ytterligare information

Syftet är att ge information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

A. Valutakontroll.

B. Varning om skattekonsekvenser.

C. Utdelning och betalningsombud.

D. Expertutlåtande.

E. Förevisade dokument.

BILAGA IV

REGISTRERINGSDOKUMENT FÖR EU-TILLVÄXTPROSPEKT

I. Ansvar för registreringsdokumentet

Syftet är att identifiera emittenten och dess företrädare samt andra personer som har medverkat i företagets erbjudande, dvs. de personer som är ansvariga för att upprätta registreringsdokumentet.

II. Strategi, resultat och företagsklimat

Syftet är att informera om företagets strategi och mål för utvecklingen och framtida resultat samt att ge information om företagets affärsverksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster det tillhandahåller, dess investeringar samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Dessutom måste de riskfaktorer som hänför sig till företaget och relevant information om trender ingå.

III. Företagsstyrning

Syftet är att ge information om företagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras anknytning till företaget.

IV. Årsbokslut och nyckeltal

Syftet är att närmare ange vilka årsbokslutshandlingar och nyckeltal som ska tas med i dokumentet för de två senaste räkenskapsåren (för aktierelaterade värdepapper) eller för det senaste räkenskapsåret (för icke-aktierelaterade värdepapper) eller den kortare period under vilken emittenten har varit verksam.

V. Översikt över drift och finansiering (endast för aktierelaterade värdepapper som emitterats av företag med ett börsvärde på över 200 000 000 EUR).

Syftet är att ge information om finansiell ställning och rörelseresultat om de rapporter som lagts fram och utarbetats i enlighet med artiklarna 19 och 29 i direktiv 2013/34/EU för de perioder som omfattas av den historiska finansiella informationen inte ingår i EU-tillväxtprospektet.

VI. Aktieägarinformation

Syftet är att ge information om rättsliga förfaranden och skiljeförfaranden, intressekonflikter och transaktioner med närstående parter samt om aktiekapitalet.

BILAGA V

VÄRDEPAPPERSNOT FÖR EU-TILLVÄXTPROSPEKTET

I. Ansvar för värdepappersnoten

Syftet är att identifiera emittenten och dess företrädare samt andra personer som har medverkat i företagets erbjudande eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för upprättandet av prospektet.

II. En redogörelse för rörelsekapital, en redogörelse för eget kapital och skuldsättning (endast för aktierelaterade värdepapper som emitterats av företag med ett börsvärde på över 200 000 000 EUR).

Syftet är att ge information om emittentens eget kapital och skuldsättning samt information om huruvida rörelsekapitalet är tillräckligt för emittentens aktuella behov eller, om inte, emittentens plan för hur det ytterligare rörelsekapital som behövs ska anskaffas.

III. Villkoren för värdepapperen

Syftet är att ge väsentlig information om villkoren för värdepapperen och en beskrivning av alla rättigheter som är förenade med värdepapperen. Dessutom måste de riskfaktorer som hänför sig till värdepapperen ingå.

IV. Närmare upplysningar om erbjudandet och förväntad tidsplan

Syftet är att ge information om erbjudandet och, i tillämpliga fall, upptagandet till handel på en MTF-plattform, även det slutgiltiga emissionsbeloppet och volymen värdepapper (antingen i antal värdepapper eller sammanlagt nominellt belopp) som erbjuds, motiven för erbjudandet, planen för fördelningen av värdepapper, användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra, utgifterna för emissionen och erbjudandet samt utspädning (enbart för aktierelaterade värdepapper).

V. Information om garanten

Syftet är att ge information om garanten för värdepapperen, i tillämpliga fall, även väsentlig information om garantin för värdepapperen, riskfaktorerna och finansiell information som hänför sig till garanten.

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

(som det hänvisas till i artikel 46)

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 a	Artikel 1.2 a
Artikel 1.2 b	Artikel 1.2 b
Artikel 1.2 c	Artikel 1.2 c
Artikel 1.2 d	Artikel 1.2 d
Artikel 1.2 e	Artikel 1.2 e
Artikel 1.2 f	—
Artikel 1.2 g	Artikel 1.2 f
Artikel 1.2 h	Artikel 1.3
Artikel 1.2 i	—
Artikel 1.2 j	Artikel 1.4 j och 1.5 första stycket i
Artikel 1.3	Artikel 4
Artikel 1.4	—
Artikel 2.1 a	Artikel 2 a
Artikel 2.1 b	Artikel 2 b
Artikel 2.1 c	Artikel 2 c
Artikel 2.1 d	Artikel 2 d
Artikel 2.1 e	Artikel 2 e
Artikel 2.1 f	Artikel 2 f
Artikel 2.1 g	Artikel 2 g
Artikel 2.1 h	Artikel 2 h
Artikel 2.1 i	Artikel 2 i
Artikel 2.1 j	Artikel 2 j
Artikel 2.1 k	—
Artikel 2.1 l	—
Artikel 2.1 m	Artikel 2 m
Artikel 2.1 n	Artikel 2 n
Artikel 2.1 o	Artikel 2 p
Artikel 2.1 p	Artikel 2 q
Artikel 2.1 q	Artikel 2 r
Artikel 2.1 r	Artikel 2 s
Artikel 2.1 s	—
Artikel 2.1 t	—

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 2.4	—
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2 a	Artikel 1.4 a
Artikel 3.2 b	Artikel 1.4 b
Artikel 3.2 c	Artikel 1.4 d
Artikel 3.2 d	Artikel 1.4 c
Artikel 3.2 e	—
Artikel 3.2 andra och tredje stycket	Artikel 5.1
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	—
Artikel 4.1 a	Artikel 1.4 e
Artikel 4.1 b	Artikel 1.4 f
Artikel 4.1 c	Artikel 1.4 g
Artikel 4.1 d	Artikel 1.4 h
Artikel 4.1 e	Artikel 1.4 i
Artikel 4.1 andra till femte stycket	—
Artikel 4.2 a	Artikel 1.5 första stycket a
Artikel 4.2 b	Artikel 1.5 första stycket d
Artikel 4.2 c	Artikel 1.5 första stycket e
Artikel 4.2 d	Artikel 1.5 första stycket f
Artikel 4.2 e	Artikel 1.5 första stycket g
Artikel 4.2 f	Artikel 1.5 första stycket h
Artikel 4.2 g	Artikel 1.5 första stycket b och c
Artikel 4.2 h	Artikel 1.5 första stycket j
Artikel 4.3	Artikel 1.7
Artikel 5.1	Artiklarna 6.1, 6.2 och 14.2
Artikel 5.2	Artikel 7
Artikel 5.3	Artikel 6.3
Artikel 5.4 första stycket	Artikel 8.1
Artikel 5.4 andra stycket	Artikel 8.10
Artikel 5.4 tredje stycket första meningen	Artiklarna 8.5 och 25.4
Artikel 5.4 tredje stycket andra meningen	Artikel 8.4
Artikel 5.5	Artiklarna 13.1 och 7.13
Artikel 6.1	Artikel 11.1
Artikel 6.2	Artikel 11.2
Artikel 7.1	Artikel 13.1 första stycket
Artikel 7.2 a	Artikel 13.1 andra stycket a

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 7.2 b	Artikel 13.1 andra stycket b
Artikel 7.2 c	Artikel 13.1 andra stycket c
Artikel 7.2 d	Artikel 13.1 andra stycket c
Artikel 7.2 e	Artikel 15.2
Artikel 7.2 f	Artikel 13.1 andra stycket d
Artikel 7.2 g	Artikel 14.3
Artikel 7.3	Artikel 13.3
Artikel 7.4	—
Artikel 8.1 första stycket a	Artikel 17.1 första stycket b
Artikel 8.1 första stycket b	Artikel 17.1 första stycket a
Artikel 8.1 andra stycket	Artikel 17.2
Artikel 8.2	Artikel 18.1
Artikel 8.3	Artikel 18.2
Artikel 8.3a	Artikel 18.3
Artikel 8.4	Artikel 18.4 första stycket
Artikel 8.5 första stycket	—
Artikel 8.5 andra stycket	—
Artikel 9.1	Artikel 12.1
Artikel 9.2	Artikel 12.1
Artikel 9.3	Artikel 12.1
Artikel 9.4	Artikel 12.2
Artikel 11.1	Artikel 19.1
Artikel 11.2	Artikel 19.2
Artikel 11.3	Artikel 19.4
Artikel 12.1	Artikel 10.1 första stycket
Artikel 12.2	Artikel 10.1 andra stycket
Artikel 12.3	—
Artikel 13.1	Artikel 20.1
Artikel 13.2	Artikel 20.2
Artikel 13.3	Artikel 20.3
Artikel 13.4	Artikel 20.4
Artikel 13.5	Artikel 20.8
Artikel 13.6	Artikel 20.9
Artikel 13.7	—
Artikel 14.1	Artikel 21.1

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 14.2	Artikel 21.2
Artikel 14.3	—
Artikel 14.4	Artikel 21.5
Artikel 14.4a	Artikel 21.6
Artikel 14.5	Artikel 21.9
Artikel 14.6	Artikel 21.10
Artikel 14.7	Artikel 21.11
Artikel 14.8	Artikel 21.12
Artikel 15.1	Artikel 22.1
Artikel 15.2	Artikel 22.2
Artikel 15.3	Artikel 22.3
Artikel 15.4	Artikel 22.4
Artikel 15.5	Artikel 22.5
Artikel 15.6	Artikel 22.6
Artikel 15.7	Artikel 22.9
Artikel 16.1	Artikel 23.1
Artikel 16.2	Artikel 23.2
Artikel 16.3	Artikel 23.7
Artikel 17.1	Artikel 24.1
Artikel 17.2	Artikel 24.2
Artikel 18.1	Artikel 25.1
Artikel 18.2	Artikel 25.2
Artikel 18.3 första stycket	Artikel 25.3
Artikel 18.3 andra stycket	Artikel 21.5
Artikel 18.4	Artikel 25.8
Artikel 19.1	Artikel 27.1
Artikel 19.2	Artikel 27.2
Artikel 19.3	Artikel 27.3
Artikel 19.4	Artikel 27.5
Artikel 20.1	Artikel 29.1
Artikel 20.2	Artikel 29.2
Artikel 20.3	Artikel 29.3
Artikel 21.1	Artikel 31.1
Artikel 21.1a	Artikel 34.1
Artikel 21.1b	Artikel 34.2
Artikel 21.2	Artikel 31.2

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 21.3 a	Artikel 32.1 a
Artikel 21.3 b	Artikel 32.1 b
Artikel 21.3 c	Artikel 32.1 c
Artikel 21.3 d	Artikel 32.1 d
Artikel 21.3 e	Artikel 32.1 e
Artikel 21.3 f	Artikel 32.1 f
Artikel 21.3 g	Artikel 32.1 g
Artikel 21.3 h	Artikel 32.1 h
Artikel 21.3 i	Artikel 32.1 i
Artikel 21.3 andra stycket	Artikel 32.1 andra stycket
Artikel 21.4 a	Artikel 32.1 l
Artikel 21.4 b	Artikel 32.1 m
Artikel 21.4 c	—
Artikel 21.4 d	Artikel 32.1 n
Artikel 21.4 andra stycket	Artikel 32.1 fjärde stycket
Artikel 21.5	Artiklarna 31.3 och 32.6
Artikel 22.1	Artikel 35.2
Artikel 22.2 första stycket	Artikel 33.1
Artikel 22.2 andra stycket	—
Artikel 22.2 tredje stycket	Artikel 33.5
Artikel 22.3	—
Artikel 22.4	Artikel 33.6 och 33.7
Artikel 23.1	Artikel 37.1
Artikel 23.2	Artikel 37.2
Artikel 24.1	Artikel 45.1
Artikel 24.2	Artikel 45.2
Artikel 24.2a	—
Artikel 24.3	—
Artikel 24a	Artikel 44
Artikel 24b	Artikel 44
Artikel 24c	Artikel 44
Artikel 25.1	Artikel 38.1
Artikel 25.2	Artikel 42
Artikel 26	Artikel 40
Artikel 27	—
Artikel 28	Artikel 46

Direktiv 2003/71/EG	Denna förordning
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 48
Artikel 31a	—
Artikel 32	Artikel 49
Artikel 33	—

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1991

av den 25 oktober 2017

om ändring av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013 ([4]) och (EU) nr 346/2013 ([5]) fastställs enhetliga krav och villkor för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som inom unionen vill använda beteckningarna *EuVECA* eller *EuSEF* för marknadsföring av godkända riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande. Förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 innehåller regler för i synnerhet godkända investeringar, godkända portföljföretag och tillåtna investerare. Enligt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 är det endast förvaltare vars förvaltade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([6]) som tillåts använda beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF*.

(2) Kommissionens meddelande av den 26 november 2014 om en investeringsplan för Europa innehåller en övergripande strategi för att åtgärda den brist på finansiering som hämmar Europas tillväxtpotential och förmåga att skapa arbetstillfällen. Den syftar till att frigöra privata investeringar genom att använda offentliga medel och genom att förbättra den rättsliga ramen för investeringar.

([1]) EUT C 394, 26.10.2016, s. 2.
([2]) EUT C 75, 10.3.2017, s. 48.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 september 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2017.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).
([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

(3) Kommissionens meddelande av den 30 september 2015 om en kapitalmarknadsunion är ett viktigt inslag i investeringsplanen. Dess syfte är att minska fragmenteringen på finansmarknaderna och att öka tillgången på kapital för företag, både inom och utanför unionen, genom att inrätta en verklig inre kapitalmarknad. I meddelandet preciseras att förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 behöver ändras för att sörja för att ramarna på bästa sätt stöder investeringar i små och medelstora företag.

(4) Marknaden för godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande bör öppnas för att öka stordriftsfördelarna, minska transaktions- och driftskostnaderna, öka konkurrenskraften och stärka investerarnas valmöjligheter. Att bredda utbudet av blivande förvaltare bidrar till att öppna marknaden, och bör gynna företag som söker investeringar genom att ge dem tillgång till finansiering från ett större och mer varierat utbud av källor till riskkapital. Tillämpningsområdet för förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 bör därför utvidgas genom att öppna användningen av beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF* för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.

(5) I syfte att bibehålla en hög nivå i fråga om investerarskydd bör förvaltarna av företag för kollektiva investeringar som auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU även fortsättningsvis omfattas av kraven i det direktivet och bör fortsätta att följa vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 345/2013 eller förordning (EU) nr 346/2013, i synnerhet dem om tillåtna investeringar, de investerare som avses och informationskrav. De behöriga myndigheter som erhåller tillsynsbefogenheter genom direktiv 2011/61/EU bör även utöva dessa befogenheter med avseende på sådana förvaltare.

(6) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna är medvetna om alla nya användningsområden för beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF* bör förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU registrera varje godkänd riskkapitalfond eller godkänd fond för socialt företagande som de avser att förvalta och marknadsföra. Detta bör säkerställa att dessa förvaltare får bibehålla sina affärsmodeller genom att kunna förvalta företag för kollektiva investeringar som är etablerade i andra medlemsstater och samtidigt ytterligare utöka utbudet av produkter som de erbjuder.

(7) De olika stödberättigade företag i vilka godkända riskkapitalfonder kan investera bör utökas för att ytterligare öka tillgången på kapital för företag. Definitionen av godkända portföljföretag bör därför omfatta företag med upp till 499 anställda (små midcap-bolag) som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform, samt små och medelstora företag som noterats på tillväxtmarknader för små och medelstora företag (SME Growth Markets). De nya investeringsalternativen bör också möjliggöra för företag i tillväxtfasen som redan har tillgång till andra finansieringskällor, såsom tillväxtmarknader för små och medelstora företag, att få kapital från godkända riskkapitalfonder som i sin tur bör bidra till utvecklingen av tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Dessutom kommer inte investeringar från godkända riskkapitalfonder i godkända portföljföretag att automatiskt diskvalificera de godkända portföljföretagen från att komma ifråga för offentliga program. I syfte att främja ytterligare investeringar bör det vara möjligt att inrätta en fond-i-fond struktur enligt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013.

(8) För att göra beteckningen *EuSEF* mer tilltalande och för att öka utbudet av kapital för sociala företag bör den krets av godkända företag som godkända fonder för socialt företagande kan investera i utvidgas genom att definitionen av positiva sociala effekter vidgas. Sådant utvidgande skulle förenkla de regleringsmässiga förutsättningarna för fonder för socialt företagande och skulle underlätta deltagande från investerare i dessa fonder genom att den bristande överensstämmelsen mellan olika tolkningar av vad som utgör positiva sociala effekter i olika unionssammanhang åtgärdas.

(9) Godkända riskkapitalfonder bör också tillåtas att på längre sikt delta i finansieringsprogram för onoterade små och medelstora företag, onoterade mindre midcap-bolag, små och medelstora företag som noterats på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, för att ytterligare stärka sin potential att skapa avkastning från snabbväxande företag. Därför bör uppföljningsinvesteringar efter den första investeringen tillåtas.

(10) Registreringsförfarandena bör vara enkla och kostnadseffektiva. En registrering av en förvaltare i enlighet med förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 bör även tjäna som registrering i det syfte som avses i direktiv 2011/61/EU med avseende på förvaltningen av godkända riskkapitalfonder eller godkända fonder för socialt företagande. Registrering och underlåtenhet att registrera sig enligt förordning (EU) nr 345/2013 eller förordning(EU) nr 346/2013 bör i tillämpliga fall kunna bli föremål för administrativ eller rättslig omprövning i enlighet med nationell lag.

(11) Den information som tillhandahålls i ansökan om registrering och görs tillgänglig för den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]), bör användas vid organiserande och genomförande av inbördes utvärdering i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 enbart inom ramen för direktiv 2011/61/EU och förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1095/2010 inbegripet reglerna om insamling av uppgifter. Detta bör inte på något sätt föregripa utgången av den kommande översynen av förordning (EU) nr 1095/2010 och direktiv 2011/61/EU.

(12) Avgifter och andra pålagor som värdmedlemsstaterna kräver av förvaltare av godkända riskkapitalfonder och av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande bidrar till regleringsmässiga skillnader och kan ibland innebära betydande hinder för gränsöverskridande verksamhet. Sådana avgifter och pålagor hindrar den fria rörligheten för kapital över unionens inre gränser och underminerar principerna för den inre marknaden. Det måste därför understrykas och förtydligas att förbudet för värdmedlemsstaten att införa krav eller administrativa förfaranden i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande inom dess territorium även omfattar förbud mot att införa avgifter och andra pålagor för förvaltarna för marknadsföringen av dessa fonder om ingen tillsynsuppgift behöver utföras.

(13) Enligt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 krävs det att förvaltare av godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande som inte är auktoriserade enligt direktiv 2011/61/EU alltid har tillräckligt stor kapitalbas. För att utveckla lämpliga och proportionerliga krav på kapitalbasen för förvaltare av godkända riskkapitalfonder och för förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, bör kapitalbasen grundas på kumulativa kriterier och vara betydligt lägre och mindre komplexa än de belopp som fastställs i direktiv 2011/61/EU för att beakta dessa fonders särdrag, karaktär och begränsade storlek och för att respektera proportionalitetsprincipen. För att säkerställa en enhetlig tillämpning och förståelse av dessa krav för dessa förvaltare i hela unionen bör minimiregler för kapitalkrav och kapitalbasen behandlas i denna förordning. På grund av den speciella roll som godkända riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande skulle kunna spela inom ramen för kapitalmarknadsunionen, särskilt när det gäller att främja finansieringen av riskkapital och socialt företagande, är det nödvändigt att införa specifika och riktade kapitalkrav för registrerade förvaltare som avviker från de kapitalkrav för auktoriserade förvaltare som föreskrivs i direktiv 2011/61/EU.

(14) Esma bör kunna utarbeta förslag till tekniska standarder som lämnas in till kommissionen. Dessa standarder bör specificera vilken information som bör tillhandahållas de behöriga myndigheterna i ansökningar om registrering av förvaltare eller fonder enligt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013, och vilka delar av den informationen som bör göras tillgängliga för Esma av de behöriga myndigheterna i syfte att göra det möjligt för Esma att organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

(15) Eftersom denna förordning medger användning av beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF* på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU bör den centrala databas som upprätthålls av Esma i enlighet med förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 också innehålla uppgifter om vilka godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande som förvaltas och marknadsförs av dessa förvaltare.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(16) För att undvika möjliga marknadsstörningar är det nödvändigt att befintliga förvaltare av befintliga godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande under dessa fonders löptider får ett undantag från reglerna om kapitalbas enligt denna förordning. Sådana förvaltare bör ändå säkerställa att de alltid kan motivera att deras kapitalbas är tillräcklig för att upprätthålla driftskontinuitet.

(17) I samband med nästa översyn av förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013, bör kommissionen undersöka om det vore fördelaktigt att inrätta ytterligare ett frivilligt alternativ för icke-professionella investerare genom användning av en matarfond enligt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 för de godkända riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande som vill utvidga sin investerarbas. Kommissionen bör också undersöka huruvida en sänkning av den relativt höga minimiinvesteringströskeln skulle kunna vara fördelaktig, särskilt eftersom det kan ses som ett potentiellt hinder för mer investeringar i sådana fonder. Det bör också undersökas om det kunde vara lämpligt att utvidga användningen av beteckningen *EuSEF* till viss gräsrotsfinansiering och mikrofinansiering för enheter med betydande sociala effekter. Även om riskkapitalfonder förblir en investeringsform med hög risk bör det erinras om att lika riskfyllda oreglerade typer av investeringar i allt högre grad är tillgängliga för konsumenterna. Sådana investeringsformer, såsom gräsrotsfinansiering, är för närvarande oreglerade på unionsnivå medan användningen av beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF* omfattas av reglering och tillsyn.

(18) Kommissionens arbete för en kapitalmarknadsunion identifierar definitionen av marknadsföring och diskrepansen mellan nationella behöriga myndigheters tolkning av denna definition som betydande hinder för gränsöverskridande investeringar. Kommissionen bör se över lämpligheten av denna definition.

(19) Kommissionen bör dessutom analysera lämpligheten av att införa ett förvaltarpass för förvaltare av godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande och lämpligheten av definitionen av marknadsföring för riskkapital. På grundval av den analysen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljt, om så anses lämpligt, av ett lagstiftningsförslag.

(20) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att ytterligare förbättra den inre marknadens funktion för godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande genom utökad användning av beteckningarna *EuVECA* och *EuSEF*, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av statsstödsregler för godkända riskkapitalfonder. Sådana fonder får fungera som verktyg för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag genom till exempel mer gynnsam behandling av privata investerare än av offentliga investerare, förutsatt att stödet är förenligt med statsstödsregler och i synnerhet kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ([1]).

(22) Förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 345/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Artiklarna 3–6, 12, 13.1 c och i, 14a–19, artikel 20.3 andra stycket samt artiklarna 21 och 21a i denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU och som förvaltar portföljer i godkända riskkapitalfonder och avser att använda beteckningen *EuVECA* i samband med marknadsföringen av dessa fonder inom unionen.”

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

2. I artikel 3 ska första stycket ändras på följande sätt:

a) I led d ska led i ersättas med följande:

”i) vid tidpunkten för den godkända riskkapitalfondens första investering i det företaget uppfyller ett av följande villkor:

— Företaget är inte upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.21 och 4.1.22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*) och har upp till 499 anställda.

— Företaget är ett litet eller medelstort företag enligt definitionen i artikel 4.1.13 i direktiv 2014/65/EU som är noterat på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.12 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

b) Led k ska ersättas med följande:

”k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har sitt säte.”

c) Led m ska ersättas med följande:

”m) behörig myndighet:

i) för de förvaltare som avses i artikel 2.1 i denna förordning, den behöriga myndighet som avses i artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,

ii) för de förvaltare som avses i artikel 2.2 i denna förordning, den behöriga myndighet som avses i artikel 7.1 i direktiv 2011/61/EU,

iii) för godkända riskkapitalfonder, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända riskkapitalfonden är etablerad.”

d) Följande led ska läggas till:

”n) *behörig myndighet i värdmedlemsstaten*: myndigheten i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där den godkända riskkapitalfonden marknadsförs.”

3. I artikel 7 ska led f ersättas med följande:

”f) Behandla sina investerare rättvist. Detta ska inte utesluta en mer gynnsam behandling av privata investerare än av en offentlig investerare, förutsatt att sådan behandling är förenlig med statsstödsregler, i synnerhet artikel 21 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 (*) och redovisas i fondens bestämmelser eller bolagsordning.

(*) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).”

4. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Såväl internt förvaltade godkända riskkapitalfonder som externa förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska ha ett startkapital på 50 000 EUR.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”3. Kapitalbasen ska alltid uppgå till minst en åttondel av de fasta allmänna omkostnader som uppstått för en förvaltare under föregående år. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får justera detta krav i fall av väsentlig förändring i verksamheten hos förvaltaren sedan det föregående året. Om en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond inte har avslutat ett års verksamhet ska kravet uppgå till en åttondel av de fasta allmänna omkostnaderna som förutses i dennes verksamhetsplan, såvida inte den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräver en justering av planen.

4. Om värdet på portföljerna av godkända riskkapitalfonder under förvaltarens förvaltning överstiger 250 000 000 EUR ska förvaltaren tillhandahålla en ytterligare summa kapitalbas. Denna ytterligare summa ska motsvara 0,02 % av det belopp med vilket värdet av de godkända riskkapitalfonderna överstiger 250 000 000 EUR.

5. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet får tillåta att förvaltaren av godkända riskkapitalfonder inte tillhandahåller upp till 50 % av den ytterligare kapitalbas som avses i punkt 4, om förvaltaren innehar en garanti på samma belopp som beviljats av ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som har sitt säte i en medlemsstat eller i ett tredjeland där det omfattas av tillsynsregler som de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga med dem som fastställs i unionsrätten.

6. Kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar eller tillgångar som enkelt kan omvandlas till likvida medel på kort sikt, och får inte innehålla spekulativa positioner.”

5. I artikel 12 ska följande punkt läggas till:

”4. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska göra alla uppgifter som samlas in enligt denna artikel tillgängliga för den behöriga myndigheten för varje berörd godkänd riskkapitalfond, den behöriga myndigheten i varje berörd värdmedlemsstat och Esma inom rimlig tid med stöd av de förfaranden som avses i artikel 22.”

6. I artikel 13.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Den kapitalbas som den förvaltaren förfogar över för att upprätthålla de adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända riskkapitalfonder.”

7. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e utgå.

b) I punkt 2 ska led d utgå.

c) Följande punkter ska läggas till:

”4. Den behöriga myndigheten i deras hemmedlemsstat ska underrätta den förvaltare som avses i punkt 1 om huruvida denne har registrerats som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond senast två månader efter det att förvaltaren har lämnat alla de uppgifter som avses i den punkten.

5. En registrering i enlighet med denna artikel ska utgöra en registrering enligt artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU avseende förvaltningen av godkända riskkapitalfonder.

6. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som avses i denna artikel ska till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anmäla varje väsentlig ändring av villkoren för dess ursprungliga registrering i enlighet med denna artikel innan sådana ändringar genomförs.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten beslutar att införa de begränsningar som avses i första stycket eller att inte godta dessa ändringar ska den meddela förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden inom en månad från mottagandet av anmälan om dessa ändringar. Den behöriga myndigheten får förlänga denna period upp till en månad om den anser att detta är nödvändigt med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet, efter att ha underrättat förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden. Ändringarna får genomföras om den behöriga myndigheten inom den relevanta bedömningsperioden inte motsätter sig ändringarna.

7. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i den ansökan om registrering som anges i punkt 1 och ytterligare specificera de villkor som anges i punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i den ansökan om registrering som anges i punkt 1 och de villkor som fastställs i punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i de registreringsförfaranden som utförs av behöriga myndigheter enligt denna förordning."

8. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 14a

1. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU ska ansöka om registrering av de godkända riskkapitalfonder för vilka de avser att använda beteckningen *EuVECA*.

2. Den ansökan om registrering som avses i punkt 1 ska göras till den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden och omfatta

a) bestämmelser eller bolagsordning för den godkända riskkapitalfonden,

b) uppgifter om förvaringsinstitutets identitet,

c) de uppgifter som avses i artikel 14.1,

d) en förteckning över de medlemsstater där förvaltarna som avses i punkt 1 har etablerat, eller avser att etablera, godkända riskkapitalfonder.

Vid tillämpning av led c i första stycket ska uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II avse de åtgärder som vidtagits för att följa bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 13.1 c och i.

3. Om den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden är en annan än den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden fråga den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten huruvida den godkända riskkapitalfonden faller inom ramen för förvaltarens behörighet att förvalta AIF-fonder och huruvida de villkor som fastställs i artikel 14.2 a är uppfyllda.

Den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden får också fråga den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om förtydliganden och uppgifter vad gäller den dokumentation som avses i punkt 2.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett svar inom en månad från den dag den mottar förfrågan från den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden.

4. Förvaltare som avses i punkt 1 ska inte vara skyldiga att tillhandahålla uppgifter eller handlingar som de redan har lämnat enligt direktiv 2011/61/EU.

5. Efter att ha bedömt den dokumentation som mottagits i enlighet med punkt 2 och efter att ha mottagit det förtydligande och de uppgifter som avses i punkt 3, ska den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden registrera en fond som en godkänd riskkapitalfond, om fondens förvaltare uppfyller villkoren i artikel 14.2.

6. Den myndighet som är behörig i fråga om den godkända riskkapitalfonden ska underrätta den förvaltare som avses i punkt 1 om huruvida den fonden har registrerats som en godkänd riskkapitalfond senast två månader efter det att dessa förvaltare har lämnat all den dokumentation som avses i punkt 2.

7. Registreringar enligt denna artikel ska vara giltiga inom hela unionens territorium och möjliggöra marknadsföring av dessa fonder i hela unionen under beteckningen *EuVECA*.

8. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i de registreringsförfaranden som utförs av behöriga myndigheter enligt denna förordning.

Artikel 14b

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje vägran att registrera en förvaltare som avses i artikel 14 eller en fond som avses i artikel 14a ska motiveras, anmälas till de förvaltare som avses i dessa artiklar och omfattas av rätten att överklaga inför en rättsvårdande, administrativ eller annan myndighet på nationell nivå. Denna rätt att överklaga ska även tillämpas i fråga om registrering för det fall inget beslut om registrering har fattats inom två månader efter det att förvaltaren lämnat alla de begärda uppgifterna. Medlemsstaterna får kräva att en förvaltare uttömmer alla preliminära administrativa rättsmedel som föreskrivs enligt nationell rätt innan rätten att överklaga utövas.”

9. I artikel 16 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna och Esma om varje registrering eller avregistrering av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, om varje tillägg till eller avregistrering av en godkänd riskkapitalfond och om varje tillägg till eller avregistrering från den förteckning av medlemsstater där en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att marknadsföra dessa fonder.

Vid tillämpning av första stycket ska den myndighet som är behörig för en godkänd riskkapitalfond som registrerats i enlighet med artikel 14a omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemstaten, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna och Esma om eventuella tillägg till eller avregistrering från registret av en godkänd riskkapitalfond eller varje tillägg till eller avregistrering från förteckningen över de medlemsstater där förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden avser att marknadsföra den fonden.

2. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna ska inte föreskriva några krav eller administrativa förfaranden för förvaltare av godkända riskkapitalfonder när det gäller marknadsföring av deras godkända riskkapitalfonder och de ska inte heller kräva förhandsgodkännande av marknadsföring. Sådana krav eller administrativa förfaranden inkluderar avgifter och andra pålagor.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

1. I syfte att organisera och genomföra de inbördes utvärderingarna i enlighet med artikel 14.9 och artikel 14a.10 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller, om det är en annan, den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden, säkerställa att de slutliga uppgifterna som låg till grund för beviljande av den registrering som fastställs i artikel 14.1 och 14.2, och artikel 14a.2, tillhandahålls Esma inom rimlig tid efter registreringen. Dessa uppgifter ska göras tillgängliga med stöd av förfarandena som fastställs i artikel 22.

2. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska lämnas till Esma i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska tillhandahållas Esma i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

11. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Esma ska upprätthålla en central databas, som ska vara tillgänglig för allmänheten på internet och som innehåller en förteckning över alla förvaltare av godkända riskkapitalfonder som använder beteckningen *EuVECA* och de godkända riskkapitalfonder för vilka de använder beteckningen samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

2. Esma ska på sin webbplats tillhandahålla länkar till relevant information om tredjeländer som uppfyller de tillämpliga kraven enligt artikel 3 första stycket d iv.”

12. I artikel 18 ska följande punkter läggas till:

”1a. För de förvaltare som avses i artikel 2.2 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ansvara för att övervaka att de arrangemang och den organisation som finns hos förvaltaren efterlevs och är adekvata, så att den förvaltaren är i stånd att fullgöra de skyldigheter och följa de regler som gäller för bildandet av och funktionen hos alla de godkända riskkapitalfonder som den förvaltar.

1b. För en godkänd riskkapitalfond som förvaltas av en förvaltare som avses i artikel 2.2, ska den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden ansvara för tillsynen över den godkända riskkapitalfondens efterlevnad av de regler som anges i artiklarna 5, 6 och 13.1 c och i. Den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden ska också ansvara för tillsyn över den fondens efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i fondens bestämmelser eller bolagsordning.”

13. I artikel 19 ska följande punkt läggas till:

”Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i processerna avseende de tillsyns- och utredningsbefogenheter som utövas av de behöriga myndigheterna enligt denna förordning.”

14. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska ”16 maj 2015” ersättas med ”2 mars 2020”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. De förvaltare som avses i artikel 2.1 ska alltid uppfylla kraven i denna förordning och ska också ansvara för eventuella överträdelser av denna förordning, inbegripet för förluster eller skador som uppstår till följd av detta.

De förvaltare som avses i artikel 2.2 ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU. De ska vara ansvariga för att denna förordning efterlevs och ska också vara ansvariga i enlighet med direktiv 2011/61/EU för överträdelser av denna förordning. Dessa förvaltare ska också vara ansvariga för förluster eller skador som uppstår till följd av överträdelser av denna förordning.”

15. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”1. Med beaktande av proportionalitetsprincipen ska den behöriga myndigheten vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt, när förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond”.

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) använder beteckningen *EuVECA* utan att vara registrerad i enlighet med artikel 14, eller när den godkända riskkapitalfonden inte är registrerad i enlighet med artikel 14a,”.

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) har blivit registrerad genom att lämna oriktig information eller genom något annat otillbörligt sätt i strid med artikel 14 eller 14a,”.

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten, beroende på vad som är lämpligt,

a) vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond uppfyller kraven i artiklarna 5, 6, 7 a och b samt 12–14a, beroende på vad som är tillämpligt,

b) förbjuda den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond att använda beteckningen *EuVECA* och avregistrera den förvaltaren, eller den berörda godkända riskkapitalfonden, från registret.

3. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska utan dröjsmål underrätta andra berörda behöriga myndigheter, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna i enlighet med artikel 14.1 d och Esma om att en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond eller en godkänd riskkapitalfond avregistrerats från registret.

4. Rätten att marknadsföra en eller flera godkända riskkapitalfonder under beteckningen *EuVECA* i unionen ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattat det beslut som avses i punkt 2 b.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaten, beroende på vad som är tillämpligt, ska utan dröjsmål underrätta Esma om den har tydliga och påvisbara skäl att anse att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har gjort sig skyldig till någon av överträdelserna som avses i artikel 21.1 a–i.

Esma får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 riktade till de berörda behöriga myndigheterna att vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln eller att avstå från att vidta sådana åtgärder.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

De befogenheter som tilldelats behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2011/61/EU, inbegripet befogenheter avseende sanktioner, ska även utövas med avseende på de förvaltare som avses i artikel 2.2 i denna förordning.”

17. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 a ska ”den 22 juli 2017” ersättas med ”2 mars 2022.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Parallellt med översynen i enlighet med artikel 69 i direktiv 2011/61/EU, i synnerhet när det gäller förvaltare som registrerats enligt artikel 3.2 b i det direktivet, ska kommissionen analysera följande:

a) Förvaltningen av godkända riskkapitalfonder och lämpligheten i att införa ändringar av den rättsliga ramen, inklusive möjligheten av att införa ett förvaltningspass.

b) Lämpligheten av definitionen av marknadsföring för riskkapitalfonder och inverkan som denna definition, och olika nationella tolkningar av den, har på godkända riskkapitalfonders verksamhet och bärkraftighet och den gränsöverskridande distributionen av sådana fonder.

På grundval av den översynen ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljt, om så är lämpligt, av ett lagstiftningsförslag.”

Artikel 2

Förordning (EU) nr 346/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Artiklarna 3–6, 10 och 13, 14.1 d, e och f, 15a–20, artikel 21.3 andra stycket samt artiklarna 22 och 22a i denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU och som förvaltar portföljer i godkända fonder för socialt företagande och avser att använda beteckningen *EuSEF* i samband med marknadsföringen av dessa fonder inom unionen.”

2. I artikel 3.1 ska första stycket ändras på följande sätt:

a) Led d ii ska ersättas med följande:

”ii) har uppnåendet av mätbara, positiva sociala effekter som sitt primära mål i enlighet med sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller bolagsordning för fastställande av verksamheten, där företaget

— tillhandahåller tjänster eller varor som genererar social avkastning,

— använder en metod för produktion av varor eller tjänster som är ett uttryck för dess sociala mål, eller

— ger finansiellt stöd uteslutande till sociala företag enligt definitionen i de första två strecksatserna,”.

b) Led k ska ersättas med följande:

”k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande har sitt säte,”.

c) Led m ska ersättas med följande:

”m) behörig myndighet:

i) för de förvaltare som avses i artikel 2.1 i denna förordning, den behöriga myndighet som avses i artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,

ii) för de förvaltare som avses i artikel 2.2 i denna förordning, den behöriga myndighet som avses i artikel 7.1 i direktiv 2011/61/EU,

iii) för godkända fonder för socialt företagande, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den godkända fonden för socialt företagande är etablerad,".

d) Följande led ska läggas till:

"n) *behörig myndighet i värdmedlemsstaten*: myndigheten i en medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där den godkända fonden för socialt företagande marknadsförs."

3. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Såväl internt förvaltade godkända fonder för socialt företagande som externa förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska ha ett startkapital på 50 000 EUR."

b) Följande punkter ska läggas till:

"3. Kapitalbasen ska alltid uppgå till minst en åttondel av de fasta allmänna omkostnader som uppstått för en förvaltare under föregående år. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får justera detta krav i fall av väsentlig förändring i verksamheten hos förvaltaren sedan det föregående året. Om en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande inte har avslutat ett års verksamhet ska kravet uppgå till en åttondel av de fasta allmänna omkostnaderna som förutses i dennes verksamhetsplan, såvida inte den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräver en justering av planen.

4. Om värdet på portföljerna för socialt företagande överstiger 250 000 000 EUR, ska förvaltaren tillhandahålla en ytterligare summa kapitalbas. Denna ytterligare summa ska motsvara 0,02 % av det belopp med vilket värdet av portföljerna för socialt företagande överstiger 250 000 000 EUR.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får tillåta förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande att inte tillhandahålla upp till 50 % av den ytterligare kapitalbas som avses i punkt 4, om den förvaltaren innehar en garanti på samma belopp som beviljats av ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som har sitt säte i en medlemsstat eller i ett tredjeland där det omfattas av tillsynsregler som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga med dem som fastställs i unionsrätten.

6. Kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar eller tillgångar som enkelt kan omvandlas till likvida medel på kort sikt, och får inte innehålla spekulativa positioner."

4. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

"e) Uppgifter om art, värde och ändamål när det gäller andra investeringar än godkända investeringar som avses i artikel 5.1."

ii) Följande led ska läggas till:

"f) En beskrivning av hur miljö- och klimatrelaterade risker beaktas i investeringsstrategin för de godkända fonderna för socialt företagande."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska göra alla uppgifter som samlas in enligt denna artikel tillgängliga för den behöriga myndigheten för varje berörd godkänd fond för socialt företagande, den behöriga myndigheten i varje berörd värdmedlemsstat och Esma inom rimlig tid med stöd av förfarandena enligt artikel 23."

5. I artikel 14.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Den kapitalbas som den förvaltaren förfogar över för att upprätthålla de adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända fonder för socialt företagande.”

6. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e utgå.

b) I punkt 2 ska led d utgå.

c) Följande punkter ska läggas till:

”4. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta den förvaltare som avses i punkt 1 huruvida denne har registrerats som förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande senast två månader efter det att denne har lämnat alla de uppgifter som avses i den punkten.

5. En registrering i enlighet med denna artikel ska utgöra en registrering enligt artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU avseende förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande.

6. En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som avses i denna artikel ska till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anmäla varje väsentlig ändring av villkoren för dess ursprungliga registrering i enlighet med denna artikel innan sådana ändringar genomförs.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten beslutar att införa begränsningar eller att inte godta ändringarna som avses i första stycket ska den meddela förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande inom en månad från anmälan av dessa ändringar. Den behöriga myndigheten får förlänga denna period upp till en månad om den anser att detta är nödvändigt med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet, efter att ha underrättat förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande. Ändringarna får genomföras om den behöriga myndigheten inom den relevanta bedömningsperioden inte motsätter sig ändringarna.

7. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i den ansökan om registrering som anges i punkt 1 och ytterligare specificera de villkor som anges i punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i den ansökan om registrering som anges i punkt 1 och de villkor som fastställs i punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i de registreringsförfaranden som utförs av behöriga myndigheter enligt denna förordning.”

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 15a

1. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU ska ansöka om registrering av de godkända fonder för socialt företagande för vilka de avser att använda beteckningen *EuSEF*.

2. Den ansökan om registrering som avses i punkt 1 ska göras till den behöriga myndigheten för fonden för socialt företagande och omfatta

a) bestämmelser eller bolagsordning för den godkända fonden för socialt företagande,

b) uppgifter om förvaringsinstitutets identitet,

c) de uppgifter som avses i artikel 15.1,

d) en förteckning över de medlemsstater där de förvaltare som avses i punkt 1 har etablerat, eller avser att etablera, godkända fonder för socialt företagande.

Vid tillämpning av led c i första stycket ska uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II avse de åtgärder som vidtagits för att följa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 10, 13.2 och 14.1 d, e och f.

3. Om den behöriga myndigheten för en godkänd fond för socialt företagande är en annan än den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande fråga den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten huruvida den godkända fonden för socialt företagande faller inom ramen för förvaltarens auktorisation att förvalta AIF-fonder och huruvida de villkor som fastställs i artikel 15.2 a är uppfyllda.

Den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande får också fråga den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om förtydliganden och uppgifter vad gäller den dokumentation som avses i punkt 2.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett svar inom en månad från det datum den mottar förfrågan från den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande.

4. De förvaltare som avses i punkt 1 ska inte vara skyldiga att tillhandahålla uppgifter eller handlingar som de redan har tillhandahållit enligt direktiv 2011/61/EU.

5. Efter att ha bedömt den dokumentation som mottagits i enlighet med punkt 2 och efter att ha mottagit de förtydliganden och de uppgifter som avses i punkt 3, ska den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande registrera en fond som en godkänd fond för socialt företagande, om den fondens förvaltare uppfyller villkoren i artikel 15.2.

6. Den behöriga myndigheten för en godkänd fond för socialt företagande ska underrätta den förvaltare som avses i punkt 1 om huruvida den har registrerats som en godkänd fond för socialt företagande senast två månader efter det att den förvaltaren har lämnat alla den dokumentation som avses i punkt 2.

7. Registreringar enligt denna artikel ska vara giltiga inom hela unionens territorium och möjliggöra marknadsföring av dessa fonder i hela unionen under beteckningen *EuSEF*.

8. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i de registreringsförfaranden som utförs av behöriga myndigheter enligt denna förordning.

Artikel 15b

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje vägran att registrera en förvaltare som avses i artikel 15 eller en fond som avses i artikel 15a ska motiveras, anmälas till de förvaltare som avses i dessa artiklar och omfattas av rätten att överklaga inför en rättsvårdande, administrativ eller annan myndighet på nationell nivå. Denna rätt att överklaga ska även tillämpas i fråga om registrering för det fall inget beslut om registrering har fattats inom två månader efter det att den förvaltaren lämnat alla de begärda uppgifterna. Medlemsstaterna får kräva att en förvaltare uttömmer alla preliminära administrativa rättsmedel enligt nationell rätt innan den rätten att överklaga utövas."

8. I artikel 17 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna och Esma om varje registrering eller avregistrering av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, om varje tillägg eller avregistrering av en godkänd fond för socialt företagande och om varje tillägg till eller avregistrering från den förteckning av medlemsstater där en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande avser att marknadsföra dessa fonder.

Vid tillämpning av första stycket ska den myndighet som är behörig för en godkänd fond för socialt företagande som registrerats i enlighet med artikel 15a omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemstaten, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna och Esma om eventuella tillägg till eller avregistrering från registret av en godkänd fond för socialt företagande eller varje tillägg till eller avregistrering från förteckningen över de medlemsstater där förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande avser att marknadsföra den fonden.

2. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna ska inte föreskriva några krav eller administrativa förfaranden för förvaltare av godkända fonder för socialt företagande när det gäller marknadsföring av deras godkända fonder för socialt företagande och de ska inte heller kräva förhandsgodkännande av marknadsföring. Sådana krav eller administrativa förfaranden ska inkludera avgifter och andra pålagor."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

1. I syfte att organisera och genomföra de inbördes utvärderingarna i enlighet med artikel 15.9 och artikel 15a.10 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller, om det är en annan, den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande, säkerställa att de slutliga uppgifter som låg till grund för registreringen som fastställs i artikel 15.1 och 15.2 och artikel 15a.2 tillhandahålls Esma inom rimlig tid efter registreringen. Dessa uppgifter ska göras tillgängliga med stöd av de förfaranden som avses i artikel 23.

2. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska lämnas till/göras tillgängliga för Esma i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande avseende standardformulär, mallar och förfaranden för de uppgifter som ska lämnas till Esma i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

10. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Esma ska upprätthålla en central databas, som är tillgänglig för allmänheten på internet och innehåller en förteckning över alla förvaltare av fonder för socialt företagande som använder beteckningen *EuSEF* och de godkända fonder för socialt företagande för vilka de använder beteckningen samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

2. Esma ska på sin webbplats tillhandahålla länkar till relevant information om tredjeländer som uppfyller de tillämpliga kraven enligt artikel 3.1 första stycket d v.”

11. I artikel 19 ska följande punkter införas:

”1a. För de förvaltare som avses i artikel 2.2 ska den behöriga myndigheten ansvara för att övervaka att de arrangemang och den organisation som finns hos förvaltaren efterlevs och är adekvata, så att den förvaltaren är i stånd att fullgöra de skyldigheter och regler som gäller för bildandet av och funktionen hos alla de godkända fonder för socialt företagande som den förvaltar.

1b. För en godkänd fond för socialt företaganden som förvaltas av en förvaltare som avses i artikel 2.2 ska den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande ansvara för tillsynen över fondens efterlevnad av de regler som anges i artiklarna 5, 6 och 14.1 c och i. Den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande ska också ansvara för tillsyn av den fondens efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i dess bestämmelser eller bolagsordning.”

12. I artikel 20 ska följande stycke läggas till:

”Esma ska organisera och genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbättra samstämmigheten i processerna avseende de tillsyns- och utredningsbefogenheter som utövas av de behöriga myndigheterna enligt denna förordning.”

13. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska ”den 16 maj 2015” ersättas med ”2 mars 2020”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. De förvaltare som avses i artikel 2.1 ska alltid uppfylla kraven i denna förordning och ska också ansvara för eventuella överträdelser av denna förordning, inbegripet för förluster eller skador som uppstår till följd av detta.

De förvaltare som avses i artikel 2.2 ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU. De ska vara ansvariga för att denna förordning efterlevs och ska också vara ansvariga i enlighet med direktiv 2011/61/EU. Dessa förvaltare ska också vara ansvariga för förluster eller skador som uppstår till följd av överträdelser av denna förordning.”

14. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”1. Med beaktande av proportionalitetsprincipen ska den behöriga myndigheten vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt, när förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande”.

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) använder beteckningen *EuSEF* utan att vara registrerad i enlighet med artikel 15, eller när den godkända fonden för socialt företagande inte är registrerad i enlighet med artikel 15a.”

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) har blivit registrerad genom att lämna oriktig information eller genom något annat otillbörligt sätt i strid med artikel 15 eller artikel 15a.”

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten, beroende på vad som är lämpligt:

a) Vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande uppfyller kraven i artiklarna 5, 6 och 7 a och b samt artiklarna 13–15a, beroende på vad som är tillämpligt.

b) Förbjuda den berörda förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande att använda beteckningen *EuSEF* och avregistrera den förvaltaren, eller den berörda godkända fonden för socialt företagande, från registret.

3. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska utan dröjsmål underrätta andra berörda behöriga myndigheter, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna i enlighet med artikel 15.1 d och Esma om att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande eller en godkänd fond för socialt företagande avregistrerats från registret.

4. Rätten att marknadsföra en eller flera godkända fonder för socialt företagande under beteckningen *EuSEF* i unionen ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattat det beslut som avses i punkt 2 b.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaten, beroende på vad som är tillämpligt, ska utan dröjsmål underrätta Esma om den har tydliga och påvisbara skäl att anse att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande har gjort sig skyldig till någon av överträdelserna som avses i leden a–i i punkt 1.

Esma får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 riktade till de berörda behöriga myndigheterna att vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln eller att avstå från att vidta sådana åtgärder.”

15. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 22a*

De befogenheter som tilldelats behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2011/61/EU, inbegripet befogenheter avseende sanktioner, ska även utövas med avseende på de förvaltare som avses i artikel 2.2 i denna förordning.”

16. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 a ska ”den 22 juli 2017” ersättas med ”2 mars 2022”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Parallellt med översynen i enlighet med artikel 69 i direktiv 2011/61/EU, i synnerhet när det gäller förvaltare som registrerats enligt artikel 3.2 b i det direktivet, ska kommissionen analysera följande:

a) Förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande och lämpligheten i att införa ändringar av den rättsliga ramen, inklusive möjligheten av att införa ett förvaltningspass.

b) Lämpligheten av definitionen av marknadsföring för fonder för socialt företagande och inverkan som denna definition, och olika nationella tolkningar av den, har på verksamheten och bärkraftighet i godkända fonder för socialt företagande och av den gränsöverskridande distributionen av sådana fonder.

Till följd av den översynen ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 mars 2018.

Artikel 10.2–10.6 och artikel 13.1 b i förordning (EU) nr 345/2013, ändrad genom den här förordningen, och artikel 11.2–6 och 14.1 b i förordning (EU) nr 346/2013, ändrad genom den här förordningen, ska inte gälla befintliga förvaltare avseende befintliga godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande under dessa fonders löptider den 1 mars 2018. Dessa förvaltare ska säkerställa att de alltid kan motivera att deras kapitalbas är tillräcklig för att upprätthålla driftskontinuitet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 oktober 2017.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	M. MAASIKAS
Ordförande	*Ordförande*